

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADİYÊ BI RÛMET'TIR TIŞTEK NİNE

Sayı 52 / Nisan 1986 / 2.-DM

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN Yoldaşın Newroz Dolayısıyla Bir Kadro Eğitim Devresinde Yaptığı Konuşma:

"... BUGÜN ERNK BAYRAĞININ RESMEN İLAN EDİLİŞİNİN ÜZERİNDEN GEÇEN, SİYASİ ANLAMDA KÜRDİSTAN TARİHİNİN EN ZOR BİR YILINI, AZ BİR KAYIPLA AMA GÜÇLÜ BİR ATILIM YARATARAK GERİDE BIRAKIYORUZ..."

«1986 Newroz'una ulaştığımız bugün de büyük gelişmelerin içinde bulunuyoruz. Partimizi bekleyen görevler, tarihi ve güncel özellikleriyle ortaya konulmuştur. Partimizin ortaya çıkışı son derece devrimci bir tarzda olmuştur. Aynı zamanda gelişmesi de öyle soylu ve direnişçi bir temelde olmuştur. Bugün böylesi gelişmelerle geleceğin üzerine yürüyoruz. Geleceğimiz, geçmişimizden ve tarihimizden çıkardığımız derslerin ışığı altında çok güçlü olmaya adaydır. Bu konudaki mevcut birikimler çok zengin. Her şeyden önce şehitlerin mücadeledeki yeri kıpkızıl bir şerit biçiminde hepimizi bağlıyor. Partilerin tarihinde bu kadar öncü kadrosunu feda eden bir parti ender gösterilebilir. PKK, yenilmezliğini, gelişmesini şehitlerimizin bu kanları temelinde buluyor. Ve biz gerçekten büyük ve hiçbir şeyle değiştirilemeyecek kadar değerli olan şehitlerimizin sözcüleriyiz. O halde, sözcüler şehitlere layık olmasını bileceklerdir. Ne olursa olsun, şehitlerin PKK'de somutlaşması mutlaka yaşanmak zorundadır.»

YAZISI ORTA SAYFADA

KENDİ BELGELERİNDEN TÜRK ORDUSUNUN ACİZLİĞİNİ SERGİLİYORUZ

Bir Çöküşün İtirafı / Türk Ordusu Enkaz Halinde

Türk ordusu, bugün tam bir çöküşü yaşıyor. Çöküş o dereceye ulaşmış ki, artık en üst ordu komutanına kadar tüm ordu çöküşü durdurmak için yoğun çaba sarfediyor. Ama bu da çözüm olamamaktadır. Yazıda sunulan belgeler bunun açık bir kanıtıdır.

- **Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz Karşısında Düşman Çıkmaz İçinde!**
- **Sömürgeci-Faşist Türk Ordusu Savaşa Dayanamıyor!**
- **Asker Savaştan Kaçıyor!**
- **Faşist-Sömürgeci Düşman Çürümüşlüğünü Yalan Propagandalar Ardına Gizlemeye Çalışıyor!**

YAZISI SAYFA 6-11'DE

ŞANLI BAHAR ATILIMIMIZ GÜÇLENEREK SÜRÜYÜR

Türk Ordusu Tam Bir Hezimet İçinde

1986 Newroz dönemi ile birlikte Kürdistan'ın dört bir tarafında üstüste gerçekleştirilen devrimci intikam eylemlerimiz ile başlayan Bahar Atılımımız güçlenerek sürüyor. Baharla birlikte yeniden canlanan Kürdistan toprağı, her gün yeni direnişler ile sömürgeci egemenliğin bir parça daha sökülüp atılmasına tanıklık ediyor. Ulusal Kurtuluş Savaşımız temellerini daha da güçlendirme temelinde boyutlanarak Kürdistan'ın tüm taşını-toprağını direnişe kaldırıyor. Kürdistan halkı, yeni bir Newroz'a tarihinde tanık olmadığı denli güçlü eylemler ve gelişmelerle girmenin coşkusunu yaşıyor. ERNK bayrağı altında kenetlenerek savaşa kalkmanın arzusunu her zamankinden daha çok tüm benliğinde duyuyor ve daha büyük bir güven ve kararlılıkla devrimci öncüsüne sahip çıkıyor.

Sömürgeci-faşist Türk devleti tüm siyasi ve askeri kurumlarıyla, her gün daha da güçlenerek hayat damarlarını tıkayan devrimci direniş dalgamızın kendisinde yarattığı derin bir şoku yaşıyor. Her gün ülkemizin başka alanında patlayan devrimci intikam namlularımızı susturamamanın, gelişmelerin önüne geçememenin ve yaklaşan sonunu daha yakından görmenin hırsıyla acizleşiyor, çılgına dönüyor ve Kürdistan'da canlı-cansız önüne gelen her varlığa gözüdönmüş bir barbarlıkla saldırmaya devam ediyor.

Bahar Atılımının önüne geçmek için, daha büyük güçlerle takviye edilerek Kürdistan toprağına salınan sömürgeci-faşist ordu sürüsü, tüm teknik donanımına, sayısı yüzbinleri bulan varlığına ve maddi olanaklarının tümünü seferber etmesine karşılık hiçbir devrimciyi ele geçirememenin, gelişmeleri durduramamanın ve aksine her gün yeni bir devrimci saldırı ile kayıpların artmasının aczini yaşıyor. Sömürgeci-faşist ordu sürüsü tam bir hezimet içinde. Bir ayı aşkın süredir Kürdistan'ı dağ-taş didik didik arayan, operasyon üzerine operasyon yapan faşist ordu her seferinde eli boş dönmenin ruh çöküntüsü içinde çürüyor, dağılıyor ve Kürdistan'ı bu kez artık gerçekten kaybettiğinin bilincine vararak savaş azmini yitiriyor. Asker-sivil üst düzey devlet yetkililerinin operasyonları yerinde izlemeleri ve "aslan mehmetçik"e moral takviyesinde bulunmaları da sonucu değiştiremiyor. 15 Ağustos 1984'den beri sömürgeci yetkililerin ve basının dilinden düşmeyen "bitirdik-bitireceğiz", "çember daralıyor-daraldı", "eşkiya çözülüyor" teraneleri bir kez daha yinelenip duruyor ancak hiçbir şey Kürdistan'da gelişip güçlenen ulusal kurtuluş savaşı gerçeğini gözlerden gizlemeye yetmiyor. Nitekim sö-

Devamı Syf: 22'de

Avrupa Parlamentosunda Yeni Bir Önerge

İLERİCİ İNSANLIĞIN BİLİNCİ KARARTILAMAZ

Nisan başlarında Belçikalı Sosyalist Parti parlamenteri Jef Ulbrujhs tarafından sunulan bir önerge ile, Kürdistan sorunu Avrupa parlamentosunun gündemine yeniden girdi. Geçtiğimiz yıl içerisinde de Avrupa parlamentosuna benzer bir karar tasarısını sunan Jef Ulbrujhs, Kürdistan'da sömürgeci Türk devleti tarafından uygulanan işkence ve katliamlara değinmenin yanısıra, Kürt askerlerinin Türk devletine karşı mücadele yürüttüklerine de işaret etmişti. Parlamentoda kabul edilen tasarı, daha sonra Avrupa Güvenlik Konseyi'nde görüşülmüştü.

Sosyalist Parti parlamenteri Ulbrujhs'un, Kürdistan'daki son durumun görüşülmesi ve Türk devletine müeyyideler uygulanmasını isteyen karar tasarısı, içeriği ve içerisinde bulunulan dönem itibari ile önem taşımaktadır. Kürdistan'daki gelişmelerin ve faşist cuntanın uyguladığı insanlıkdışı baskıların ısrarla gizlenmeye çalışıldığı ve

Devamı Syf: 2'de

ORTADOĞU VE DÜNYA

Emperyalizmi Ayakta Tutma Çabaları

ABD, Libya'ya Saldırdı

YAZISI SAYFA 17'DE

İNCELEME-YORUM:

FİLİPİNLER

Diktatörün Sonu, Gerilla Hareketi ve Yeni Başkanı Bekleyen Sorunlar

YAZISI SAYFA 18'DE

VII- HRK Basın Bürosundan Kamuoyuna:

YİĞİT KÜRDİSTAN HALKI! FAŞİST TÜRK SÖMÜRGECİLİĞİNİ YIKMAK İÇİN DAHA SIKI BİRLEŞELİM VE DAHA ETKİN SAVAŞALIM

YAZISI SAYFA 20'DE

TC'NİN DIŞA AÇILMA ÇABALARI VE ÖZAL'IN GEZİLERİ

- *İngiltere Çöküşü Geciktirmeye Çalışıyor Osmanlıya Verilen El Şimdi Torunlarına Uzanıyor*
- *Hindistan Gezisinden Beklenenler*

Klasik Türk dış politikası yürütülememekte ve faşist cunta yeni arayışlar peşinde koşmaktadır. Emperyalizm ile sosyalizm arasındaki dengeden ve birçok ülkenin sıkışık durumundan yararlanılarak, dışta belli bir kanal açan dış politika, şimdilerde işlemez duruma gelmiştir. Amerikan uşaklığının açığa çıkması ve dünyadaki gelişmelerin her gücü taraf tutmak zorunda bırakması, klasik Türk dış politikasının işlemezliğini de birlikte getirmiştir. M. Kemal döneminde belli koşullar nedeniyle yürütülmesi mümkün olan bu politika, günümüzde koşulların tamamen değişmesi sebebiyle tutmamaktadır.

Adeta her konuda Atatürk'ün karikatürünü çizmeye çalışan diktatör Evren, şapkasından bastona varana kadar, benzemeye çalıştığı Atatürk'e dış politikada da benzemek istemektedir. Bu nedenle Çin'den Tunus'a, Bulgaristan'dan Hindistan'a kadar her ülkeye açılmakta; faşist cuntanın tecritliğini

Devamı Syf: 2'de

KÜRDİSTAN HALKININ DİLİNDEN YAŞAM VE MÜCADELE:

«Birlik ve Güçlü Bir Ordu İçin Hepimiz Çalışmalıyız»

«MELLE ABDURRAHMAN: *Daha önce söylediğim gibi, birlik sağlamalısınız. Bir diğeri de kuvvetinizi çoğaltmanızdır. Gücümüz çok olmalı. İki kadın birlikte bir erkeği yere serebilir ve parçalayabilir. Allah da emretmiştir ki, düşmanın savaş savunması nasılsa sizin de hazırlığınız öyle olmalı. Düşmana karşı öyle güçlü bir kuvvetimiz (ordu) olmalı ki, dostlarımız da bizim bir şeyler yapabileceğimize inansınlar.»*

YAZISI SAYFA 4'TE

Avrupa Parlamentosunda Yeni Bir Önerge

İLERİCİ İNSANLIĞIN BİLİNCİ KARARTILAMAZ

Baştarafı Syf: 1'de

"demokrasi"ye geçiş manevralarının büyük sahtekarlıklarla yürütüldüğü bir ortamda, bu tür girişimler hiçbir oyunun ilerici insanlığın gerçekleri görmesini engelleyemediğini göstermektedir. Nitekim, ve ilerici insanlık halkımızın son derece meşru ve vazgeçilmez hakkı olan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin yanında yer almaktadır.

Türkiye'de son günlerde yaşanan daha doğru deyimiyle sahneye konulan "demokrasi" oyunu ile faşist cuntanın gerçek yüzü gizlenmeye çalışılmaktadır. SHP'ye muhalefet rolü oynatılarak, işkencelere karşı ve tutuklulara af çıkarılmasından yana oldukları imajı yaratılmakta kısacası, "demokrasinin" savunucularıymış gibi lanse edilerek muhalefet adına ortalıkta dolaştırılmaktadırlar. Bu gelişmelere bağlı olarak, Avrupa'da da Türkiye lehine bir rüzgar esmeye başladı. İsveç, Hollanda, Danimarka, Norveç ve Fransa'nın bazı koşullarla insan hakları mahkemesindeki şikayetlerinden vazgeçmeleri, bu dönüşümün başlangıcı olmuş ve ardından bu rüzgar esintisini devam ettirmiştir.

Türkiye tam olmasa da, Avrupa'ya verdiği sözünde durmuş, adına infaz yasası veya kısmi af da denilen yeni bir kanunla, cezaların bir bölümünü çekmiş bulunan tutuklulardan bir kısmı serbest bırakılmış, Barış, DİSK davaları sonuçlandırılmış, eski siyasilere yöndeki yasaklar kaldırılmıştır Bu gelişmelerin yanısıra, Kürdistan'daki baskı ve işkenceler daha da yoğunlaştırılmış, ordunun 1/3'ü sürekli operasyon halinde tutulmuş, köy sürgünleri, köyleri yakıp-yıkma, katliamlar devam etmiş; hatta vahşi boyutlara vardırılmıştır. Sömürgeci temsilcilerin bile inkar edemeyeceği bu gelişmeler çok açık ortada olmasına rağmen Avrupa, rüzgarına çıkarlarına göre yön vermiş, Bağımsız bir Kürdistan'a karşı biraz yumuşatılmış faşist bir cunta da karar kılmıştır. Bağımsız bir Kürdistan'ın bölge devrimci güçlerinin önemli bir müttefiği olacağı ve emperyalizmin çıkarlarını derinden sarsacağı gerçeği, emperyalizmin sosyal-demokrat temsilcilerini de temkinli hareket etmek zorunda bırakmıştır.

DSP, SHP, Demireller ve Ecevitlerle süslenen demokrasi oyunu, 1988'lerde vizyona girecek şekilde hazırlanmaktadır. Yönetmen ve senaryo yazarlarının Avrupa'dan olması ve bunların oyunlarına arka çıkması, şaşılacak bir durum değildir. Elbetteki işin mimarları olarak en sancısız bir biçimde geçişi sağlamak istemektedirler. 12 Eylül rejimine ne oldu da, faşist Evren'in anayasayı deldirtmem çığlıklarını attığı bir dönemde, eski siyasiler üzerindeki yasaklar kaldırıldı, serbestçe konuşma ve gezmelerine olanak tanındı! Siyasi partilerin kuruluş döneminde görülen birçok şey, şimdi normal bir durummuş gibi kabul edilmektedir.

Tüm bu gelişmelere yolaçan ve bugün rejime önemli değişiklikler yaşatan, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ulaştığı düzeydir. 12 Eylül faşist cuntasının iktidara gelişinin nedeninin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ezmek olduğu ve bu amacına ulaşmadıkça da yönetimden vazgeçmeyeceği çok açıktır. Rejim, 6. yılına girmesine rağmen, bırakalım bu konuda başarı sağlamayı puan üstüne puan yitirmektedir. Kürdistan'da giderek yoğunlaşan gerilla mücadelesinin Türkiye'de de önemli değişikliklere yolaçacağı şimdiden görülmektedir. İşte tüm bu gelişmelerden dolayı, 12 Eylül rejimi içte ve dışta önemli değişiklikler yaşamakta ve ayakta kalmaya çalışmaktadır. Bu durumdan cesaret alan eski siyasiler, muhalefet rollerini iyice oynamak için daha cesaretli konuşmaktadırlar. Avrupa'dan alınan desteğin yine gelişen mücadeleye karşı olduğu iyi bir şekilde görülmektedir.

Türkiye'de sahte "demokrasi" oyununun ortada dolaştırıldığı, rejimin içte ve dışta yeni manevralar yaşamak istediği bir dönemde; Kürdistan meselesini gündemden uzak tutma çabalarına rağmen önergenin parlamentoya sunulması, faşist rejimin oyunlarını teşhir etmede de önem taşımaktadır. Buradan bir kez daha ortaya çıkan gerçek üzerinde durursak; mücadelemizin meşruluğu ve üstünün örtülemeyeceği ispatlanmaktadır. Uluslararası kamuoyu ve ilerici insanlıktan soyutlamak için, gerek TC'den ve gerekse tasfiyeci soldan kaynaklanan ne tür çabalar ortaya konulursa konulsun, ilerici insanlığın mücadelemizi desteklemesi ve onu dile getirmesi engellenemeyecektir. TC'nin ve uzantılarının tüm girişimleri birer beyhude çaba olmaktan öte gidemeyecektir.

Birçok kez, daha değişik biçimlerde de olsa açıkladığımız gerçekler üzerinde fazlası ile durmayacağız. Okur, önergenin kendisinden de birçok sonucu çıkarabilecektir. Bu nedenle önergeyi olduğu gibi yayınlıyoruz:

Önerge Planı Tüzüğün 47. maddesine göre hazırlanmıştır.

KUZEY-BATI KÜRDİSTAN'IN DURUMUNA İLİŞKİN

A- Kürdistan halkının bir bölümü olan, bu parçanın nüfusunun aşağı-yukarı 14 milyon olduğu bilinmektedir.

B- Bunların burada bir halk olarak tanınmadıkları bilinmektedir.

C- 1920 Sevr Antlaşmasına göre bağımsız bir Kürdistan devletinin kurulmasına imkan tanınmaktaydı. Fakat daha sonra TC'nin ve o dönemdeki diğer sömürgeci güçlerin buna engel olduğu da bilinmektedir.

D- Generallerin darbesinden bu yana yaklaşık 5,5 yıldan beridir, Kürdistan'da sıkıyönetimin geçerli olduğu bilinmektedir.

E- Türkiye Kürdistanı'nda, hala askeri cezaevlerinde binlerce politik Kürt tutuklunun vahşi işkenceler altında olduğu bilinmektedir.

F- Aralarında çok sayıda genç bulunduğu 10 binlerce Kürt tutuklunun, Türkiye Kürdistanı'ndaki askeri cezaevlerinde tutuklu oldukları bilinmektedir.

G- Türk ordusunun 2/3'nün Kürdistan'da olduğu bilinmektedir.

H- Türkiye ve Irak arasında yapılan anlaşmaya göre, Türk ordusunun Irak'ı işgal edebileceği bilinmektedir.

İ- Kürdistan'ın Türkiye tarafından sömürgeleştirildiği ve Kürt zenginlik kaynakları ile tarımını talan ettiği bilinmektedir.

J- Türkiye'nin askeri ve ekonomik desteğini, ABD, Almanya vb. ülkelerden aldığı bilinmektedir.

K- Bu bölgede NATO'nun askeri olarak daha da güçlendirilmesinin dikkate alınması.

L- Bingöl'ün Genç ilçesi Doğanlı köyünde PKK (Kürdistan İşçi Partisi) sempatizanı Sıddık Bilgin'in 31.7.1985 tarihinde yakalanarak, ağır işkencelerden sonra Suveren karakolu tarafından kurşuna dizilerek öldürülmesine (cenazesi bu konuda resmi birçok başvuru olmasına rağmen halen ailesine verilmemiştir) dikkatin çekilmesi.

M- Kürdü Kürde kırdırmak için rejim yanlısı köy korucularının (Hakkari, Siirt, Urfa ve Diyarbakır bölgelerinde) sayılarının 25.000'e çıkarılması planına dikkatin çekilmesi.

N- Şubat 1986 başlarında Diyarbakır Askeri Mahkemesinde (PKK üye ve sempatizanları olan) 32 arkadaşlarının işkenceler sonucu katledilmelerini belirleyen politik tutukluların açıklamalarına dikkatin çekilmesi.

O- Antep ilinin Tibil köyü ile Hakkari ilindeki köylerden (Meşelik, Ayralı, Kandil, Karasu, Yukarıpirinççeken, Genişdere, Çayırlı, Karp, Üzümkıran, Vargelim, Ünlüce) 60.000 Kürt'ün yeni mecburi iskan planlarına tabi tutulmalarına dikkatin çekilmesi.

P- Çocukları PKK sempatizanı olduğu gerekçesiyle, kızı, gelini ile birlikte işkencelere alınan, Elazığ iline bağlı Karakoçanlı emekli öğretmen Nurettin Gedik'in 19.12.1985 tarihinde Hürriyet gazetesinde yayınlanan açıklamasının dikkate alınması.

Q- 15 Ağustos 1984 tarihinden Ocak 1986 tarihine kadar, köylerde, dağlarda ve cezaevlerinde Türk ordusu tarafından 200'ün üzerinde Kürdün işkenceler sonucu katledilmesinin dikkate alınması.

R- Kürdistan'da Özel Harp Dairesi'nin gözdağı verme, bildiri dağıtma, insanları birbirine kışkırtma, operasyon yapma vs. gibi faaliyetlerinin dikkate alınması.

S- Haklarında Türk parlamentosuna rapor sunulan (Milliyet 20.12.1985), işkenceler sonucu ölen 108 Kürt ve Türk'ün katledilmelerinin dikkate alınması.

TALEPLER

1- Kürdistan sorunu üzerine sosyal, ekonomik, kültürel sorunları ele alan ve Kürt halkının tanınmasına yönelik bir raporun hazırlanması,

2- Köy korucuları yasası ve faaliyetleri, Özel Harp Dairesi'nin fonksiyonunu, toplu Kürt mecburi iskanlarını, cezaevlerini ve işkenceleri inceleyebilecek, yetkileri geliştirilmiş bir araştırma komisyonunun Kürdistan'a gönderilmesinin talebine,

3- Kürt halkının takip edilmesinin ve baskı altında tutulmasının politik araçlarla kaldırılmasının talebine,

4- Belirlenen Kürt problemi için üye ülkelerin, Birleşmiş Milletler'de bir tartışmanın açılmasını sağlamalarının talebine,

5- Bu raporun başkan tarafından komisyonlara ve bakanlar kuruluna götürülmesinin talebine.

Jef Ulbrujhs

Tasarının Avrupa parlamentosuna sunulması ardından sömürgeci basından da tepkiler gelmeye başladı. Milliyet gazetesi "Avrupa Parlamentosu'nda yeni bir saçmalık: Kürt Tasarısı" başlığı ile haberi duyurarak, tepkilerini dile getirdi. Buradan da anlaşılmaktadır ki, Kürdistan sorununun, Kürt halkının dostları tarafından dile getirilmesi ve faşist cuntanın tüm iğrençliğinin sergilenmesi, sömürgecileri ve uşaklarını alabildiğine rahatsız etmektedir. Yüzlerine geçirdikleri sahte maskeler böylece düşmektedir.

Halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi, görüldüğü gibi hiçbir çarpıtmayı kabul etmemekte ve tüm meşruluğunu göstermektedir. Tasfiyeci solun, emperyalizmin ve TC'nin "terörist, eşkiya hareket" olarak yansıtma çabaları, ilerici insanlığın duvarına çarparak parçalanmaktadır.

* * *

TC'NİN DIŞA AÇILMA ÇABALARI VE ÖZAL'IN GEZİLERİ

İngiltere Çöküşü Geciktirmeye Çalışıyor

Osmanlıya Verilen El, Şimdi Torunlarına Uzanıyor

Baştarafı Syf: 1'de

önlemenin yanısıra, ekonomik olanaklar da sağlamaya çalışmaktadır. 12 Eylül askeri-faşist darbesinden sonra, yoğun biçimde başlatılan dış gezilerin amacı budur. 12 Eylül rejimi sosyalist ülkelerden ABD'ye varana kadar, hepsiyle ilişki içine girerek, bu konuda rahat nefes almak istemekte; birçok ülkeyi de tehdit ve şantajlarla politikasına alet etmeye uğraşmaktadır. 6. yılına giren rejim, bölgede çeşitli ülkelerin (İran, Irak, Libya vd.) içinde bulunduğu sıkışıklıklarından yararlanarak, dışta biraz da olsa bazı pazarlara girmeyi başarmıştı. Ama gelinen noktada bu politikayı istediği gibi sürdürememektedir. Buna rağmen faşist rejim, yeni ülkelere açılmaktan geri durmamaktadır.

1986 yılının başlarından itibaren yoğunlaşan diplomasi trafiğine baktığımızda bu gerçeği çok açık olarak görmekteyiz. Evren'in Mısır, Tunus, Katar, BAE, Suudi Arabistan gezileri; T. Özal'ın İran, Irak, İngiltere ve en son Hindistan gezilerinin yanısıra, devletin birçok üst düzey yetkilisinin değişik ülkelere gezileri ile, yine ABD'nin Dışişleri Bakanının yanısıra birçok üst düzey yetkilisinin Türkiye'ye gelmesi ve Arafat'ın da içinde bulunduğu çeşitli devlet temsilcilerinin Türkiye ziyaretleri; hızlanan diplomasi trafiğini gösterdiği gibi, 12 Eylül rejiminin nefes borularını genişletme çabalarını da ortaya koymaktadır.

Bu gezilerin hepsini incelemeyeceğiz; ama bunlardan bazılarına değinmekte yarar var. Mısır, Suudi vb. bölge gerici devletleri ile yoğunlaştırılan ilişkiler, faşist cuntanın bölgedeki jandarma rolünü daha rahat oynamasını sağlamaya yönelik girişimleridir. Türkiye'nin mevcut konumu ve sahip olduğu askeri gücü nedeniyle, bu rolü yükümlendiği bilinmektedir. Bu geziler, bu fonksiyonu pekiştirme ve TC'ye rolünü oynatabilecek ortamı sağlamaya yöneliktir. Yine, Arafat'ın Türkiye'ye gelişi de bu çerçevede ele alınmak durumundadır. Arafat-Ürdün anlaşmasının tutmayışı, boşa çıkışı ve bu çerçevede ortaya çıkan son gelişmeler, Türkiye'nin bölge sorunlarına daha fazla müdahale etmesine zorlamaktadır. Nitekim, TC'nin emperyalizmden kendisine verilmesi istediği rol de gerçek anlamıyla budur.

Dikkat çekilmesi gereken diğer bir husus da, T. Özal'ın İngiltere'ye gidişidir. 1952'den bu yana ilk defa bir Türk başbakanı, İngiltere'yi ziyaret etmektedir. Bunun yanısıra, 12 Eylül faşist cuntasının iktidara gelişinden sonra, yine bir Türk başbakanı ilk defa Batı Avrupa ülkeleri tarafından resmen davet edilmektedir. Ziyaretin bu özelliğine rağmen, Türkiye ve İngiltere arasındaki ilişkilerin tarihi ve bugünü açısından da; Turgut Özal'ın Thatcher tarafından resmen davet edilmesinin ayrı bir önemi vardır.

İngiltere Krallığı geçmişten bu yana zaman zaman Türk egemen sınıfları ile, I. dünya savaşında olduğu gibi ayrı cephelerde yer almışsa da, dostlukları bozulmamış, özellikle de İmparatorluğun çöküşü dönemlerinde el atarak, Osmanlı devletini yaşatmaya çalışmıştır. 1840'da İngiltere ile imzalanan ticaret anlaşması ve Tanzimat Fermanı ile birlikte, yarı-sömürge durumuna gelen Osmanlı İmparatorluğu, aynı zamanda çöküş sürecini de yaşamaktaydı. İngiltere Krallığı, İmparatorlukla geliştirdiği ilişkilerle, Türk egemenlerinin, Ortadoğu ve Balkanlardaki çıkarlarını Osmanlı kalkanı ile koruyup, sürdürmeye çalışmaktaydı.

Osmanlı İmparatorluğu bir yandan sürekli toprak kaybederken, diğer yandan ekonomik olarak da alabildiğine zayıflamaktaydı. İngiltere böylesi bir dönemde devreye girerek, bir dönem de olsa İmparatorluğun ayakta kalma sürecini uzatmıştır. Ekonomik yardımların yanısıra, siyasi yardımlar da İmparatorluğa sunulmuştur.

Yaklaşık 150 yıl sonra, tarih yeniden yaşanmaktadır. Gerçi Osmanlı İmparatorluğu yıkılmış; onun devamı olan TC "Misak-ı Milli" sınırları içerisine sıkışmış, İngiliz Krallığı ise kapitalizmin temsilciliğini ABD'ye kaptırmış, ama benzer koşulların yaşanması bu iki gücü yine karşı karşıya getirmiştir. TC, bugün elinde kalan ve en son egemeni olduğu Kürdistan'ı da yitirmekle karşı karşıya; ekonomik bunalıma çözüm bulamıyor; yine Ortadoğu'da kapitalist-emperyalist devletlerin çıkarlarını korumada bir kalkan rolü oynamaya soyunuyor. Tüm bu tarihi benzerlikler, İngiltere'yi bir kez daha, fakat bu kez emperyalizmin en saldırgan politikasının yürütücüsü olarak, TC'nin çöküşünü durdurmaya müdahale etmek zorunda bırakıyor. Böylece, İngiltere'nin tarihi misyonu tüm açıklığıyla ortaya çıkmaktadır.

Hiçbir Batı Avrupa devletinin Türk cunta yetkililerini ve başbakanını resmen davet etmeye cesaret edemediği bir dönemde, İngiltere Başbakanı Margret Thatcher, T. Özal'ı ülkesine resmen çağırmıştır. Aslında bu davet bile İngiliz hükümetinin üstlendiği rolü ortaya koymaktadır. Nitekim Başbakan Margret Thatcher, Özal'ın onuruna verdiği yemekte yaptığı konuşmada, söze İngiliz-Türk dostluğunun

Devamı Syf: 22'de

PİŞMANLIK YASASININ İFLASI VE SÖMÜRGECİLİĞİN SEFALETİ

Türk sömürgecileri, baskı, işkence ve zorbalıkla gelişimini engelleyemedikleri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini içten parçalayıp zaafa uğratarak durdurmak ve bu mücadelenin neferlerini teslimiyete çekip direnişten vazgeçirmek için, son dönemlerde faaliyetlerine hız verdiler. Bu amaçla yaklaşık bir yıldır yürürlüğe konmuş bulunmasına rağmen, TC'nin kendisine bağladığı büyük umutlara cevap veremeyen ve yalnızca bir avuç kaçkın küçük-burjuva soysuzunun yararlanmak üzere başvurduğu "pişmanlık yasası"na yeniden dikkatleri çekmek çabası içine girdiler. Bu çabaların bir parçası olarak, bir yandan sömürgeci yetkililerin ağzından "son ihtar", teslimiyetçilerin ağzından ise "pişmanlığa çağrı" bildirileri basılıp Kürdistan'ın en ücra köşelerine dek dağıtılırken, diğer yandan da üst üste televizyon programları yayınlanmakta ve bu programlarda ihanetçilerin ağzından "teslim ol" çağrıları yapılmaktadır. Bu programların en sonuncusu, Ocak ayı içinde gösterilen "Pişmanlığa Çağrı" programı oldu. Aşağıda bazı yönleriyle değineceğimiz bu program, sömürgecilerin sefaletini gözler önüne sermenin yanısıra, aynı zamanda onların halkımızı boyunduruk altında tutmada umut bağladıkları alçakça yöntemleri de ele vermekteydi.

Bu yöntemlerin en başında elbetteki "zor" gelmektedir. Nitekim, program "şanlı" Türk ordusunun "teröristlere" karşı, Siirt'te gerçekleştirdiği tatbiki bir çatışma ve imha etme operasyonu ile başlıyor ve şöyle diyor spiker: **"Teslim ol çağrısına uymayan, pişmanlık yasasıyla devletin uzattığı dostluk eline elini uzatmayan, vatani görevini bu bölgede yapan vatan evlatlarına sinsice, kalleşçe ve acımasızca kurşun sıkanların bu görüntüyü iyi değerlendirmeleri gerekiyor."** Bir kez daha görülmektedir ki, sömürgeciler, halkın ve devrimcilerin gözünü yıldırarak onları direnişten vazgeçirmede orduya büyük bir rol atfetmektedir. Bu amaçla, tatbikat üzerine tatbikat yapmakta; köylerde, şehirlerde askerleriyle gövde gösterisi yaparak halka kan kusturmakta; propagandalarında "Türk ordusunun güçlülüğü ve yenilmezliği" üzerinde ısrarla durmaktadırlar. Böylece halkta ve devrimcilerde, düşmana karşı ayağa kalkışlarının ezilmeye mahkum olduğu ve imhayla sonuçlanacağı fikrini yerleştirerek korku, panik ve mücadeleye inançsızlığı geliştirmek istemektedirler. Oysa, kısa süreli mücadele pratiğimiz süresince kofluğu gözler önüne serilen, efsanesi yerle bir olan, korku, panik ve dağılma içine giren Türk ordusu üzerinde böylesi bir film belki daha büyük etki yaratabilir; partizanlar karşısında derin bir umutsuzluk ve moral bozukluğu içine düşen "aslan mehmetçik" belki biraz daha savaşma gücünü kendisinde görebilirdi(!) Halkımız ve onun önderleri "şanlı Türk ordusunu" çok iyi tanıyor. Onun barbarlığı, gözüdönmüşlüğü ve kan dökücülüğünden, onun NATO'nun ikinci ve Ortadoğu'nun en büyük ordusu olduğundan hiçbir şüpheleri yok ama, bu kocaman lakin içi boş fıçıyı darmadağın edip dağıtacaklarından da kuşkuları yok. Onlar bugün ne kadar zayıf olursa olsunlar, giderek güçlendiklerinin ve geleceğin mutlak sahibi olduklarının bilincindedirler ve bu, onların savaş azmini daha da bilemektedir.

Halkın ve devrimcilerin gözünü yıldırmada; devrimciyi teslim olmaya, anne-babayı, çocuğunu teslim etmeye zorlamada, ordusunun gücüne yeterince inanamadıklarından olsa gerek, sömürgeciler programa bir de askeri eğitim yapan bir grup "köy korucusu"nun görüntüsünü eklemeyi ihmal etmemiş. "Köy korucuları"nı eğiten sömürgeci yetkili, tatbikatın başında onlara yönelik bir konuşma yapıyor ve sözlerine şöyle başlıyor: **"Arkadaşlar, elimizdeki silahla koruyacaklarımız, köyümüzdeki tarlamız, namusumuz, bahçemiz, camimiz. Koruyacaklarımız bunlar."** Karşısındakiler, ağanın korkusu, geçim derdi, zor ya da bilinçsizlikten olsun, kendilerine hizmet etmek üzere silah almış ve Türk askerleriyle beraber devrimci avına çıkan kimseler de olsalar, sömürgeci yetkililer onlara gerçekleri, kime karşı savaştıklarını söyleme gücünü kendisinde göremiyor. **"Biz, Kürdistan'ın bağımsızlığı, Kürt halkının özgürlüğü için savaşan PKK partizanlarına karşı kullanılmak üzere sizlere bu silahları verdik"** diyemiyor, aksine bir sürü yalanın ardına gizlenme gereğini duyuyor. Peki, bu insanlar, tarlasına, namusuna, inancına ve geleceğine kastedenin Türk sömürgeciliği olduğunu; karşısında savaştıklarının ise, halkına onurlu bir gelecek yaratmaktan, onun malını, namusunu, insani değerlerini korumaktan başka düşüncesi olmayan bağımsızlık ve özgürlük savaşçıları, o halkın öz evlatları olduğunu kavradıklarında ne olacak? Daha şimdiden silahlarını devrimcilere teslim eden, onları operasyonlardan haberdar eden, gerektiğinde nöbetlerini tutup onları koruyan "köy korucuları"nın sayısı artmayacak mı? Kendisine, "vatan, millet, din düşmanı gavurlara" karşı savaşacağı söylenen ve ağanın emriyle eline silah tutuşturulan, ancak kendisinin de kurşun yağmuruna tuttuğu bu "gavur"un, ülkesine ve halkına derin bir sevgi ve bağlılıktan başka suçu olmayan öz oğlu olduğunu gördüğünde çılgına dönen ve gerçek düşmanının kim olduğunu anlayan **Osman Tire**'lerin sayısı artmayacak mı? O silahlar er-geç bir gün gerçek suçluların başında patlamayacak mı?

Programı sunan spiker, **"köy korucularıyla birlikte çevre köy halkı da bölücü çeteye karşı dimdik ayakta ve onların yarattığı teröre, tehdide ve baskıya karşı kenetlenmiş durumda"** diyor ve yaşlı-genç, kadın-erkek halktan bazı kişilerin ağzından sözde bu gerçeği kanıtlamaya çalışıyor. Sömürgeci-faşist ordunun namlularının tehdidi altında, sömürgeci yetkililerin, canlarını alacakmışcasına üzerlerine dikilen gözleri önünde sömürgeci TV'nin ekranlarına getirilen doğru-dürüst Türkçe bilmeyen, sömürgeci düzenden kaynaklanan baskı ve yoksulluğun derin izlerini bedenlerinde taşıyan ve gözbebeklerinde derin acıların, ızdırapların, öfke ve çırpınışların izlerini içiçe yaşayan insanlarımızın ağızlarından dökülen sözler duyuluyor: **"Teröristleri istemiyoruz. Sevmiyoruz onları. Bizim toprağımıza gelmesin", "Türkiye Cumhuriyetinden başka hiçbir kimseyi tanımayız", "Niye böyle yapıyorlar? Hükümete ne yapabilirler? Bir adam bastonla hükümete karşı ne yapabilir?"** vb... Sömürgeci terörünün tüm izlerini belleklerinde taptaze yaşayan; açlık ve yoksulluğa mahkum edilerek, aç bebelerinin karnını nasıl doyuracağı sorusuna umutsuzca cevap bulmaya çalışan; kendisini bu çağdışı ve tahammül edilmez yaşamdan söküp çıkaracak; süngülerin ve dipçiklerin altından kurtaracak, aç bebesine yiyecek bir lokma aş, hastasına doktor, kendisine bir avuç işleyecek toprak, çalışacağı bir iş ve hepsinden de öteye güvenli ve özgür bir gelecek sunacak bir kurtarıcı bekleyen insanlarımız; önderleri ile tanıştığında, kavgası ile bütünleştiğinde, yılların kin, nefret ve acısını sömürgeci düşmana karşı önü alınamaz bir isyan seline dönüştürecek insanlarımız, baskı, işkence, tutuklanma ve ölüm tehdidi altında kendilerine zorla ezberletilmiş bu sözleri söylemeye zorlanıyor. Ve sömürgeci düşman, böylece halkın "devrimcilere karşı olduğunu, devleti desteklediğini" kanıtladığını sanıyor. Bu, TC ile aynı ağzı konuşan sosyal-şoven ve Kürt küçük-burjuva bazı teslimiyetçi örgütlerin şefleri için inandırıcı olabilir ama, gerçek dostunu ve düşmanını bizzat pratik yaşamı içinde deneyip tanımış olan Kürdistan halkı ve onu dostları için bunların hiçbir değeri yoktur. Onlar ancak ve ancak TC'nin aczini biraz daha iyi görmüş olmanın ve onun çirkef karakterini daha iyi tanımanın mutluluğunu duyabilir.

"Pişmanlığa Çağrı" programında dile getirdikleri iddialarına malzeme olarak sömürgeciler, ihanet etmiş bir avuç mücadele kaçkınının iddialarını kullanıyorlar. Geçmişten bu yana çeşitli defalar öne sürdükleri çarpıtma ve yalanları bir de bu hainlerin ağzından dile getirerek böylece inandırıcı olabileceklerini hesaplıyorlar. Bu iddialardan bazıları; devrimci Hareketin dağılmakta olduğu, halktan kesinlikle yardım görmediği, militanların birer birer kaçtıkları ve devlete teslim oldukları, Hareketin, insanları hile ve tehditle saflarına çekmeye çalıştığı, işsiz ve güçsüzleri, çolukçocukları iş vb. vaadlerle kandırıp amaçlarına alet ettiği vb'leridir. Çok iyi bilinmektedir ki, bu iddialar, yıllardan beridir ağızlarda çiğnene çiğnene artık etkinliğini çoktan yitirmiş ve sosyal-şovenler ile küçük-burjuva reformistlerinden gayri pek kimsenin rağbet etmediği iddialardır.

Türk sömürgecilerinin alçak karakterini biraz daha yakından görmek açısından bir son iddia, PKK'nin kandırılmış işsiz-güçsüz, çolukçocuk takımından oluşan bir örgüt olduğu iddiası üzerinde durmak istiyoruz. Yine gelişmeleri biraz yakından izleyen herkes, bu iddianın da yeni bir şey olmadığını hemen anlayacaktır. Bay Kemal Burkay da yıllardır bu iddiayı dilinden düşürmemekte, Kürdistan halkının önderlerini, "çoluk-çocuk, işsiz, lumpen" olarak adlandırmaktadır. Biz bu "şahane inci"nin ilk kez Bay Burkay tarafından mı yoksa sömürgeciler tarafından mı ortaya atıldığı, kimin kimden alıntı yaptığı sorununu bir kenara bırakalım ve Türk sömürgecilerinin bir kez daha kendi sıfatını nasıl PKK'ye malettiğine bakalım.

Türk sömürgecilerinin yüzyıllardır halkımızı en ağır ekonomik baskılar altında tutarak, açlık ve yoksulluğa mahkum ettikten sonra insanlarımızı bir tas çorbaya satın alarak nasıl kendi kirli amaçları için kullandığını bir yana bıraksak bile, son "köy korucuları kanunu" nun yürürlüğe konması ile ortaya çıkan tablo, bu iddianın gerçek hedefinin kim olduğunu ortaya koymaya yeterlidir. Bu yasa ile toplumdaki ne kadar lumpen ve serseri varsa, ellerine silah tutuşturan, onları ajanlaştıran ve insanlıktan çıkararak mazlum halkımızın üzerine salanlar, Türk sömürgecileri ve onların has uşakları, yerli işbirlikçileridir. 12 Eylül faşist darbesinden başlayarak, toplum üzerinde egemen kılınan "orman kanunu" en çok böylelerinin işine yaramış ve kendi soylarından olan insanlıkdışı Türk egemenleri ile bunlar, pek güzel bütünleşerek ortak amaçlara yönelmişlerdir. Dolayısı ile, böylelerinin PKK saflarına gelmeye ne ihtiyaçları vardır ve ne de burada kendilerine yer bulabileceklerdir. "Çoluk-çocuklar"a gelince, onlar savaşın kızgın ateşi içinde pişerek çoktan olgunlaştılar, büyüdüler ve Türk sömürgecileri ile onların yeminli uşağı Kemal Burkay gibilerine ecel terleri döktürmekte, ayakları altındaki toprağın hızla kaymasına yolaçmaktadırlar. "Çoluk-çocuk" diye horlanan bunlar, siyasi hayatın odağı haline gelip gelişmelerin seyrini belirlemekte, tarihe yön vermektedirler. Durum böyle olunca, yaşları ile övünen, ancak bir çocuğun mantık düzeyine dahi ulaşamayanların ortaya attıkları çirkin haykırışların ne değeri olabilir.

Sömürgecilerin, toplumumuzu içine düşürdükleri kaos ortamını kendi lehlerine mücadelemize karşı kullanma çabaları bununla da sınırlı kalmıyor. Onlar yüzyıllardır toplumumuzun bağrında açtıkları yaraları bugün de en büyük dayanakları olarak görüyorlar. Bu yaralardan biri de lanetli ihanet ve toplumumuzun binbir türlü suni çelişkiyle birbirine düşürülmüş olmasıdır. Geçmişte olduğu gibi, bugün de, gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizi bastırmada ihanete büyük önem atfeden ve bu eğilimi devrimci hareket içinde olduğu kadar tüm toplumda da egemen kılmak için her türlü yola başvuran sömürgeciler, diğer taraftan da halkımızı tek tek bireylerine varıncaya dek bölüp birbirine düşürerek, ortak amaç uğruna birleşip bir güç haline gelmesini engellemeye çalışmaktadır. Geçmişten beri bu doğrultuda oldukça mesafe kaydetmiş olan Türk sömürgecileri, Hareketimizin bu parçalanmışlığa ve ihanet eğilimine karşı amansız mücadele açması üzerine bunları daha da derinleştirmek için alçakça faaliyetlerine hız kazandırmıştır. Bunu yaparken bir yandan da sürekli, parçalanmışlığın ve çatışmaların sonunun gelmeyeceği ve halkımızın kendi içinde birlik olamayacağı düşüncesini işlemiş, bu konuda umutsuzluğu kalıcılaştırmak istemiştir. İhanete karşı verilen mücadeleyi ise bunda bir kanıt olarak kullanma yoluna gitmiş, son dönemlerde basın ve yayın organları vasıtasıyla yürüttüğü propagandanın temeline bunu oturtmuştur. "Pişmanlığa Çağrı" programında da aynı propaganda şu sözlerle işlenmiştir: **"Kendi aralarında bile birbirleriyle anlaşamayan ve birbirlerini öldürmeye çalışan bu bölücü çete, kandırdığı işsize, düşküne ve kanun kaçağına, çoluk-çocuğa nasıl sahip çıkacak?"** Görüldüğü gibi, sömürgeci-faşistler, ulusal kurtuluş mücadelesini geliştirmek isteyen halkımızın temsilcileri ile bu mücadeleyi başarısızlığa mahkum etmeye çalışan kendi uzantıları arasındaki kaçınılmaz mücadeleyi çarpıtarak, bunu halkımızın önder gücünün, halkımızı birleştirme ve yönetmede başarısızlığa uğrayacağı tarzında yorumluyor. Ancak bu sefilce demogoji de diğerleri gibi boşa çıkmaya mahkumdur. Halkımız, kendi bağrına saplanmış bir hançer olan ihaneti söküp atması gerektiğinin bilincindedir ve aynı şekilde, sömürgeciliğin yarattığı suni çelişkileri ortadan kaldırarak kendi içinde sağlam bir ulusal kurtuluşçu birliği sağlaması gerektiğinin de bilincindedir. Halkımızın önder örgütü PKK'nin yol göstericiliğinde kurulan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi daha şimdiden bu yolda güçlü bir adım olmuştur ve her kesimden yurtseverleri bağrında birleştirmektedir. Halkımız bilmektedir ki, ona geleceğin kapısını açan PKK, yıkılmaz birliğinin de biricik anahtarıdır.

Mevcut gerçekleri çarpıtarak, yalan ve demogojiyle üstünü kapatmayı, halk kitleleri ve devrimcilerin bakış açılarını daraltmayı ve ihaneti yaygınlaştırmayı hedefleyen program, başını Ali Ozansoy isimli sefil alçağın çektiği bir grup hainin yeraldığı bir "mini açık oturum"la sona eriyor. "Oturum"a katılanlar, sömürgeci basın ve yayın organlarından sürekli yayınlanan ve provakasyonun da geçmişten bu yana yinelediği ipliği pazara çıkmış id-

Devamı Syf: 23'te

«Birlik ve Güçlü Bir Ordu İçin Hepimiz Çalışmalıyız»

OKUYUCUYA

Bu hitap, "DÜNYA KAMUOYUNA" diye değiştirilerek okunmalıdır. Şimdilik dünya devletleri içinde yeralan ve "terörizme" karşı mücadelenin şampiyonluğunu yapan bir "devlet" tam da rolüne uygun olarak hiçbir "terörist"i, "takipsiz" ve "cezasız" bırakmıyor. Okuyucu bu röportajda işte bu "devletin" amansızca takip ettiği bir "terörist"i tanıma fırsatını bulacak.

Ak sakalları göğsünün üzerine düşmüş bu "terörist" tam 89 yaşında. Ve ayrıca bir din adamı. Yani ona "terörist" demek, Reagan'ın teorisine bile denk düşmüyor. Ama uşakları Reagan'ı da gerilerde bırakarak, 89 yaşındaki ak sakallı bu din adamına "terörist" damgasını vurdular. Çünkü, o tüm yaşamı boyunca olduğu gibi son yıllarında da üzerinde uygulanan hiçbir baskıya boyun eğmedi. Ülkesini ve halkını daima sevdi, bunlar uğruna mücadele etmeyi her şeye yeğ tuttu. Sömürgeci-faşist Türk devleti için, Kürdistan ülkesi ve halkının adı dahi kabul edilmez bulunurken, bunlar uğruna mücadele etmenin tek bir ismi olabilirdi: "TERÖRİZM". Ve sömürgeci-faşist Türk devleti, bu ülke adına gelişen mücadeleye bu ismi takmakta gecikmedi. Sömürgeci-faşist mahkemelerinde bir "çete" hareketi gibi "yargılamak", kamuoyuna böyle yansıtmak için hiçbir çabadan geri durmadı. Savaşan gerillalar "şaki" olarak duyuruldu ve halen de böyle tanıtılmak isteniyor. Köyler basılıyor, operasyonlarda kadın-çocuk, yaşlı-genç demeden yüzlerce insan tutuklanıyor ve ardından gazetelerden okunan manşet, "eşkiyanın kökü kazındı" oluyor. Kısacası, yedisinden yetmişine kadar tüm Kürdistan insanları, tüm bir halk sömürgeci-faşist Türk devletinin ve emperyalist efendilerinin dillerinde "terörist" olarak nitelendiriliyor. O halde burada gerçeği tekrarlamaya gerek var mıdır? Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi veren bir halkın sesinin böylesine aciz yaygaralarla bastırılabilmesi mümkün müdür? 89 yaşındaki bir "terörist" dünyanın neresinde görülmüştür?

"Bölücü-terörist" olarak hakkında tutuklama kararı çıkarılıp, evi defalarca basılınca günlerce yol alıp, sarp dağları aşan, bir elinde Kur'an, bir elinde silahı ile direniş yolundaki kararlı yürüyüşünü devam ettiren bu insanla görüşmek istedik. Onu görmeden "aslan aslandır, yaşlısı da genci de korku salmak için yeter" diye düşünüyorduk. Karlı dağların eteklerinde toprak yeni yeni çimenleniyor, patlamış tohumlar toprağı zorluyorlardı. Dört mevsimi bir arada yaşatan mart ayının göz kırpan güneşi altında el değmemiş lekesiz beyazlığıyla yükselen dağ doruklarıyla yarışırcasına gururlu beyaz bir başın gülümseyişiyle karşılaştık. Karşımızda bir tarih vardı. Teslim alınamayan, boyun eğdirilemeyen ve unutturulamayan bir halkın direnişi sembolize ediliyordu. Kendisiyle konuşmak istediğimizi önceden haber verdiğimizden bizi yarı yolda karşıladı. Ellerine sarılıp öpmek istedik. Ancak izin vermedi buna; ona göre şimdi alnından öpülmesi gerekenler vardı, dağları gösterip savaşan gerillaları işaret ediyordu: "Umut oradadır." Gözlerimiz çatlayan toprağa ilişti yeniden. Hayat fışkırıyordu Kürdistan topraklarından. Tarihi bin yıllara varan, ama ne yaşlanan ve ne de yorulan toprak yine taptaze bir hayatı doğuruyordu. Tıpkı halkımızın direnen özünün bir kurtuluş mücadelesi olarak filizlenmesi gibi...

Dağ eteğindeki bir köy evinde yaptığımız röportaj, 89 yaşındaki bir "terörist" için pek de doğal bir olay değildi. Sesini almak için teybin düğmesine bastığımızda bu hemen farkedildi. Bizimle saatlerce konuşmaya, 89 yıllık bir tarihi anlatmaya hazırdı. Ama sesinin kasete alınması ona göre doğallığı zorlayan bir etken oluverdi. Yine de çabuk alıştık teypli konuşmaya. Bizden bazı ricaları oldu. İsmini değişik vermemizi istiyordu, fotoğrafını ise bizim de hak verdiğimiz bazı nedenlerden dolayı eğer gerek görürsek daha sonra yayınlamamızı uygun buluyordu. Röportaj Kürtçe yapıldı. Türkçeye çevirerek olduğu gibi sunduğumuz yazıda tercüme yetersizliklerinden doğabilecek hataları okuyucunun ve Melle "Abdurrahman"ın bağışlayacağını umut ederiz.

SERXWEBÛN-Mart 1986

Serxwebûn: *Sayın Melle Abdurrahman, okuyucularımıza kendinizi tanıtır mısınız?*

M. Abdurrahman: Siirt'in Baykan ilçesinde doğdum. Daha küçük yaşta medrese öğrenimine başladım ve imamlık diploması alıncaya kadar devam ettim. Okulu bitirdikten sonra hiç imamlık yapmadım.

Serxwebûn: *Hiç imamlık yapmadınız mı?*

M. Abdurrahman: Hayır, yapmadım.

Serxwebûn: *Bu kadar çaba sarfediyor, diploma alıyor, ama imamlık yapmıyorsunuz. Bunun mutlaka bir nedeni olmalı?*

M. Abdurrahman: Tabii var. Çünkü, hükümet islam dini ile her şey arasına çelişki sokmuş. Bu bakımdan eğer imamlık yapsaydım, onların bütün tekliflerini kabul etmem gerekecekti.

Serxwebûn: *Ama yine de tanınmış bir imamsınız.*

M. Abdurrahman: Ben sadece devletin memuru olmadım. Eğer öyle olsaydı, hem dinim, hem de dünyamı bu meslekte yitirecektim.

Serxwebûn: *Duyduğumuza göre aranıyorsunuz. Bunun nedenini anlatır mısınız?*

M. Abdurrahman: Mahkumiyetimin sebebini anlatayım. El hamdulillah şu ana kadar hiç kimse benim, dinimize ters düştüğümü iddia edemez ve buna tanık olmamıştır. Yalnız şu vardı; eskiden beri ben yurtseverim, milletimi seviyorum ve milletim için çalışıyorum. Her zaman bizim de bir halk olduğumuzu anlatıyordum. Diğer halklar arasında tanınmamız gereğini vurguluyordum propagandamda. Bu bakımdan hükümet beni düşman ilan edip mahkum etti. Şimdiye kadar defalarca mahkum oldum.

Serxwebûn: *Yani daha önceleri de mi mahkumiyet kararı çıktı hakkınızda?*

M. Abdurrahman: Bu seferki mahkumiyetim sonuncusudur. İlk defa, çarşıda Kürtçe konuştuğum için tutuklandım ve cezamı para ödemekle çektim. O sefer hüküm giymeden serbest bırakıldım. İkinci defa tutuklanmamın sebebi şu oldu: Okula gitme üzerine bir toplantı yapılmıştı. Burada bazıları okuyanın "kafir" olacağını söylüyorlardı. Ben de topluluğa, okula gitmenin insanı dinsiz yapacağını söyleyenlerin aslında kendileri "kafir"dir, onlar yalan söylüyor, çocuklarınızı okutun, okumadan işler yürümez dedim. Bunları söylediğim için, 70-80 defa mahkemeye çağrıldım, sonra beraat ettim. Beraat edilmemin gerekçesi de "cahil" olmamdı! Yani "cahil" olduğum için beni bıraktılar! Üçüncü defa ise, PKK'lilere ekmek verdiğim, eve aldığım için mahkum oldum. Ben evde yoktum. Yine bizim evde oldukları bir gün ihbar edilmişler. Ev basıldı. Biri yakalandı. Ondan bu yana ben hiç eve uğramadım.

Serxwebûn: *Yaşınızı sorabilir miyiz?*

M. Abdurrahman: Yaşım seksen dokuz.

Serxwebûn: *Bu yaştan sonra mahkumluk size zor gelmiyor mu?*

M. Abdurrahman: Hayır. Düşmanın bize uyguladığı zulüm ve vahşetle mukayese edildiğinde hayır. Ben, düşmanın kölesi olacağıma, karın içinde çıplak, aç ve yalınayak ölmeyi tercih ederim.

Serxwebûn: *Yani yaşınıza rağmen böyle bir yaşama bilerek ve severek katlanıyorsunuz.*

M. Abdurrahman: Evet. Rızamın sebebi şudur: Biz düşmanın eli altında ne malımıza, ne canımıza, ne çocuğumuza, ne namusumuza, ne de dinimize sahip çıkabiliyoruz. Düşman, ölün dese, yaşayın dese, çıplak kalın dese, aç kalın dese, yalınayak kalın dese aynısını yapmak zorundasın. Yani düşman sana hangi rengi veriyorsa onu kabullenmek zorundasın. Ben bunu kabul etmedim.

Serxwebûn: *Son aranma nedeninizi de dikkate aldığımızda PKK'yi tanıdığınız anlaşılıyor. Bu Partiyi değerlendirmenizi istesek, görüşlerinizi belirtir misiniz?*

M. Abdurrahman: Bu Parti, sağlam bir Partidir, doğru bir Partidir. Millete doğru yolu gösteriyor. Halka eziyet edenleri halka tanıtıyor. Halkın isteklerine ve ihtiyaçlarına göre ve kendisine layık bir şekilde hareket ediyor. Yolu doğru bir yoldur ve her yerde yer edinecektir. Millete yol göstericilik yapıyor, onlara iyiyi ve kötüyü tanıtıyor. Hep milletin çıkarına çalışıyor, ona zarar vermiyor. İhanet onlardan çıkmaz, sağlamdır. Yaptıkları her işi milletimiz dürüst olarak görüyor ve halk memnundur.

Serxwebûn: *PKK henüz çok genç bir Parti. PKK'nin doğuşu sizde nasıl bir etki yarattı, halk nasıl değerlendirdi?*

M. Abdurrahman: Bir avuç satılmış hainin dışında hem benim, hem de halkımın üzerindeki tesiri büyük bir sevinçten ibaretti. Sevinci, iyiliği bize hatırlattı. Doğru yolu, bilinçliliği bize hatırlattı.

Serxwebûn: *Yaşamınız sizde direngen ve sağlam bir yapı oluşturmuş. Yani hep umutluydunuz. Şimdi bu umutlarınızın daha da büyüdüğü görülüyor.*

M. Abdurrahman: Evet. Ben 1341'den beri böyle bir Partinin bekleyişi içindeydim, yolunu gözlüyordum. Böyle bir Parti çıkacak ve milleti kurtaracak diyordum. İşte şimdi, beklediğim, yolunu gözlediğim o Parti kuruldu, faaliyet içindedir ve inşallah muvaffak da olur.

Serxwebûn: *Halk, devrimcilerin 15 Ağustos'da olduğu gibi büyük eylemler yapacağına, düşmanın en çok saldırdığı bir dönemde böyle direnişlerin ortaya çıkacağına inanıyor muydu?*

M. Abdurrahman: Halk, 15 Ağustos'tan önce uygulanan zulüm, vahşet ve zordan dolayı çok ezilmişti ve o bakımdan umutları biraz zayıflamıştı. Ama tamamen umutsuz da değildi. 15 Ağustos'la birlikte halkın inancı yükseldi ve millet kendine geldi, kurtarıcısı olacak böyle bir Partiden tümden haberdar oldu.

Serxwebûn: *Halkımız geçmişte de defalarca isyan etti. Bugün de mücadele ediyor. Bütün bu gelişmelerin içinde yaşamış biri olarak geçmiş mücadele ile bugünkü mücadeleyi nasıl değerlendiriyorsunuz?*

M. Abdurrahman: Aralarındaki farkı soruyorsunuz yani. Eskiden onlar, üzerlerinde hem dini hem de dünyevi baskı ve eziyet yapıldığından, onurlarına dokunduğu için gayretlenip başkaldırıyor ve dövüşerek mücadele ediyorlardı. Ama onların mücadelesi ne biçim bir mücadeleydi? Ağaların, şeyhlerin veya meşhur imamların önderliğindeydi. Kimse kimsenin üstünlüğünü kabul etmiyordu... Kimse kimsenin sözünü dinlemiyor, herkes istediği doğrultuda bir baş çekiyordu. Dışarıya kapalıydılar. Fişekleri bittiğinde silahları susuyordu. Çünkü dışarı ile ilişki yoktu ki, cephane tedarik etsinler. Yirmi dört saatlik bir mesafeden öteye bile gidemiyorlardı kendi ülkeleri içinde. Çünkü halk birbirini öldürüyordu. Hükümet halkı birbirine düşman etmişti. Birini ağa, birini şeyh, diğerini bey yapmış, fakir halkın elindeki toprakları alıp onların üzerine tapulamıştı. Ve böylece onların yularlarını (hevsar) kendilerine bağlayarak, "siz bize, millet size" diyorlardı. Bundan dolayı halkı perişan edip bırakıyorlardı. Halkın yararına çalışmadıkları için mücadeleleri başarısızlıkla sonuçlanıyordu. Ama şimdi Allah'a şükür okumuş insanlarımız var. Dış dünyaya açılıyorlar; Avrupa'ya, Amerika'ya, Afrika'ya, Rusya'ya, dünyanın bütün kıtalarına kadar gidebiliyorlar. Dünyanın durumundan haberdarlar. Dostları vardır ve onlara yardım da ediyorlar. Şimdiki mücadele ile geçmişteki arasında çok büyük fark var. Eskiden halk zarar görüyordu. Ama, şimdiki mücadele halkın yararınadır inşallah. Kimse ben şu aşirettenim, şu şeyhin oğluyum, şu ağanın oğluyum veya ben müslümanım, yezidiyim demiyor. Kendi halkı adına ayağa kalkmış ve mücadele ediyor. Başarıya ulaşır inşallah.

Serxwebûn: *15 Ağustos eylemlerinin milleti kendine getiren, güvenini ve umudunu arttıran bir etkisi olduğunu söylemiştiniz. Halkımız gelişmelerden böyle etkilenirken, şüphesiz ki düşman da etkilendi. 15 Ağustos eylemlerinin ve yarattığı gelişmelerin Türk devleti ve ordusu üzerindeki etkisi sizce ne oldu?*

M. Abdurrahman: Devlet korktu. Devlette öyle bir korku peyda oldu ki, tarihlerinde benzerine tanık olmamışlardı. Bundan dolayı köylerde ev ev dolaşıp, isim tespiti yapıp, kimlik çıkarmayı mecbur kıldılar. Ayrıca her evde kaç nefer varsa yazdılar. Evdekilerin dışında başka bir misafir bulunduğunda derhal soruşturuyorlardı. Yani evler kontrol altındaydı. Her köyün muhtarına yüzaltmış bin değerinde telsiz dağıttılar. Köye yabancı biri uğradığında veya köyde bir olay olduğunda, derhal en yakın merkez karakoluna bildirmelerini emrettiler. Gelişmelerin düşmanda yarattığı korku ve telaş, birçok insanının korkudan ölmesine sebep oldu. Bir seferinde bir eşek karakola yakın bir meşelikten geçerken, ağaçlar hışırtı çıkarmış. Bu ses karakoldakilerin sabaha kadar rastgele mermi sıkmalarına sebep olmuş. Ertesi gün bakmışlar ki, vurdukları bir eşekten ibarettir. Başka bir zamanda da bir yerde deli bir insanı yakalamışlar. Üstünü aradıklarında kendi deliliğince yazdığı bazı yazılar bulmuşlar. Bunun üzerine ona kim olduğunu sormuşlar. Deli de **"Apocuların reisiyim"** demiş. Nereye gideceğini, işlerinin nasıl gittiğini ve o akşam ne yapacaklarını sorduklarında da, deli, falan yerdeki karakolu basıp oradaki askerleri öldüreceğiz demiş. Bunun üzerine deliyi dövmeye kalkışmışlar. Deli küfürlere başlamış ve **"eğer siz beni döverseniz Apocular hepinizi öldürürler, çünkü ben Apocuların reisiyim"** demiş. Deliyi alıp götürmüşler, şimdiye kadar da hiç kimse onun nerede olduğunu bilmiyor. Halbuki köylülerin hepsi onun bir deli olduğu üzerine şahitlik yapmışlardı. Ama düşman, köylülerin şahitliğine güvenmeyip, delinin falan yerdeki karakolu basacaktık sözüne ehemmiyet veriyor. O karakolun askerleri sabaha kadar mermi sıkıyorlar, ertesi gün de tabura giderek Apocuların baskınına uğradıklarını söylüyorlar. Bunun üzerine taburun askerleri köyü basarak, "dün akşam karakolumuz basılmış, siz yardım etmişsiniz" diyerek köylülere işkence etmişler. Bu örnekler bile devletin içine düştüğü ruh halini anlatmaya yeter. Devlet, ölü bir yılan gibidir. İnsan yollarda gördüğü ölü yılanlardan ilk başta korkar, insanı sokacağından çekinir, bir süre bekler, yerinden kımıldamadığını sezer ve kendi kendine "eğer yılanda can olsaydı, yerinde teprenirdi" der. Sonra ayağıyla yılana dokunur ve biraz kımıldadığını görünce yine korkar. Ama yılan cansızdır. İşte devlet de bu duruma düşmüştür. Ama devlet halkı korkutmuş ve bir korkuluk halini almış. Bunu da halka zulüm yaparak, emsali görülmemiş bir vahşet uygulayarak yapmış. Yapılan zulüm ve vahşet halkın gözü önünden gitmiyor ve canlılığını sürekli koruyor. Buna rağmen halk Partiyi çok seviyor ve yerinde-zamanında yapılan eylemleri büyük bir sevinçle karşılıyor. Yalnız kendilerini beş kuruşa satıp, halkın kurtuluşunu istemeyenler bu sevinci paylaşmıyorlar, o başka mesele.

Serxwebûn: *Müsaadenizle verdiğiniz yılan örneğine başvuracak olursak, gelişen devrimci eylemler, Türk devletinin gerçekten de bir ölü yılan olduğunu ortaya koydu. Halkı-*

mız bunu yakından gördü. Türk devletinin gerçek durumunun böylesine ortaya çıkarılışının halk üzerindeki etkisi ne oldu?

M. Abdurrahman: Bunun halk üzerindeki tesiri şöyle oldu: Daha önce inançları zayıflayanların inancını güçlendirdi. Devrimci mücadele devlete karşı yürütülüyor, büyük gelişmelerle ilerliyor ve Hareket zafer yolunda büyük adımlar atıyor. Bugün Parti milletin dağa çıkıp mücadele etmesine müsaade eder de yol verirse, millet bunu yapar. Yani devrimcilerle omuz omuza savaşmaya hazırdır. Ama devrimciler şimdiye kadar böyle bir çağrı yapmadılar. Halbuki halka çağrı yapsalar halk derhal buna cevap verir, mücadeleye aktif katılır ve büyük işler becerir. Artık halkın korkusu kalmamıştır. Eski korku kalmadı artık. Devrimci eylemler halkı güçlendiriyor, halkın kendine gelmesini sağlıyor, halkı gayretlendirip onurlandırıyor.

Serxwebûn: *Bu değerlendirmeleriniz Kürdistan'da halkın artık PKK'nin öncülüğünde bağımsızlık ve özgürlüğü için savaştığını, halkın PKK'nin çağrılarına göre bütün gücünü ortaya koymaya hazır olduğunu gösteriyor. Ama öte yandan da düşmanın baskıları var. Sömürgeci-faşist Türk devleti bağımsızlık ve özgürlük için savaşan bir Kürdistan'ın kendisinin yıkılışı anlamına geldiğini biliyor. Özellikle son yılların bu güçlü gelişmelerine karşı düşman çok çeşitli saldırı ve uygulamalara da başvurmakta nitekim. Düşmanın bu uygulamalarına ilişkin olarak tanık olduğunuz bir kaç olayı anlatır mısınız?*

M. Abdurrahman: Devletin, milletin başına getirdiğini genel olarak anlatacağım. Her şeyden önce devletin bizzat kendi eliyle işleyip de halka maletmeye çalıştığı suçlarına değineceğim. Bazı olaylar var ki bunlar devlet eliyle yapılıyor, sonra suç halkın üstüne yüklenerek, böylece cezaya çarptırılıyorlar. Diyarbakır'da dört kişi yakalandı. Suçları iki polisi öldürüp, iki polisi de yaralamak olarak belirtildi. Biz merak edip bu polisleri kimlerin vurduğunu sorduk. Muhteber insanlar olayın gerçek yüzünü bize anlattılar. Yaralı iki polisi yakalayıp soruşturmaya götürmüşler. Onlar da ifadelerinde kendi polis arkadaşlarının onları yaraladığını ve diğer iki polisi de öldürdüğünü söylemişler. Bu tür olayları tezgahlayarak halka malediyorlar. Hapiste yatanların çoğunluğu bu tür olayların kurbanlarıdır. Halkın (devrimcilerin) yaptığı eylemler bellidir. Zaten düşman bu eylemlerden bazılarını kendi ağzıyla veriyor; falan köyde, falan yerde "terörist"ler eylem yaptı diyorlar. Nerede biraz yurtseverlik kokuyorsa, yani devrimcilere yardım yapılıyor ve hatta ekmek veriliyorsa o yerlerdeki düşman zulmünün had ve hesabı yoktur. Hatta hatta bu gaddarlıklarını o kadar ileri götürüyorlar ki, insanlara pislik yediriyorlar, halkı çırılçıplak yapıyorlar, kadınları çırılçıplak yapıyorlar. Bir gün bir yerde, bir kadını çıplak edip köyün muhtarını ve bekçisini çağırıyorlar. Bir ağacın bir ucunu muhtarın, diğer ucunu bekçinin omuzuna koyuyor, kadını iki ayağından ağaca bağlıyorlar. Bütün köy ahalisi, ağaca başaşağı bağlanan bu çıplak kadını seyretmeye zorlanıyor. Köyün hepsi bu olaya tanık oluyor ve buna tahammül edemeyerek, topluca askerlere saldırıyorlar. Onlardan elli-altmış asker öldürüyorlar. Bunun üzerine köye altı-yedi generalleri gelip anlaşmak için köylülere yalvarıp yakarmışlar. Böylece bu olayı gizlice örtbas etmeye çalıştılar. Korkularından, kendi ölü sayılarını bile açıklayamadılar. "Terörist" diye adlandırdıkları devrimciler eğer bir yere uğramışlarsa ve düşman da kokusunu almışsa artık vay o halkın haline. Ellerinden gelen her türlü vahşeti uygulamaktan hiç çekinmezler. Ama, bütün bu zulüm, vahşet ve işkenceye rağmen, halk yine de ne inancında, ne de mücadelede yılıyor ve gelişmelerin gerisinde kalmıyor.

Serxwebûn: *Kürdistan'da, düşman, halkımıza böyle saldırırken ve halkımız bu vahşi sömürgeciliğe karşı savaşı geliştirmekten başka yolu kabul etmezken, kendilerine sol diyen bazı gruplar, savaşın zamansız olduğunu, halkı katliama götürdüğünü söylüyorlar. Bu konularda siz ne düşünüyorsunuz?*

M. Abdurrahman: Bak önce Türk soluna söyleyeceğim. Onlar istiyor ki, iktidar kendilerinin olsun. Onlara göre, şimdiki hükümet düşmeli, yerini Türkiye sol grupları almalı. Onlar bunun savaşımını veriyorlar. Buna karşılık, Kürdistan halkı yabancı egemenlikten kurtulmak istiyor. Türk solu devrim yapsa bile, yine eskisi gibi, hükümet Türk hükümeti olacak, Kürtlere hiçbir hak tanınmayacak ve bizi bölücülük yapmakla suçlamaya devam edecekler. İsimleri de "sosyalist" olacak. Şimdi artık herkes sosyalizmin ne anlama geldiğini biliyor. Biz o biçimdeki "sosyalizmi" istemiyoruz. Onların istediği sosyalizmdir ki, bize köle muamelesi yapacak, bize eziyet ve zulüm uygulayacak, ama ismi yine de "sosyalizm" olacak. Bütün bunları sosyalizm perdesi altında yapacak. Bu mücevher ismi kendisine takarak bize eziyet edecek bir "sosyalizm"i reddediyoruz.

Serxwebûn: *Ama bunların yanında, kendilerine "Kürdistan'ın temsilcileriyiz" diyen Kürt grupları da var. Ve bugün halkımızın PKK önderliğinde geliştirdiği mücadeleye saldırmaktan geri durmuyorlar. Savaşın erken ve zamansız olduğunu söyleyerek PKK'yi halkı katliama götürmekle suçluyorlar.*

M. Abdurrahman: Evet tabii onlar da var. Ama biz onların rengini de çok iyi biliyoruz. Biz o şekillere de girdik. Gidip derneklerini açıyorlardı. Kaymakama müracaat ettiklerinde valiye gitmeleri söyleniyordu. Valiye müracaat ettiklerinde vekalete başvurmalarını istiyorlardı. Vekalete müracaat ettiklerinde bu müracaat tekrar vali ile kaymakama gidiyordu. Vali ile kaymakam da açılacak olan derneğe kendi adamlarından on taneyi yerleştirip, diğerlerinden önce her şeye konuyorlardı. Ve böylece dernekteki faaliyetleri, derneğin içini-dışını kontrollerinde tutma olanağı elde ediyorlardı. Yani derneklere, devlet kendi ajanlarını yerleştiriyordu. Sizin bahsettiğiniz o gruplardan biriyle bir gün konuştum ve "rica ediyorum, artık dernek falan açmayın, siz bu konuda yanlışsınız. Size teminat verebilirim ki, dernek üyelerinizin sayısı el parmaklarını geçemez. Çünkü halk derneklerinize gelmeye cesaret edemiyor. Oraya gelmeyi tehlikeli görüyor" dedim. Konuştuğum kişi; **"evin yıkılsın, sen böyle söylemekten utanmıyor musun?"** dedi. Ben de: "Niçin utanacağım. Yemin ederim, sizi de tutuklayacaklar, derneklerinizi de kapatacaklar ve ne yapsanız da artık kendinizi kurtaramazsınız o zaman" dedim. Sonunda da benim dediğim gibi çıktı. Mahkemede bu tamamen ispatlandı. Ben münakaşada bu tür derneklere ancak onda bir oranında insanın bilinçli olarak gittiğini, onda dokuzunun art niyetten devlete hizmet amacıyla gittiğini savunmuştum. Nitekim daha önce iddiaya girdiğim doktor'un bağlı olduğu derneğin başkanı, yapılan mahkemesinde devletin ajanı olduğunu, savcı ve kaymakam tarafından bu işle görevlendirildiğini itiraf etti. O zaman mahkeme salonunda oturan doktora dönüp; "ben dememiş miydim? İşte, gözlerinle şahit oldun" dedim. Doktorun o zaman omuzları düştü. Artık kafalara, beyinlere iyice yeleşmesi gerekir ki, kimse kalemle, efendi pozuyla, derneklerle, kul-köle olmakla, yalvarıp yakarmakla hakkını elde edemez. Hele bir hatırlasınlar; eğer dünyada başka bir örneğine rastlanmışsa, yani bu yolla hak elde edilmişse onlar da yapsın, biz de yapalım. Ama, şu da açıktır ki, hak-hukuk davası güdenler, hükümetleri zalimlik ve yanlışlıkla suçlayanlar tonlarca şehit vermişler. Hatta peygamberlerden bile öldürülenler olmuş. Buna benzer çok olay var. Tarihi okuyanlar, tarihte hiçbir hakkın savaşsız alınamadığını bilir. Mücadele etmenin zamanıdır ve hatta zamanı geçmiştir bile. Kim ki, efendilikle hak alınabileceğini iddia ediyorsa, gitsin bir daire açıp içine otursun. Bakalım, kim ona efendi diyecek ve efendilikle hakkını alsın görelim. Hak-hukuk efendilikle alınamaz. Hükümet elindeki hakkı elinden almış. Kaldı ki, hükümetten hak iddia ettiğinde, haklı olduğun halde, haksız olan davayı kazanıyor. Çünkü hükümetin adamıdır o. Böyle bir hükümet sana nasıl efendilikle hak verecek? Kendisi efendilikten nasibini almış mı ki senin hakkını efendice versin? Hükümetin işi-gücü halka eziyet etmek, halkı öldürmek olmuştur. Kimden en ufak yurtseverlik kokusunu almışlarsa ya tutuklamışlar, ya gizlice öldürmüşler, ya da başkalarına öldürtmüşler.

Serxwebûn: *Yani halkımız kurtulmak için silaha sarılmak zorundadır diyorsunuz. Ama daha "barışçıl" yollardan da bahsediliyor...*

M. Abdurrahman: Kim ki böyle bir şeye inanıyor, hiç ava gitmesin. Çünkü o, kekliklerin nasıl olsa kendiliğinden gelip koynuna gireceğine (kucağına düşeceğine) inanıyor. Eğer çöldeki keklikler avcının evine kendiliğinden gelirse o zaman o düşünce de doğrudur. Ama böyle olmayacağı bilindiğine göre, o inançtan vazgeçmeliler. Boşuna bir bekleyiş içinde kalmasınlar.

Serxwebûn: *Siz de biliyorsunuz ki, bu gruplar yurtdışında mülteci bir yaşam sürüyorlar. Ve bütün bu iddialarını da oralardan ileri sürüyorlar. Bu grupların mücadele hakkındaki suçlamalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?*

M. Abdurrahman: Dışarıya kaçanların kendileri ne mal olduklarını biliyorlar ve kendilerini tanıyorlar. Eğer orada bile hak ve hukuk için mücadele etseler yankısını Kürdistan'da bulur. Ama eğer orada kalıp efendiliği bekliyorlarsa, ellerinden bir şey gelmediğindendir veya efendiyse aklı başında konuşmuyor demektir. O bakımdan, Kürdistan için Avrupa'ya gidenler sanmasınlar ki, içinde bulundukları durumla bir hak elde edebilecekler. Aynı babadan olan iki öz kardeş bile mirası paylaşacakları zaman, eğer diğer kardeşin payını ölüm pahasına da olsa alacağını hesaba katmazsa, bütün mirasa el koyar. Ama ne o, ne de kardeşi ölmesin diye eşitçe paylaşırlar mirası. Şimdi Avrupa'ya gitmiş, efendi olmuşsunuz. Saçınızı uzatmış, çeşit çeşit peruklar takıp parfümler kokuyorsunuz. Bütün gününüzü saç taramak, ayakkabı parlatmak ve kravat düzeltmekle geçiriyorsunuz. Şunu iyi bilin ki, kimse kravatla, ayakkabı ile halkını kurtaramaz. Savaşla, silahın ağzıyla olmazsa kimse hakkınızı size vermez. Zafer namlunun ağzındadır. Demeyin ki, mücadelenin zamanı gelmemiş, zamanı gelmiştir. Evet siz efendisiniz, haddimize değildir size dil uzatmak! Ama efendiler de hata yapar ve yanlış hareket edebilirler. Hz. Ömer bile kullarına çok kere hangi yoldan gidilebileceğini sorup, onların fikirlerini almıştır. Hz. Muhammed bile —o büyüklüğü ile— Kur'an'da Allah'ın sahabelerin dediklerine kulak verilmeli dediğini söylemiş ve onların dediğini dikkate alarak birçok defa öyle hareket etmiştir. O bakımdan, yanlışlığı kabul etmek bir kusur değildir. Eğer, siz bir şey değilsiniz, biz büyüğüz, nasıl sözünüzü dinleyeceğiz derseniz, (doğrusunu söyleseniz bile), o zaman size şunu söyleyeyim ki, siz çok haksızsınız ve boğazınıza kadar çamura batacaksınız. Sizi o çamurdan artık kimse de çıkaramaz. Avrupa'da ne domuz eti, ne de rakı tükenir, bunlar eksik olmaz nasıl olsa. Zaten efendisiniz de! Güzel konuşmalarınızla karşılaştığınız insanları da memnun ediyorsunuz. O halinize karşılık, gelin çocuklarınızın, kardeşlerinizin, akrabalarınızın, halkınızın halini görün, sorun onların durumunu. Ben de istesem Avrupa'ya gidebilirim ve sizden daha çok da keyfedebilirim. Çünkü ihtiyar olduğum için bana çok hürmet ederler. Ve her yardımı yaparlar. Ama önemli olan, esas burada bir şey yapabilmektir. Marifet burdadır. Gelin burada çalışın. Orada herkes konuşabilir ve şunu-bunu yapabilir. O dünya mahkemesi (İnsan Hakları Komisyonu) bile ne diyor halimize. Bizim de Allah'ın kulu olduğumuzu biliyorlar mı? Söyleyin onlara da ya insanlık tarihini tamamen ortadan kaldırsınlar, ya da madem ki insan haklarını savunuyorlar, bize de sahip çıksınlar, hak yerini bulsun. Haydi Kürdistan'a gelmiyorsunuz ama, hiç değilse oralarda bir şeyler yapın. Siz orada neyi bekliyorsunuz? Avrupa, göçmen kuşlarla, kekliklerle, şahin kuşlarla, sağır ve dilsiz hayvanlarla doludur. Ama neye yarar, bir önemi yok, heykel gibiler. Siz de Avrupa'da o heykeller gibisiniz.

Serxwebûn: *Çok haklı olarak belirttiniz ki, mücadele halkın eseridir ve ancak halkımızın ellerinde yükselip zafere ulaşabilir. Çıkarlarını kimin temsil ettiğini herkesden çok daha iyi görür ve onlara sahip çıkar. Nitekim bunu yapmaktadır da. Ama devrimcilerin de hiç hata ve eksikliklerinin olmadığı söylenemez. Geçmişten dersler çıkarıp geleceğe daha güçlü yürümek için belirteceğiniz eleştiri ve öneriler nedir, bunları açıklayabilir misiniz?*

M. Abdurrahman: Şunu söyleyebilirim ki, anladığım kadarıyla hata işlemiş değiller. Üzerlerine düşen görevi yerine getirmişlerdir. Eğer görevde eksiklikler olmuşsa hata onlarda değildir. Biz, devrimcilerin hata yaptığını görmedik.

Serxwebûn: *Ama yine de dikkat çekmek istediğiniz bazı noktalar yok mu?*

M. Abdurrahman: Din konusunda bazı şikayetler var. Halk bu şikayetinde haklıdır da. Çünkü Kürt halkı müslümandır, dindardır. O bakımdan müslüman olmayanın peşinden gitmez, bu bir. Bir diğeri de, partilerin önderleri arasında birliğin olmamasıdır ve birbirinin sözünü dinlememeleridir. Kürt partilerinin aralarında birlik oluşturması halkın isteğidir. Diğer başka hususlar da var. Mesela bakıyoruz bazı devrimciler hiç yoktan şehit oluyorlar. Bu da demek oluyor ki, çalışmada eksiklikler var. Bunlar giderilmeli ki, ucuz şehit oluşlar olmasın. Şehit olduklarında öyle bir çatışmada olsun ki, halk onlara aferin diyebilsin. Yani yerinde ve zamanında olsun. Yoksa zaten ölüm olmadan bu iş yürümez, bu gerçeklik var. Daha çok şehit verip, kan akıtmamız gerekecek. Bu üç hususa dikkat etmek gerekir.

Serxwebûn: *Düşman, mücadeleyi ezmek, dağıtmak için birçok saldırı ve yönteme başvurdu. Bunlardan sonuncusu da çetecilik oldu. Bu çetelerin nasıl oluşturulduğu hakkında düşüncelerinizi belirtir misiniz?*

M. Abdurrahman: Çeteler şu şekilde oluştu: Zaten onlardan bir kısmı daha önceleri hükümetin dostlarıydı. Her olayda hükümetin yanında yer almışlar ve pistirler. Zaten bu kişilerin yaradılışları pistir. Allah sanki onları pislik yapmaları için yaratmış. Eskiden beri devletle dost olup halka düşmanlık yapmışlar. Şimdi de hükümetten kopmak istemiyorlar. Hükümetten koparsak acaba başımıza ne gelir korkusu var onlarda. Bunlar bir kesimi oluşturuyorlar. Bir diğer kesim de ağa, şeyh ve beylerden oluşuyor. Bunlar, peşlerinden gidenlere göz açtırmıyorlar. Bırakmıyorlar ki halkın gözü açılsın, halk uyansın, gerçek kimliğine kavuşsun ve iyiliği kötülükten ayırdetmeyi kavrasın. İstiyorlar ki, halk onlara sürekli kölelik yapsın, onlar da eli-ayağı temiz kalarak yaşasınlar. Yani halk çalışsın, onlar yesin. Hükümet de önlerine bir lokma atıyor. Böylece hem halktan, hem de hükümetten yiyorlar. Çift taraflı yararlanıyorlar. O bakımdan onlar, hiçbir zaman bir halk olarak dünya tarihine geçip yaşamamızı istemezler. Bazıları da mecbur oluyorlar buna. Çünkü bakıyorlar, Kürt halkı birlikten yoksundur. Bu durum onları bıktırıyor bir yerde. Ayrıca, günahkar ve insan yiyicileri de (mirovxwar) hükümete; "eğer halka eziyet yapılırsa mücadeleden geri dönerler" gibi akıl hocalığı yapıyorlar. Halk da bakıyor ki çaresizdir, mecburi silah alıyor. Yoksa aslında silah almayı gönüllü yapmıyorlar, onlar da istiyorlar ki, kendi halkı içerisinde kalıp mücadele etsinler ve halkı ile birlikte özgür yaşasınlar. Onların asıl isteği budur. Ama hükümetin köpek gibi önlerine attığı bir lokma ile satın aldığı bazı şeyh ve hocalar, halkın içine gelip, onlara da akıl hocalığı yapıyorlar ve; hükümet iyidir, insan hükümetsiz olmaz, Allahsız olunur ama, hükümetsiz olmaz, yok bilmem kitap böyle diyormuş... yok bilmem rüyamda şunu gördüm

Devamı Syf: 23'te

Kendi Belgelerinden Türk Ordusunun Acizliğini Sergiliyoruz

BİR ÇÖKÜŞÜN İTİRAFI

TÜRK ORDUSU ENKAZ HALİNDE

"Eşkiyaya papuç bırakmayız", "Devletimiz güçlüdür", "İki günde ezeriz" vb. Bu sözlerin kime ait olduğunu sanırız hatırlamayan olmayacaktır. Fakat bu kez, ormandaki tilkinin yanılgısından da çabuk sonuçlandı hikaye. Apoletleri, askeri törenleri, nutukları ve halkın üzerine sürdükleri çakal sürüleriyle kendilerini neredeyse tüm bölgenin hakimi ilan eden Türk generallerinin, temsilcisi oldukları sınıfla beraber, gelişen mücadele karşısında ne kadar kof, aciz ve çürüyen yaratıklar oldukları daha "kükreyiş"lerinin sonu bile gelmeden açığa çıktı. NATO'nun ikinci, dünyanın ilk beş büyük ordusu arasında olmanın kompleksiyle, herkesin kendi önlerinde secdeye yatacağını düşünen sömürgeci ordu, ilk yumrukta nakavt olan boksör misali o ağır gövdesiyle savaş meydanına seriliverdi. 15 Ağustos atağı sömürgeci burjuvaziyi ordusu ve tüm kurumlarıyla böylesine orta yere sermeye yetti.

Başlıktan da anlaşılacağı gibi, bu yazının konusu bir sahtekarın (TC) iç yüzünü açıklamaktadır. Ya da daha doğru bir deyimle düşmanın, kendisinin çürümüşlüğüne ve devrimin gücüne ilişkin itiraflarıdır. Bir HRK birliğinin düşmana yönelik bir saldırı eyleminde yerle bir ettiği düşman karakolundan ele geçirdiği, her birisinin üzerinde "HİZMETE ÖZEL-GİZLİ" damgası bulunan bu belgeleri okuyucuya sunarken ayrıca bir değerlendirmeye gerek duymadık. Ancak çok sınırlı bir kısmını yayınlayabildiğimiz bu belgeler bile, düşmanın içinde bulunduğu durumu, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında duyduğu korkuyu ortaya koymaktadır. Gazetemiz bugüne değin yaptığı yayınlarında gerek düşmanın durumu ve gerekse mücadelenin ulaştığı boyut ve sorunlarını inceleyen birçok değerlendirme yazısı yayınladı. Ama bunlar halkımızın ulusal kurtuluş özlemlerine ve mücadelesine karşı düşmanca tutumlarından bir türlü vazgeçmeyen bazı sözde "sol" güçler tarafından salt bir propaganda ve ajitasyon gibi gösterilmek istendi. Bunlar, düşmanla ağız birliği etmişçesine, devrimin kazanımlarını küçük göstermek, karalamak ve çarpıtmak için ellerinden geleni ardlarına koymadılar. Bugün de yine sürdürdükleri yoğun çabalar ve ittifaklarla mücadelenin gücünü küçük göstermek ve kırmak için en alçakça bir saldırı içerisindedirler. Halkımız ve demokratik kamuoyu, yayınlanan bu düşman belgeleriyle Türk burjuva basını ve bu örgütlerin yayınlarını ve faaliyetlerini de karşılaştırma imkanını bulacaktır. Ve o zaman, PKK'ye yönelik faaliyetlerin ardında yatan gerçek çok daha iyi görülecektir.

ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELEMİZ KARŞISINDA DÜŞMAN ÇIKMAZ İÇİNDE!

Düşman, ülkemizde her şeye korkuyla yaklaşıyor. Şu elbette ki çok mümkün; yola atılmış bir konserve kutusu pekala bir bomba olabilir, bir ağaç arkasında muhtemelen pusuya yatmış bir gerilla bulunabilir, yoldan koşarak geçen bir çocuk gerillalara haber götüren bir kurye olabilir, peki ya devletin sadık adamı olduğunu söylediği halde şu muhbir vatandaş bile salt devleti yanıltmak için haber taşıyor olamaz mı, bu da pekala mümkün. Bir müddet önceye kadar asker hiç değilse gündüzleri biraz da olsa kendisini rahat hissedebiliyordu, gerillalar daha çok gece saldırı düzenlediklerinden, gündüzleri biraz nefes alabiliyor ve ikinci kabusa kendisini hazırlama imkanı bulabiliyordu. Gelişen son eylemler gündüzleri de bir kabusa dönüştürünce durum tümden değişti tabii. Bir dalaverecinin biyografisi başlığı altında da verilebilecek olan Kenan Evren'in demeçlerine rağmen, bizzat generallerin kendileri de o "kahraman mehmetçik"lerine güvenmiyorlar. Hatta hatta ordu kendi generallerine bile gerekli güveni duyamıyor. Onları gerilla mücadelesi karşısında acemilikle, beceriksizlikle suçluyor. NATO'nun en iyi eğitilmiş ve disiplinli subaylarına sahip olan ordu ünvanını da böylece yine kendisi yalanlıyor. "Mehmetçik" için ise tümden kaygılı.

Kralsız bir ormanın kendisini çok kurnaz zanneden ve kendi yalanlarına kendisi inanan bir tilkisi varmış. Başkalarının ağzındaki lokmayı kaparak yaşamaya alışkın olan bu "kurnaz" tilki, kendisini kral ilan ederek aslan gibi kükreyip, saldığı korkuyla orman sakinlerinden alacağı payla yaşamayı iyice aklına koymuş. Ormanın bir köşesine gidip var gücüyle bağırarak aslan gibi kükremeyi becerince, orman önce korkudan titremiş, geyiklerinden kuşlarına kadar tüm orman sakinleri yiyeceklerinden bir bölümünü bu "aslan"a pay diye ayırmışlar. Başarısından başı dönen tilki kendisini hepden aslan zanneder olmuş. Ve yine bir gün ormanın en müsait bir yerine çıkıp basmış narayı, basmış ama bu kez kendisinden başkasını inandıramamış. Yaşlanan tilkinin sesinde bir gariplik sezen orman sakinleri, sesin sahibine yaklaşıp şöyle bir bakmışlar ve görmüşler ki, bu sahte sesin sahibi aciz bir tilkiden başkası değil. Ne mi olmuş dersiniz bu tilkinin sonu!!?

Mücadele gelişip güçleniyor. En umulmadık yerde düşman ağır darbelerle ağır kayıplara uğratılıyor, kendi pusularında kendi askerleri imha ediliyor. Özel Harp Dairesi Başkanlığında bir yığın taktik geliştirilmiş, kafalar hep aynı şeyle meşgul: **"Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi nasıl ezilecektir?"** Besbelli ki bununla sadece Türk generalleri de uğraşmıyor. Subayların eğitiminden özel harekat planlarının geliştirilmesine kadar, ortak bir komuta altında bir savaş yürütülüyor, ama bir türlü sonuç alamadıkları ve tam tersine çıkılmaz bir batağa saplandıkça saplandıkları bir savaş. Devrimci savaşçıları sıkıştırmak-yoketmek iddialarını gazetelerinden sürmanşet yayınlarken, yaşadıkları sıkıntıları, belgeleri anlatıyor. Kendi karargahlarında olmadık tedbirlere başvuruyor, günde kaç kez olacağı belli olmayan alarmlarla muhtemel saldırılara nasıl "göğüs gereceklerinin" provalarını yapıyor, karakollarının çevresine hendekler kazdırıp surlar ördürüyor, rüzgardan bile nem kapıp birbirlerine güvenmiyor, her an bir sabotaj ve saldırı tehditi altında günde bin kez ölüyorlar. Halk ise onlar için tahammül edilmez bir düşman.

Kürdistan, Türk sömürgecileri için tam bir batak haline gelmiştir. Bu, sadece askeri açıdan değil ekonomik olarak da böyledir. Kürdistan'a karşı yürüttükleri sömürgeci imha savaşının bir parçası olarak üzerinde önemle durdukları ekonomik uygulamalar bu konuda hangi çıkmaz hesapların içinde olduklarını ortaya koymaktadır. "İç Kalkınma Harekatı" adı altında sürdürmek istedikleri uygulamalar, aynı zamanda, yatırım iddiaları ve propagandalarına bakıp da "Doğu'nun kalkındırılmasına" alkış tutanlar için de iyi bir cevaptır. Kürdistan'da atılan en küçük bir adım bile savaş karakterini taşır. Ve ona hizmet etmek durumundadır. Yoksa açık ki, TC'nin Kürdistan'ın kalkındırılması ve halkının maddi ihtiyaçlarının karşılanması gibi bir sorunu yoktur, hiçbir zaman da olmamıştır. Ordu ve hükümet iş bölümü ile, ekonomik işlerle daha çok hükümet ilgilenirken, "İç Kalkınma Harekatı"na göre ordu da asli işini aksatmamak kaydıyla bu plana hizmet etmeyi önüne bir görev olarak koymuştur. 7. Kol. ve Synt. K. Korgeneral Hayri Ündül'ün imzasını ve 17 Eylül 1985 tarihini taşıyan talimatta Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı savaş dört ana noktada toplanmış, ilgili bölümü aynen aktarıyoruz:

"1. Sıkıyönetim sorumluluk bölgesinde yıkıcı ve bölücü unsurların ortadan kaldırılması ve yasadışı faaliyetlerinin önlenmesi maksadıyla başlatılan iç güvenlik harekatı devam etmektedir. Harekat süresince önemli neticelere ulaşılmış ve bunların açık ve kapalı faaliyette bulunan mensuplarına ağır kayıplar verdirilmiştir.

İnsiyatifin ele geçirilmesiyle kendilerinin eninde sonunda imhasını gaye edinen bu harekatın hedefine ulaşması için, bundan sonra yapılması ve üzerinde ısrarla durulması gerekli görev aşağıda belirtilmiştir:

a– İstihbarat sisteminin kurulması.

b– Yıkıcı ve bölücülerin birbirinden, mahalli halktan, yeraltı unsurlarından ve himayeci dış güçlerden ayrılması. (ESİRGEME HAREKATI)

c– Tesbit edilmiş şer unsurların kandırılarak, zorlanarak tesliminin temini veya imhası. (İMHA veya TAKTİK HAREKAT)

d– Halk içindeki sempatizan veya muhtelif unsurların siyasi, ekonomik, kültürel, sosyal ihtiyaçlarının karşılanması ve ideolojik telkin suretiyle kendilerinin kazanılmasıdır. (İÇ KALKINMA HAREKATI)..."

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı savaşı böyle özetleyen sömürgeciler, uluslararası gericiliğin deneyimleri temelinde dayatıkları bu saldırı ve imha savaşına rağmen gelişmeleri durduramamanın telaş ve öfkesi içerisindedirler. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında tüm bu taktiklerin başarısız olduğunu yine kendileri söylemektedirler. Savaşa ilişkin bu itiraflarını içeren ilgili bölümleri parça parça vereceğiz.

Türk sömürgecileri açısından savaşın, PKK önderliğinde ve ERNK bayrağı altında, gelişen KUKM'ne yönelik bir imha harekatı olduğunu sanırız belirtmeye gerek yoktur. Ne var ki, hala böylesine bariz bir gerçeğe rağmen savaşın bu niteliğini çarpıtmaya çalışanlar da yok değildir. O halde şu satırları okuyalım:

"Siirt Özel Harekat İcra K.lığının 04 Aralık 1984 Gün ve HRK: 7130-359-84/HRK Sayılı Emri:

Md. 2: Her ne olursa olsun operasyonlarda esas vazife bölücü unsurların tesirsiz hale getirilmesi olacaktır. Bu hususu gerçekleştiremeyen birlikler her ne pahasına olursa olsun bölücü unsurların kaçarak bölgeyi terketmelerini önlemek için teması muhafaza edeceklerdir." demektedir. Ama hemen ardından da ulusal kurtuluş savaşçıları karşısında ordunun sefaletini itiraf etmek zorunda kalarak, "mehmetçik" lerine cesaret telkin etmektedir.

"Md. 3: İcra edecek operasyonlarda bir bölücü unsur grubu ile karşılaşıldığında herkes rastgele ateş etmeyecek, hedef görüldüğü zaman ateş edecektir. Hedef görmeden ateş etmenin şaşkınlık, karışıklık yaratacağı devamlı akılda bulundurulacaktır..."

7 NCİ KOLORDU KOMUTANLIĞININ 26 HAZİRAN 1985 GÜN VE ... EK - A
HRK : 7130-356-85 SAYILI EMRİNE EK-A
(GENELKURMAY BAŞKANLIĞININ EMİRLERİ)

2. İSTİHBARAT :
a. Bölücü çete mensupları ortaya çıkarılmadıkça ve tesirsiz hale getirildikçe TEMAS İSTİHBARATI yok veya yapılan çalışma eksik demektir. O halde ... mas istihbaratı geliştirilecektir.
b. Örgüt mensuplarını araştırırken daima şu üç kaynak gözönünde bulundurulacak ve bunun cevabı aranacaktır.
(1) Yurt dışından gelerek Yurt içinde yerleşip belli bölgelerde ... luk mu almaktadırlar ?
(2) Bölge halkından olup, silahlanarak örgüt adına faaliyet göster... silahını belli bir yerde saklayıp normal zamanda masum bir vatandaş ol... mı gözükmektedirler?
(3) K.IRAK ve SURİYE'den, YURT içine geçip faaliyet gösterdikten so... tekrar yurt dışına mı kaçmaktadırlar?
... önemli bir hususta, örgüt mensupları kısıtlı imkânlarına rağmen ... haber alma ve istihbarat sistemine sahiptirler ki, eylemler ... haberi alıp insiyatifi elde bulundurabilmektedirler
... KOMUTA KONTROL : ... haber alma imkanları önlenecektir. ... alınan tedbirlerin ... hudut da ... önem verilecektir.
a. Her faaliyet ve harekette muharebe için teşkilatlanma esastır. Bunedenle ... kollar dahil harekat bölgesindeki görevlendirmeler birlik bütünlüğünü ... bozmayacak şekilde yapılacaktır.
b. İntikallerde Sb. ve Astsb. Komutasında asgari iki araç görevlendi... bütün araçların üzerleri açılacak, araçlar ilgi (c) yayında belirtildiği ... göreve hazırlanacak ve araçların uygun yerlerine makinalı tüfekler monte edilerek her an ateşe hazır bulundurulacaktır. İntikallerde kapalı ... kullanılmayacaktır.
c. İntikallerde birliğin büyüklüğü ile ilgili olarak asgari bir manga sev... ... bir emniyet kuvveti görevlendirilecektir. Emniyet tetbiri konvoyu te... eden araçlar için ayrı ayrı alınacaktır.
d. İntikaller sırasında araçların kendi aralarında irtibatlarının sağlanması için gerekli tertip ve tetbirler alınacak. Komuta kontrol ve muhabere te... edilecektir.
e. Özel harp dairesince bölgeye gönderilen ... bulmak, pusu ve baskın icra etmek ... ktır. Söz konusu timler köy...

NATO'nun ikinci, bölgenin birinci büyük ordusuna sahip olmakla övünen TC, dünyanın en yoksul ve en çok güçten düşürülmüş halkı olan halkımız karşısında daha ilk günden rezil bir duruma düşmüştür. Halkımız henüz mücadelesinin ilk adımları sayılabilecek olan eylemlilik ve örgütlenmesiyle düşmanın üzerine üzerine yürüdükçe, halkımıza ve insanlığa karşı suçlarının hesabının mutlaka ödettirileceği telaşına kapılan sömürgeciler, böyle bir hesap gününü en azından geciktirmek için bütün olanaklarını sermiş, ama kendi çakal sürülerini bile devrimin üzerine yürüme cesaretine ulaştıramamıştır. Karşı-devrimin tecrübeleri, gericiliğin, halkların iradesi karşısında nasıl bir çaresizlik olduğunu bu zeminde bir kez daha ortaya koymuştur.

Kürdistan halkı savaşın stratejik savunma aşamasında, ama taktik saldırı insiyatifi ve üstünlüğünü elinde bulundurmaktadır. Maddi-teknik donanım ve örgütlülüğünü geliştirmek için yoğun bir çaba içerisinde olan halkımız, düşmanın bu alandaki üstünlüğüne rağmen, moral açıdan olduğu gibi askeri taktikler açısından da düşmanı çökertmiş ve tam bir savunma psikolojisi içine itmiştir. Düşman talimatlarının ortaya çıkardığı en belirgin sonuçlardan ve itiraflardan biri budur. 15 Ağustos eylemlerinden sonra "Huzur" ve "Güneş" operasyonlarıyla tam bir gövde gösterisine çıkan sömürgecilerin, bu operasyonlarını ve sonuçlarını nasıl değerlendirdiklerini birlikte okuyalım:

"A) HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 21 EYLÜL 1985 Gün ve HRK: 7130-476-85/1018 Sayılı Mesaj Emri:

Md. 1: Birliklerin Güneş Harekatı icrasında geceleyin yapılacak harekat tarzlarında daha önceki emirlerde belirtilmiş olmasına rağmen bazı tereddütler olduğu tesbit edilmiştir.

Md. 2: Bundan böyle geceleyin yapılacak harekat tarzları aşağıdaki şekilde olacaktır:

A) Birlikler aldıkları duyumlara göre icra edecekleri pusu harekatı açısından hava aydınlanmadan önce pusu bölgesinde olacak şekilde intikale başlama saatlerini tesbit edeceklerdir.

B) Gündüz pusu mahalli civarında örtü ve gizleme sağlayan bir kesimde yeterli emniyet tedbirlerini alarak dinleyecektir. Geceleri tam mevcutla görev yapacaklardır.

C) Gizliliği gerektiren operasyonlarda muhakkak geceleyin hareket edilecektir.

D) Gündüz yapılan intikallerde veya arama taramalarda ilerleme istikametleri değiştirilmek suretiyle geceleri pusu görevi icra edecekledir.

E) Meydana gelen bir olaya en yakında bulunan birlik bir üst komutanlığa ve komşu birliğe haber vermek suretiyle iyi bir durum değerlendirmesini müteakip kuvvetle anında müdahale edecektir. (Tesbit etmek, takip etmek veya imha etmek)

F) Hava kararmaya yakın iken veya gecenin ilk saatlerinde meydana gelen çatışmaların iyi netice vermemesi nedeni ile geceleyin yapılacak intikallerin gece yarısından sonraki saatlerde başlatılmasına dikkat edilecektir..."

HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 21 EYLÜL 1985 Gün ve HRK: 7130-477-85/1019 Sayılı Mesaj Emrinde de şu talimat veriliyor:

"Md. 1: Daha önce de gönderilen emirlerle de belirtildiği gibi birlikler motorlu araçlarla yapacakları intikalde askeri 3 (üç) araç çıkaracaklar. Daha önce verilen emirler doğrultusunda personele intikal açısından vuku bulacak olaylara karşı alınacak tedbirler öğretilerek provalar yaptırılacaktır.

Md. 2: İntikaller hava kararmadan 2 saat önce bitirilmiş olacak-

tır.

Md.3: İntikallerde personelin emniyetle ilgili görevlerini daha iyi şekilde yerine getirebilmesi için aynı şahıslar araçlarda aynı yere oturacak şekilde planlama yapılacaktır. (Mesela Ünimoğ-S Şoför Mahallinde oturan şahıs Reo'da da, arkasında oturan şahıs bütün araçlarda sağ arkaya oturacak şekilde)

Md.4: Hava kararmasına 2 saat kala gideceği yere ulaşamayan araçlar en yakın birlik veya karakolda geceyi geçirecektir.

Md.5: Güzergah üzerindeki birlik veya karakollara saatini tesis olduğu birliğe bildirmek üzere talimat verecektir..."

Ordu, en üstten en alta kadar her an bir saldırı tedirginliği içinde ruhen çökmüş durumdadır. Ordu içinde ele alınan en temel konu, gerilla saldırılarına karşı nasıl korunulacağı, en az zararla nasıl çıkılacağıdır. HRK'nin geliştirdiği eylemler karşısında ordu kendisini adeta kapana sıkışmış hissetmektedir. En "sıkı" tedbirleri aldığı halde karakollarını baskın sonrası yerle bir olmuş gördüğünde tedbir üstüne tedbir önermekte, ama bunlar da yine bir çare olamamaktadır. 7 Eylül 1985 tarihini taşıyan mesaj emrinde dile gelen gerçek, düşmanın durumunu çok güzel anlatıyor:

"Md.1: Şimdiye kadar ayrılıkçı bölücü mensuplarının eylem yapacakları zaman daha çok akşam saatlerini tercih etmelerine rağmen son günlerde meydana gelen olaylarda sabahın erken saatlerinde eylem yapmaya başladıklarının izlendiğini,

Md.2: Karakol ve birliklerin önceden verilen emirlere uygun tedbirleri almaya devam ederken ufkun ışıklarında da uyanık ve müteyakkız bulunmalarını ve gerekli önlemlerin alınmasını..."

TC ordusu, halkımızın dayattığı ulusal kurtuluş savaşı karşısında çaresiz kalmak zorundaydı ve gelişmeler de bunu kanıtladı. Eğitim ve disiplini ile övündükleri ordudan bu kez eğitimsizlik ve disiplinsizlik nedeniyle yakınır oldular. Kısaca tedbir yetmez, eğitim yetmez oldu ve asker ağır baskılara rağmen "laf dinlemez" hale geldi. Ve orduyu, o çok övündükleri orduyu bu hale getirmek için 15 Ağustos 1984'den bu yana geçen bir buçuk yıllık süre yetti.

Sömürgeci-faşist ordunun genel takımı, ordunun eğitimsizliğinden yakınıyor:

"İLGİ: 3/118'nci J. Snr. Tb. K.lığının 05 EYLÜL 1985 Gün ve HRK: 2051-17-85/87 Sayılı Mesaj Emri:

Md.1: 1965/2 Tertip Alayımıza katıldıklarını, katılan Er'lerin mevcut araç imkanları da gözönüne alınarak kısım kısım tabura sevk edilmektedir. Özellikle yeni tertip edilen Er'lerin sınır bölük ve takımlarına katıldıkları ilk günlerde bazı müessif olayların meydana geldiği de çoğu defalar müşahade edilmiştir. Birliklerce yeni katılan Erbaş ve Er'lerin dış hizmete verilmeden önce mutlaka intibak eğitimine tabi tutulacaktır. İntibak eğitiminde ilk defa hakiki göreve çıkacak olan personelin, silahlarını görevin özelliğine göre kullanma ve LAV gibi değişik silahları, özellikleri, kullanılmaları öğretilecektir. Eğitim ve öğretim intikalinin verilmesinde araç olduğu unutulmayacaktır. Eğitime ve öğretime verilecek önem bunun sonunda sağlanacak ve başarı morali verilip güçlü kalacaktır.

Bugün birliklerimiz için müteyakkız olmaları özellikle ayrılıkçı unsurlardır. Bunların teşkilatları ve bunlara karşı geliştirilen kontrollü taktikler, bölgenin özellikleri iyice gözetilecektir. Her kademedeki komutanın yeni katılan personelin eğitim, öğretim ve intikallerinden sorumlu olduğu hususu bir daha hatırlatılarak emre göre hareket edilmesi..."

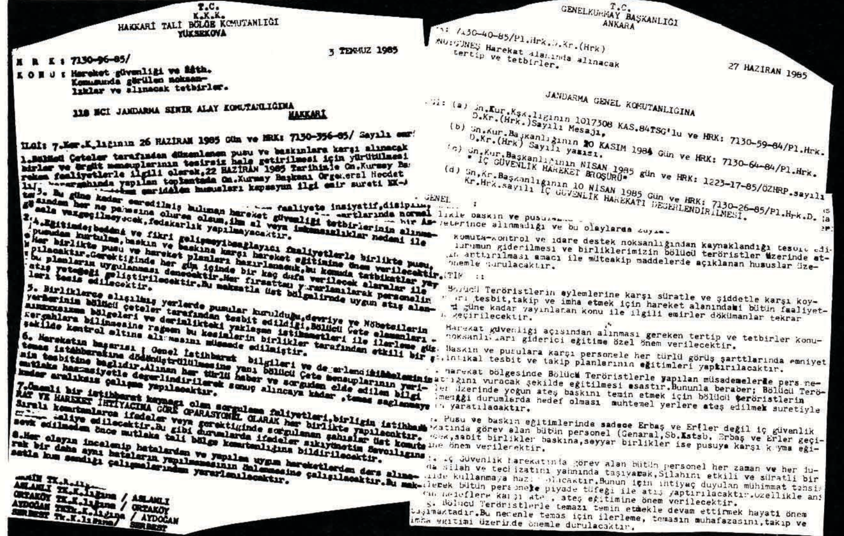
Ama, eğitimsizliğinden yakınılanlar sadece sıradan er'ler de değil. Ordu bir bütün olarak kendisini gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında hazırlıksız ve yetersiz bulmaktadır. 26 AĞUSTOS 1985 Gün ve HRK: 7130-10-85/316 Sayılı Mesaj Emrinde, gerilla saldırılarına karşı savunma tedbirlerini geliştirmek için "Eğitim" bölümünde şunlar belirtilmektedir:

"d– EĞİTİM

(1) Pusu, pusudan kurtulma, baskın ve baskınlara karşı hareket eğitimine önem verilecektir. Her birlik ve karakolda pusu ve baskına karşı hareket planları hazırlanacak, bu konuda tatbikatlar yapılacak ve sık sık (gerektiğinde her gün içinde birkaç defa) verilecek alarmlar ile bu planların uygulanması denenecektir. Birliğe yeni katılan bütün personele pusu ve baskın esnasındaki hareket tarzı mutlaka öğretilecektir.

(2) Bütün generaller, Sb. ve Astsubaylar da bilfiil bu eğitim, alarm ve tatbikatlara katılacaklardır..."

O "şanlı" Türk generalinin başına bunlar da mı gelecekti? "Üçbeş çapulcu"nun karşısında o "korkusuz" Türk askeri ve de subayları korkuyu yaşam mı belleyecekti? Ama işte olan da bu. Alarm zilini duyar duymaz gizlenecek delik arayan Türk generallerinin bu kadar heyacana dayanma gücü de var mı acaba?!

T.C.
K.K.K.
HAKKARİ TALİ BÖLGE KOMUTANLIĞI
YÜKSEKOVA

3 TEMMUZ 1985

HRK: 7130-96-85/
KONU: Hareket güvenliği ve Eğt. Konusunda görülen noksanlıklar ve alınacak tetbirler.

118 NCİ JANDARMA SINIR ALAY KOMUTANLIĞINA
HAKKARİ

İLGİ: 7.Kor.K.lığının 26 HAZİRAN 1985 Gün ve HRK: 7130-356-85/ Sayılı emri

1. Bölücü Çeteler tarafından düzenlenen pusu ve baskınlara karşı alınacak ... ve örgüt mensuplarının tesirsiz hale getirilmesi için yürütülmesi ... faaliyetlerle ilgili olarak, 22 HAZİRAN 1985 Tarihinde Gn. Kurmay Ba... Karargahında yapılan toplantıda Gn. Kurmay Başkanı Orgeneral Necdet ÜRUĞ tarafından emredilen hususları kapsayan ilgi emir sureti EK-A...

3. Bu güne kadar emredilmiş bulunan hareket güvenliği tetbirlerinin alınmasından her ne pahasına olursa olsun, ihmal veya imkansızlıklar nedeni ile asla vazgeçilmeyecek, fedakarlık yapılmayacaktır.

4. Eğitimde; bedeni ve fikri gelişmeyi sağlayıcı faaliyetlerle birlikte pusu, pusudan kurtulma, baskın ve baskına karşı hareket eğitimine önem verilecektir. Her birlikte pusu ve hareket planları hazırlanacak, bu konuda tatbikatlar yapılacaktır. Gerektiğinde her gün içinde bir kaç defa verilecek alarmlar ile bu planların uygulanması denecektir. Her fırsattan yararlanılarak personelin atış yeteneği geliştirilecektir. Bu maksatla üst bölgelerinde uygun atış alanları tesis edilecektir.

5. Birliklerce alışılmış yerlerde pusular kurulduğu, devriye ve Nöbetçilerin yerlerinin bölücü çeteler tarafından tesbit edildiği, Bölücü Çete elemanları ... bölgeleri ve derinlikteki yaklaşma istikametleri ile ilerleme güzergahlara bilinmesine rağmen bu kesimlerin birlikler tarafından etkili bir şekilde kontrol altına alınmasına müsaade edilmiştir.

6. Harekatın başarısı; Genel İstihbarat bilgileri ve değerlendirmelerinin temas istihbaratına dönüştürülmesine yani bölücü Çete mensuplarının yerinin tesbitine bağlıdır. Alınan her türlü haber ve sorgudan elde edilen bilgi mutlaka hassasiyetle değerlendirilerek sonuç alıncaya kadar, temas sağlanmaya kadar aralıksız çalışma yapılacaktır.

7. Önemli bir istihbarat kaynağı olan sorgulama faliyetleri, birliğin istihbarat ve HAREKET İHTİYACINA GÖRE OPARASYONEL OLARAK her birlikte yapılacaktır. Sıralı komutanlarca ifadeler veya gerektiğinde sorgulanan şahıslar üst komuta ... tahliye edilecektir. Bu gibi durumlarda ifadeler sıkıyönetim Savcılığına sevk edilmeden önce mutlaka tali bölge komutanlığına bildirilecektir.

8. Her olayın incelenip hatalardan ve yapılan uygun hareketlerden ders alınarak bir daha aynı hataların yapılmamasının önlenmesine çalışılacaktır. Bu maksatla kum sandığı çalışmalarından yararlanılacaktır.

... TK.K.lığına
ASLANLI TK.K.lığına / ASLANLI
ORTAKÖY TK.K.lığına / ORTAKÖY
AYDOĞAN TKM.K.lığına / AYDOĞAN
SERBEST Tk.K.lığına / SERBEST

T.C.
GENELKURMAY BAŞKANLIĞI
ANKARA

HRK: 7130-40-85/Pl.Hrk.D.Kr.(Hrk)
KONU: GÜNEŞ Harekat alanında alınacak tertip ve tetbirler.

27 HAZİRAN 1985

JANDARMA GENEL KOMUTANLIĞINA

İLGİ: (a) Gn.Kur.Kşk.lığının 1017308 KAS.84TSG'lu ve HRK: 7130-59-84/Pl.Hrk.D.Kr.(Hrk.)Sayılı Mesajı.
(b) Gn.Kur.Başkanlığının 20 KASIM 1984 Gün ve HRK: 7130-64-84/Pl.Hrk.D.Kr.(Hrk) Sayılı yazısı.
(c) Gn.Kur.Başkanlığının NİSAN 1985 gün ve HRK: 1223-17-85/ÖZHRP.sayılı "İÇ GÜVENLİK HAREKET BROŞÜRÜ"
(d) Gn.Kr.Başkanlığının 10 NİSAN 1985 Gün ve HRK: 7130-26-85/Pl.Hrk.D.Kr.Hrk.sayılı İÇ GÜVENLİK HAREKATI DEĞERLENDİRİLMESİ.

GENEL:

... likle baskın ve pusu... yeterince alınmadığı ve bu olaylarda zayiat ... komuta-kontrol ve idare destek noksanlığından kaynaklandığı tesbit edi... durumun giderilmesi ve birliklerimizin bölücü teröristler üzerinde et... arttırılması amacı ile müteakip maddelerde açıklanan hususlar üzerinde önemle durulacaktır.

...TİM:

Bölücü Teröristlerin eylemlerine karşı süratle ve şiddetle karşı koy... tesbit, takip ve imha etmek için hareket alanındaki bütün faaliyet... güne kadar yayınlanan konu ile ilgili emirler dökümanlar tekrar ... geçirilecektir.

Harekat güvenliği açısından alınması gereken tertip ve tetbirler konu... noksanlıkları giderici eğitime özel önem verilecektir.

Baskın ve pusulara karşı personele her türlü görüş şarttlarında emniyet ... intikal tesbit ve takip planlarının eğitimleri yaptırılacaktır.

Harekat bölgesinde Bölücü Teröristlerle yapılan müsademelerde pers... ne... atığını vuracak şekilde eğitilmesi esastır. Bununla beraber; Bölücü Terö... ler üzerinde yoğun ateş baskını temin etmek için bölücü teröristlerin ... mediği durumlarda hedef olması muhtemel yerlere ateş edilmek suretiyle ... yaratılacaktır.

Pusu ve baskın eğitimlerinde sadece Erbaş ve Erler değil iç güvenlik ... katında görev alan bütün personel (General, Sb. Astsb. Erbaş ve Erler geçi... ...rek, sabit birlikler baskına, seyyar birlikler ise pusuya karşı koyma eği... ine önem verilecektir.

İç Güvenlik harekatında görev alan bütün personel her zaman ve her du... da silah ve techizatını yanında taşıyarak, silahını etkili ve süratli bir ... ilde kullanmaya hazır olacaktır. Bunun için ihtiyaç duyulan mühimmat tahsis ... lerek bütün personele piyade tüfeği ile atış yaptırılacaktır. Özellikle ani ... hedeflere karşı ateş, ateş eğitimine önem verilecektir.

... Bölücü Teröristlerle temazı temin etmekle devam ettirmek hayati önem taşımaktadır. Bu nedenle temas için ilerleme, temasın muhafazasını, takip ve imha eğitimi üzerinde önemle durulacaktır.

Gerilla her yerden ve her zaman saldırabilir. O halde, bu "korkusuz kahramanlar(!)"ın mümkün olduğunca tedbir almak zorunda olmalarını pek haksız göremeyiz.

Bahar ve yaz aylarında özellikle sınır hattı boyunca gerillanın sızmasını sözde engellemek için yazlık karakollar oluşturmuşlardı. Bu karakolların çepeçevre hendeklerle ve yine surlarla çevrildiğini, ama yine de askerin korku içinde ne yapacağını şaşırır halde olduğunu bu yöre sakinleri çok iyi bilirler. Çünkü yöre halkının günlük eğlence konusudur bu durum. Daha karakollar kurulurken gönderilen talimatta düşmanın ruh hali çok net görülüyor. Talimatın başlığı ve içindekiler şöyle:

"ALINACAK TERTİP ve TEDBİRLER TALİMATI

A) Yazlık karakolların açılmasıyla birlikte, yakın emniyetlerinin sağlanması için karakolların çevresini, atış sahası ve gözetleme imkanı veren uygun yerlere avcı boy çukurları, silah mevzileri, irtibat hendekleri gibi sahra tahkimatlarıyla güvenlikleri pekiştirilecektir.

B) Makinalı Tüfek, Havan, Roket Atar gibi etkili silahlar uygun yerlerde emniyet tedbirleri alınmış olarak mevzilendirilecek, yedek değiştirme ve esas mevziler birbirleriyle irtibat hendekler veya arazinin verdiği örtü ve gizlemeden istifade ederek birleştirilecektir. Personel örtü ve gizleme imkanı veren bu gibi yerleri çok iyi bilecektir.

D) Telsiz konuşmalarının gizliliğine, parola sistemi uygun olarak kullanılmasına önem verilecektir.

F) Birlik intikalleri ve komutanların gidiş ve gelişleri mutlaka şifreli olarak bildirilecektir..."

Tarih: 12 AĞUSTOS 1985. Hakkari Tali Bölge K.lığının 7130-387-85/794 Sayılı Mesaj Emri:

"Md. 1: İlgi (B) emirle yayınlanan ve içinde bulunduğumuz günlerin önemine binaen alınan emniyet tedbirlerine devam edilmek şartıyla Tk.lar-Merkezler veya üst bölgeleriyle irtibatı muhafaza edecek şekilde yakın çevrelerinde alınan duyum ve yapılan değerlendirmelere göre pusu, keşif ve arama faaliyetlerine bugünden itibaren başlayacaklardır.

Md.2: 2'nci bir emre kadar ŞEMDİNLİ, DERECİK, KONUR ve IRAK arasındaki karakolunda askeri araçlarla intikal ve ikmal yapılmayacak bunun dışında kalan yollarda daha önce verilen emirler doğrultusunda yeterli emniyet tedbirleri alınarak intikal ve ikmal yapılabilecektir.

Md.3: HAKKARİ Tali Bölge K.lığının İlgi Mesaj Emri yukarıya çıkarılmıştır. Emre göre hareket edilip, tüm birlikler müteyakkız bulunacak, alınan duyumlar, en seri vasıta ile Alaya bildirilecektir..."

Sömürgeci-faşist düşman ordusu 1985 baharında ERNK'nin ilanıyla mücadelenin katettiği atılım karşısında her alanda tanımsız bir korkunun mahkumu oldu. İçinde bulunduğu siyasal sefaletten bahsetmiyoruz bile. Şimdi söz konusu olan, o şatafatlı ordunun sefaletidir. Eğer yerimiz elverse ve bu belgelerin tümünü yayınlama imkanı bulabilseydik, yayınlanan bu belgelerin başına atacağımız tek başlık "YORUMSUZ" olacaktı. Sözde sınır geçişlerini kontrol ve önlemek için karakollar kuruluyor, ama karakollar ortaçağın malikaneleri gibi kalın duvarlar ve "geçilmez" hendekler ile ancak kendilerini korumakla meşgul; o şaşaalı sözleriyle ordu "üçbeş eşkiya"yı hem de iki günde ezecek(!) ama, generaller bile her an saldırı korkusu içinde, günde kaç kez olacağı belli olmayan alarmlarla kim bilir hangi deliğe saklanmakla meşgul... vs. Askeri araçlar korkudan sevkiyat yapamaz durumda; ordu askerlerini ve ihtiyaçlarını sivil araçlarla taşıyabiliyor. Kısaca, saldırı insiyatifi tümüyle HRK birliklerinin elindedir, düşman ordusu kendi ininde korkulu bir savunma pozisyonuna mahkum edilmiştir.

8 HAZİRAN 1985 tarihli mesaj emrinde şunları okuyoruz:

"3. Son zamanlarda bölgemizde MUSKAH T. (6850), AKBULUT (0074), HERBARA (7452), TARLABAŞI (7653), YUKARI-GARNİZON (7656), BİÇENEK (7754) köyleriyle KONUR (4125) köyü bölgelerinde alınan bilgilere göre çevremizde silahlı çete gruplarının dolaştığı, yer yer ışıkla işaretleştiği ve hatta ateş sesleri duyulduğu dikkate alındığından ilgi (A) emirden alınan dersler ışığında;

A) Özellikle gece olmak üzere çevre emniyeti yeterli kuvvetle ve yeterli uzaklıktan alınacaktır. (Çevre emniyeti)

B) Nöbetçi ve pusu personeline asli ve tali ateş ve gözetleme sahaları verilecektir. (Yakın emniyet)

C) Birlik ordugah ve bölgelerinin çete mensupları tarafından tesbitine mani olmak için gece katiyetle ışık yakılmayacak ve dışarıda sigara içilmeyecektir. (Işık disiplini)

D) Gece özellikle mevzi ve pusu bölgelerinde yüksek sesle konuşulmayacak, gürültü edilmeyecek ve ordugah bölgelerinde radyo, teyp vs. çalınmayacaktır.

E) Bina ve çadır içlerine gece erken saatlerde girilmeyecek, uygun yerlerde hazırlanmış mevzilerde herhangi bir baskına karşı hazırlıklı bulunulacaktır. (Uyanıklık)

F) İşgal edilen mevziler nöbetçiler ve pusu personeli tarafından asla terkedilmeyecektir. (Sabır)

G) Ani mevzilere ve nöbet değişimlerinde irtibat hendekleri veya gereğinde sürünme taktikleri kullanılarak mevziler işgal edilecektir. (Emniyet)

H) Birliklerin geceye alışmalarını temin için ordugah bölgelerinde, yakın çevrelerde ve değişik mahallerde pusular kurulacaktır.

I) Gündüzleri bölge arama ve taramaları başlangıçta ordugaha yakın bölgelerde yapılacak, bilahare çevreden emin oldukça sorumluluk sahasının uzak uçlarına doğru hareket edilecektir.

J) Her türlü harekatta emniyet daima ön planda tutularak icrat için manevra ve ateş destek elemanlarının hareket tarzları noksansız uygulanacaktır. (KONSEPT)" deniliyor. Bunun gibi her talimat ve mesaj emri Kürdistan Ulusal Kurtuluş Kuvvetlerinin muhtemel saldırılarına karşı uyarı ve tedbir amacını içeriyor.

Savaşın kuralıdır; şunu savaşın tarafları çok iyi bilirler ki, muharebede saldırı insiyatifi kimdeyse zafer de onundur. Sömürgeci-faşist Türk devleti, kurtuluş kuvvetlerinin moral üstünlüğü, Türk askerinde kesinlikle bulunmayan fedakarlık, cesaret, inanç ve çeviklik gibi nitelikleri ve askeri taktikleri karşısında askeri bakımdan da zavallı bir duruma düşmüştür. Sömürgeci-faşist Türk devletinin kurmayları, şimdi, subaylarından er'lerine kadar orduya cesaret ve sabır telkin etmektedirler. Gerilla saldırıları ve pusularından kurtulma yolları bizzat Genelkurmaylık'ça değerlendirilmekte ve aşağıda örneğini sunduğumuz gibi bunlar talimat halinde en küçük birliklere kadar gönderilmektedir. 3 TEMMUZ 1985 tarihini taşıyan talimatı okuyalım:

"İLGİ: 7. Kor. K.lığının 26 HAZİRAN 1985 Gün ve HRK: 7130-356-85 Sayılı Emri:

1. Bölücü çeteler tarafından düzenlenen pusu ve baskınlara karşı alınacak tedbirler ve örgüt mensuplarının tesirsiz hale getirilmesi için yürütülmesi gereken faaliyetlerle ilgili olarak, 22 HAZİRAN 1985 tarihinde Gn. Kurmay Başkanlığı Karargahında yapılan toplantıda Gn. Kurmay Başkanı Orgeneral Necdet ÜRUĞ tarafından emredilen hususları kapsayan ilgi emir sureti EK-A'da gönderilmiştir.

2. İç güvenlik harekatının özelliği gereği, her faaliyette insiyatif, disiplin, eğitim ve reaksiyon süresi önem kazanmaktadır. Bu nedenle; şartlarında normal olduğu; ancak kendine olan güven duygusunu kaybetmemesi gerektiğini ve bir asker olarak en zor şartlarda dahi son kuvvetini sarfederek görevini yapmaya mecbur olduğu hatırlatılacaktır. İç hizmet yönetmeliğinin 85 ve 86'ncı maddelerinde belirtilen, Askerin mesleğe karşı vazifeleri ve vasıfları sıralı bütün komutanlarca okunarak, özellikle 86'ncı maddenin (d), (e), (f), (ı), (j) ve (k) fıkraları bütün personele sık sık anlatılacaktır.

3. Bugüne kadar emredilmiş bulunan hareket güvenliği tedbirlerinin alınmasından her ne pahasına olursa olsun, ihmal veya imkansızlıklar nedeni ile asla vazgeçilmeyecek, fedakarlık yapılmayacaktır.

4. Eğitimde; bedeni ve fikri gelişmeyi sağlayıcı faaliyetlerle birlikte pusu, pusudan kurtulma, baskın ve baskına karşı hareket eğitimine önem verilecektir. Her birlikte pusu ve hareket planları hazırlanacak, bu konuda tatbikatlar yapılacaktır. Gerektiğinde her gün içinde bir kaç defa verilecek alarmlar ile bu planların uygulanması denenecektir. Her fırsattan yararlanılarak personelin atış yeteneği geliştirilecektir. Bu maksatla üs bölgelerinde uygun atış alanları tesis edilecektir.

5. Birliklerce alışılmış yerlerde pusular kurulduğu, devriye ve nöbetçilerin yerlerinin bölücü çeteler tarafından tesbit edildiği, bölücü çete elemanlarının bölgeleri ve derinlikteki yaklaşma istikametleri ile ilerleme güzergahları bilinmesine rağmen, bu kesimlerin birlikler tarafından etkili bir şekilde kontrol altına alınmasına müsaade edilmiştir.

6. Harekatın başarısı; genel istihbarat bilgileri ve değerlendirmelerinin temas istihbaratına dönüştürülmesine yani, bölücü çete mensuplarının yerinin tespitine

bağlıdır. Alınan her türlü haber ve sorgudan elde edilen bilgi mutlaka hassasiyetle değerlendirilerek sonuç alıncaya kadar, temas sağlanmaya kadar aralıksız çalışma yapılacaktır.

7. Önemli bir istihbarat kaynağı olan sorgulama faaliyetleri, birliğin İSTİHBARAT VE HAREKET İHTİYACINA GÖRE OPERASYONEL OLARAK her birlikte yapılacaktır. Sıralı komutanlarca ifadeler ve gerektiğinde sorgulanan şahıslar üst komutanlığa taliye edilecektir. Bu gibi durumlarda ifadeler Sıkıyönetim Savcılığına sevk edilmeden önce mutlaka tali bölge komutanlığına bildirilecektir.

8. Her olayın incelenip hatalardan ve yapılan uygun hareketlerden ders alınarak bir daha aynı hataların yapılmasının önlenmesine çalışılacaktır. Bu maksatla kum sandığı çalışmalarından yararlanılacaktır.

9. Bunun için; ilgi gereğince her görev için (intikal, keşif, pusu, arama, tarama, operasyon vs.) hazırlanacak, kontrol formlarında bütünlüğü ve koordineyi sağlamak için KOMANDO Tugay Komutanlığı, Piyade Alayı Muharebe grup komutanlıkları 118'nci J. Snr. A. K.lığı ve İl J. A. K.lığınca ayrı ayrı hazırlanacak, kontrol formları Tali Bölge Komutanlığınca da; Mu. Yzb. Levent BORAK, Ord. Ütğm. İrfan ÖZAŞIK, P. Ütğm. Ahmet CESUR, Tnk. Asb. İbrahim TURAN'dan oluşan bir ekip tarafından yukarıdaki konularda 19 TEMMUZ 1985'e kadar kontrol formları hazırlanacaktır.

10. Bilahare, Tali Bölge Komutanlığınca ana ast birliklerden alınan kontrol formları oluşturularak Kolordu Komutanlığına sunulacaktır. Nihai yayın Kolordu Komutanlığınca yapılacaktır.

11. Her tim ve birlik komutanı, aldığı her görev için, görevden dönüşte bağlı olduğu komutanlığa ilgi ekinde belirtilen bir görev sonuç raporu verilecektir. Bölücü çetelerle bir çatışma olduğunda bunun yerine alay sonuç raporu tanzim edilecektir. Bu raporlar en geç 1 gün içerisinde Tali Bölge Komutanlığında bulundurulacaktır.

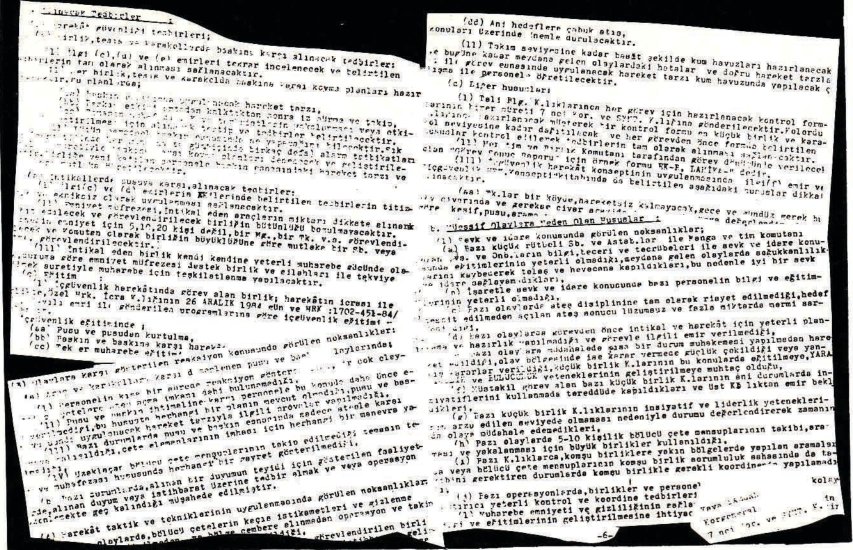
Böylece; bu tür olaylardan ders alınarak bir daha aynı hataların yapılmasını önlemek maksadıyla, her olay sonunda olaya muhatap olan en kıdemli personel tarafından olay krokisi ile birlikte ilgideki örneğe uygun olarak bir olay sonuç raporu hazırlanarak Tali Bölge Komutanlığına gönderilecektir.

Rica ederim.

N. Fikret BİLGİLİLER
Tümgeneral
Tali Bölge Komutanı."

SÖMÜRGECİ-FAŞİST TÜRK ORDUSU SAVAŞA DAYANAMIYOR!

Sömürgeci-faşist Türk ordusu, gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz karşısında savaşamaz duruma düşmüştür. Bu, her alanda kendisini ortaya koyan bir durumdur. Düzenli savaşın gereklerine göre kurulmuş örgüt yapısı ve taktikleri halk savaşımızın günlük-anlık taarruzu altında işlemez hale gelmiştir. Ordunun içinde bulunduğu çıkmaz, şaşkınlık ve hatta çözülmenin kaynağı da buradadır. Yaşamın her anını ve biçimini savaşa dönüştüren gerilla karşısında düzenli orduların kaçınılmaz akibeti Türk ordusunun da bugünden yaşadığı bir gerçek olmuştur. Kamuoyunun da yakından izlediği gibi başlangıçta bütün gövdesiyle harekete geçirilen ordu, büyük askeri operasyonlarla sonuç alma iddiasıyla gerillaların eylem sahalarını denetim altına almaya ve savaşçıları imha etmeye çalışmış, bu yönlü iddia ve propagandalar ayyuka çıkarılmıştı. Ancak daha bu operasyonlar sürerken bile, dağ-taş aranmasına rağmen bir türlü karşılaşılamayan gerillaların saldırı tehditi altında bitirici bir yorgunluk ve ruh çöküntüsü içine girdikleri, bu durumun düşman ordusunun tüm kademe ve birimlerinin yaşadığı bir hal olduğu görüldü. Düşman başlangıçta, ordusunun teknik ve sayı üstünlüğüne güvenerek büyük kuvvetler halinde hareket edip, düzenlenen operasyonlarla savaşçıları sıkıştırıp-imha edebileceğini gerçekten de düşünmüş ve buna inanmıştır. Nitekim 15 Ağustos sonrasında düşman kuvvetlerinin bölgedeki askeri güce takviyelerde bulunarak sürekli bir operasyon düzeni içinde oldukları izlendi. Asker, bir an bile soluk almasına fırsat verilmeden ve dağtaş demeden gerilla avına sürüldü. Ancak tüm aramalar boşa çıkıyor ve tersine operasyon kuvvetleri hiç ummadıkları bir anda kurtuluş savaşçılarının saldırılarıyla ağır kayıplara uğruyorlardı. Alınan ihbarlar doğru çıkmıyor, günler süren hazırlıklar, heyecan ve yorgunluktan bitap düşüyorlardı. Büyük kuvvetlerle hareket ediş ordu güçlerini maddi ve moral olarak müthiş bir yıpratmaya uğratırken, düşman, gerillanın karşısına küçük kuvvetlerle çıkma cesaretini de hiçbir zaman gösteremedi. Bu çelişki, ordunun gücünü günden güne tüketen, onun sinir merkezlerini anlık olarak döven güçlü bir etken oldu. Yukarıdaki bölümde belgeleriyle ortaya konulduğu gibi, düşman ordusu mücadelemiz karşısında hareket edemez bir duruma düştü. Kamuoyuna da açıkladıkları gibi, devrimci saldırı eylemlerini önleyememenin gerekçesi olarak sınırın denetim altına alınamamasını gösterip, bizzat İçişleri Bakanlığının ağzından alınacak ve alınan tedbirleri ilan ederek, sınır boylarına görülmemiş bir güç yığdılar. Fakat bu da kendileri açısından bir çözüm olmadığı gibi, kurtuluş kuvvetleri bir yandan bu sınır karakollarını başarılı baskınlarla yerle bir ederken, iç alanlarda da sürekli bir eylemliliğin yaşandığı görülüyordu. Düşman ordusunun kurmayları, bu kez alt kademeleri haddinden fazla güç kullanmak ve gerilla saldırılarına karşı başarılı olmamakla suçlamaya başladılar. Gerillanın sürekli tehditleri altında aşırı bir yıpranmaya uğrayan ve daimi teyakkuz emri ile hazır tutulan birlikler artık yavaş yavaş geri çekilmeye, bunlar savunma tedbirlerinin artırıldığı belli merkezlere toplanmaya başlandılar. Ordunun hareket düzeninin gerilla faaliyetleri karşısındaki başarısızlığı, ordunun gücünün sonuçsuz bir savaş içinde saat saat tüketilmesi ve doğan başarısızlıktan komuta kademesinin sorumlu tutulması, ordu kademeleri arasındaki hoşnutsuzluk ve çelişkileri de derinleştirdi. Belgeler, düşmanın kurmay heyetinin, harekat komutanlarını, gelişmelerden zamanında haberdar etmemek, alınan ihbarları bildirmemekle suçladıklarını göstermektedir. 7'nci Kolordu Komutanlığının 26 HAZİRAN 1985 Gün ve HRK: 7130-356-85 Sayılı Emrine EK-B emrinde ifade edilen gerçeklik, faşist Türk ordusunun savaşamaz duruma düşüşünün açık bir belgesidir. Ele alınan konu gereğince söz konusu emrin ilgili bölümlerini aşağıda parça parça aktarıyoruz:

"4. HAREKAT:

b– Müessif olaylara neden olan hususlar:

1. Sevk ve idare konusunda görülen noksanlıklar;

(a) Bazı küçük rütbeli Sb. ve Astsb'lar, manga ve tim komutanı olan Çvş. ve Onb'ların bilgi, beceri ve tecrübeleri ile sevk ve idare konusunda eğitimlerinin yeterli olmadığı, meydana gelen olaylarda soğukkanlılıklarını kaybederek telaş ve heyecana kapıldıkları, bu nedenle iyi bir sevk ve idare sağlayamadıkları,

(b) İşaretle sevk ve idare konusunda bazı personelin bilgi ve eğitimlerinin yeterli olmadığı,

(c) Bazı olaylarda ateş disiplinine tam olarak riayet edilmediği, hedef tespit edilmeden açılan ateş sonucu lüzumsuz ve fazla miktarda mermi sarfedildiği,

(d) Bazı olaylara görevden önce intikal ve Harekat için yeterli planlama ve hazırlık yapılmadığı ve görevle ilgili emir verilmediği,

(e) Bazı olaylara müdahalede kısa bir durum muhakemesi yapılmadan hareket edildiği, olay bölgesinde ise karar vermede güçlük çekildiği veya yanlış kararlar verildiği, küçük birlik K.lıklarının bu konularda eğitilmeye, YARATICILIK ve BULUCULUK yeteneklerinin geliştirilmeye muhtaç olduğu,

(f) Müstakil görev alan bazı küçük birlik K.larının ani durumlarda insiyatiflerini kullanmada tereddüte kapıldıkları ve üst K.lıktan emir bekledikleri,

(g) Bazı küçük birlik K.larının insiyatif ve liderlik yeteneklerinin arzu edilen seviyede olmaması nedeniyle, durumu değerlendirerek zamanında olaylara müdahale edemedikleri,

(h) Bazı olaylarda 5-10 kişilik bölücü çete mensuplarının takibi, aranması ve yakalanması için büyük birlikler kullanıldığı,

(ı) Bazı K.lıklarca, komşu birliklere yakın bölgelerde yapılan aramalarda veya bölücü çete mensuplarının komşu birlik gerekli koordinenin yapılamadığı,

(j) Bazı operasyonlarda, birlikler ve personel arasında tanınmayı kolaylaştırıcı yeterli kontrol ve koordine tedbirlerinin alınmadığı,

(l) Muharebe emniyeti ve gizliliğin sağlanması konusunda personelin bilgi ve eğitimlerinin geliştirilmesine ihtiyaç olduğu müşahede edilmiştir.

(2) Harekat güvenliği ve emniyet tedbirleri konusunda görülen noksanlıklar:

(a) Karakol binaları ile diğer askeri tesislerde nöbet, devriye, gözetleme ve dinleme postaları yerlerinin uygun şekilde hazırlanmadığı,

(b) Tesis ve karakol çevresinde tehlikenin erkenden alınması hususunda (İKAZ SİSTEMİ) zaafiyet olduğu,

(c) Baskına karşı gerekli emniyet tertip ve tedbirlerinin tam olarak alınmadığı,

(d) Karakollarda ve diğer birliklerde, tehlike anında kendilerini korumak ve bölücü çetelere etkili olmak için bir plan ve hazırlık yapılmadığı,

(e) Araçla intikallerde; araç tentelerinin açılmadığı, intikal esnasında gözetleme yapılmadığı ve araç içinde bulunan personelin her an ateş etmeye hazır bir durumda bulunmadığı,

(f) Gerekli emniyet tedbirleri alınmadan, münferit araçların göreve sevk edildiği,

(g) İntikal ve hareketlerin öğleden sonraki saatlere, bazan geceye bırakıldığı,

(h) Emniyet düşüncesi ile bazı karakollarda mermilerin ayrı bir yerde kilit altında tutulduğu veya personele dağıtılan mermilerin şarjörde ve kütüklükte bulundurulduğu,

(ı) Personelin pek çoğunun görev esnasında çelik başlık giymediği,

(j) İKK ve gizlilik kurallarına tam olarak uyulmadığı,

(k) Taktik örtü ve aldatma tedbirlerinin uygulanmadığı,

(l) Alışılmış ve bilinen pusu yerlerinin kullanılmaya devam edildiği durumlar görülmüştür.

(3) Olaylara karşı gösterilen reaksiyon konusunda görülen noksanlıklar:

(a) Araç ve karakollara karşı düzenlenen pusu ve baskın olaylarında:

(I) Personelin kısa bir sürede reaksiyon gösteremediği birçok olayda bölücü çetelere ateş açma imkanı dahi bulunamadığı,

(II) Pusu ve baskın ihtimaline karşı personele bu konuda daha önce emir verilmediği, bu hususta herhangi bir planın mevcut olmadığı, pusu ve baskın vukuunda uygulanacak hareket tarzıyla ilgili provalar yapılmadığı,

(III) Bazı durumlarda pusu ve baskın esnasında sadece ateşle karşı koymaya çalışıldığı, çete elemanlarının imhası için herhangi bir manevranın yapılmadığı,

(IV) Uzaklaşan çete mensuplarının takip edilmediği, temasın temin ve muhafazası hususunda herhangi bir gayret gösterilmediği,

(b) Bazı durumlarda alınan bir duyumun teyidi için gösterilen faaliyetlerde, alınan duyum veya istihbarat üzerine tedbir almak veya operasyon düzenlemekte geç kalındığı müşahede edilmiştir.

(4) Harekat taktik ve tekniklerinin uygulanmasında görülen noksanlıklar:

(a) Bazı olaylarda, bölücü çetelerin kaçış istikametleri ve gizleme bölgeleri değerlendirilmeden ve bölge çembere alınmadan operasyon ve takip birliklerinin doğruca olay bölgesine sevk edildiği,

(b) Bir olay veya alınan bir istihbarat üzerine görevlendirilen birliklerin, bölgeyi tamamen aramadan, iz takibi yapmadan, mevcut istihbaratı geliştirme gayreti göstermeden, bölücü çete mensupları bulunamadı diye çok kısa bir sürede geriye döndüğü,

(c) Bazı durumlarda 3-5 kişilik bir çeteyi takip ve yakalamak için lüzumundan fazla birlik kullanıldığı,

(d) Birçok birlikte ilgi (f) ve (g) emirlerde ve "İç Güvenlik Harekat Konsepti" kitabında belirtilen hususların tam olarak uygulanmadığı, birliklerin köydeki bir binaya yerleşerek, sadece kendi emniyetini sağlamak düşüncesinden hareketsiz kaldığı, bu nedenle muharebe istihbaratının temin edilemediği gibi bölücü çete elemanlarıyla da temas sağlanamadığı,

(e) Hudut birliklerince alışılmış yerlerde pusular kurulduğu, devriye ve nöbetçilerin yerlerinin bölücü çeteler tarafından tespit edildiği,

(f) Bölücü çete mensuplarının hudutlardan sızma bölgeleri ve derinlikteki irtibat güzergahları büyük ölçüde tespit edilmiş ve yayınlanmış olmasına rağmen bu kesimlerin birliklerinin tarafından etkili bir şekilde kontrol altına alınamadığı, bölücü çete elemanlarının aynı bölgelerde sızmaya ve aynı güzergahları kullanmaya devam ettikleri müşahede edilmiştir.

(5) Eğitimle ilgili noksanlıklar:

Birliklerin ve personelin aşağıdaki konularda eğitimlerinin arzu edilen seviyede olmadığı müşahade edilmiştir:

(a) Gayri nizami kuvvetlere karşı hareket,

(b) Pusu, pusudan kurtulma,

(c) Baskın, baskına karşı hareket,

(d) Keşif ve gözetleme,

(e) Gece eğitimi,

(f) Tek er muharebe eğitimi, (özellikle TAM SİPER, MEVZİ ALMA ve ATEŞ ETME konuları)

(ı) Ateş ve atış eğitimi, (her durumda ve özellikle ani hedeflere karşı atış eğitimi)

(j) İSTH ve İKK eğitimi,

(k) Temel ve savaş beden eğitimi."

Halk savaşı stratejisi ve taktikleri karşısında, ordunun mevcut örgüt yapısı, eğitimi, strateji ve taktiklerinin işlemez olduğunu, ordu içerisinde her bakımdan çaresizlik ve kargaşanın yaşandığını bizzat kendi belgelerinden okuduk. Fakat düşman belgeleri, sadece yaşanan bir çaresizlik ve kargaşadan bahsetmemektedir. Belgeler bunu çok çok aşan gerçekleri ifade etmektedir. Ordudaki en üst kademedeki subaylarından sıradan er'e kadar, "şok"a

girdiklerini, ordunun "şok" geçirdiğini öğreniyoruz belgelerden.

Sömürgeci-faşist ordu, generallerinden erlerine kadar ŞOK geçirdiğini itiraf ediyor. Bu, her şeye hakim olduğunu zannedip de kendisine bile hakim olamadığını görmenin, bu acı(!) gerçeği yaşamanın şoku.

15 AĞUSTOS 1984... Bu tarih, kalan kısa ömrü boyunca düşman için hiçbir zaman hatırlanmak istenmeyen, ama daima da bir kabus gibi belleklerde çakılı kalan gün olacaktır. Düşman askerinin dağlarımızın muhteşem isyanı karşısında ne duruma düştüğünü, okuyucu birçok defalar Partizan Mektuplarından öğrenme imkanına kavuşmuştu. Henüz bir iki tokat niteliğini taşıyan eylemler bile düşman ordusunun ancak bir bozgun ordusu olduğunu kanıtladı. "Kahraman mehmetçik" ve subayları kaya diplerinde korkudan bayılmış olarak toplandılar. HRK savaşçıları karşısında Türk askeri çoğu kere (bu kendilerinin de açık itirafıdır) silaha davranma fırsatını bulamadığı gibi, o cesareti de gösteremedi. HRK, peşpeşe eylemleriyle düşmanın kendini toparlamasına bir an bile fırsat vermedi. Bunun sonucudur ki, düşman generalleri şimdi, "korkusuz mehmetçik"e cesaret, sabır ve azim telkin ediyor, subaylarına ŞOK'a karşı etkin tedbirler öneriyor, görev ve sorumluluklarını hatırlatıyorlar. Ordunun nasıl bir ŞOK geçirdiğini onların kendi belgelerinden okuyalım: Yukarıda tarih ve sayısı verilen emirde konuyla ilgili olarak şöyle bir bölüm okuyoruz;

"2. PERSONEL

a– Harekatın özelliği gereği küçük birlik komutanı, yani takım ve manga komutanları ile tek er'in disiplin, eğitim seviyesi, insiyatif ve karar verme kabiliyeti üzerinde hassasiyetle durulacak konulardır.

Çünkü herhangi bir olay ve faaliyet azami bir takım seviyesinde birliğin karşılaştığı yerde başlamakta ve bitmektedir. O halde neticeyi almak buradaki Tk. K.'nın ve personelin niteliğine bağlıdır.

b– Bugüne kadar meydana gelen olayların bir kısmında maalesef personelin moral bozukluğu ve şaşkınlık içerisine girdiği ve bölücü çete elemanlarına karşı harekette bulunamadığı müşahade edilmektedir.

Her askere, karşılaştığı bu tür durumların muharebe şartlarında normal olduğu, ancak kendisine olan güven duygusunu kaybetmemesi gerektiği ve bir asker olarak her türlü şartlarda dahi son kuvvetini sarfederek görevini yapmaya mecbur olduğu hatırlatılacaktır.

c– Olay esnasında pasif kalmanın sonucu değiştirmediği, bölücü çete mensuplarının güçsüz olduğu, bu nedenle kalleşçe eylemlere giriştiği, ateşle mukabele edildiği anda hiçbir şey yapamadıklarını, olay veya temas anında bölücü çete unsurlarına karşı hiç tereddüt geçirmeden cesaret ve şecaatla karşılık verilmesi gerektiği, pasif durumda kalıp ölmektense, çarpışarak düşmanını eze eze şehit olmanın TÜRK ASKERİ'nin vazifesi olduğu hatırlatılacaktır.

d– İç hizmet kanununun 85. maddesinde belirtilen, askerin mesleğe karşı vazifeleri ve vasıfları, sıralı bütün komutanlarca okunarak özellikle, (d), (c), (f), (ı), (j), (k) fıkraları bütün personele içinde bulunduğumuz harekatın özelliğine göre sık sık anlatılacak ve bu hususların yerine getirilmesinin VAZİFE'leri olduğu, daima kendilerine güvenmeleri gerektiği herhangi bir olay veya faaliyet anında neticeyi kendilerinin alacağı, başkalarını beklememeleri, insiyatiflerini kullanarak en uygun şekilde düşmanına karşılık vermelerinin aynı zamanda kanuni bir zorunluluk olduğu hatırlatılacaktır.

c– Her türlü durumda TEK ER'de KENDİNE GÜVEN DUYGUSU'nun yaratılması, AKLINI, YÜREĞİNİ, KUVVETİNİ koordineli kullanarak İNSİYATİF SAHİBİ bir hale getirilmesi için, sıralı bütün komutanlarca hassasiyetle ve ısrarla çalışılacaktır..." (B) EK'inden parçalar aktardığımız emrin esasında da PERSONEL'in durumuna ilişkin bölümler okuyoruz:

"İLGİ: A) 7'nci Kor. K.lığının 26 HAZİRAN 1985 Gün ve HRK: 7130-356-85/ Sayılı Emri:

B. (1) PERSONEL

(a) Harekatın özelliği gereği küçük birlik komutanlarının insiyatif ve karar verme kabiliyetlerinin geliştirilmesi sağlanacaktır.

(b) Herhangi bir olayda meydana gelen şok ve şaşkınlığın giderilmesi için çareler aranacak, vazifenin yapılması açısından şoka girme ve benzeri durumlar mazeret olarak kabul edilmeyecektir.

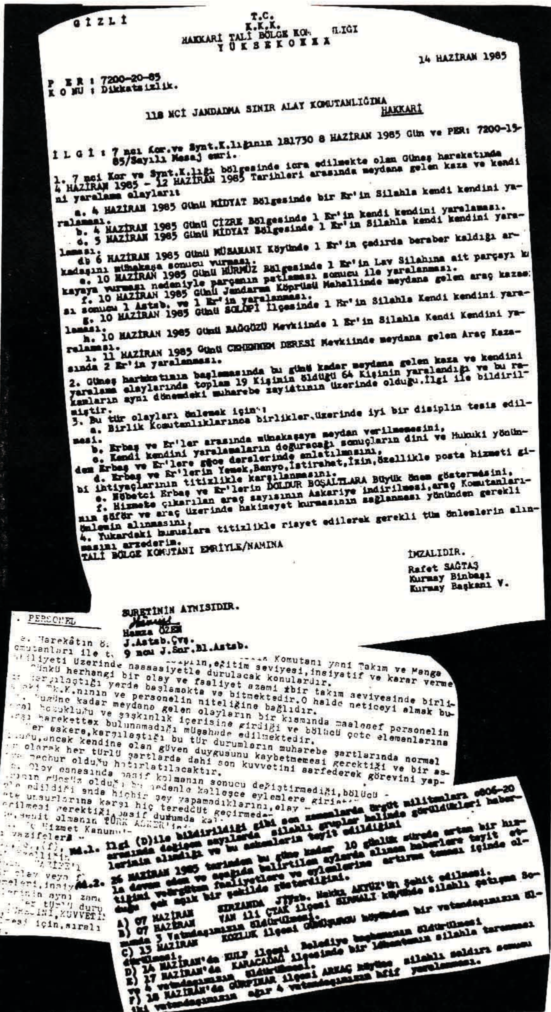
(c) Olay veya operasyonda, bölücü çete unsurlarına hiç tereddüt etmeden karşılık vermek gerektiği, olay esnasında pasif kalmanın sonucu değiştirmediği, düşmana cesaretle karşılık verilmesi gerektiği bütün personele öğretilecek, korkuya, şoka asla yer verilmeyecektir..."

ASKER SAVAŞTAN KAÇIYOR!..

En üstten Genel Kurmaylıkça gönderilen emir ve talimatlar, askerden cesaretli olmasını, düşmanın üzerine büyük bir şecaatla yürümesini istiyor, görev ve sorumluluklarını hatırlatıp, "vatan ve millete karşı namus ve şeref görevi"ni yerine getirmemenin sonuçlarını her fırsatta belirterek cezai tehditlerde bulunuyor..., ama; ordu bir bütün olarak savaş kabiliyetinde olmadığını ortaya koyduğu gibi, tek er de generallerin hayalini kurduğu vasıflara ulaşmak bir yana, çaresiz bir şoku yaşıyor, cinnet geçiriyor, komutanlarını ya da diğer erleri vuruyor, savaşmamak için kendi kendisini yaralıyor, silahlı ve silahsız firar ediyor...

Anadolu'nun yoksul işçi ve köylüsü "mehmet", kardeş Kürdistan halkına kurşun sıkmak istemiyor; sömürgeci orduda eline silah tutuşturulan Kürdistan genci kendi annesine, babasına, kardeşlerine, köylüsüne karşı savaşmaya HAYIR! diyor. Asker savaşmak istemiyor ve kaçıyor.

Bunda iki etken rol oynuyor: İster Türkiyeli ve isterse Kürdistanlı olsun, henüz yirmisine yeni varmış olan bu genç insanlar, karşılarında kendi kurtuluşu için haklı ve kararlı bir savaş veren bir halk ve onun kurtuluş kuvvetlerini görüyor, onların mücadeledeki azim ve inançlarının bizzat tanığı oluyorlar; ama kendileri, ne için savaşa sürüldüklerini, ellerindeki silahı yaşlı-genç-çocuk demeden halka doğrultmaları istendiğinde acı ve utanç duyarak öğreniyor, faşist-sömürgecilerin suç ortağı olmak istemiyorlar. İkincisi, haksız bir savaşın ve suç ortağı edildikleri cinayetlerin psikolojik etkisi altında sürekli can korkusu içinde bulunuyor, halkın kin dolu bakışları ve nereden ve ne zaman geleceği belli olmayan HRK'nin saldırı tehlikesi karşısında moral olarak günden güne daha da çöküyor ve her şeyi göze alarak bu kabus dolu yaşamdan kurtulmak istiyorlar. Sömürgeci-faşist Türk ordusundaki sıradan er hangi amaç için çarpışıyor ki, cesaret ve azim sahibi olsun; sömürgeci-faşist Türk ordusundaki sıradan er hangi amaç için çarpışıyor ki, elindeki silahı inançla kavrasın..; o elindeki silahı bir halka çevirdiğini, kendine verilen emrin yak-yık-göçert-katlet olduğunu her gün duyuyor, ellerine bulaşan kanda görüyor. Sömürgeci-faşist Türk ordusundaki sıradan er savaşmak istemiyor, bu nedenle de ordudan firarlar artıyor ve hatta savaşmamak için kendi kendisini vuran askerlerin sayısına her gün bir yenisi ekleniyor. Elimizdeki belgeler, düşman ordusu içindeki birçok tartışma ve çatışmanın da kanıtıdır. Okuyucuya, düşman ordusunun halkımızın bağımsızlık arzusu ve mücadelesi karşısında içine düştüğü aczin, çürüme, çözülme ve dağılmanın somut kanıtları olan, askerin kendi kendisini vurması, arkadaşını vurması ve firar olaylarından birkaç örnek sunalım:

GİZLİ

T.C.
K.K.K.
HAKKARİ TALİ BÖLGE KOM[...]LIĞI
YÜKSEKOVA

14 HAZİRAN 1985

PER: 7200-20-85
KONU: Dikkatsizlik.

118 NCİ JANDARMA SINIR ALAY KOMUTANLIĞINA
HAKKARİ

İLGİ: 7 nci Kor. ve Synt. K.lığının 181730 8 HAZİRAN 1985 Gün ve PER: 7200-15-85/Sayılı Mesaj emri.

1. 7 nci Kor ve Synt. K.lığı bölgesinde icra edilmekte olan Güneş harekatında 4 HAZİRAN 1985 – 12 HAZİRAN 1985 Tarihleri arasında meydana gelen kaza ve kendi kendini yaralama olayları:

a. 4 HAZİRAN 1985 Günü MİDYAT Bölgesinde bir Er'in Silahla kendi kendini yaralaması.

b. 4 HAZİRAN 1985 Günü CİZRE Bölgesinde 1 Er'in kendi kendini yaralaması.

c. 5 HAZİRAN 1985 Günü MİDYAT Bölgesinde 1 Er'in Silahla kendi kendini yaralaması.

d. 6 HAZİRAN 1985 Günü MÜSAHANI Köyünde 1 Er'in çadırda beraber kaldığı arkadaşını münakaşa sonucu vurması.

e. 10 HAZİRAN 1985 Günü HÜRMÜZ Bölgesinde 1 Er'in Lav Silahına ait parçayı kayaya vurması nedeniyle parçanın patlaması sonucu ile yaralanması.

f. 10 HAZİRAN 1985 Günü Jandarma Köprüsü Mahallinde meydana gelen araç kazası sonucu 1 Astsb. ve 1 Er'in yaralanması.

g. 10 HAZİRAN 1985 Günü SOLOPİ İlçesinde 1 Er'in Silahla Kendi kendini yaralaması.

h. 10 HAZİRAN 1985 Günü BAĞGÖZÜ Mevkiinde 1 Er'in Silahla Kendi Kendini yaralaması.

ı. 11 HAZİRAN 1985 Günü CEHENNEM DERESİ Mevkiinde meydana gelen Araç Kazasında 2 Er'in yaralanması.

2. Güneş harekatının başlamasında bu güne kadar meydana gelen kaza ve kendini yaralama olaylarında toplam 19 Kişinin öldüğü 64 Kişinin yaralandığı ve bu rakamların aynı dönemdeki muharebe zayiatının üzerinde olduğu. İlgi ile bildirilmiştir.

3. Bu tür olayları önlemek için;

a. Birlik Komutanlıklarınca birlikler üzerinde iyi bir disiplin tesis edilmesi.

b. Erbaş ve Er'ler arasında münakaşaya meydan verilmemesini,

c. Kendi kendini yaralamaların doğuracağı sonuçların dini ve Hukuki yönünden Erbaş ve Er'lere güce derslerinde anlatılmasını,

d. Erbaş ve Er'lerin Yemek, Banyo, İstirahat, İzin, özellikle posta hizmeti gibi ihtiyaçlarının titizlikle karşılanmasını,

e. Nöbetci Erbaş ve Er'lerin DOLDUR BOŞALTLARA Büyük önem göstermesini,

f. Hizmete çıkarılan araç sayısının Askariye indirilmesi, araç Komutanlarının şoför ve araç üzerinde hakimeyet kurmasının sağlanması yönünden gerekli önlemin alınmasını,

4. Yukardaki hususlara titizlikle riayet edilerek gerekli tüm önlemlerin alınmasını arzederim.

TALİ BÖLGE KOMUTANI EMRİYLE/NAMINA

İMZALIDIR.
Rafet SAĞTAŞ
Kurmay Binbaşı
Kurmay Başkanı V.

SURETİNİN AYNISIDIR.
Hamza ÖZEN
J.Astsb.Çvş.
9 ncu J.Snr.Bl.Astsb.

PERSONEL

a. Harekâtın ö[...] Komutanı yani Takım ve Manga komutanları ile t[...]sıplın, eğitim seviyesi, insiyatif ve karar verme [...]liyeti üzerinde hassasiyetle durulacak konulardır.

[...]ünkü herhangi bir olay ve faaliyet azami bir takım seviyesinde birli[...] karşılaştığı yerde başlamakta ve bitmektedir. O halde neticeyi almak bu[...] Tk.K.nının ve personelin niteliğine bağlıdır.

[...]ugüne kadar meydana gelen olayların bir kısmında maalesef personelin [...]ral bozukluğu ve şaşkınlık içerisine girdiği ve bölücü çete elemanlarına [...]arşı harekette bulunamadığı müşahede edilmektedir.

[...]er askere, karşılaştığı bu tür durumların muharebe şartlarında normal [...]uğu, ancak kendine olan güven duygusunu kaybetmemesi gerektiği ve bir as[...] olarak her türlü şartlarda dahi son kuvvetini sarfederek görevini yap[...] mecbur olduğu hatırlatılacaktır.

[...] Olay esnasında pasif kalmanın sonucu değiştirmediği, bölücü [...]ının güçsüz olduğu bu nedenle kalleşçe eylemlere girişt[...] edildiği anda hiçbir şey yapamadıklarını, olay [...] unsurlarına karşı hiç tereddüt geçirmede[...] verilmesi gerektiği, pasif durumda kal[...] şehit olmanın TÜRK ASKER'i[...]

Md.1. İlgi (D) ile bildirildiği gibi son zamanlarda örgüt militanları 0806-20 arasında değişen sayılarda silahlı gruplar halinde görüldükleri haberlerinin alındığı ve bu sahaların teyit edildiğini

Md.2. 26 HAZİRAN 1985 tarihinden bu güne kadar 10 günlük sürede artan bir hızla devam eden ve aşağıda belirtilen aylarda alınan haberlere teyit ettirmesi vedrgütün faaliyetlere ve eylemlerine artırma temayülü içinde olduğu çok açık bir şekilde gösterdiğini.

A) 07 HAZİRAN　SIRZANDA J.Üçvş. Hakkı AKYÜZ'ün şehit edilmesi.
B) 07 HAZİRAN　VAN ili ÇTAK ilçesi SIRSALI köyünde silahlı çatışma sonucu 3 Vatandaşımızın öldürülmesi.
C) 13 HAZİRAN　KOZLUK ilçesi GÜNDÜŞURCU köyünden bir vatandaşımızın öldürülmesi.
D) 14 HAZİRAN'da KULP ilçesi Belediye başkanının öldürülmesi.
E) 17 HAZİRAN'da KARACADAĞ ilçesinde bir lokantanın silahla taranması ve 4 vatandaşımızın öldürülmesi.
F) 18 HAZİRAN'da GÜRPINAR ilçesi ARNAÇ köyünde silahlı saldırı sonucu iki vatandaşımızın ağır 4 vatandaşımızın hafif yaralanması.

ÖRNEK 1:

"7'nci Kor. ve Synt K.lığının 181730 8 HAZİRAN 1985 Gün ve PER: 7200-15-85/ Sayılı Mesaj Emri:

1. 7'nci Kor. ve Synt. K.lığı Bölgesinde icra edilmekte olan Güneş Harekatında 4 HAZİRAN 1985 -12 HAZİRAN 1985 tarihleri arasında meydana gelen kaza ve kendi kendini yaralama olayları:

a– 4 Haziran 1985 günü Midyat bölgesinde 1 er'in silahla kendi kendisini yaralaması.

b– 4 Haziran 1985 günü Cizre bölgesinde 1 er'in silahla kendi kendisini yaralaması.

c– 5 Haziran 1985 günü Midyat bölgesinde 1 er'in silahla kendi kendisini yaralaması.

d– 6 Haziran 1985 günü Müsananı köyünde 1 er'in çadırda beraber kaldığı arkadaşını münakaşa sonucu yaralaması.

e– 10 Haziran 1985 günü Hürmüz bölgesinde 1 er'in LAV silahına ait parçayı kayaya vurması nedeniyle parçanın patlaması sonucu ile yaralanması.

f– 10 Haziran 1985 günü Jandarma Köprüsü mahallinde meydana gelen araç kazası sonucu J. Astsb. ve 1 er'in yaralanması.

h– 10 Haziran 1985 günü Bağgözü mevkiinde 1 er'in silahla kendi kendisini yaralaması.

ı– 11 Haziran 1985 günü Cehennem Deresi mevkiinde meydana gelen araç kazasında 2 er'in yaralanması.

2. Güneş harekatının başlamasından bugüne kadar meydana gelen kaza ve kendi kendini yaralama olaylarından 19 kişinin öldüğü 64 kişinin yaralandığı ve bu rakamların aynı dönemdeki muharebe zayiatının üzerinde olduğu..."

ÖRNEK 2:

"7'nci Kor. K.lığının 121800 C EYLÜL 1985 Gün ve PER: 7130-20-85/ Sayılı Mesaj Emri:

Son günlerde araç kazası, kendi kendini yaralama gibi olaylar artmış ve idari zayiatın çokluğu dikkati çeker hale gelmiştir.

8 EKİM 1985 günü J. Çvş. Adnan Akpa tören sonrası J. Er'i Meflüt Biçer'i ağır şekilde yaralamıştır."

Diğer bazı yaralama olayları da şöyledir:

"5 Haziran 1985 günü saat 15.15'te TB.muza bağli 5'inci J. Snr. Bl. İkiyaka J. Snr. Tk. K.lığı personelinden J. Er'i Erol Kul kendi kendisini kolundan yaralamıştır... (A- Olayda yaralanan J. Er'i Erol Kul hakkında kendini askerliğe yaramayacak hale getirmek...)"

"15 Haziran 1985 günü 100 yataklı Askeri Hastane baştabipliği emrinde görevli nöbetçi bir er'in kazaen veya bilerek arkadaşının ölümüne sebep olduğu görülmüştür. (silahla)"

"12 Mayıs 1985 günü saat 08.00 sıralarında Alay Karargah ve Servis Bölük Kom. emrinde görevli J. Er'i H. Cahit Zengin garaj nöbetçisi iken aynı bölükte görevli J. Er'i Necmi Karaoğlan'ı şaka yaparken başından silahla yaralamıştır."

"Konya nüfusuna kayıtlı 34. P. Alayında görev yapan P. Er'i Kerim ER silahlı olarak firar etmiştir..."

Yukarıdaki örnekler ordu içerisindeki yaralama, firar, telaş ve kargaşanın çok sınırlı bir bölümüdür. Kendi öz çıkarları uğruna savaşta ordulaşan halkımızın adı olan HRK'nin varlığı ve eylemleri karşısında ŞOK'a giren düşman ordusunda bu tür olaylar, sıradan günlük gelişmeler haline gelmiştir. Türk ordusu, bu savaşa daha fazla dayanma güç ve niteliklerine kesinlikle sahip değildir. Yapısı baştanayağa sarsılmıştır. Bu tür yaralama ve firar olaylarının yanısıra, ordudan istifaların, görevden alma ve tutuklamaların da son bir yıl içinde her gün biraz daha arttığı ve sayının binleri bulduğu Kürdistan'daki sıradan bir vatandaş tarafından bile bilinen bir olaydır.

Türk ordusunda, iddia edildiği gibi disiplin değil, disiplinsizlik ve kargaşa hakimdir. Asker sonuç alıcı muharebelere girmek bir yana, nöbet tutmaya bile gönülsüzdür. Sömürgecilerce halkın üzerine bir kan dökme aracı olarak gönderilen asker, orduda sadece hakaret, küfür, ceza ve hastalık görmektedir. Ağustos-Ekim 1985 ayları süresince ordu özellikle sıtma gibi salgın hastalıklardan kurtulamamıştır. Bu durum, **13 Ekim 1985 Gün ve SHH: 7130-9-85/200 Sayılı Mesaj Emri'yle doğrulanmaktadır.** Yaşamı bir angarya haline gelen er için her gün çekilmez bir işkencedir. Ve yarının kendisine neler getireceği de hiç belli değildir...

FAŞİST-SÖMÜRGECİ DÜŞMAN ÇÜRÜMÜŞLÜĞÜNÜ YALAN PROPAGANDALAR ARDINA GİZLEMEYE ÇALIŞIYOR!

Yazının başında kendisini kurnaz zanneden aciz bir "tilki"nin hikayesinden bahsetmiştik. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında baştan ayağa sarsılan, bünyesinin hastalıklarını gizleyemez hale gelen sömürgeci-faşist Türk devleti, artık sahte naralara kendini bile inandıramaz duruma düşmüştür. Kamuoyu sadece 15 Ağustos 1984'den sonraki süreci bile dikkate aldığında, devletin gücü ve "bölücü-terörist"lerin "ezilmeleri" üzerine büyük manşetlerle verilen haberlerin niteliğini anlamakta güçlük çekmeyecektir. Ama biz gazete başlıklarının çelişkilerini yakalama gibi bir işe de girişmeden, gerçeğin kendisini düşman belgelerinden vereceğiz. Kamuoyu, devrimin büyük gücünü ve düşmanın yaşadığı çaresizliği burada bir kez daha görecektir.

Elimizdeki gazetelerden sadece bir kaç başlık seçtik. Önce bunları okuyalım:

"Hürriyet ekibi, operasyon bölgesinde son durumu izledi:

Güneydoğu'da eşkiya çözülüyor

Hainlere son darbeler" (3 Mayıs 1985 Hürriyet)

"EŞKİYA KISKAÇTA"

"PKK BÖLÜNDÜ"

(1 Ağustos 1985)

"PKK Liderinin Türkiye'deki Örgütü Çözüldü. Dış desteklerini de yitirdi"

"APO sıkıştı" (Milliyet)

"Mehmetçiğin nefesi, son çırpınışlarını yapan militanların ensesinde"

"PKK, can derdine düştü" (3 Ekim 1985 Milliyet)

"Akbulut:

Eşkiya gücünü dıştan alıyor"

"Evren:

Bölücüler kaderlerini çizdi" (3 Ekim 1985, Tercüman)

"Evren:

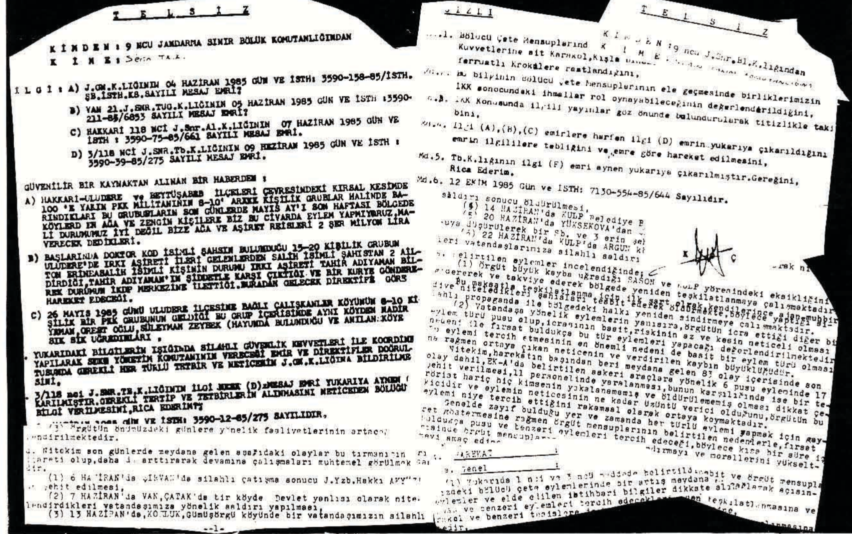
Eşkiya artıkları dersini alacak:

Türk milletinin özü olan Silah-

lı Kuvvetlerimiz iz'an ve idrakten yoksun çapulcu ve eşkiya artıklarına geçmişte olduğu gibi, bugün de gerekli dersi verecek ve vatandaşlarımızın huzur ve güven içerisinde yaşamlarını sürdürmeleri için her türlü fedakarlığı seve seve yerine getirecektir." (31.8.1984, Tercüman)

"Devletimiz güçlüdür, eşkiyaya pabuç bırakmaz.

Devlet eşkiyaya pabuç bırakmaz. Hepinize geçmiş olsun. Çalışkan Şemdinlilerin başına böyle bir durum gelmesinden üzgünüz. Devletiniz güçlüdür. Devletinize güveniniz. Devlet eşkiyaya pabuç bırakmaz, siz işinize, gücünüze bakın. Huzurlu olun." (28.8.1984, Tercüman)

T E L S İ Z

KİNDEN: 9 NCU JANDARMA SINIR BÖLÜK KOMUTANLIĞINDAN
KİME: Şem. TA.K.

İLGİ: A) J.GN.K.LIĞININ 04 HAZİRAN 1985 GÜN VE İSTH: 3590-158-85/İSTH. ŞB.İSTH.KŞ.SAYILI MESAJ EMRİ?
B) VAN 21.J.SNR.TUG.K.LIĞININ 05 HAZİRAN 1985 GÜN VE İSTH: 3590-211-85/6853 SAYILI MESAJ EMRİ?
C) HAKKARİ 118 NCİ J.Snr.Al.K.LIĞININ 07 HAZİRAN 1985 GÜN VE İSTH: 3590-75-85/661 SAYILI MESAJ EMRİ.
D) 3/118 NCİ J.SNR.Tb.K.LIĞININ 09 HAZİRAN 1985 GÜN VE İSTH: 3590-39-85/275 SAYILI MESAJ EMRİ.

GÜVENİLİR BİR KAYNAKTAN ALINAN BİR HABERDEN:
A) HAKKARİ-ULUDERE ve BEYTÜŞEBAB İLÇELERİ ÇEVRESİNDEKİ KIRSAL KESİMDE 100'E YAKIN PKK MİLİTANININ 8-10' ARAKK KİŞİLİK GRUBLAR HALİNDE BARINDIKLARI BU GRUBLARIN SON GÜNLERDE MAYIS AY'I SON HAFTASI BÖLGEDE KÖYLERD EN AĞA VE ZENGİN KİŞİLERE BİZ BU CİVARDA EYLEM YAPMIYORUZ, MALİ DURUMUMUZ İYİ DEĞİL BİZE AĞA VE AŞİRET REİSLERİ 2 ŞER MİLYON LİRA VERECEK DEDİKLERİ.
B) BAŞLARINDA DOKTOR KOD İSİMLİ ŞAHSIN BULUNDUĞU 15-20 KİŞİLİK GRUBUN ULUDERE'DE IRKI AŞİRETİ İLERİ GELENLERDEN SALİH İSİMLİ ŞAHISTAN 2 AİL- TON ERİNEASALİH İSİMLİ KİŞİNİN DURUMU IRKI AŞİRETİ TAHİR ADIYAMAN BİL- DİRDİĞİ, TAHİR ADIYAMAN'IN ŞİDDETLE KARŞI ÇIKTIĞI VE BİR KURYE GÖNDERE- REK DURUMUN İKDP MERKEZİNE İLETTİĞİ. BURADAN GELECEK DİREKTİFE GÖRE HAREKET EDECEĞİ.
C) 26 MAYIS 1985 GÜNÜ ULUDERE İLÇESİNE BAĞLI ÇALIŞKANLAR KÖYÜNÜN 8-10 KİŞİLİK BİR PKK GRUBUNUN GELDİĞİ BU GRUP İÇERİSİNDE AYNI KÖYDEN NADİR YEMAN, OREST OĞLU, SÜLEYMAN ZEYBEK (HAYUNDA BULUNDUĞU VE ANILAN KÖYE SIK SIK UĞRADIKLARI.
. YUKARIDAKİ BİLGİLERİN IŞIĞINDA SİLAHLI GÜVENLİK KUVVETLERİ İLE KOORDİNE YAPILARAK SIKI YÖNETİM KOMUTANININ VERECEĞİ EMİR VE DİREKTİFLER DOĞRULTUSUNDA GEREKLİ HER TÜRLÜ TEDBİR VE NETİCENİN J.GN.K.LIĞINA BİLDİRİLMESİNİ,
. 3/118 nci J.SNR.TB.K.LIĞININ İLGİ (D) MESAJ EMRİ YUKARIYA AYNEN KARILMIŞTIR. GEREKLİ TERTİP VE TEDBİRLERİN ALINMASINI NETİCEDEN BÖLÜĞÜ BİLGİ VERİLMESİNİ, RİCA EDERİM?
GÜN VE İSTH: 3590-12-85/275 SAYILIDIR.

(3) Örgütün önümüzdeki günlere yönelik faaliyetlerinin artacağı ...endirilmektedir.
Nitekim son günlerde meydana gelen aşağıdaki olaylar bu tırmanışın ... işareti olup, daha ... arttırarak devamına çalışmaları muhtemel görülmektedir.
(1) 6 HAZİRAN'da ŞIRVAN'da silahlı çatışma sonucu J.Yzb.Hakkı AKY... şehit edilmesi,
(2) 7 HAZİRAN'da VAN, ÇATAK'da bir köyde Devlet yanlısı olarak nitelendirdikleri vatandaşımıza yönelik saldırı yapılması,
(3) 13 HAZİRAN'da, KOZLUK, Gümüşörgü köyünde bir vatandaşımızın silahlı
--1--

GİZLİ
T E L S İ Z
KİMDEN: 9 ncu J.Snr.Bl.K.lığından
Md.1. Bölücü Çete Mensuplarınd... Kuvvetlerine ait Karakol, Kışla ... ferruatlı Krokilere rastlandığını,
Md... bu bilginin bölücü çete mensuplarının ele geçmesinde birliklerimizin İKK sonucundaki ihmaller rol oynayabileceğinin değerlendirildiğini,
Md.3. İKK Konusunda ilgili yayınlar göz önünde bulundurularak titizlikle taki... bini,
Md.4. İlgi (A),(B),(C) emirlere harfen ilgi (D) emrin yukarıya çıkarıldığını emrin ilgililere tebliğini ve emre göre hareket edilmesini,
Md.5. Tb.K.lığının ilgi (F) emri aynen yukarıya çıkarılmıştır. Gereğini, Rica Ederim.
Md.6. 12 EKİM 1985 Gün ve İSTH: 7130-554-85/644 Sayılıdır.

saldırı sonucu öldürülmesi,
(4) 14 HAZİRAN'da KULP belediye ...
(5) 20 HAZİRAN'da YÜKSEKOVA'dan ... puya düşürülerek bir Sb. ve 3 erin şeh...
(6) 22 HAZİRAN'da KULP'da ARGUN k... leri vatandaşlarımıza silahlı saldırı
5. Belirtilen eylemler incelendiğinde;
(1) Örgüt büyük kayba uğradığı SASON ve KULP yöresindeki eksikliğini ...derek ve takviye ederek bölgede yeniden teşkilatlanmaya çalışmaktadır. Bu maksatla teşkilatlanma için ilk şart olarak kendilerince ajan-muhbir ...ive niteledikleri şahısları tesbit ederek öldürmekte, böylece yaptığı si... ahlı propaganda ile bölgedeki halkı yeniden sindirmeye çalışmaktadır.
(2) Vatandaşa yönelik eylemlerin yanısıra, örgütün icra ettiği diğer bi... eylem türü pusu olup, icrasının basit, riskinin az ve kesin neticeli olması nedeni ile fırsat buldukça bu tür eylemleri yapacağı değerlendirilmektedir ... eylemi tercih etmesinin en önemli nedeni de basit bir eylem türü olmasına rağmen ortaya çıkan neticenin ve verdirilen kaybın büyüklüğüdür.
Nitekim, harekâtın başından beri meydana gelen 83 olay içerisinde son olay dahil, EK-A'da belirtilen askeri araçlara yönelik 6 pusu eyleminde 17 şehit verilmesi, 11 personelinde yaralanması, bunun karşılığında ise bir terörist hariç hiç kimsenin yakalanamamış ve öldürülememiş olması dikkat çekicidir ve eylemin neticesinin ne kadar üzüntü verici olduğunu, örgütün bu eylemi niye tercih ettiğini rakamsal olarak ortaya koymaktadır.
Genelde zayıf bulduğu yer ve zamanda her türlü eylemi yapmak için gayret göstermesine rağmen örgüt mensuplarının belirtilen nedenlerle, fırsat buldukça pusu ve benzeri eylemleri tercih edeceği, böylece kısa bir süre i... ...ndirmeyi ve morallerini yükselt...
HAREKAT
a. Genel
(1) Yukarıda 1 nci ve 3 ncü maddede belirtilen ... tesbit ve örgüt mensupl... ...zdeki bölücü çete eylemlerinde bir artış meydana ... ...ler ve elde edilen istihbari bilgiler dikkate alınarak ... ve benzeri eylemleri tercih edecekl... teşkilatlanmasına ve ... karakol ve benzeri tesislere ...

Yani gazeteler, devletin "Doğu"da hakim olduğu, "Apocuların ezildikleri" düşüncesini vermek için bitmez tükenmez bir çaba sarfediyorlar. Bizzat cunta başı ve diğer generallerin dillerinden kurtuluş kuvvetlerinin tümden ezildikleri iddiasına "kanıt" olarak sayılar dahi veriliyor; kalan şu kadar kişinin de mutlaka yok edileceği yolunda demeçler sürmanşet gazetelere geçiriliyor. Toplumlar tarihinde hiçbir devlet kendisini bu kadar düşürmemiştir.

Kamuoyunun şu belgelere göz atması TC'nin sefaletini görmek için yetecektir:

"3) Bugüne kadar meydana gelen 8 pusu olayından sadece birinde 1 teröristin öldürülmesi, 4 baskın olayında 2 teröristin öldürülmesi, bazı olaylarda ise personelin silah ve teçhizatının bölücü çeteler tarafından alınmış olması;

(a) Yeterli emniyet tedbirlerinin alınmadığını,

(b) Olay esnasında bölücü çetelere etkili bir şekilde müdahalede bulunulmadığını,

(c) Olayı müteakip takip yapılamadığını ve temasın muhafaza edilemediğini ortaya koymaktadır.

4) Son günlerde meydana gelen olaylar da göstermektedir ki, harekat güvenliği ve diğer hususlarda verilmiş olan emirlerin uygulanmasında yeterince titiz davranılmamakta ve buna bağlı olarak müessif olaylara meydan veren hatalar tekrarlanmaktadır.

5) Harekat bölgesinin geniş, sarp-dağlık ve pusuya her an elverişli karakteri dikkate alınarak bölücü çetelerin muhtemel pusu ve baskınlarına karşı daima hazırlıklı ve tedbirli bulunulacaktır..." (7'nci Kor. K.lığının 26 HAZİRAN 1985 Gün ve HRK: 7130-356-85 Sayılı Emrine EK-B)

Görüldüğü gibi gazetelerle belgelerin dili çok farklı. Belgeler "kıskaçta" olanın, "darbe" yiyenin, "can derdi"ne düşenin bizzat faşist Türk ordusu olduğunu yazıyor. Ve, gazetelerde "üç-beş çapulcu" olarak bahsedilen kurtuluş kuvvetleri için yine şunları yazdığı görülüyor:

1– "Md. 1: İlgi emirle Kuzey IRAK'taki kamplara üslenmiş bulunan 100 (yüz) kadar PKK elemanının bir hafta içerisinde öncelik HABUR suyu güzergahı olmak üzere sınırı geçip TÜRKİYE'ye girecekleri yolunda bir haber alındığını...

Md.5: 08 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH: 7130-164-85/216 sayılıdır.

2– "Md. 1: GÜVENİLİR BİR KAYNAKTAN ALINAN BİR HABERDEN:

A) Hakkari-Uludere ve Beytüşşebap ilçeleri çevresindeki kırsal kesimde 100'e yakın PKK militanının 8-10'ar kişilik gruplar halinde barındıkları...

Md.4: 09 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH: 3590-12-85/275 sayılıdır"

3– Md.1: 01 HAZİRAN 1985 günü saat 21.00'de Dereli köyüne (7850) 26 silahlı çetenin uğradığı, yanlarında Roket Atar ve Uçak Savar'a benzer silahların da olduğu, 02 Haziran'da köyden ayrıldıklarını,

Md.7: 05 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH: 7130-160-85/210 sayılıdır"

4– "Md.1: Konu: PKK mensubu bölücü çete mensuplarının İran-Ziveh kampından ayrılmaları,

Md.7: Olayın özeti: Bir süreden beri İran-Ziveh kampında (1- 250 000 J. 38-10 MG 92) eğitim gören PKK'lilerin Haziran başlarında kampta 10 liseli kız ile 10 erkek olmak üzere toplam 20 kişi bırakarak kampı terkettikleri, ayrılanların 480 kişi olarak Kuzey Irak'a gittikleri, ordan bir kısmının Türkiye'yi bu iki ülkede askeri birliklere eylem yapacakları (kampta kalan 20 kişinin patlayıcı madde imal edecekleri ve telsiz muhaberesi sağlayacakları, ayrıca Türkiye ile telsiz haberleşmesinde bulundukları, Yüksekova'dan havalanan helikopterlerin, ayrılan araçların hangi istikamete, hangi kuvvetle gittikleri telsizden öğrendikleri, durumun Ziveh kampından anında yayınlanmakta olduğu...

Md. 12: 15 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH: 3500-8-85/232 sayılıdır"

5. "Md. 1: ÇUKURCA Snr. Tb. 10'ncu J. Snr. Bl. K.lığına bağlı CANMEYDANI Sınır Takımının karşısında IRAK topraklarındaki ormanlık sahada 50 kadar bölücü çete mensubunun bulunduğu haberi bir kaç kaynaktan teyit edilmiş olması nedeni ile bu bölücü güçlerinin bu gece veya bir kaç gün içerisinde sınır takımlarında eylem yapabileceklerini veya sınırı geçmek için zorlayacakları değerlendirilmektedir. Bu nedenle özellikle IŞIKLI, ÇAYIRLI, CANMEYDANI ve ÇINARLI Sınır Takımı başta olmak üzere emniyet tedbirlerinin yeniden gözden geçirilerek ve sabaha kadar bütün personelin mevzilerde bulunmalarını.

Md. 3: 7 Ağustos 1985 Gün ve İSTH: 7130-344-85/417 sayılıdır"

6. "Md. 2: HAKKARİ-ŞEMDİNLİ bölgesinden geçtiği bildirilen bölücü çete mensuplarının RIZAYE'de bulunan 1670 kişilik gruptan olduğu ve bu grubun diğer militanlarının geçme hazırlıklarını sürdürdüğünü.

Md. 7: 23 Eylül 1985 Gün ve İSTH: 7130-502-85/582 sayılıdır"

7. "İlgi mesajla çete mensuplarının 03 EKİM 1985'den itibaren 45 kişilik gruplar halinde hudutlarımızdan sızarak Kışla, Karakol, Bölük ve Merkezlere intikal halindeki araçlara baskın ve pusu düzenleyebilecekleri.

7. Kor ve Synt. K.lığının 3 Ekim 1985 Gün ve İSTH: 7130-1825-85/550 Sayılı Mesaj Emri."

8. "Md. 1: Bölücü çete mensuplarından ele geçirilen bazı dökümanlardan Güvenlik Kuvvetlerine ait Karakol, Kışla binası ve bunun gibi tesislerin çok teferruatlı krokilerine rastlandığını.

Md. 6: 12 Ekim 1985 Gün ve İSTH: 7130-554-85/644 sayılıdır."

Düşman, gazetelerinden "bitirdik-tükettik", "Mehmetçiğin nefesi enselerinde" diye manşet attırırken, gerçekte kendileri HRK'nin nefesini enselerinde duyarak ölüm korkusu içinde nasıl bir bekleyişi yaşamışlar, yine belgelerden okuyalım:

1- "Md. 2: KÜRDİSTAN'ın sol partisi (PKK)'nin askeri gücü KÜRDİSTAN kurtuluş birliği (HRK) militanlarının,

A) HAKKARİ-ÇUKURCA ve ÜZÜMLÜ karakollarını basabileceklerini,

B) YÜKSEKOVA Halkının kendileriyle birlik olması nedeniyle YÜKSEKOVA'ya yönelik eylemler gerçekleştirebilecekleri bildirilmiştir.

Md. 3: Bölücü çete mensuplarının vuku muhtemel eylemlerine karşı müteyakkız bulunulmasını,

Md. 5: 20 Haziran 1985 Gün ve İSTH: 3590-85 Sayılıdır"

2."Md. 1: 07 HAZIRAN 1985 günü ŞIRNAK'ta 119'ncu J. Snr. Al. K.lığı Kışlasına 208 metre mesafede BSWİN marka Rus yapısı bir roket atıldığını, aynı silahın daha önceden karakol baskını ve panzer aracına bu silahla ateş açıldığını,

Md. 2: Silahların 28 mm. zırh delme kabiliyetine sahip olduğu, azami 400-500 metre mesafe olarak 100-200 metre mesafeden hedef olarak kullanıldığını,

Md. 3: Belirtilen silahların eylemlerde yaygın olarak kullanılmasına, önümüzdeki günlerde aynı silahların aşağıdaki hedeflere kullanılma ihtimalinin bulunduğunu,

A) Helikopterlere, özellikle park yerinde olanlara,

B) Benzin tankerleri ve akaryakıt depolarına,

C) Cephanelik Depolarına,

D) Önemli Askeri Tesis Karakol Karargah binaları ve lojmanlar,

E) Zırhlı ve Motorlu Araçlar,

F) Kamu ve umuma ait diğer kritik tesisler,

Md. 6: 23 HAZİRAN 1985 Gün ve İSTH: 7130-205-85/207 Sayılıdır"

3. "Md. 1: Terörist saldırılarına hedef olabilecek karakol, mayın depoları, cephanelik depoları ve benzeri yerlerde alınan emniyet tedbirlerinin arttırılması ve bu gibi yerlerde çift nöbetçi görevlendirilmesi,

Md. 6: 21 Haziran 1985 Gün ve İSTH: 7130-189-85/250 Sayılıdır"

4. "Md. 1: Çeşitli kaynaklardan, duyumlardan;

a. Bölücü çete MENSUP'larının 6-20 AĞUSTOS 1985 tarihleri arasını eylem tarihleri olarak tespit ettiklerini,

b. Eylem hedefleri olarak;

1. Bölgedeki kritik tesisler ile köylerde ve arazide bulunan operasyon birlikleri ve bazı karakollara,

2. Devlet yanlısı olarak tespit edilen şahıslara,

3. İntikal halindeki ve motorlu kolları seçtikleri,

Md. 5: 07 Ağustos 1985 Gün ve İSTH: 7130-350-85/423 Sayılıdır"

5. "Md. 1: PKK örgütünün önümüzdeki dönemde tekrar büyük boyutlu eylem hazırlıkları içerisinde oldukları, bunun için yeni silahlı birlikler oluşturma çalışmalarının yürütüldüğü, yine önümüzdeki günlerde Doğu'ya muhtemelen çıkacak Cumhurbaşkanımız ve diğer üst düzey yöneticileri ve yetkililerine karşı suikast eylemine girişecekleri, bu tür büyük çaplı sansasyonel eylemleri yolunda haberler alınmıştır.

Md. 6: 15 Ekim 1985 Gün ve İSTH: 7130-559-85/653 Sayılıdır"

6. "Md 1: PKK mensuplarının bir kesiminin ERUH, ŞIRNAK, ULUDERE ve HAKKARİ bölgelerinde bulundukları ve yanlarında silah, el bombası ve mermi bulunduğu, TEMMUZ 1985 ayı içerisinde büyük bir eyleme geçecekleri, eylemlerini daha ziyade GÜNEYDOĞU ANADOLU BÖLGESİNDE'ki il ve ilçelerde mevcut JANDARMA, POLİS ve MİT AJANLARI'na karşı yapacakları ve eylemleri gün aşırı çeşitli il ilçelerde sürdürecekleri hakkında alınan duyumlarda ilgi mesaj emirde bildirilmiştir.

Md. 5: 22 Mayıs 1985 Gün ve İSTH: 7130-85/ Sayılıdır"

Sömürgeci-faşist düşmanın sürekli propagandasını yaptığı "Bölücüler son nefeslerini veriyor" ve "Eşkiya halka saldırıyor" vb. iddiaları şimdi herkes hatırlamalıdır. Düşmanın yukarıdaki "mesaj emir"leri ve aşağıda vereceğimiz örnekler, sömürgeci-faşist Türk devletinin gerçek kuyruk acısını saklamak için nelere sığınmak istediğini açık-seçik göstermektedir. Gazete sütunlarından "son çırpınışlarını yapıyorlar" diye duyurduğu kurtuluş savaşçıları için, düşman, kendi birliklerine hangi emri veriyor ve bütün bunlar neyi ifade ediyor. "27 Haziran 1985 Gün ve İSTH: 7130-85/Sayılı" mesaj emrinden yayınlayacağımız şu bölümlere göz atarak görelim:

"Md. 1: İlgi (D) ile bildirildiği gibi son zamanlarda örgüt militanları 6-20 arasında değişen sayılarda silahlı gruplar halinde görüldükleri haberlerinin alındığı ve bu askerlerin teyit edildiğini,

Md. 2: 26 HAZİRAN 1985 tarihinden bugüne kadar 10 günlük sürede artan bir hızla devam eden ve aşağıda belirtilen aylarda alınan haberlere teyit ettiğini ve örgütün faaliyetleri ve eylemlerini artırma teması içinde olduğu çok açık bir şekilde gösterdiğini.."

Düşmanın en temel korkusunun öncü ve halk kitlelerinin örgütsel anlamda da bağlarının yaratılması olduğunu kendi belgelerinden de okuyoruz. Süphesiz ki, bu bilinmeyen bir olay değil. Düşman uygulamaları ve propagandaları bu gerçeği her gün bağıra bağıra anlatmaktadır. Düşmanın en çok saldırdığı noktanın, onun en zayıf yeri olduğu bilinen genel bir doğrudur. Sadece günlük gazeteleri bile izleyen bir göz, sömürgecilerin PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelemize karşı propagandalarında üzerinde ısrarlı bir hayasızlıkla durdukları en temel konulardan birinin de, öncü ile halk arasındaki ilişkiler olduğunu hemen görecektir. Öncüyü, halkla bağlantıları olmayan bir "çete" olarak göstermek düşmanın can simidi gibi sarıldığı çabasıdır. Bu konuda nasıl çirkefçe iddiaların gazetelere manşet edildiği hatırlanarak, bir de aşağıda yayınlanan belgeler gözden geçirilmelidir.

Bu belgelerden de görülmektedir ki, düşman, halkın kendi ihtiyaçlarını karşılamak için aldığı besin maddelerine bile şüpheyle bakmakta, çarşıdan alınan ayakkabı, elbise, gazete vb. şeyler takip ve tutuklama için bir kanıt kabul edilmekte, en yetkili makamlardan izin almış da olsalar satıcılar şüpheli diye damgalanmakta, ve sıradan bir köylü vatandaşın gündüzkü görünümünün tersine geceleri elde silah savaştığı korkusu düşmanın yüreğine işlemiş bulunmaktadır. Evet, bunlar PKK'nin halkla olan kopmaz bağlarının, savaşan-cepheleşen halk gerçekliğine ulaşmış olmamızın düşman tarafından itiraf edilmesidir. Biz yine sözü belgelere bırakalım:

1. "(d) Örgütün faaliyetleri açısından dikkat edilmesi gereken bir hususta, örgüt kısıtlı imkanlarına rağmen, etkili bir haber alma ağına sahiptir. Bu durum örgütün her yerde adamı olduğunu, her yerde haber alabildiğini ve kritik noktalardan yaptığı keşif ve gözetleme faaliyeti ile bölgeyi kontrol altında tutabildiğini göstermektedir.

KULP bölgesinde ajan muhbir olarak nitelediği vatandaşlarımıza yönelik giriştiği eylemler ile YÜKSEKOVA'dan askeri bir aracın çıkışının haberi alınıp pusu kurulması, örgütün haber imkanları ve kullandığı haber kaynakları açısından dikkat çekicidir. Ve istihbarata karşı koyma, aldatma faaliyetine yeteri kadar dikkat etmediğimizin bir işaretidir.

Örgütün haber alma imkanlarını kısıtlamak açısından, faaliyetlerimiz esnasında İKK ve aldatma faaliyetlerine önem verilecek, kışla, karakol çevresinde dolaşanlar, hatta bizlere yakınlık gösterecek yaklaşanlar dahi çok iyi incelenecek, çevrede daima örgüte haber götüren biri olduğuna mutlak gözü ile bakılacak, özellikle bize yardımcı olan vatandaşlarımızla temaslar gizli olacak, deşifre olmalarına fırsat verilmeyecektir..." (7'nci Kor. K.lığının 26 Haziran 1985 Gün ve

HRK: 7130-356-85 Sayılı emrine ek-B)

2. "Md. 1: YÜKSEKOVA Güvenli köyünden Ahmet KARATAŞ'ın YÜKSEKOVA'da pusu eylemini gerçekleştiren militanlara yataklık yaptığı, konuşmalarında, PKK bu eylemi yapmakta haklıdır. Çünkü askerleri köylüye çok eziyet ediyor, dediğinin öğrenildiğini,

Md. 2: Örgüte yataklık eden vatandaşın biri tarafından söylenmesinin ve henüz teyit edilmemesine rağmen örgütün bu tür propagandasına fırsat verecek hareketlerden kaçınılmasını vatandaşlarımıza daima iyi muamele edilerek onların desteğinin kaydedilmesini,

Md. 3: Konunun en küçük karakollara kadar duyurularak askerlerin vatandaşla ilişkilerinde temiz davranmaları ER'lere bir daha hatırlatılmasını,

Md. 5: 12 Temmuz 1985 Gün ve İSTH: 7130-244-85/314 Sayılıdır"

3. "Md. 1: Son günlerde bölgemizdeki çeşitli köy, mağara ve yaylalarda HAKKARİ DIŞINDA olup muhtelif bakkal eşyası satmak üzere gelen yabancı şahısların dolaştığı,

Md. 2: Söz konusu şahısların ellerinde jandarma birliklerinden veya kaymakamlıklardan alınmış müsaade belgesi taşıdıkları öğrenilmiştir,

Md. 3: Bölgemizin özel durumu dikkate alınarak seyyar satış maksadıyla bölge dışından gelen şahıslar ilgili teşkillerce müsaade belgelerinin verilmemesinin sağlanmasını, kaymakam ve ilçe J. K.larının bu konuda uyarılmasını ve emrin tebliğini,

Md. 4: Köy, mezra ve yaylalarda gürülen seyyar satıcıların bölgede dolaşmalarına müsaade edilmemesini ve yakalanarak bölge dışına çıkarılmak maksadıyla İL JAN. ALAYI birliklerine teslim edilmesini,

Md. 6: 24 Temmuz 1985 Gün ve İSTH: 7130-273-85/345 Sayılıdır"

4. "Md. 1: Son zamanlarda özellikle ŞEMDİNLİ Bölgesinde vatandaşların ihtiyaçlarının çok üzerinde yiyecek ve giyecek maddelerini köylerine taşıdıklarının öğrenildiğini,

Md. 2: Öncelikle huduta yakın köylerin kontrol altında tutularak söz konusu maddelerin hudut ötesine kaçırılarak veya kaçırmadan bölücü çetelere aktarılmasını önleyici tedbirlerin alınmasını,

Md. 3: Bu meyanda gerekirse ihtiyaç fazlası maddelerin kır şartları dikkate alınarak ikmaline tahditler konulmasını,

Md. 6: 6 Ağustos 1985 Gün ve İSTH: 7130-337-85/440 Sayılıdır"

İşte, devrimin gücünü ve kendi çürümüşlüğünü bir yandan böylesine itiraf ederken, diğer yandan da gazetelerde en alçakça iftiralar ve kabadayı naralarıyla gizlemeye çalışan böylesine aciz, kokuşmuş ve yalancı bir düşmanla karşı karşıyayız. Ama sömürgeci-faşist düşman tüm bu yöntemlere sadece kendi zayıflığından ötürü değil, dünya karşı-devrim güçlerinin halk mücadeleleri karşısında düştükleri çözümsüzlük ve sefaletten ötürü de başvurmak zorundadır. Sömürgeci-faşist düşman, şimdi, emperyalist ve sömürgecilerin dünyanın bir çok ülkesinde başlarına gelen akibetin kendisinin de kaçınılmaz akibeti olduğunu bilse bile, en azından geciktirmenin çaresiz çırpınışları içerisindedir. Bu nedenledir ki, diğer bir çok ülke pratiğinde mücadelenin çok sonraki aşamalarında gündeme gelen uygulamalar Kürdistan'da en erkenden devreye sokulmakta, savaş bizzat NATO ve CIA'nın yönlendiriciliğindeki Özel Harp Dairesi tarafından yürütülmektedir. Türkiye zemini, günümüzde, sadece Türk egemen sınıflarının değil, dünya gericiliğinin de yaşam sınırlarını zorladığı bir alandır. Halkımız bu zeminde tüm dünya gericiliğiyle boğuşmakta ve kendi kurtuluşuyla birlikte insanlığın da kurtuluş mücadelesine muhteşem katkıları olacak bir savaş vermektedir. Ülke ve mücadele gerçekliğimiz, karşısında savaştığımız güçler tarafından günlük ve anlık olarak incelenmekte, düşman güçler bütün varlıklarıyla mücadelemizi boğmanın yöntemleri üzerinde kafa yor maktadırlar. Bunun için özel ekipler oluşturmakta ve savaş, siyasal-ekonomik-askeri ve kültürel tüm alanlarda bu incelemelerin sonuçlarına göre biçim alıp geliştirilmektedir... HRK birliklerinin düşmandan ele geçirdikleri belgeler arasında bu yönlü faaliyetlerin sayısız kanıtı bulunmaktadır. Bunlardan birisi de, "Hizmete Özel" olarak "İÇ GÜVENLİK HAREKAT KONSEPTİ" başlığı altında hazırlanıp-ordu içinde eğitimin malzemesi olarak kullanılan kitaptır. Bu kitabın yukarıdaki konuyla ilgili bölümlerinden paragraflar aktarmak, gelinen aşamada düşmanın ve mücadelenin durumunu daha iyi görmek açısından yararlı olacaktır.

Kitabın 9. sayfasında "NASIL BİR YÖNTEM UYGULAMALIYIZ" başlığı altında şu görüşlere yer verilmiş:

"a. Şer güçler amaçlarına ulaşmada ilk hedef olarak halkı elde etmeye çalışır. Halkı yanlarına çekmeyen, onun desteğini alamayan bir faaliyetin başarısından bahsedilemez. Bu destek sağlanmadığı takdirde mücadeleye girişilmemesi ve mücadeleden vazgeçilmesi gerekliliği bütün uygulayıcı ve teorisyenler tarafından tavsiye edilen bir görüştür. Bu görüşün sahipleri; halkı su, şer güçleri de balık kabul ettiklerinden bunlarla mücadele edeceklerin mücadele yöntemini tesbitte dikkatli olmaları gerekir. Tavsiye edilecek yöntem;

(1) Balığın olta veya ağla yakalanması

(2) Yakalanamadığı takdirde suyun vasfının değiştirilmesi

(3) Veya balıkla suyun ayrılmasıdır.

b. Halkın güvenlik kuvvetlerinin yanına çekilmesi diyebileceğimiz, suyun vasfının değiştirilmesi, iç kalkınma faaliyetleriyle mümkündür ve bu faaliyetler devamlılık ister.

Balığın olta veya ağla yakalanması ise askeri usüllerle yapılabilecek, teknik bir meseledir. Ve öncelikle balığın bulunmasını gerektirir.

Halka zarar vermeden şer güçlerin halktan ayrılması ve imhası, zor olmasına rağmen en emin ve sağlıklı bir hal şeklidir. Bu yöntem; iç kalkınma faaliyetleriyle desteklenip güçlendirilen halkın şer güçler tarafından bir daha kandırılmasını önlerken, güvenlik kuvvetlerinin de halkı yakından tanımalarına imkan verir.

İster yeraltı teşkilatı isterse gerilla olsun bunların da insan olduğu ve güvenlik kuvvetlerine nazaran iskan, silah, teçhizat gücü ne olduğundan fazla, ne de olduğundan daha az değerlendirilmeli, kuvvetli ve zayıf tarafları tarafsızlıkla tespit edilmelidir.

Bölücü çete mensuplarının varlıklarını sürdürmelerinin halka bağlı olduğu bilinmeli ve bunların istihbarat İKK, iaşe, ibate, silah ve mühimmat ikameli destek için er geç halkla temas etme, ilişki kurma mecburiyetine düşeceği akıldan çıkarılmamalıdır.

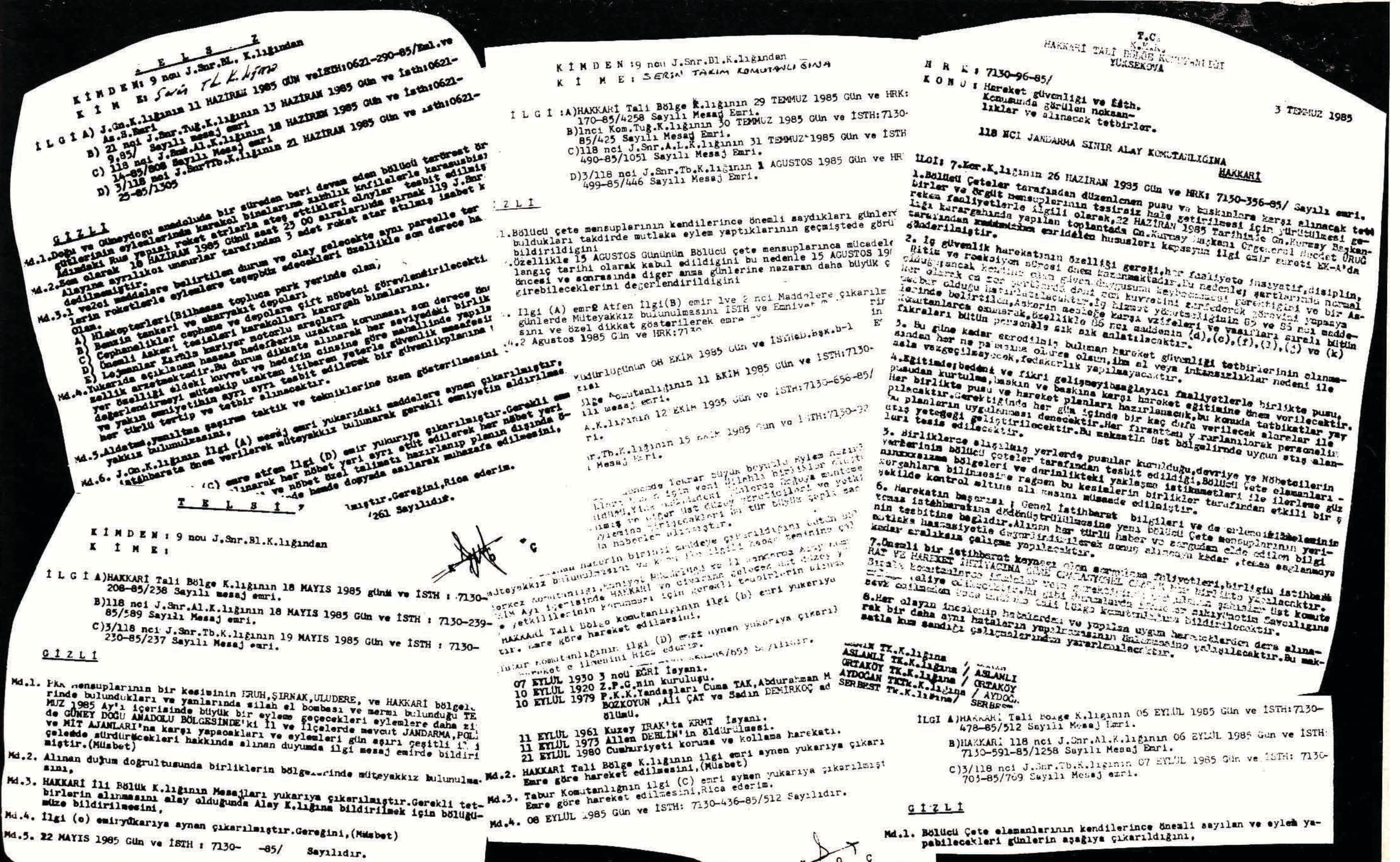
Şer güçlerin haberleşmek için kurmak zorunda kaldıkları sistem ise hem karışık hem de insandan yararlanmayı gerektirir. Bu sebeple haberleşme kanallarının aranıp bulunması öncelik kazanır. Bu açıklama ve bilgilerden çıkan sonuç, şer güçleri halktan ayırıp tecrit etme işleminin mücadelede ilk adım olduğudur. Tecrit işlemi silah ve cephane kontrolü, gıdaların vesikaya bağlanması, her türlü toplantı yasağı, yol kapama ve devriye hizmeti, sokağa çıkma yasağı, kritik maddelerin kontrolü, arama ve yakalama, sansür, kimlik taşıma mükellefiyeti, yer değiştirmelerin izne bağlanması ve gerektiğinde halkın başka yerlere nakli gibi idari tedbirlerle yürütülürken pusu ihdası, keşif kolları çıkarılması, akınlar düzenlenmesi ve yasak bölgeler kurulması gibi taktik tedbirlerle pekleştirilir.

Tecrit uygulanırken elbette halk sıkıntıya düşecektir. Ancak halkın tepkisini şer güçlere çekebilmek için, bu rahatsızlık ve sıkıntıların şer güçlerin sebep olduğu hususu devamlı şekilde propaganda edilmelidir. Şer güçleri, ne kadar sabırlı olurlarsa olsunlar belirli bir dayanma gücüne sahiptirler. Tecritin etkisi ve süresi artıkça mecburen halkla temasa geçmek isteyecekler ve yerlerinden çıkacaklardır. Bu teşebbüslerin farkedilmesiyle güvenlik güçlerinin atak istihbaratı işlemeye başlayacak ve kendilerinin bulunup yok edilmeleri basit bir işleme dönüşecektir."

Hemen burada, tasfiyeci sol ve reformist-milliyetçilerin PKK'ye yönelik suçlamalarını hatırlatalım. PKK'nin devrimci-ulusal kurtuluşçu karakterini, öncülüğünü, PKK'nin halk demek olduğunu acaba hala inkar etme ve çarpıtma utanmazlığını sürdürme cüretini gösterebilirler mi!? Düşman, halkımızı öncüsünden böylesine alçakça yöntemlerle koparmaya çalışırken, ama aynı zamanda da önünde durulamaz bu birleşik muhteşem güç karşısında duyduğu korkuyu hiçbir örtü altına gizleyemezken, tasfiyeci-sol ve küçük-burjuva reformistleri böylesine bariz gerçekler karşısında hala kendilerini gizleyebilecekleri umudunu sürdürebilirler mi!?

Sömürgeci-faşist Türk devletinin kamuoyuna çaldığı müzikle, içte söylediği türkü görüldüğü gibi birbirine hiç uymuyor. Sömürgeci-faşist düşman kendi içinde çaresizliğin, tükenmişliğin ağıdını yakıyor, kapıldığı ölüm histerisiyle siyasi, askeri, teknik vb. tüm kadrolarını suçluyor, halka düşmanlık duygularıyla saldırıp imha etmekten başka yolun olmadığını sadistçe haykırıyor, kısaca sefil çırpınışlar içerisinde, doğan her yeni güne korkuyla bakıyor..

DEVAM EDECEK

T E L S İ Z

K İ M D E N: 9 ncu J.Snr.Bl. K.lığından

K İ M E: Serin Tk.K.lığına

İ L G İ A) J.Gn.K.lığının 11 HAZİRAN 1985 GÜN ve İSTH: 0621-290-85/Bal.ve As.S.Emri

B) 21 nci J.Snr.Tuğ.K.lığının 13 HAZİRAN 1985 Gün ve İsth: 0621-9.85/ Sayılı mesaj emri

C) 118 nci J.Snr.Al.K.lığının 18 HAZİRAN 1985 Gün ve İsth: 0621-14-85/808 Sayılı Mesaj emri

D) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 21 HAZİRAN 1985 Gün ve İsth: 0621-25-85/1305

GİZLİ

Md.1. Doğu ve Güneydoğu anadoluda bir süreden beri devam eden bölücü terörest örgütlerinin eylemlerinde karakol binalarına zahlık kafilelerle karasusbisı Adındaki Rus yapısı roket atırlarla ateş ettikleri olaylar tesbit edilmiş

Md.2. Son olarak 16 HAZİRAN 1985 Günü saat 23 00 sıralarında şırnak 119 J.Snr Alayına ayrılıkçı unsurlar tarafından 3 adet roket atar atılmış isabet k dedilmemiştir.

Md.3.1 ve2ci maddelere belirtilen durum ve olay gelecekte aynı pareelle ter lerin roketlerle eylemlere teşepbüs edecekleri özellikle son derece ha Olan.

A) Hlekopterleri(Bilhassa topluca park yerinde olan,

B) Benzin tankeri ve akaryakıt depoları

C) Cephanelikler cephane ve depolara çift nöbetçi görevlendirilecekti.

D) Önemli Askeri tesisleri karakolları karargah binalarını.

E) Lojmanlar Karhis kariyer motorlu araçları

Md.4. Yukarıda açıklanan hassas hedefilerin uzaktan korunması son derece önem arzetmektedir. Bu durum dikkate alınarak her seviyedeki birlik yer özelliği eldeki kuvvet ve hedefin cinsine göre mahallinde yapıla değerlendirmeyi müteakip uzaktan itibaren yeterle güvenlik mesafesin ve yakın emniyetinin ayrı ayrı tesbit edilecek bir güvenlikplanına her türlü tertip ve tetbir alınacaktır.

Md.5. Aldatma, yanıltma şaşırma taktik ve tekniklerine özen gösterilmesini yakkız bulunulmasını,

Md.6. J.Gn.K.lığının İlgi (A) mesaj emri yukarıdaki maddelere aynen çıkarılmıştır ... istihbarata önem verilerek müteyakkız bulunarak gerekli emniyetin aldırılması

(C) emre atfen İlgi (D) emir yukarıya çıkarılmıştır. Gerekli ... her nöbet yeri ayrı ayrı etüt edilerek her nöbet yeri ... ve nöbet özel talimatı hazırlanıp planın dışında ... hemde doşyada asılarak muhazafa edilmesini,

...lmıştır. Gereğini, Rica ederim.

...261 Sayılıdır.

T E L S İ Z

K İ M D E N: 9 ncu J.Snr.Bl.K.lığından

K İ M E:

İ L G İ A) HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 18 MAYIS 1985 günü ve İSTH: 7130-208-85/238 Sayılı mesaj emri.

B) 118 nci J.Snr.Al.K.lığının 18 MAYIS 1985 Gün ve İSTH: 7130-239-85/589 Sayılı Mesaj emri.

C) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 19 MAYIS 1985 Gün ve İSTH: 7130-230-85/237 Sayılı Mesaj emri.

GİZLİ

Md.1. PKK mensuplarının bir kesiminin ERUH, ŞIRNAK, ULUDERE, ve HAKKARİ bölgelerinde bulundukları ve yanlarında silah el bombası ve mermi bulunduğu TEMMUZ 1985 Ay'ı içerisinde büyük bir eyleme geçecekleri eylemlere daha ziyade GÜNEY DOĞU ANADOLU BÖLGESİNDE'ki İl ve İlçelerde mevcut JANDARMA, POLİS ve MİT AJANLARI'na karşı yapacakları ve eylemleri gün aşırı çeşitli ... çelede sürdürecekleri hakkında alınan duyumda ilgi mesaj emirde bildirilmiştir.(Müsbet)

Md.2. Alınan duyum doğrultusunda birliklerin bölgelerinde müteyakkız bulunulmasını,

Md.3. HAKKARİ İli Bölük K.lığının Mesajları yukarıya çıkarılmıştır. Gerekli tetbirlerin alınmasını alay olduğunda Alay K.lığına bildirilmek için bölüğümüze bildirilmesini,

Md.4. İlgi (c) emir yukarıya aynen çıkarılmıştır. Gereğini, (Müsbet)

Md.5. 22 MAYIS 1985 Gün ve İSTH: 7130- -85/ Sayılıdır.

K İ M D E N: 9 ncu J.Snr.Bl.K.lığından

K İ M E: SERİN TAKIM KOMUTANLIĞINA

İ L G İ: A) HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 29 TEMMUZ 1985 Gün ve HRK: 170-85/4258 Sayılı Mesaj Emri.

B) 1nci Kom.Tuğ.K.lığının 30 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH: 7130-85/425 Sayılı Mesaj Emri.

C) 118 nci J.Snr.A.L.K.lığının 31 TEMMUZ 1985 Gün ve İSTH 490-85/1051 Sayılı Mesaj Emri.

D) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 1 AGUSTOS 1985 Gün ve HRK 499-85/446 Sayılı Mesaj Emri.

GİZLİ

1. Bölücü çete mensuplarının kendilerince önemli saydıkları günlerde ... bulundukları takdirde mutlaka eylem yaptıklarının geçmiştede görülmüş bildirildiğini

. Özellikle 15 AGUSTOS Gününün Bölücü çete mensuplarınca mücadele başlangıç tarihi olarak kabul edildiğini bu nedenle 15 AGUSTOS 19... öncesi ve sonrasında diğer anma günlerine nazaran daha büyük ç... girebileceklerini değerlendirildiğini

. İlgi (A) emre Atfen İlgi(B) emir 1ve 2 nci Maddelere çıkarılm... günlerde Müteyakkız bulunulmasını İSTH ve Emniyet ... sını ve özel dikkat gösterilerek emre ...

.4.2 Agustos 1985 Gün ve HRK: 7130 ...

... Müdürlüğünün 08 EKİM 1985 Gün ve İSTH: 7130-...

... Bölge Komutanlığının 11 EKİM 1985 Gün ve İSTH: 7130-656-85/ ... Sayılı mesaj emri.

... A.K.lığının 12 EKİM 1985 Gün ve İSTH: 7130-...

... 15 EKİM 1985 Gün ve İSTH ...

... HAKKARİ Tali Bölge komutanlığının ilgi (b) emri yukarıya çıkarıl... Emre göre hareket edilmesini.

... Komutanlığının ilgi (D) emri aynen yukarıya ... Rica ederim.

07 EYLÜL 1930 3 ncü EĞRİ İsyanı.
10 EYLÜL 1920 Z.P.G.nin kuruluşu.
10 EYLÜL 1979 P.K.K.Yandaşları Cuma TAK, Abdurahman M... BOZKOYUN, Ali ÇAT ve Sadin DEMİRKOÇ ad... ölümü.
11 EYLÜL 1961 Kuzey IRAK'ta KRMT İsyanı.
11 EYLÜL 1973 Allen DEHLİN'in öldürülmesi.
21 EYLÜL 1980 Cumhuriyeti koruma ve kollama harekatı.

Md.2. HAKKARİ Tali Bölge K.lığının ilgi emri aynen yukarıya çıkarı... Emre göre hareket edilmesini,(Müsbet)

Md.3. Tabur Komutanlığının ilgi (C) emri aynen yukarıya çıkarılmışt... Emre göre hareket edilmesini, Rica ederim.

Md.4. 08 EYLÜL 1985 Gün ve İSTH: 7130-436-85/512 Sayılıdır.

T.C.
K.K.K.
HAKKARİ TALİ BÖLGE KOMUTANLIĞI
YÜKSEKOVA

H R K: 7130-96-85/

K O N U: Hareket güvenliği ve İsth. Konusunda görülen noksanlıklar ve alınacak tetbirler.

3 TEMMUZ 1985

118 NCİ JANDARMA SINIR ALAY KOMUTANLIĞINA
HAKKARİ

İLGİ: 7.Kor.K.lığının 26 HAZİRAN 1985 Gün ve HRK: 7130-356-85/ Sayılı emri.

1. Bölücü Çeteler tarafından düzenlenen pusu ve baskınlara karşı alınacak tetbirler ve örgüt mensuplarının tesirsiz hale getirilmesi için yürütülmesi gereken faaliyetlerle ilgili olarak, 22 HAZİRAN 1985 Tarihinde Gn.Kurmay Başkanlığı karargahında yapılan toplantada Gn.Kurmay Başkanı Orgeneral Necdet ÜRUĞ tarafından ... emridilen hususları kapsayan ilgi emir sureti EK-A'da gönderilmiştir.

2. İç güvenlik harekatının özelliği gereği, her faaliyete inisiyatif, disiplin, ... her olarak ... şartlarında normal ... mecbur olduğu hatırlatılacaktır ... görevini yapmaya ... kumutanlarca ... özellikle 05 nci maddenin (d),(e),(f),(i),(j) ve (k) fıkraları bütün personele sık sık anlatılacaktır.

3. Bu güne kadar ... bulunan hareket güvenliği tetbirlerinin alınmasından her ne pahasına olursa olsun, ihmal veya imkansızlıklar nedeni ile asla vazgeçilmeyecek, fedakarlık yapılmayacaktır.

4. Eğitimde; bedeni ve fikri gelişmeyi sağlayıcı faaliyetlerle birlikte pusudan kurtulma, baskın ve baskına karşı hareket eğitimine önem verilecektir. Her birlikte pusu ve hareket planları hazırlanacak, bu konuda tatbikatlar yapılacaktır. Gerektiğinde her gün içinde bir kaç defa verilecek alarmlar ile bu planların uygulanması denecektir. Her fırsattan yararlanılarak personelin atış yeteneği geliştirilecektir. Bu maksatla üst bölgelerinde uygun atış alanları tesis edilecektir.

5. Birliklerce alışılmış yerlerde pusular kurulduğu, devriye ve Nöbetçilerin yerlerinin bölücü çeteler tarafından tesbit edildiği, Bölücü Çete elamanları ... bölgeleri ve derinlikteki yaklaşma istikametleri ile ilerleme güzergahlara bilinmesine rağmen bu kesimlerin birlikler tarafından etkili bir şekilde kontrol altına alınmasını müsaade edilmiştir.

6. Harekatın başarısı; Genel İstihbarat bilgileri ve de ... temas istihbaratına dönüştürülmesine yeni Bölücü Çete mensuplarının yerinin tesbitine bağlıdır. Alınan her türlü haber ve sorgudan elde edilen bilgi mutlaka hassasiyetle değerlendirilerek ... alıncaya kadar, temas sağlanmaya kadar aralıksız çalışma yapılacaktır.

7. Önemli bir istihbarat kaynağı olan sorgulama faaliyetleri, birliğin istihbarat ve HAREKET İHTİYACINA GÖRE ... birlikte yapılacaktır.

8. Her olayın incelenip hatalardan ve yapılan uygun hareketlerden ders alınarak bir daha aynı hataların yapılmamasının önlenmesine çalışılacaktır. Bu maksatla kum sandığı çalışmalarından yararlanılacaktır.

... TK.K.lığına
ASLANLI TK.K.lığına / ASLANLI
ORTAKÖY TK.K.lığına / ORTAKÖY
AYDOĞAN TKTk.K.lığına / AYDOĞ...
SERBEST Tk.K.lığına/ SERBEST

İLGİ A) HAKKARİ Tali Bölge K.lığının 06 EYLÜL 1985 Gün ve İSTH: 7130-478-85/512 Sayılı Mesaj Emri.

B) HAKKARİ 118 nci J.Snr.Al.K.lığının 06 EYLÜL 1985 Gün ve İSTH: 7130-591-85/1258 Sayılı Mesaj Emri.

C) 3/118 nci J.Snr.Tb.K.lığının 07 EYLÜL 1985 Gün ve İSTH: 7130-703-85/769 Sayılı Mesaj emri.

GİZLİ

Md.1. Bölücü Çete elamanlarının kendilerince önemli sayılan ve eylem yapabilecekleri günlerin aşağıya çıkarıldığını,

PKK Genel Sekreteri ABDULLAH ÖCALAN Yoldaşın Newroz Dolayısıyla Bir Kadro Eğitim Devresinde Yaptığı Konuşma

"...BUGÜN ERNK BAYRAĞININ RESMEN İLAN EDİLİŞİNİN ÜZERİNDEN GEÇEN, SİYASİ ANLAMDA KÜRDİSTAN TARİHİNİN EN ZOR BİR YILINI, AZ BİR KAYIPLA AMA GÜÇLÜ BİR ATILIM YARATARAK GERİDE BIRAKIYORUZ..."

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Yeni-Sömürgeciliğin Çıkmazı, Diktatörlerin Yer Değişikliği ve Emperyalist Sistemin Çözümsüzlüğü

Biz, bu çelişkiyi mücadelemiz lehine asgari bir örgütlenme ve asgari bir eylemle çözümleyebileceğimize; buradan hareketle tam bir inanç duymaktayız. Bu konuyu biraz daha somutlaştırmadan, emperyalizmin içine girdiği son yönelimleri izah etmekte yarar var.

Diktatörlüklerle yönetilen Filipin ve Haiti'de meydana gelen son gelişmeler, bu konuda dikkate alınması gereken olaylardır. Bilindiği gibi, her iki ülkede de süreleri 30 yıla varan diktatörlükler hakimdi. Daha öncesinde de Küba'da, Nikaragua'da benzeri diktatörlükler egemendi. Batista ve Somoza benzerlerinden hiç de geri kalmıyorlardı.

Küba'da diktatörlük altında yaşananlar neydi? Çürümüş ve tükenen Batista diktatörlüğüne karşı, Castro önderliğinde, sayısı 12'yi geçmeyen bir grubun yürüttüğü mücadele ve bunun zaferi gerçekleşti. Castro, başlangıçta küçük-burjuva kökenli bir avuç özgürlükçü genci eğitip (ki bu bizim gördüğümüz eğitimin çok gerisindeydi), bunlarla devrimi yükseltmek için Küba'ya döner. Sayıları 85 civarında olan bu gruptan ancak 12'si Granma gemisinden Sierra Maestra dağlarına ulaşabilir. Fakat, dağları tanımadıkları gibi, halkla ilişkileri de yoktur. Buna rağmen, karşılarındaki rejim o derece çürümüş ve tükenme içerisindedir ki, devrimci bir muhalefet olarak çıkışları, kitlelerin büyük desteğini alır. Bu koşullarda Batista diktatörlüğünü yenilgiye uğratarak zafer kazanırlar. Burada görülmesi gereken bir gerçek daha var: Bu bir avuç gencin, yürüttüğü mücadeleye, Batista rejiminin şiddet temelinde yıkılmasına karşı çıkan, kendisini sözde "komünist, sosyalist" olarak adlandıran partinin dayattığı oportünizm ve bunun çözüm olmaması gerçeği. Yani, ne rejimin kendisi ve ne de oportünist parti çözüme gidebilir. Ama bir avuç gencin dayattığı devrimci mücadele sonuca gider ve Batista diktatörlüğü yıkılır. Amerika'nın bağrında ortaya çıkan bu gelişmeler gerçekten güçlüdür. Bu nedenledir ki, ABD buna tahammül edemez; komplo ve saldırılar düzenler. Ancak, CIA'nın geliştirdiği bir yığın oyuna, saldırıya ve en son Domuzlar Körfezi çıkarmasına kadar, tüm saldırılar boşa çıkar. Yine, bugün de Küba sosyalist gelişme yolunda en güçlü ülkelerden biri durumundadır.

Somoza'nın Nikaragua'da yaşadığı durum da benzer bir nitelik arzetmektedir. Sandinistler de başlangıçta, ciddi bir eğitimden geçmemiş ve sınırlı sayıda bir topluluğa sahiptir. Örgütlenme ve savaş konusunda fazla uzmanlaşmamış olmalarına rağmen, ateşli bir yurtsever özü olan bir hareket geliştirirler. İlk eylemleri başarıya ulaşmasa da, üzerinden yıllar da geçse, Somoza'yı devirmeyi başarırlar. Diktatörlüklerin halk savaşı sonucu yıkılmaları konusundaki örneklerimizi arttırabiliriz. Vietnam'da güçlü bir halk savaşı sonucu Diem diktatörlüğünün yıkıldığı bilinmektedir. Yine, Angola, Mozambik ve diğer örnekler, buna açık bir kanıt oluşturur. En son yaşadığımız İran gerçeği, bu konuda bir diğer örneği oluşturur. Şahlık'a karşı, şii mezhebinden olan din adamlarının geliştirdiği bir hareket yaşanır. Evet, bunlar din adamı olarak ortaya çıkarlar; ama din giysisi altında bir milli mücadele yürütürler. Bu mücadelelerinde Fars burjuvazisinin ve diğer uluslardan belli bir kesimin çıkarlarını kendilerinde somutlaştırırlar. Halk hareketinin yeterince kökleşmediği bir ülkede ve aynı zamanda Amerika'ya bağlı diktatörlerin en gaddarı olan Şah'a karşı ustaca bir mücadele yürütürler. Bu mücadelede şii mezhebini çok iyi kullanırlar. Bilindiği gibi, İran'a şiilik, islamiyet karşısındaki yenilgiden sonra girmiştir. İran İmparatorluğunu yenilgiye uğratan Emeviler'in dinini olduğu gibi kabul etmezler. Ali taraftarlığına yönelerek, islam dininin kendi çıkarlarına göre yorumlanmış bir kabulüne yanaşırlar. Bu nedenle, şiilik aynı zamanda İran milliyetçiliğinin elinde bir direnme biçimi olarak benimsenir. Diğer bir deyişle, islamlık görüntüsü altında geliştirilen bir milliyetçiliktir. Bu milliyetçilik, bugün Irak'a karşı, Kürdistan'ı da çok yakından ilgilendiren bir savaş yürütüyor.

Tüm bu rejimlerdeki gelişmeler, ABD emperyalizmi başta olmak üzere, bir bütün olarak, emperyalist sisteme beklenmedik darbeler indirdi. Bu örneklerden ders çıkaran ABD emperyalizmi, bugün taktiğini yenileyerek tedbirler geliştirmektedir.

Türkiye'de de ilk alternatif olarak bu rejim başa geçirtildi. Mademki emperyalistler elbirliğiyle Türkiye ve Kürdistan halklarının başına bu rejimi musallat ettiler; o halde, bu güçler yine elbirliğiyle ve bu tarihi dersler ışığında zamanında rejimi sindirmeyi başaracaklardır. Son olarak Filipinler, Haiti diktatörlüklerinin başına getirilenler, bu yaklaşımı güçlendirmektedir.

Askeri veya sivil olsun, diktatörlükle yürütülen rejimlerin belli özellikleri vardır. Başlangıçta, yoğun bir baskı, katliam, işkence ve idam uygularlar. Amaçlarını üç senede başaramadılar mı, kendilerine beş seneye, on seneye ve hatta daha fazla yıla kadar ömür tanınır. Yine de başarılı olmadığı takdirde rejim ıskartaya çıkarılır. Eğer çıkarılmazsa, Somoza, Batista, Diem vb. örneklerin yaşanması işten bile değildir. O zaman ne yapılması gerekiyor? Duvalier ve Marcos örneklerinde görüldüğü gibi, yıpranan diktatörlerin yeri Aquinolarla doldurulacak. İşte, Reagan'ın en son dayattığı politika budur. 1980'li yılların başında ilk iktidara geldiği dönemde, askeri rejimlere bel bağlayarak işbaşına getiren Reagan, ikinci başkanlık döneminde, bu rejimlerin tehlikeye girdiği alanlarda sivil demokrasi görünümlü, Aquino'nunkine benzeri hareketler geliştirmektedir. Duvalier'in geniş kitle gösterileri sonucu yönetimden uzaklaştırılması; yine Marcos'un Filipinler'den ayrılmak zorunda bırakılması; tüm bunlar Reagan yönetiminin bir işbirlikçisinin yerini yeni bir tanesi ile değiştirme hareketinden başka bir şey değildir. Bu örneklerden de açıkça görüldüğü

> *Askeri veya sivil olsun, diktatörlükle yürütülen rejimlerin belli özellikleri vardır. Başlangıçta, yoğun bir baskı, katliam, işkence ve idam uygularlar. Amaçlarını üç senede başaramadılar mı, kendilerine beş seneye, on seneye ve hatta daha fazla yıla kadar ömür tanınır. Yine de başarılı olmadığı takdirde rejim ıskartaya çıkarılır. Eğer çıkarılmazsa, Somoza, Batista, Diem vb. örneklerin yaşanması işten bile değildir.*

gibi, Marcos'u çeken ve yerine Aquino'yu getiren de bizzat Reagan yönetiminin kendisidir.

Bu örneklerden önemli bir ders çıkarmak mümkündür. Anlaşıldığı gibi, emperyalist sistem bugün iki türlü yönetim modelini geliştiriyor. Yani, "ben sadece askeri-faşist yönetimlere dayanırım", demiyor. Aynı zamanda sivil görünümlü yönetimleri de geliştiriyor. Ve bunları devrimcilerin insiyatifine bırakmak istemiyor. Sivil ve özgürlükçü görünümü altındaki muhalefet, burjuva anlamda da olsa, orta sınıfların yürüttüğü bir muhalefettir. Bu muhalefeti, devrimcilerin insiyatifine bırakmıyor. Muhalefet, marksist-leninistlerin egemenliğine girdiğinde rejim için nasıl bir tehlike arzettiğini çok iyi bildiğinden, direkt kendi insiyatifinde geliştirmeye çalışıyor. "Küba'yı, Nikaragua'yı, Vietnam'ı, Angola'yı vb. alanları kaybettim, hiç olmazsa bundan sonrakileri kaybetmeyeyim" mantığı ile hareket ediyor. Bu temelde "El Salvador'da amaçlarımı başardım" diyor. El Salvador'da başarılan neydi? Ölüm Mangalarından sorumlu faşist generalleri biraz dizginledi ve sivil Duarte'yi işbaşına getirdi. Bir burjuva muhalefet vardı, bunu Duarte etrafında örgütlendirerek, gerillaları önemli bir destekten yoksun bıraktı. Böylesi bir durumun ortaya çıkmasında rol oynayan diğer bir gelişmeden de bahsetmek gerekiyor. Burada da sözde bir komünist partisi vardır. Kendilerini sosyalizmin o Kabe'sine bağlı sayan bu güçler, "barış içinde bir arada yaşama" politikasının sağcı yorumu ile gerilla hareketinin gelişmemesinde önemli bir rol oynamışlardır. Sosyalizm güçlerinin o bilinen ve eleştirdiğimiz bu politikalarının bu alanda uygulanmasının ortaya çıkardığı bir sonuçtur da bu aynı zamanda. "Amerika'nın bağrında devrimci gelişmeler doğarsa bunları daha ileri götürmemek gerekir, çünkü bu hareketler ilerlerse barış dengesi bozulabilir, tehlikeli gelişmeler ortaya çıkarabilir" mantığıyla hareket etmektedirler. Reagan yönetimi bu zaafı yakalamış ve habire tehdit ediyor; "bu alandaki devrimci gelişmelerden elinizi çekeceksiniz" diyor. Tüm sosyalizm güçlerine bunu dayatıyor. Bunlar da biraz da olsa ellerini çekiyorlar. Bu ortamda zayıflayan gerilla hareketi de iktidara yürüyemiyor. Emperyalizmin tehdit ve şantajlarına karşı dostlarından da yeterince dostluklarını göremediğinde, mevcut durum yaşanmaktadır. Sovyetler'in o alanda gücü olmadığı söylenemez. Burada tamamıyla iş yapan Reagan'ın tehditleridir. Biliyoruz, Küba'yı kuşatarak etkisiz kılmaya çalıştı. Gerillaların desteksiz bırakıldığını görüyoruz. Yine, bugün birçok ülkede benzer durumlar yaşanmaktadır.

Bizim durumumuz da buna açık bir örnek oluşturmaktadır. Türkiye'nin tehdit ve şantajları karşısında adım atamıyorlar. Bulgaristan'ın vb'lerinin yaşadığı durum buna örnektir. Yine, bugün faşist rejim Suriye üzerinde alabildiğine tehditlere girişiyor. Halbuki, Suriye'nin tehdit edilmesi, aynı zamanda Sovyetler Birliği'nin de tehdit edilmesidir. Bu tür yöntemlerle gerilla mücadelesini desteksiz bırakmak istiyorlar.

Emperyalizm geçmişinden ders çıkarmıştır ve bugün birçok yöntemi alabildiğine kullanmaktadır. Askeri-faşist rejimi kullanıyor, bu yıprandı mı, bu kez yerine liberal bir yönetimi geçiriyor. IMF reçeteleri, baskılar, işkenceler ve katliamlarla yürüttüğü rejimler artık işlemiyor mu, hemen neye ihtiyaç varsa onu yerine geçiriyor. Biraz liberalleşme mi gerekiyor; o ülkeyi tümden elden çıkarmamak için, kitlelerin büyük öfkesini toplayan yönetime karşı güdümlü bir muhalefet geliştiriyor.

Bunun en son ve ilginç örneklerinden birini Filipinler oluşturuyor. Kitlelerin Marcos rejimine karşı artan bir kini vardı. Aynı zamanda NPA (Yeni Halk Ordusu) gerillalarının yürüttüğü mücadele ve bunun muhalefeti kendi etrafında harekete geçirme durumu da görünmekteydi. İşte bu noktada Reagan yönetiminin çözümü de gündeme girmiştir. Reagan ne yaptı? Aquino'yu ortaya çıkardı. Buna bir de trajik bir olay (kocasının öldürülmesi) da ekleyerek, sonucu lehine çevirdi. Bu noktada belirtilmesi gereken diğer bir şey varsa o da emperyalizmin özellikle hata yapmaktan özenle kaçındığı gerçeğidir.

Aquino'nun Filipinler'e gönderilmesi, ardından gelişen olaylar ve Marcos'un gidişi, Reagan yönetiminin iyi bir senaryo hazırladığını gösteriyor. Yoksa, 30 yıla yakın bir diktatörlük tecrübesi olan ve azgın bir yönetim sergileyen Marcos'a karşı tecrübesiz Aquino bu kadar büyük bir güç haline nasıl gelebiliyor? Muhalefet her ne kadar görünürde Aquino'ysa da, esasta Amerika olduğu apaçık ortadadır. Çürümüş ve artık iyice yıpranmış olan Marcos yönetiminin taze bir kanla değiştirilmesi gerekmekteydi. Daha bir gün öncesine kadar, Marcos'la aynı rejimde söz sahibi olan Genel Kurmay Başkan yardımcısı ile Savunma Bakanı da isyan ediyor. Dünün katliamcıları, faşistleri birden özgürlük kahramanları olarak ortaya çıkıyorlar. Bugün de yine orduyu bunlar yönetiyor ve ülkede gerilla mücadelesini geliştiren NPA'ya karşı ezme hareketini geliştiriyorlar. İşte böylesi bir yönetimin başına Aquino Cumhurbaşkanı olarak getirildi.

Benzer bir gelişmeye, değişik bazı yönleri olsa da, Haiti'de rastlamaktayız. 30 yıldır Haiti'de bir diktatörlük kuran Duvalier ailesinin Baby Doc'u da iyice yıprandığından ve artık işlerini göremez bir duruma geldiğinden, ABD tarafından gözden çıkarıldı. Duvalier'in yerine sivil bir konsey kurularak, böylece öfkeli kitlelerin kini geçici de olsa durduruldu. Reagan yönetimi yıpranan ve çürüyen bir rejimi liberal bir hükümetle değiştirme gücünü bir kez daha göstererek, bir başka mevzisini de korumayı başardı.

Reagan'ın başını çektiği ABD emperyalizmi sadece bunlarla da yetinmemekte, sosyalizmin etkisinde bulunan alanlara da müdahale etmektedir. Angola'ya karşı UNITA'yı dayatıyor. Nikaragua'da Kontraları destekliyor. Daha birçok alanda, benzer karşı-devrimci güçleri açıktan geliştiriyor ve mevcut yönetimleri devrime de bir sıçrama tahtası olarak kullanıyor. Emperyalizm bir yandan burjuva kliği demokratik-özgürlükçü bir görünüm altında dayatırken, diğer yandan Kontra benzeri hareketler geliştirerek, kaybettiği mevzileri yeniden ele geçirmeye çalışıyor. ABD Savunma Bakanlığı "terörizm" olarak adlandırdığı ulusal kurtuluş hareketleriyle mücadele konusunda yayınladığı son raporunda, "Bu hareketlere daha fazla sızmaların gerçekleştirilmesinden" bahsediyor. Bu ne anlama gelmekte ve hangi ülkede nasıl gerçekleştirilmektedir? Bunun en açık örneğini Türkiye ve Kürdistan'da da gerçekleştirmektedirler. Paul Henze'nin önerileri doğrultusunda geliştirilen, "Hamidiye Alayları" dediğimiz köy korucuları benzerlerinden farksızdır. Nikaragua'da Kontralar, Salvador'da Ölüm Mangaları, Arjantin'de, Şili'de yine Filipinler'de değişik adlarla da olsa benzerleri örgütlendirilmişlerdir. Bu da

Amerikan siyasetinin ayrılmaz bir parçasıdır. Bir yandan gerillayı bunlarla uğraştırırken, diğer yandan da liberal-sivil oluşumları geliştiriyorlar.

ABD, Nikaragua üzerinde Kontralar eliyle yeni saldırılar geliştirmektedir. Bunun yanısıra kiliseleri devreye sokmaktadır. Nitekim Filipinler'de ve Nikaragua'da amaçlarına ulaşmada kiliselerin bu konumundan önemli oranda yararlanabildi. ABD emperyalizminin sosyalizmin etkinliği altındaki ülkelere dayattığı işte bunlardır. Bir yandan zoru alabildiğine kullanırken, diğer yandan ise, sahte özgürlükçü hareketler geliştirerek, sonuca gitmek istemektedir. Bugün bu oyunu en açık bir biçimde Nikaragua üzerinde oynamaktadır. Görülen diğer bir gerçek ise, ABD'nin önümüzdeki aylar içinde Nikaragua üzerindeki saldırılarını arttıracağıdır. Bunun karşısında devrim güçlerinin ne yapması gerekir? Latin Amerika halklarının mücadelesine destek kesilir ve Küba da bunu kabul ederse; yine Nikaragua bu saldırıları uzlaşma ile gidermeye ve Kontralarla anlaşmaya çalışırsa, Salvador gerillalarına, Peru gerillalarına destek kesilirse, kazanılan mevzilerin kaybedilmesi işten bile değildir. Emperyalizmin en azgın temsilcisi, uşaklarının sırtını sıvazlayarak, "tamam iyi yoldasınız" demekte ve saldırganlığını daha da arttırmaktadır. Örneğin, Kontralara 100 milyon dolar yardım mı veriyor, buna bir kaç 100 milyon dolar daha ekleme yoluna gidiyor. Buradan ulaşmak istedikleri sonuç nedir? Nikaragua'nın düşürülmesi ve yeniden ABD egemenliği altına sokulması. Eğer devrim güçleri yeterli tedbir geliştirmezlerse bir kaç mevzinin kaybedilmesi tehlikesi gündeme gelecektir.

Emperyalist sistem nasıl geriletilebilir? Bu ancak direnişin yükseltilmesi ile mümkündür. Gönül isterdi ki, sözkonusu güçler, bu politikalarından vazgeçerek, direniş temelinde sadece bir Nikaragua değil, iki-üç Nikaragua yaratabilsinler. Ancak, bu temelde emperyalizmin saldırganlığının önüne geçilebilir.

Emperyalist sistem nasıl geriletilebilir? Bu ancak direnişin yükseltilmesi ile mümkündür. Gönül isterdi ki, sözkonusu güçler, bu politikalarından vazgeçerek, direniş temelinde sadece bir Nikaragua değil, iki-üç Nikaragua yaratabilsinler. Ancak, bu temelde emperyalizmin saldırganlığının önüne geçilebilir. Mevcut rejimlerde bir çıkış yolu budur. Diğer bir çıkış yolu ise, ABD emperyalizminin dayattığı Filipin türü demokrasidir. Reagan'ın deyimiyle Filipin türü özgürlük de diyebiliriz buna. Reagan ve emperyalizm bu çıkış yolundan oldukça memnun görünmektedir. Emperyalizm bir yandan Marcos'u özel uçak ve milyarları ile birlikte dışarı çıkarırken, diğer yandan özgürlük hareketi adıyla Aquino'yu icat etti. Hatta Aquino ile Komünist Partisi'ni görüştürüyor, uzlaştırmaya çalışıyor ve devrimden vazgeçmek temelinde FKP'ye özgürlük tanımak istiyor. Görüldüğü gibi, emperyalizmin karargahları elele vererek, halkların bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini engellemek için yöntem üzerine yöntem geliştiriyor. Biri tutmadı mı, onun yerine hemen bir başkasını geçirtebiliyorlar. Bunu, Haiti, Filipin, Angola, Nikaragua, Filistin, G. Afrika için düşünüyorlar; Türkiye ve Kürdistan için de düşünmemeleri imkansızdır.

Yine, burada G. Afrika'ya bugün dayatılmak istenen şeylerin ne olduğunu incelemekte yarar var. Bilindiği gibi, G. Afrika rejimi, ırkçı-faşist ve baskıcı bir yönetim olarak, yumuşatılmaya çalışılıyor. Bir yandan ırkçı yasalar hala yürürlükteyken, diğer yandan reformlar geliştiriliyor. Amerika ve Avrupa elbirliğiyle burada sahte solcu bir muhalefet geliştirmeye uğraşıyorlar. Bu nedenle rahip Desmond Tutu'ya Nobel Ödülü veriyorlar. Avrupa bunu destekliyor, Amerika Kongresi'nden de destek bulan bu çözüm, böylece uygulanmak isteniyor.

Bu konuda ele alınması gereken diğer bir gelişme ise, Filistinlilerin durumudur. Arafat'ın içine girdiği uzlaşmacılık ve sonuçlarına daha yakından bakmak gerekiyor. Arafat, 3-4 yıldan beridir hep aynı şeyleri tekrar ederek "Amerika bizi tanısın" demektedir. Fakat, bugün gelinen nokta nedir? 1975'lerden itibaren Arafat'ın içine girdiği uzlaşma siyaseti, bugün basının da yazdığı gibi, trajik bir sonla bitmiştir. Arafat uzlaşmacılığı biterken, aynı zamanda Filistin direniş hareketi de tanınmaz bir duruma gelmiştir. Arafat'a, "devrimci gelişmeyi tasfiye edin, çözüm kapıdadır" denmekteydi. Ne yazık ki, bunu uyguladılar da. Filistinli tüm liderlerin neredeyse hepsi bu durumu kabul etmiş durumdadırlar. Dün diplomasi yaptırarak, mektepler kurdurup, BM'de temsilcilikler açtılar. FKÖ temsilcilerinden birini, Ankara'ya da gönderdiler. Bunlara "PKK'ye desteği kesin" dediler ve onlar da kestiler. "Suriye'ye, Libya'ya vb'ne saldır, devrimci eylemlerden vazgeç karşılığında gel sana temsilcilikler, para var" dediler. Tüm bunlar adım adım, üstün diplomasi adına yürütüldü. Peki sonuç ne oldu? Trajik biçimde tüm bu anlaşmalar sona erdi. Aslında burada trajik biçimde sona eren, dökülen bunca kan, çekilen acılar ve işkenceler üzerinde uzlaşıcı bir elitin, çok tüccarca bir mantıkla, çıkarlar karşısında kendilerini emperyalizme satmaları ve bir halkın hayati meselesinin tarihi olarak çok zor duruma düşürülmesidir. Bu Reagan'ın planıydı. Reagan'ın son yıllarda geliştirmek istediği "Ortadoğu barış planı" çerçevesinde bu hızlandırılarak, Filistin hareketinde tasfiyecilik önemli oranda geliştirildi.

ABD emperyalizminin içine girdiği bu yönelimler, aynı zamanda politikasının çıkmazını da göstermektedir. Yeni-sömürgecilik sistemi artık tümden işlemez duruma gelmiştir. Bu noktada emperyalist sistem bir çıkmazı yaşamaktadır. Filipinler'de, Haiti'de yaşanan son örnekler bunu açıkça ortaya koymaktadır. Aslında çöken bu diktatörlerin kendisi değildir, sistem bir bütün olarak çöküşü yaşamaktadır. Her ne kadar Marcoslar, Duvalierler yer değiştiriyorsa da, bu özünde sistemin artık kendisini yürütememesidir. Burada yeni olan, yeni-sömürgelerde, emperyalizmin yönetimi tümden ele almasıdır. Bilindiği gibi, sözde de olsa yeni-sömürgeler siyasal bağımsızlıklarına sahip ülkelerdir. Fakat, günümüzde bu da tümüyle kaldırılmış ve emperyalistler, herşeye müdahale eder duruma gelmişlerdir. Görüldüğü gibi, bugün başa getirdiğini daha sonra görevden alabilmekte; yıllardır kendisine hizmet eden uşaklarını yenileriyle değiştirebilmektedir. Yani bir bütün olarak, yönetimleri işbaşına getirdiği gibi, bu görevden de alabilmektedir. Bu durum, sistemin ve onun geliştirdiği yeni-sömürgeciliğin işlemezliğine de açık bir kanıttır. Buradan çıkarılması gereken sonuç, emperyalist sistemin çözümsüzlüğünün daha derinleştiği ve bir bütün olarak bunalımı atlatmada bir çıkış yolu bulamadığıdır.

12 Eylül Rejiminin Çözümsüzlüğü ve Yeni Alternatif Arayışları

Bu genel değerlendirmeler ışığında şimdi de Türkiye'nin durumunu ele alalım.

Türkiye'nin Ortadoğu'nun stratejik bir bölgesinde, Sovyetler Birliği ile sınır, yine Avrupa ve Asya arasında bir köprü olması, İslamla Batı arasında bir aracı rolü oynaması gibi önemli özelliklerinden dolayı, emperyalizm için son derece vazgeçilmez bir ülke olduğu gerçeği kendisini ortaya koymaktadır. Böylesi bir ülkeyi elden çıkarmamak için emperyalizm ve özellikle de Reagan yönetimi her yolu deneyecektir. Bir başka ülke için yaptıklarından kat kat fazlasını burada deneyecek ve uygulayacaktır. Bu konuda tüm emperyalistler elbirliği ile çalışıyorlar. Türkiye'de de askeri rejim yerine sivil bir yönetim getirilmek isteniyor.

Türkiye örneğinde trajik bir durum daha ortaya çıkıyor. Türk egemen politik sistemi öyle bir sistemdir ki, alternatif üretmeye imkan vermiyor. Atatürk döneminden bu yana geliştirilen, alternatifleri yok eden bir sistemden bahsedilmektedir. Serbest Fırka'nın kuruluş hikayesi bilinmektedir. 1930 yıllarında rejim bir bunalıma girer ve zorlanır. İşte bu ortamda muhtemel bir muhalefetin gelişme ihtimaline karşı, daha kıpırdanmalar ortaya çıkmadan, Serbest Fırka kurulur. Şekillenmek istenen muhalefeti potasında eriten Serbest Fırka hareketi, işlevini tamamladığından daha sonra dağıtılır. Bilindiği gibi, daha önceden de sahte bir Komünist Partisi örgütlendirilir. M. Kemal, sahte TKP'yi uluslararası platformlara dayatır. Böylece sosyalizme sahip çıkma kisvesi altında, gelişecek olan bir sosyalist muhalefetin de önünü tıkamak ister. Hatta, Bolşevizme (ama milliyetçi temelde) bile sahip çıkacağını açıkça söyler. Nasılsa kontrolü altında olduğundan kendisi için ciddi bir tehlike oluşturmayacaktır. Mustafa Suphilerin katledilmesinden sonra, sahtesi ile gerçeği birbirine karışarak, bugünün TKP'si olarak karşımıza çıkıyor. O günden bu yana ortaya çıkan TKP'nin kemalist bir TKP olduğu ve bugün de bu konumunu devam ettirdiği açıktır. Bu döneme kadar TKP'nin yaptığı tek şey vardır: O da solun tasfiyesini geliştirmek ve onu kemalist burjuvazinin kuyruğuna takmak.

Bunları, Türk egemen sisteminin özelliğinin kavranması için belirttik. Ancak bu, sadece bir TC veya kemalist dönem için sözkonusu değildir. Bir bütün olarak Türk egemenliğinin tarihi bu biçimdedir. Bütün dönemler için şu geçerlidir: Her yönetim aynı zamanda kendi alternatifini de yok eder. Örneğin rejimin yıkılması karşısında, yerine bir başkasının veya bir alternatifin geçememesi belirgindir. Yer değiştirme anlamında bir sultanın gitmesi ve yerine bir başkasının getirilmesi şeklindeki bir değişikliği görüyoruz. Fakat bu, diğer ülkelerde görüldüğü gibi bir alternatif olarak şekillenmemektedir. Olan tek şey, yöneticiler arasındaki yer değişikliğidir. Düzene muhalif bir hareketin üretilmesi ve geliştirilmesi anlamında bir alternatif olamama durumundan bahsediyoruz. Bu Türkiye'nin politik yapısının bir sonucu olmasının yanısıra, aynı zamanda Türk egemen kliğinin de önemli bir yasasıdır. Avrupa'da ve diğer ülkelerde durum böyle değildir. Buralarda mevcut düzene alternatifler çıkabilir. Çünkü, bu ülkelerde burjuva demokrasisinin varlığı bunlara imkan tanıyor; Hıristiyan Demokratlar ile Sosyal-Demokratların birarada yaşamalarına ve rejimi sürdürmelerine yol açabiliyor. Fakat, Türkiye'de mevcut politikanın kendisi böyle bir şeye açık değildir.

Bu durum sistemi büyük bir çıkmazla da karşı karşıya getirmiştir. Alternatifleri yok ede ede ilerleyen rejim, bu çıkmazın ortaya çıkmasını da yine kendisi bu yöntemle sağlamıştır. Şimdi bir alternatif geliştirilmek isteniyor. Evet, gerçekten bir cenaze haline gelmiş olan 12 Eylül rejiminin gömülmesi gerekiyor. Ama, onun yerini kim tutacak, hangi alternatif Filipinler, Haiti örneği gibi başa geçirilecektir. 12 Eylül faşist rejiminin aşıldığı bir gerçek, ama yerine kimin geleceği sorunu çözümlenememektedir. Özal bir konuşmasında "alternatifimiz yok" derken, bir gerçeği dile getirmekteydi. Kişi olarak bir Özal'dan bahsetmiyoruz; Evren-Özal politikası olarak, bir alternatifleri bulunmamaktadır. Özal, "biz aradık bu politikayı bulduk ve bu politikadan başka bir alternatif yoktur" demektedir. Bu anlamıyla Evren-Özal politikası, gerçekten TC'nin varabileceği en uç noktayı ifade etmektedir. Rejimin bundan daha ileri gitmesi mümkün değildir. Bundan dolayı Özal, bu kadar cesaretli konuşmakta ve alternatif getirilemeyeceğini söylemektedir.

Burada diğer bir gerçeği de iyi görmek gerekiyor. II. Cumhuriyet de diyebileceğimiz TC'nin bugünkü şekillenmesi olan 12 Eylül faşizmi, alternatiflere daha kapalı olan bir sistem durumundadır. 27 Mayıs Anayasası'nda sınırlı bir demokratik gelişmeye veya alternatife olanak vardı. Bu süreç yaşandığından özelliklerini bugün daha iyi görmekteyiz. Fazla güvenilemeyecek bir durumda da olsa, bir sola açılma ve özgürleşme görülür ve liberal hareket gelişir. Bu dönemde Ecevit'in gelişmesini de ele almak gerekiyor. Gelişimi tamamen sosyal-demokrat güdümlü bir konumdadır. Bu, devlete alternatif bir demokratik gelişme değildir. Bu durum, solu da etkiler, sol da kendisini bu güdümden kurtaramaz. İhtilalci sol da çıkış yaptığında, fazla bir yol almadan ezilir. Bu durumda sol, bir türlü o güdümlü yapısını aşamaz. Bir yandan MHP-Ülkücülerin terörü ile sindirilen sol, diğer yandan Ecevit'in sosyal-demokrat demogojisi ile özünden boşaltılır. Bu ortamda solu adeta sudan çıkmış bir balık gibi, 12 Eylül'ün önüne serdiler. Böylesi bir ortamda, 12 Eylül faşizmi ile karşılaşan sol, tek bir mermiyi bile patlatmadan cuntaya teslim oldu.

Bu konuda bir Dev-Yol hareketinin gelişimi örnek olarak ele alınıp, incelenebilir. Dev-Yol'da ortaya çıkan durum nedir? Tüm merkezi tutuklandı ve bunlar içerde herhangi bir direniş de göstermediler. Şimdi çokça söylendiği gibi, Dev-Yol içerde de direnmeme yolunu seçti. Buna karşılık generallerle son derece kirli bir anlaşma gerçekleştirmişlerdir. Bu açık olarak ilan edilmese de zımnen de olsa kabul görmüştür. Burada Jön-Türk geleneğinin yeniden ortaya çıkışını görüyoruz. Jön-Türk geleneğinin ne olduğu biliniyor. Ordu yönetime geldi mi ona boyun eğeceksin! Zaten bunların da öyle devleti yıkmak gibi bir amaçları yoktu. Çünkü, bu tarzda ortaya çıkış her zaman devleti savunma temelinde olmuştur. Solculuk biçimindeki çıkışların da özde bundan farklı bir yanı yoktur. TKP olayına baktığımızda bu gerçeği çok açık biçimde görmekteyiz. TKP vb'lerinde şekillenen düşünce nedir? "Devlet zor durumdadır, bir yıkımı yaşıyor, o zaman bu devleti kurtarmak için ne yapmalı?" İşte bir bütün olarak cevap aradıkları soru budur. Bunun için Moskovalara kadar giderler. Hatta, başlangıçta ittihatçı olarak giden birçok kişi Sovyetler'den birer "komünist" olarak döner. Bunlar devlet güç durumdayken ona karşı savaşmazlar ve devleti nasıl koruyacaklarını düşünürler. Bu noktada bir teslimiyeti yaşarlar. İşte bugün Dev-Yol'un içine düştüğü durum da, tamı tamına budur.

Bunlar, bu teslimiyeti bize de dayattılar. Bize şunu söylüyorlardı: "Devlete karşı bir direniş geliştirmeyeceğiz, ama size karşı acımasızca direneceğiz." Bu söylediklerini bugün hayata geçiriyorlar da. Bugün sayıları hiç de fazla olmayan bu çevreler, esas olarak güçlerini Türk şovenizminden almaktadırlar. Bu anlamıyla, bu sözde solcularımız, kemalist devletin birer savunucusu durumuna düşmüşlerdir. Bunları, alternatif arayışının solda da bırakılmadığı, sol'un bugünkü konumuyla devletçi olduğu ve yeni bir rejimi dayatamayacağı gerçeğine işaret etmek için belirtiyoruz.

Böylesi bir ortamda, Reagan'ın marifetleri kendisini gösteriyor. Yıpranan ve artık aşılmış olan 12 Eylül rejimine bir alternatif geliştirmeye çalışıyor. Cunta generallerine, "epey hizmet ettiniz, fakat işleviniz artık tamamlandı, onun için de yer değiştirmeniz gerekir" diyor. Burada emperyalizmin mantığı da kendisini ele veriyor. Değişikliği yararlı mı gördü, hemen işin örgütlendirilmesine girişiyor. Burada kendisini dayatan bir diğer sorun var: Evet, 12 Eylül'ün ve Evren'in aşıldığına hiç kimsenin itirazı bulunmamaktadır –zaten rejimin başı da kendilerinin gidici olduğunu, 89'a kadar başta kalacaklarını, Milli Güvenlik Konseyinin Cumhurbaşkanlığı Konseyine dönüştürüldüğünü ve yönetimi sivillere devrettiğini, istenirse gidebileceklerini söylemektedir– fakat bunlar gittiğinde yerine kimlerin getirileceği sorunu kesinlik kazanmış değildir. O halde geriye, bu sorunun çözümü kalıyor. İşte bu noktada rejimin kendisi alternatifsiz bir durumda bulunuyor. Örneğin Yeni Forum dergisi yaptığı bir değerlendirmede bu durumu daha değişik bir biçimde de olsa, şöyle belirtiyor. *"İşte enflasyon durdurulsun, bütçe denkleşsin derken 'alternatif' bir yol izlenmesini isteyenlerin karşısına çıkacak kalabalık bir gündem maddesi. Bu gündem maddeleri içinde kalmadıkça, disiplinli bir şekilde ve objektif verilere dayanarak bu konuda yapıcı öneriler getirmedikçe soyut bir tarzda bizim alternatifimiz var diye konuşmak inandırıcı olmamaktadır. Ni-*

Bunlar, bu teslimiyeti bize de dayattılar. Bize şunu söylüyorlardı: "Devlete karşı bir direniş geliştirmeyeceğiz, ama size karşı acımasızca direneceğiz." Bu söylediklerini bugün hayata geçiriyorlar da. Bugün sayıları hiç de fazla olmayan bu çevreler, esas olarak güçlerini Türk şovenizminden almaktadırlar. Bu anlamıyla, bu sözde solcularımız, kemalist devletin birer savunucusu durumuna düşmüşlerdir. Bunları, alternatif arayışının sol'da da bırakılmadığı, sol'un bugünkü konumuyla devletçi olduğu ve yeni bir rejimi dayatamayacağı gerçeğine işaret etmek için belirtiyoruz.

tekim bunca lafa sütun sütun yazı, nutuk ve demeçlere rağmen, muhalefetin eleştirilerinin inandırıcı olamayışının başlıca nedeni buradadır.

"Bu nedenle, alternatif arayanlarda bizim de bir miktar fikri tutarlılık ve ciddiyet aramamızda hakkımız herhalde vardır. Şüphesiz alternatif yok değildir. Fakat bunun bedelinin ne olduğunu da ortaya koymak şartıyla, arayışlara devamda hiçbir sakınca yoktur. Alternatif diye, eskiden pişmiş, bir ara soğumuş yemek artıklarını, yeni ve hiç tadılmamış yemekler gibi, yeniden ısıtıp, sofraya sunmak marifet değildir. Muhalefetin genel olarak yaptığı ise, bundan başka bir şey değildir.

"Eğer isabetli bir eleştiri yapılacak, gerçek bir 'alternatif' aranacaksa, lafları ve demeçleri, niyet ve felsefeyi değil, fakat uygulamayı ve bizzat gerçekleşen ve izlenen iktisat politikasını eleştirmek gerekir" (15 Ocak 1986). Evet, gerçekte 12 Eylül rejimi alternatifsiz bir durumdadır. Muhalefet diye ortaya çıkarılanların bu konuda herhangi birşey yaratamamalarının nedeni de budur.

Rejimin alternatifini ortaya çıkarmak için Amerika, olağanüstü bir çaba sergilemektedir. Paul Henzelerin, elçilerin, savunma ve dışişleri bakanlarının üstüste Türkiye'ye gelmeleri, alternatif oluşturma çabalarında rejime yol gösterme amacını taşımaktadır. Reagan, bu noktada rejimin bazı özelliklerini dikkate almak durumundadır. Türk egemenlik sisteminin tarihte şekillenen özelliklerinin yanısıra, bugün de tüm demokratik hakları rafa kaldırması, dernek ve sendikları kapatması ile ABD tarafından adından övgüyle bahsedilen Kenan Evren zoru var. İşte, bu iki özellik dikkate alınmak durumundadır. Kenan Evren, milyonluk ordusuna dayanarak, halkın üzerinde baskı rejimini geliştirebildi. Bugün bu rejimde hafif bir gevşeme, Filipinler, Haiti, Güney Afrika vb. rejimlerden daha değişik sonuçları ortaya çıkaracaktır. Amerikan emperyalizminin başı Reagan, bu durumu çok iyi görüyor ve bu konuda yeni bir alternatif arayışı içine girmektedir.

Bunun yanısıra bir de asırlık Kürdistan gerçeği var. Uyandıkça uyanan, güçlendikçe güçlenen ve rejimi bu yönüyle korkutan bir gerçeklik. Faşist rejimin başının sık sık "bölücü hareketler"den bahsetmesi boşuna değildir. O, her bundan bahsettikçe, duyduğu büyük korkuyu dile getirmektedir. Reagan, İspanya'da, Portekiz'de değişiklikler yaptı; Filipinler'de bir başarı sağladı. Fakat, Türkiye somutunda işi hiç de buralardaki gibi kolay olmayacaktır. İşte bu noktada, Türk zorunu, Türk egemenliğini kurtarmak için yoğun çaba sarfediyor. Bunun için kendisine bir yıl da tespit etmiş; 1988 seçimlerinde sözkonusu değişikliği yapmayı planlıyor. Ama daha şimdiden uygulanamazlığı açığa çıkan bir değişiklik bu. Onun için de ömrü daha uzun olabilecek bir alternatif geliştirmeye çalışmaktadır. Reagan rejimi Türkiye'de yönetim değişikliğini bir Filipinler'deki kadar kolay uygulayamayacaktır. Bu konuda bir hayli zorlanacağını belirtebiliriz.

Her şeyden önce, Türkiye'nin akibeti ne olacak? Bu sefer, "Umudumuz Karaoğlan" denilmiyor; "Umudumuz Keloğlan" deniliyor. Demirel, 20 yıldır kullanıla kullanıla, önemli oranda yıprandı. Demirel döneminde üç darbe üstüste yaşandı. Ve o tüm bu darbelere de boyun eğdi. 12 Mart'ta böyle, 12 Eylül'de böyle yaptı; şapkasını alıp, çekip gitti. Ama bugün yeniden sahte pehlivanlığa soyunuyor. Böylece üçüncü şampiyonluğunu kazanmak istiyor. Ama bu kez, öyle bir yumruk yiyecek ki bir daha ayağa kalkma gücünü göremeyecek kendisinde. Yumruğu bu kez ordu vurmuyor, fakat pehlivanlığı tutmazsa ağır bir darbe yemiş olacak. Bu açıdan, Demirel olayını iyi değerlendirmek gerekiyor. Demirel sivil-liberal muhalefet durumuna gelebilir mi? Yanına Cindoruk'u almış ve böylece bir alternatif oluşturmaya çalışıyor. Cindoruk verdiği demeçlerde, **"Ben şimdi Demirel'e yolu açıyorum"** diyor. Yine Demirel'i bir bilen yerine koymuşlar, "Bir bilen var" diyorlar. Bu çok garip bir politikacılıktır. Bu gayri-ciddi bir politikacılık olmanın yanısıra, alternatifsizliğin diğer bir adıdır da.

Demirel kendisini bir iktidar alternatifi olarak göstermek için Dedeman otelinde toplantı düzenliyor, Nokta ve Yankı dergilerine demeç üstüne demeç veriyor, ve

"askeri yönetimler çözüm değil" diyor. Ama bunun karşısında sergilediği durum, bir hiç olmaktan öte birşey değildir. Hiç olmazsa Marcos ile Aquino arasında bir çatışma sözkonusuydu. Aralarında belli bir sınıf çelişkisi vardı. Yine, diğer birçok ülkede de böyle gelişmiştir. Fakat, bir yandan rejimle el sıkışacak ve bu temelde ondan ayrılacaksın, öte yandan da "muhalefetim" diyeceksin. Açık ki bu, sahte pehlivanlığa soyunmaktan öte birşey değildir. Hiç birbirinden el sıkışarak ayrılanlar muhalefet geliştirebilirler mi? Demirel, alternatif olmaya çalışıyor, ama nesnenin özü aynı; biri beyaza diğeri siyaha boyanmakla aralarında bir fark olduğunu ortaya koyamazlar. Demirel, ne kadar toplantı düzenlerse düzenlesin, Evren'e karşı hangi narayı atarsa atsın, ortada dolaşanın sahte bir pehlivan olduğu gerçeğini gizleyemez. Evren rejimi eski siyasilere belli bir süre tanıdı. Demirel, "vay sen misin bu süreyi bana tanıyan" diyerek, Evren'e karşı, "konuşan bir Türkiye" gerçeğini savunuyor. Ancak. Demirel'in attığı demokrasi naraları tam bir komediyi andırmaktan öteye gidememektedir.

12 Mart'tan sonra, böylesi bir trajedi yaşandı. Ama bugün oynananın kendisi tam bir komedidir. Aynı trajediyi bir kez de bugünkü ortamda yaşamanın olanağı bulunmamaktadır. 12 Mart'tan sonra oynanan oyunun bir değeri vardı. Ama bugünkü inandırıcılıktan uzak bir komedi halini almıştır. Ecevit'in durumu da farklı bir konumu yansıtmamaktadır. Şimdi, "tabandan gelişen parti kurdum" diyor. Bunun ne inandırıcılık derecesi var? Milyonluk örgütü dağıtacak, şimde de böyle bir hareket olarak ortaya çıkacaksın! Burjuvazi bunları biraz da trajik bir duruma sokuyor. 3 aylık mahkumiyet cezası verip cezaevinde yatırıyorlar ve sonra da "işte siyasal mahkumlarımız" diyerek piyasaya sürüyorlar. Tüm bunların ardından ortaya çıkan nedir? Alternatif ne kadar bulundu? Görülmektedir ki, alternatif adeta kötürümleştirilerek, mevcut rejim alternatifsiz bir durumda bırakıldı.

Ya bunların dışında kalanlar bir alternatif oluşturabilirler mi? Hayır, bunlardan da herhangi bir alternatif geliştirme beklenemez. Zaten Türkeş'in kendisi "bizim fikriyatımız bugün iktidardadır" diyor Bundan ortaya çıkan gerçeklik nedir? "Artık biz rolümüzü oynadık, işlevimiz tamamlandı", demektir bu. Yine, Erbakan'ın şansı ne oranda dır? "En başta faize karşıyım" diyor, oysa liberalizmde bu böyle yürümez. Buna karşılık, Erbakan siyasal bir önem dahi kazanmış değildir. Buradan çıkaracağımız en önemli sonuç, eski siyasilerin, 12 Eylül rejimine bir alternatif geliştiremedikleridir. Peki yeni siyasi şahsiyetler bunu yapmakta ne kadar başarılıdırlar? Bunların da durumları belli; bir Gürkan, bir Cindoruk, bir İnönü'nün oynadığı roller ortada. Cindoruk, zaten kendisi, "ben bir bilene yol açıyorum" diyor. Yani bu konuda herhangi bir iddiası da yok. Bazı partilerin birleştirilmesi, bir araya getirilmesi ile yeni bir alternatif ortaya çıkarılmak isteniyor. Gürkan burada bir alternatif olarak şekillenebilir mi? Ortaya çıkış tarzı, 12 Eylül rejimine sahip çıkışı ve onu daha değişik biçimde yürütüşü ile zaten mevcut yönetimden farklı bir durumu sergilemiyor.

PKK'nin Yükselttiği Direniş Mücadelesi, Sadece Rejimin Bugünkü Çözümsüzlüğünü Derinleştirmemekte Yeni Arayışları da İmkansız Kılmakta ve Devrimin Dayatılmasının Gereğini Fazlası ile Ortaya Çıkarmaktadır

Burada görülmesi gereken bir diğer gerçek ise, 12 Eylül rejiminin egemen sınıflar açısından alternatifsizliğinin yanısıra, güçlü bir halk hareketinin gelişmesinin koşullarının da var oluşudur. Faşist rejimin yürüttüğü muazzam baskı ve sömürü karşısında, halk hareketliliğinin patlama ihtimali büyüktür. Amerika'yı, Avrupa'yı, yine en başta faşist cuntayı endişelendiren konu, toplumda büyük bir patlamayı ortaya çıkaracak bir çok kıvılcımın birikmiş olmasıdır. Bu potansiyelin başına kimlerin geçirileceği henüz kesin olarak belli değil. Eğer, Demirelleri, Gürkanları geçirirlerse, değindiğimiz nedenlerden ötürü bunların alternatif olma şansları sınırlı olduğundan, desteksiz bırakılacaklardır.

Öte yandan, halk muhalefetinin gelişmesi için koşullar elverişli bir durumda. Hapishanelerde onbinlerce tutuklu bulunmakta, yoksullaşma, işsizlik alabildiğine artış gösteriyor. Enflasyon %40'da tutulmaya çalışılmasına rağmen bu başarılamamış, %100'ü çoktan aşmıştır. 24 Ocak'ın 6. yılına girilmesine rağmen, ekonomik bunalım aşılmamış, daha da ağırlaşmıştır. İşçi ücretlerinde artış meydana gelmezken, fiyatlar 10-15 katına kadar çıkmıştır. Bu durum yoksulluğu alabildiğine arttırırken, aynı zamanda işçi sınıfının durumunu da yakından etkilemiştir. Bütün bunlar, toplumda tüm bunların sorumlusu durumunda olan faşist rejime karşı büyük bir kin ve öfke geliştirmiştir. Kısa sürede ekonomik bunalımları çözme gücünü rejim gösteremeyecektir. Hatta, dış pazarlarda önemli bazı alanları kaybetmiş, bazı ülkelerin sıkışıklığından yararlanarak açtığı imkanlar da kapanmıştır. Dış borç yükü daha da ağırlaşmış, TC bırakalım borcunu, faizlerini bile ödemeyemez duruma gelmiştir. Tüm bu göstergeler, rejimin yaşadığı bunalımı açık olarak ortaya koymaktadır. Bu durum ise, rejimin çöküşünü daha da yakınlaştırmaktadır.

Tüm bunların yanısıra ve en önemlisi olarak, çağdışı boyutları kırarak ileri akan bir PKK Hareketi var. Bu konunun kavranması çok önemlidir. 12 Eylül rejiminin, alternatifini kendi içinde ortaya çıkaramadığını uzun uzun belirttik. Bunun karşısında tek bir alternatifin varolduğu söylenebilir; o da devrimdir. Bu devrimi geliştirecek ve dayatacak güç de PKK'dir. Bu noktada emperyalizmin ve TC'nin oyunları bozulmakta, çözümsüz kalmaktadır. PKK Hareketinin doğuşu ve gelişimi iyi irdelenmek zorundadır. Kapkaranlık bir ortamda, tüm olumsuzluklara ve engellemelere rağmen güçlü bir çıkış yapmakla kalınmamış, mücadelemiz bugün silahlı direniş aşamasına vardırılmıştır. İşte, ABD ve 12 Eylül rejimi, böylesi bir gücü dikkate almak durumundadır. PKK'yi hesaba katmak zorundadır. Evet, bugün gerek rejim ve gerekse emperyalist güçler, Türkiye'de alternatif bir çözüme gidememelerinin önünde en önemli engel olarak PKK'yi görmektedirler. Geliştirilen silahlı direniş bu oyunların tutmamasına ve açığa çıkmasına yolaçmaktadır.

Tüm bunların yanısıra ve en önemlisi olarak, çağdışı boyutları kırarak ileri akan bir PKK hareketi var. Bu konunun kavranması çok önemlidir. 12 Eylül rejiminin, alternatifini kendi içinde çıkaramadığını uzun uzun belirttik. Bunun karşısında tek bir alternatifin varolduğu söylenebilir; o da devrimdir. Bu devrimi geliştirecek ve dayatacak güç de PKK'dir.

Baştan beri Partimize dayatılanlar biliniyor. Soylu ve insani görevlerimizi gerçekleştirmek için attığımız bu güçlü adıma en yakından dostlarımızdan karşı çıkanlar oldu. Bir yandan çağa halkımızı bir gerçeklik olarak dayatmak, diğer yandan ise ulusal kurtuluş savaşımını geliştirmek önem arzediyordu. Böylesi gelişmelerin güçlü bir temelde yaşanması, bugünkü mücadele seviyesine ulaşmamıza da yolaçmıştır.

Bugün Kürdistan'da her bakımdan önemli gelişmelerin yaşandığı bir sürecin içinde bulunuyoruz. Zaten düşmanımızın da bu kadar adileşerek saldırması bundandır. Her bakımdan güçlü atılımlar yaşayan mücadelemize engel olamamaları, onları çıldırtan diğer bir noktadır. Yine, tasfiyeci sol'un adeta bir koro halinde saldırıya geçmesinin temelinde bu gelişmeler yatmaktadır.

Bilindiği gibi, bugün rejim bir alternatif arayışı içindedir. Sol'da bu noktada peşine takarak, süreci kendisi açısından başarılı atlatmak istemektedir. Fakat, bugün rejimin başarısı da Partimizin yürüttüğü mücadeleye bağlıdır. Yani, bu noktada sonuca gidebilmesi ulusal direniş savaşımızın durumuna bağlıdır. Bugün bize bu kadar saldırının yönelmesinin bir nedeni de buradan kaynaklanmaktadır. Tasfiyeci sol ve 12 Eylül rejiminin 1988'lere göre hazırladıkları uygulamalarının pratiğe geçmesi direniş hareketimizin tasfiyesine bağlıdır. Bugün denilebilir ki, Türkiye ve Kürdistan sahasında yaşananlar tümüyle direnişe bağlıdır. 12 Eylül rejiminin alternatif oluşturma çabalarının boşa çıkarılması ve direnişin egemen kılınması bizim elimizde olan bir gelişmedir. Partiye yönelik saldırılar da bu nedenle geliştirilmektedir.

Tasfiyeci sol, silahlı direniş eylemlerimizi, "provakasyon", "cuntanın demokrasiye geçiş sürecini geciktirme", "demokratlaşmayı engelleme" biçiminde yorumlamanın yanısıra, direnişe engel olmak için, "Sol Birlik"inden Yönelimcilerine, Hamburg Dev-İşçi kliğine varana kadar yoğun bir saldırı kampanyası geliştirdi. Bütün bunlardan güttükleri tek amaç, silahlı direniş mücadelemizin gelişmesini engellemek ve 1988'lere SHP, DSP kuyrukçuluğu temelinde girerek, yeniden legalleşmelerini gerçekleştirmektir. Buna engel olarak, PKK'nin yürüttüğü direniş mi var; o halde tüm saldırılarını PKK'ye yöneltmektedirler. Bu temelde o bilinen oyunlar gündeme getirildi. Bildiri üstüne bildiri dağıtıldı; toplantı üstüne toplantı yapıldı...

Devrimci İşçi'nin ta baştan beri buna soyunduğu açık bir gerçektir. Ayrılan bir grubun, "Demokratikleşme çabalarında PKK gibi bir değirmen taşı ile batakliği geçmek mümkün değil" diyerek, sosyal-demokrat çözüm gerçekleştirilmek isteniyorsa PKK'yle ilişkilerin kesilmesini zorunlu kılması; daha o dönemden içerisine girilen yönelimi çok açık olarak ortaya koymaktaydı. Bu konuda Kıvılcım dergisinde çıkan değerlendirmelerde çok doğru belirlemelere işaret edilmektedir. Daha da geliştirilip, ilerletilmesi gereken bu yaklaşımlar tamamıyla desteklediğimiz değerlendirmelerdir. Bu konuya ilişkin olarak Kıvılcım dergisinde şöyle bir belirlemeyle karşılaşıyoruz: **"Burjuva politik ortamındaki gelişmeler ve ardından 15 Ağustos eylemlerinin patlak vermesi karşısında sol'un tepkisi ne olmuştur? Sol Birlik içindeki partiler hep bir ağızdan sosyal-demokrasi ile ittifak yollarını aramaya başlamışlardır. Hatta TKP, DYP'ni 'diktatörlük karşıtı güçler' içine koymuş, genel olarak 'burjuva muhalif güçleri' ile ittifakın yollarını aramaya çıkmıştır. Aynı şekilde Dev-Yol da 'elit ve toplum' arasında varolan bir çelişki keşfetmiş, Demirel'in demokrasi mücadelesi demogojisine kapılıp gitmiştir."** (Ocak 1986). Bu, sol'un durumunu açıkça ortaya koymaktadır.

Sol'un bu tavrına ilişkin örneklerimizi çoğaltabiliriz. Bildiri ve

gazetelerinde, "liberal-sosyal-demokrat yönetimlerin" işbaşına getirilmesi gereği ve direniş mücadelemizin buna engel olduğu vb. birçok konuyu ele aldılar. Hatta bazıları daha da ileri giderek, "cuntanın demokrasiye dönmemesinde PKK'nin yürüttüğü eylemler temel rol oynamaktadır" deme cüretini kendilerinde bulabildiler. Sol'un bu düşmanlığının nedenini bilmekteyiz. Tutmayan ve direniş mücadelemiz karşısında boşa çıkan bir çözümü dayatmak istemektedirler.

Yine bunlara ek olarak, 12 Eylül rejiminin, Partimizin mücadelesini ve Kürt halkının adını lekelemek amacıyla geliştirdiği bir komploya da geçtiğimiz günlerde tanık olduk. MİT, CIA benzeri güçlerle SÄPO'nun ortaklaşa düzenledikleri bir komplo ile Olof Palme katledilip, direniş hareketimizin adı bu cinayete karıştırılmak istendi. Türk basınında yazılanları okuduk. Nasıl büyük bir çığırtkanlıkla "Katil Apocu mu?", "Katil PKK'den" vb. biçimlerde cinayeti günlerce işleyerek, böylece MİT'in bu komploda oynadığı rolü gizlemeye çalıştılar. Bu uluslararası komplo daha sonra tamamıyla açığa çıktı. CIA'nın, MİT'in ve SÄPO'nun bu komploda oynadıkları rol de belirginlik kazandı.

Palme, kişiliği, kişisel olarak ABD'ye karşı tavır alışı vb. gibi nedenlerden dolayı CIA tarafından hedeflenirken, ulusal kurtuluş mücadelemizi ve öncüsü Partimizi uluslararası kamuoyundan tecrit etmek ve terörist iddiaları ile damgalamak için MİT tarafından katledilmesi kararı alındı. Yine SÄPO bu komploda işin organizesini üstlenmiştir. Fakat, planlarının istedikleri düzeyde gitmemesi ve bazı aksilikler bunların sonuca gitmesine engel olmuş ve Partimiz uluslararası bir komployu daha böylece boşa çıkarmıştır.

Bugün Kürdistan'da da faşist ordu birlikleri ile amansız bir mücadele yürütülmektedir. Bu mücadelede önemli bir aşamaya vardığımız gerçekliği, bugün kendisini

daha fazla göstermektedir. Geçtiğimiz yıl, silahlı direnişimizin artık sökülemeyecek bir biçimde Kürdistan'a temel attığının ispatı olmuştur. Bu temelde bugün TC ordusu ile amansız bir mücadele yürütmekteyiz. Ve bu mücadelede sistemin kendisi alternatif bulamadığı gibi, büyük bir çöküşü de yaşamaktadır. Bu orduya devrimci direnişimizi biraz daha dayattığımızda, tamamıyla çürümenin ve dağılmanın eşiğine gelecektir. Eğer biz gelişmeyi iyi değerlendirebilirsek, gelişmelerin daha da güçlü olacağı açıktır. Hele bir de PKK, halk ordusunu ileri sürerse, zaten bir yıllık gelişmeler karşısında tutunamayan ordu tamamıyla dağılmayı yaşayacaktır. Peki bunun karşısında siviller ne kadar dayanabileceklerdir? Bunlar daha şimdiden bir kaçış sürecini yaşamaktadırlar. Türk sivil politikacıları bugün Kürdistan'daki gelişmelerin karşısında ne yapabilirler? Aquino'nun bile ne yapacağı, sorunları nasıl çözeceği hala belli değil. Kaldı ki, Türkiye'de bu düzeyde bile gündeme giremeyen bir çözümün başarı düzeyi ne olabilecektir? Geçmişte Demireller, Ecevitler bu gelişmeler karşısında kaçar ay dayanabildiler? Evren-Özal çetesi bu kadar gücüne rağmen, altı yıldır varlıklarını zorla sürdürmektedirler. Diğerlerinin bizim karşımızda uzun süre dayanmaları ise daha zor bir olay. Daha önce de belirttiğimiz gibi, bunun tutması bizim hata yapmamıza veya imhamıza bağlıdır. Bu gerçekleşirse rejim biraz da olsa rahat nefes alabilir. Kendimizi geliştirip, yetkinleştirdikçe, rejimin çözümsüzlüğü daha da derinleşecektir.

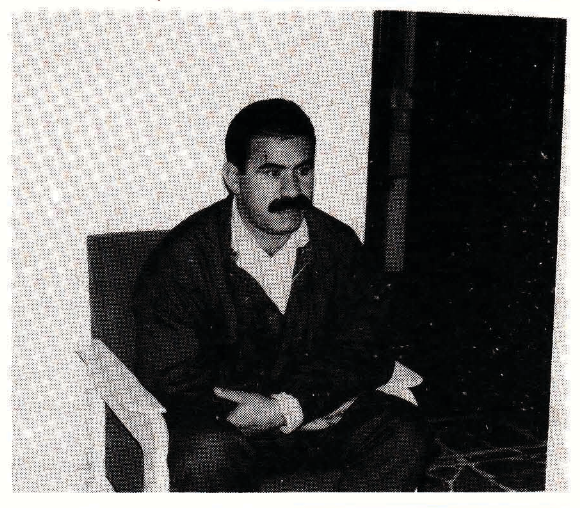
Türkiye'de bir sivil rejim işbaşına getirilecek midir? Bütün bu anlattıklarımızdan tabii ki böylesi bir rejimin geliştirilmeyeceği anlamı çıkmaz. Sivil rejimler de işbaşına getirilebilir. Nasıl ki, geçmişte Demireller, Ecevitler, Kenan Evren'i, Nurettin Ersin'i vb'ni desteklemişse, onlar da bugün onları destekler. Fakat, burada kavranması gereken, sivil rejimlerin de bir çözüm olamayacakları gibi, çürümenin bir belirtisini de teşkil edeceklerdir. Rejim önemli oranda askeri ve ekonomik olarak güç yitirmiş, ayakta kalma gücü zayıflamıştır.

Bizim tüm bu gelişmelerden çıkaracağımız sonuç nedir? Bugün hazırlıklarımız önemli bir safhada bulunmaktadır. 86-87 için hazırlıklarımız, ülke içinde ya da dışında olsun, muazzam bir aşamadadır. ERNK bayrağının resmen ilan edilişinin üzerinden geçen Kürdistan tarihinin siyasi anlamda ve sert kış koşulları bakımından en zor bir yılını az bir kayıpla, fakat güçlü bir atılımla kapatıyoruz. PKK sadece bu son bir-iki yılın ürünü olarak değil, daha çıkışından itibaren sol'un tüm olumlu özelliklerini bünyesine kattı. PKK bu konuda ideolojik olsun, siyasal gelişim seviyesi bakımından olsun ne kadar olumlu özellik varsa, bunları bünyesine alarak büyüdü ve kendisini egemen Parti durumuna getirdi. Yine 12 Eylül rejiminin dayattığı tasfiyeciliğe karşı, Türk ve Kürt solunun zayıflaması ve erimesinin tersine, PKK devrimci-yurtsever özelliklerini geliştirerek güçlü bir Parti durumuna gelmeyi başardı.

12 Eylül rejiminin dayattığı tasfiyeciliğe direnişle karşılık verdik. Zindanlar, bu direnişin odaklaştığı önemli bir merkez haline geldi. Mazlum DOĞAN yoldaşın cezaevlerinde geliştirdiği muazzam direnişçiliği vardır. Bundan sonra M. Hayri DURMUŞ, Kemal PİR ve diğer yoldaşların geliştirdiği bir direnişçilik ve bu direnişin önemli gelişmeleri ortaya çıkarması gerçeği vardır. Geçtiğimiz günlerde Hilvan-Siverek davasında yaşanan gelişmeler, bu direnişi bir kez daha güçlü bir temelde ortaya çıkardı. Verilen 23 idam cezasına karşı, bizzat haykırdıkları sloganlarla Partiye sahip çıkan bu yoldaşlar, aynı zamanda düşmanın geliştirmek istediği oyunları da boşa çıkarmışlardır. Diyarbakır zindanlarında 5 yıldır eşi görülmemiş bir işkence yaşanmasına rağmen, 20 bin sayfaya yakın bir savunma yapılmıştır. Bu Kürdistan tarihinde bu düzeyde ilk defa gerçekleştirilen bir savunmadır. Kitlesel bir güçle en yiğit bir direnişçilik sergilenmiştir. Bu davanın sonuçlarına yoldaşlarımızın sloganlarla verdikleri karşılık, aynı zamanda Pişmanlık Yasasının yırtılmasına da yol açmıştır. Bu Yoldaşlarımız, Af Yasasına ve Pişmanlık Yasasına karşı direnişi dayatarak, sömürgeci mahkemede bu eylemlerini bir gösteriye dönüştürerek, Kürdistan tarihinde en büyük meydan savaşlarından birini de böylece kazandılar. PKK'nin sloganlarının yükseldiği bu eylemde kazanan PKK'nin adı olmuştur.

PKK, sadece zindanlarda direnmekle yetinmedi. O'nun militanları ve savaşçıları bizzat kanlarıyla aynı zamanda Kürdistan dağlarında da direniş destanını yazdılar. 12 Eylül faşist rejiminin gelmesinden bu yana, özellikle de son iki yıl içerisinde direnişler sergilendi. Faşist rejim, yüzlerce sıradan insanı tutuklayarak ve işkenceye alarak onları zorla Kürtleştirdi, uyguladığı baskıyla binlerce insanı mücadele saflarına itti. Bugün direnen herkes, düşmanın dayattığı bu zoruna karşı PKK bayrağı altında birleşmektedir. Bu da mücadelemiz açısından önemli bir kazanımı oluşturmaktadır. Halkımızın kini, öfkesi artık içinde biriken ve dolan bir kin, öfke değil, PKK'de birleşerek, resmileşen ve düşmanın üzerine boşaltılan bir zehirdir. Bu kin ve öfke PKK saflarında giderek siyasal ve askeri bir orduya dönüşerek, önemli bir güç olarak gelişiyor. İşte bu gelişmeyi çok iyi görmeliyiz. Bu kin belki bugün örgütlü siyasi bir orduya tam manasıyla dönüşmemiştir, ama uyanış, bilinçlenme anlamında güçlü bir siyasal ordulaşma içine girilmiştir.

Bu düzeyde geliştirdiğimiz mücadele artık dünyaca biliniyor, görülüyor, tanınıyor ve destekleniyor. Bunun örgütlenmesinde ve güçlü bir temelde geliştirilmesinde önemli adımlar atılmıştır. Bu artık kadrolarımızın yerine getirmesi ve başarması gereken bir görevdir. Bugün ülkemizin çevre alanlarında ve yurtdışında yüzbinlerce PKK sempatizanı var. Bunların hepsi savaşa katılmak istiyor. Böylesi geniş bir

potansiyel küçümsenemez. Bu, bağrında binlerce kadro adayını barındırıyor. Yine, milyarlarca liralık maddi desteğin sunulmasını sağlıyor. Mücadelemizin şu son bir kaç yılını bile değerlendirdiğimizde görülecektir ki, gerçekten Kürdistan tarihinde bugüne kadar yaşanmamış gelişmeleri ortaya çıkarıyor. Uluslararası birçok çevreye açılınmış, ayrıca birçok güçle ilişki geliştirilebilecek bir düzeye gelinmiştir. Burada görülmesi gereken diğer bir gerçek ise, sadece Kürdistan halkının uyandırılması ile kalınmamış, aynı zamanda dünya halklarının Kürdistan için biraz da olsa uyanmaları sağlanmıştır.

Yapılan değerlendirmelerden de çok açık olarak çıkarılacağı gibi, bugünkü gelişmeler tamamiyle lehimizedir. Böylesi bir ortamda mücadelemiz önemli oranda gelişebilecektir. Gerek objektif ve gerekse subjektif koşullar, olumluluğun küçümsenemeyecek boyutta olduğunu göstermektedir. Açık ki, devrimi zafere ulaştırabilmemiz için bu şartların tek başına varolması fazla bir şey değiştirmez. Bu koşulları, bir başka temel şartın yerine getirilmesi ile tamamlamak gerekiyor. Peki bu şart nedir? Örgütlü, bilinçli öncü grubun da her bakımdan bu gelişmelere hazır olması gerekmektedir. Stalin'in bu konudaki değerlendirmesi iyi kavranmak durumundadır. *"objektif şartlar ne kadar olgun olursa olsun, eğer devrimin zaferi için örgütlü bir mücadele geliştirilemezse sonuca gidilemez"*, diyen Stalin'in bu değerledirmesini kendi gerçekliğimizde de iyi yaşamak durumundayız. Objektif koşulların tüm olgunluğuna rağmen bu, bilinçli ve örgütlü bir müdahale ile tamamlanmazsa en ufak bir gelişme bile sağlamak mümkün değildir. Lenin'in de belirttiği gibi, *"öncünün örgütlülüğü ve objektif koşullara gerekli karşılığı vermesi"* son derece önemlidir.

Bundan dolayı Parti kadrolarına, kadro adaylarına ve militanlarına çağrımız, öncünün rolüne mutlak anlamda soyunmaları ve bu görevin gereğini yerine getirmeleri olacaktır. Tarihimizin bu aşamasında, öncünün sayısı birkaç yüz de olsa, 1000 yıllık olumsuzluğu telafi edecek gücü gösterecek; sorumluluk anlayışı ve güvenle yükümlenmiş olduğu görevlerini böylesi bir dönemde öncüye layık bir düzeyde gerçekleştirecektir. İçinde bulunduğumuz yıl ve önümüzdeki birkaç yıl için, bu mutlaka başarılacaktır.

Halkların tarihlerinde köylülerin, aydınların ve militanların öncü rolü çeşitli nedenlerle yeterince ortaya konulmuş; kişilikler ve öncülüğün önemi tarihi süreç boyunca belirtilmiştir. Bunlar bizim için de doğrudur.

Denilebilir ki, bugün tarihimizde önemli bir rolü yerine getirmekle yükümlü bulunmaktayız. Sadece kendi tarihimiz açısından değil, bugün Ortadoğu halklarının ve Türkiye halkının mücadeleleri açısından da önemli bir rol oynamaktayız. Bugün türkiye'nin öncüsü de PKK olmak zorundadır. Objektif olarak Türkiye devrimini de sürükleyebilecek güç PKK'dir Tabii ki belli bir süreye kadar, oranın da öncüsü PKK'dir. Daha sonra burada da devrimci gelişmeleri kucaklayan güç ortaya çıkacaktır.

PKK sadece bu son bir-iki yılın ürünü olarak değil, daha çıkışından itibaren sol'un tüm olumlu özelliklerini bünyesine kattı. PKK bu konuda ideolojik olsun, siyasal gelişim seviyesi bakımından olsun ne kadar olumlu özellik varsa, bunları bünyesine alarak büyüdü ve kendisini egemen Parti durumuna getirdi. Yine 12 Eylül rejiminin dayattığı tasfiyeciliğe karşı, Türk ve Kürt sol'unun zayıflaması ve erimesinin tersine, PKK devrimci-yurtsever özelliklerini geliştirerek güçlü bir Parti durumuna gelmeyi başardı.

Ortadoğu'da bugün, özellikle İran-Irak savaşının çözümsüzlüğü, çelişkilerin artık dayanılamayacak boyutlarda gelişmesi, köklü bir çözümü de zorunlu kılmaktadır. Fakat Kürt milliyetçiliği fazla iş yürütememekte, çeşitli din ve mezhepler de çözümleyici olamamaktadırlar. Bu güçlerin mevcut durumu belli bazı siyasetlerin yürütülmesine zemin hazırlasa da, köklü bir çözümü getiremez.

Sosyalizm Ortadoğu'nun kıyılarına vurduğu zaman elbetteki klasik komünist partileri burada belli roller oynar duruma gelmişlerdir. Ama bunun daha çok olması gerektiği gibi olumlu değil, olumsuz bir tarzda gerçekleştiği açıktır. Bunlar, gelişmelere ve sosyalizm doğrultusundaki mücadelelere öncülük etmeleri bir yana, adeta kireçleşmiş bir ayakbağı haline gelmişlerdir. Günümüzde İran ve Irak'taki komünist partilerinin durumu bunun en açık kanıtıdır. Bu partiler bizzat tasfiyeciliği örgütlediler ve halen de bu konumlarını aşmış değildirler.

Sosyalizm adına sürdürülen bu ve benzeri hastalıklardan bahseden sadece biz değiliz. Malum komünist partilerin gerçeği ters-yüz etmek isteyen yöneticileri, bu cephede, her dönemde yapılan herşeyi en doğru şey olarak yansıtmayı, en küçük bir eleştiriye dahi yanaşma-

mayı sosyalizme ve sosyalist ülkelere bağlılığın bir göstergesi gibi saydılar ve savundular. Ama yakın zamanda gerçekleşen SBKP Kongresinde, hem de Sovyetler Birliği'nde mevcut olduğunu bizzat ifade ettikleri "bürokrasi","durgunluk", "dogmatizm, "yolsuzluk" gibi hastalıklardan bahsedildi. Bunların sorumluları mahkum edildi ve görevden alındı. Peki dün bu tür gerçeklere gözlerini kapayıp, ortalığı süt-liman gösterenler, bu noktada "kraldan daha çok kralcı geçinenler" bugün ne yapacaklar?

Belli ki Gorbaçov yönetimi bu hastalıkların ciddiyetini görerek üzerine yürümüştür. Sovyetler Birliği halkı bu gelişmeleri olumlu karşılamıştır. Bunlar bizim de iyimserlikle karşıladığımız, arzuladığımız gelişmelerdir.

Bu olumlu gelişmelerin kireç bağlamaya yüz tutmuş, sözünü ettiğimiz komünist partilerini ne kadar etkileyebileceği konusunda bir tahminde bulunmak oldukça güç. Arzu edilen odur ki Gorbaçov döneminin çözümleyici özelliği etkisini bunlardan başlayarak, El Salvador'da tıkatılmaya çalışılan-devrime, oradan Filipinler'de desteksiz bırakılan gerillaya kadar tüm devrimci gelişmeler üzerinde göstersin ve rolünü oynasın. "Barış içinde birarada yaşama ilkesinin" sağ reformist yorumu ve buna dayalı engelleyici politikalar terkedilerek, devrimci politikalara yönelinsin ve böylece dünyada olduğu gibi, Ortadoğu'da da devrimci çözümlere ulaşılabilsin, ya da böylesi çözümlere yolaçılabilsin.

Sonuç

Türkiye'de oynanmak istenen "demokrasicilik" oyunu Partimizin geliştirdiği direniş sonucunda tutmayacaktır. Direnişin geliştirilmesi bu oyunu boşa çıkaracaktır.

12 Eylül rejimine, SHP vb. güçler bugünden alternatif bir yönetim olarak hazırlanmaktadır. Bu konuda özellikle de SHP'ye şans tanınmak istenmektedir. Son günlerde, Kenan Evren eleştirilmeye başlandı. Sözde geliştirilen bu muhalefete böylece radikal bir görünüm kazandırılmaya çalışılmaktadır. Cuntanın başı Evren, "Beni de eleştirebilirsiniz", diyerek bizzat, yine diğerlerinde olduğu gibi, bu oyunu da kendi eliyle başlattı. SHP'den Evren'e birden eleştiriler yönelmeye başladı. Muhalefete biraz radikal bir çıkış yaşatılmak isteniyor. Hemen belirtelim bu da tutmayacaktır. Zaten yapılması gerekenler rejime önemli oranda yaptırıldı. Yeniden aynı oyunun oynanmasına ve tekrarlanmasına gerek kalmamaktadır. Çünkü gelecek olanlar da, farklı bir şey bilmemektedirler.

Başlangıçta 1983 olarak tespit edilen geçiş süreci, 85'e daha sonra 88'lere atıldı. Şimdi de Evren'in başta bulunduğu süreye kadar uzatılmak isteniyor. Rejimin bir alternatifi geliştirilemediğinden, süreç biraz daha uzatılıyor. Bu dönemde radikal bir çıkış da yaptırılmak isteniyor. SHP'ye tanınmış görünen bu şansı, SHP iyi kullanmak için, bir alternatif olarak kendisini örgütlenmeye ve işe Evren'in eleştirisinden başlayarak, kitlelerin önemli bir potansiyelini kendi etrafında örgütlemeye çalışıyor.

Genelde Parti tarihimiz ve özelde yakın Parti geçmişimizden çıkaracağımız dersleri bundan sonraki devrimci yaşamımızda iyi uygulayarak, bunun için harcanan tüm emekleri önemli bir özelliğimiz olarak koruyup, bu dersleri önümüzdeki dönemde öncünün örgütlenmesinde, kitlelerin birliğinin yaratılmasında, silahlı veya silahsız Parti önderliğinde gelişen tüm faaliyetlerin örgütlendirilmesinde kullanmak için; yeteneklerimizin sonsuz gücüne ve yaratıcı özelliğimize güvenerek cesaretle ileri doğru yürüyelim.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, Filipinler banzeri bir çözümün Türkiye'de yaşanması mümkün görünmemektedir. Belki sivil bir yönetim de işbaşına getirebilirler. Bu, çözüm olmadığı gibi, mevcut çözümsüzlüğü daha da derinleştirecektir.

Yine böylesi bir yönetim uygulanmasında iki koşulun dikkate alınması gerekmektedir. Biri, Türk egemen sınıflarının ordu geleneği ve her 10 yılda bir veya daha kısa aralıklarla yönetime müdahale özelliğidir. Diğeri ise, Partimiz önderliğinde güçlü bir Kürt ulusal hareketinin varlığıdır. İşte bu her iki özellik rejimin istediği gibi manevra yapma olanağını engellemektedir. Ordunun müdahalesiyle rejimin bugün en uç noktaya gelip dayanması, yeni alternatifleri de işlemez kılmıştır. Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin daha sağlam köklere sahip olduğu bir dönemde Parti Hareketimizi imhaları da mümkün görünmemektedir. Bu nedenle çözümsüzlük alabildiğine derinleşmektedir. Fakat, Türkiye ve Kürdistan'ın hassas öneminden dolayı emperyalizmin bu alandan öyle kolay kolay vazgeçmeyeceği açıktır. Bu nedenle sonuca gitme şansı olsa da olmasa da, birçok yöntemi Türkiye üzerinde uygulamaktan vazgeçmeyecektir. Emperyalizm kendisinden en ufak bir kopmaya bile müsamaha göstermemektedir.

Bu çerçevede soruna yaklaştığımızda önümüzdeki dönemin bu alan üzerinde önemli çatışmalara sahne olacağı açıktır. Ama biz direnişimizi güçlü kıldığımız, daha az hata yaptığımız oranda, tüm bunlardan kazançlı çıkmasını bilecek ve başarı sağlayabileceğiz.

Türkiye ve Kürdistan Halkı!

Bugün Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi önemli gelişmeler ortaya çıkarmaktadır. Bu tarihi kazanımlarımıza sıkı bir biçimde sahip çıkmasını bilelim! FKBDC ve ERNK bayrakları bugün önemli direniş olanakları yaratmaktadır Biz, bu cephe silahları temelinde son derece önemli gelişmelere ulaşabildik. Bu silahları yetkince kavrayıp, güçlü bir biçimde kullandığımızda daha güçlü gelişmeleri ortaya çıkarmamak işten bile değildir. O halde, diğer grupların bozgunculuklarını ve tasfiyeciliklerini ortaya koyarak, onların teşhirini geliştirelim! Bu önemli bir görev durumuna gelmiştir. Bu güçler, bugün sadece bozgunculuk yapmakla kalmamakta, aynı zamanda burjuvaziye kuyrukçuluk da yapmaktadırlar. Bu görevlerini başarmak için de, direniş hareketimize saldırarak, gelişimini engellemek istemektedirler. Bunun için her türlü saldırıyı geliştirmektedirler.

Tüm bu güçlerin saldırılarına ve her türlü zorluğa rağmen Hareketimiz direnişini geliştirmektedir Cephelerimizin varlığı bunun açık bir kanıtıdır. Öyleyse, geleceğimizi gerçekten güçlü bir temelde yaratmak için, cephe bayraklarına sahip çıkarak, direnişin yükseltilmesine tüm gücümüzle katılalım

Tüm Partili Militanlar ve Sempatizanlar

1986 Newroz'una ulaştığımız bugün de büyük gelişmelerin içinde bulunuyoruz. Partimizi bekleyen görevler, tarihi ve güncel özellikleriyle ortaya konulmuştur. Partimizin ortaya çıkışı son derece devrimci bir tarzda olmuştur. Aynı zamanda gelişmesi de öyle soylu ve direnişçi bir temelde olmuştur. Bugün böylesi gelişmelerle geleceğin üzerine yürüyoruz. Geleceğimiz, geçmişimizden ve tarihimizden çıkardığımız derslerin ışığı altında çok güçlü olmaya adaydır. Bu konudaki mevcut birikimler çok zengin. Her şeyden önce şehitlerin mücadeledeki yeri kıpkızıl bir şerit biçiminde hepimizi bağlıyor. Partilerin tarihinde bu kadar öncü kadrosunu feda eden bir parti ender gösterilebilir. PKK, yenilmezliğini gelişmesini şehitlerimizin bu kanları temelinde buluyor. Ve biz gerçekten büyük ve hiçbir şeyle değiştirilemeyecek kadar değerli olan şehitlerimizin sözcüleriyiz. O halde, sözcüler şehitlere layık olmasını bileceklerdir. Ne olursa olsun, şehitlerin PKK'de somutlaşması mutlaka yaşanmak zorundadır.

Bunun dışında sömürgeci-faşist zindanlarda bulunan direnişçilerimiz var. Bunlar da birçok görevin gerçekleştirilmesini bizlerden beklemektedirler. O halde, Partimizin şeref abidesi olan bu direniş değerlerimize karşı görevlerimizi sonuna kadar yerine getirmeliyiz. Hiçbir engel bu görevlerimizi yerine getirmekten bizi alıkoyacak bir düzeyde değildir.

Bundan sonrası için kesinlikle diyoruz ki, artık ortaya çıkan böylesi gelişmeler ışığında, her arkadaş kendisini yenilemeli ve güçlendirmelidir. Küçük-burjuva ruhsal belirtilerden tutalım da olumsuz yıkıcı faaliyetlere kadar, Partiyi güçlendirmeyen tüm tutumlardan, bunlara bilerek veya bilmeyerek olsun kapılanlar, kendilerini uzak tutmasını bilmelidirler. Birçok darbeyi bu yetmezliklerin aşılamamasından dolayı yediğimiz gerçeği çok iyi bilinmektedir. O zaman tüm Parti militanları ve sempatizanları olarak kendimizde gerekli yetkinleşmeyi ortaya çıkaralım. Bu en başta şehitlerimize ve tüm direniş abidelerine karşı saygının bir gereği olarak da uygulanmalıdır. Bu aynı zaman da bizim bir vefa borcumuz, onun da ötesinde bir görev anlayışımızdır. Böylesine temel gerekçemiz haline getirdiğimiz bir değerle hiç kimse oynama hakkını kendisinde görmemelidir.

Nereden kaynaklanırsa kaynaklansın yetersizliklere hemen gerekçe bulunmamalıdır. Parti, size sonsuz bir gelişme imkanı sağlıyor. Özgürlük kadar değerli bir şeyin olmadığını sıkça söylüyoruz. Partimizin özgürlüğü geliştirme görevi bir şeref ve onur olarak önümüze konmuştur. O halde, bunu göz bebeğimiz gibi korumasını ve büyütmesini bilelim!

Kadrolarımız, kadro adaylarımız bu temelde eğitimlerine ağırlık vermelidirler. Parti için bugün en başta gelen değerlerden birisi militan kadro birikimini sağlamaktır. Bu olmadan bir adım bile atmak mümkün değildir. Davayı savunanlar olmadan dava nasıl geliştirilecektir. Biz bu nedenle militan kadro birikimimizin ideolojik, politik, eylemsel gelişmesini sağlıklı bir temelde geliştirmek için yoğun bir faaliyet yürütmekteyiz. Bugün bizleri bakleyen ve yerine getirmemiz gereken görevler var. Bu nedenle bunlara eskisi gibi yaklaşmayalım ve eskisi gibi yaşamayalım. Görevlerimizin başarılması için geleceğin üzerine güçlü bir temelde yürüyelim.

Genelde Parti tarihimiz ve özelde yakın Parti geçmişimizden çıkaracağımız dersleri bundan sonraki devrimci yaşamımızda iyi uygulayarak, bunun için harcanan tüm emekleri önemli bir özelliğimiz olarak koruyup, bu dersleri önümüzdeki dönemde öncünün örgütlenmesinde, kitlelerin birliğinin yaratılmasında, silahlı veya silahsız Parti önderliğinde gelişen tüm faaliyetlerin örgütlendirilmesinde kullanmak için; yeteneklerimizin sonsuz gücüne ve yaratıcı özelliğimize güvenerek cesaretle ileri doğru yürüyelim.

1986 Newroz'unu böylesi büyük gelişmelerle karşılayan Partimizin gerçek ve ona layık militanları olmak için, her zamankinden daha fazla bir güçle ve yaratıcılıkla görevlerimizin üzerine yürüyelim!

*Yaşasın Halkımızın Şanlı Direniş Geleneği Newroz!

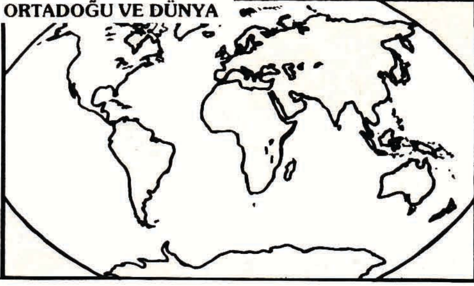
*Yaşasın Öncü Güçlerimiz PKK-ERNK-HRK

Impressum
V.i.S.d.P
I. Kadah
Aachener Str. 514-520
5000 Köln 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÛN
Postfach: 10 16 83
5000 Köln 1

Ödeme Adresi
Deutsch Bank-KÖLN
I. Kadah
Konto Nr: 35 16 036
BLZ: 370 700 60

Danimarka	6.50 dkr.	Norveç	5.00 nkr.
Avusturya	15.00 s.	Fransa	5.00 ff.
İngiltere	0.50 £.	İsviçre	2.00 sfr.
Hollanda	2.50 hfl.	İsveç	5.00 skr.
Belçika	50.00 bfr.		

ABD LİBYA'YA SALDIRDI

Emperyalizmi Ayakta Tutma Çabaları

ABD emperyalizminin uzun süreden beridir Libya'ya karşı başlattığı saldırılar 15 Nisan günü üst boyutlara çıkarak açık bir savaş halini aldı. İngiltere'deki ABD üslerinden havalandıkları belirtilen 18 F-111 bombardıman uçağı ile Akdeniz'deki 6. Filoya ait gemilerden kalkan 15 adet A-6 ve A-7 tipi jet uçağı, gece saat 02.00 sularında Libya'nın başkenti Trablus ile Bingazi kentlerine karşı hava saldırılarına başladılar. Saldırı sırasında, aralarında, Libya lideri Kaddafi'nin evinin de yeraldığı El Aziziye Kışlası ile liman tesisleri, havaalanları, hava üsleri, çeşitli ülkelerin büyükelçilikleri ve sivil halkın yerleşim yerlerinin de bulunduğu birçok hedefe onbinlerce tonluk bomba yağdıran ABD savaş uçakları tam bir terör estirdiler. Libya halkına yöneltilen bu alçakça saldırı sırasında, daha sonra resmi yetkililerce verilen bilgilere göre, aralarında çok sayıda kadın ve çocuğun bulunduğu 37 kişi ölürken, 93 kişi de yaralandı.

ABD emperyalizminin gözüdönmüş saldırganlığının en üst boyutlarda sergilendiği bu hava saldırısı, Vietnam'a karşı geliştirilen bu türden saldırılardan sonra başvurulan en büyük çaplı hava saldırısı olarak nitelenmektedir. Hatırlanacağı üzere, ABD emperyalistleri, henüz bağımsızlığına yeni kavuştuğu bir dönemde Kuzey Vietnam'a karşı da yoğun hava saldırıları düzenlemiş, binlerce masum Vietnamlı, ABD uçaklarından yağdırılan bombalar altında can vermiştir. Savaş kışkırtıcılığını ve mazlum dünya halklarına karşı saldırılarını hiçbir dönemde durdurmamış olan ABD emperyalistlerinin, Libya halkına karşı giriştikleri bu son saldırı, ABD'nin tehlikeli politikalarının bir üst aşamaya ulaşarak devlet terörünün artık resmi bir politika olarak daha da pervasızca hayata geçirilmekte olduğunu göstermektedir.

ABD savaş uçaklarının bombardımanı esnasında yıkılan bir binanın enkazı altından sivil halktan birçok kişi kurtarıldı

ABD emperyalizminin Libya'ya yönelik bu son saldırısı, Ortadoğu'da kendisi için çıbanbaşı olarak nitelediği bu devlete karşı yıllardır uygulayageldiği saldırgan politikanın yeni bir halkasını teşkil etmektedir. ABD, her dönemde kendi emperyalist politikalarına karşı tavır almış bulunan Libya'nın mevcut yönetimini alaşağı etmek için yıllardır provakasyon üzerine provakasyon düzenlemektedir. Sık sık Libya önlerinde askeri tatbikatlar yapmaktan Libya karasularını ihlal etmeye, ekonomik ambargolar uygulamaktan siyasi saldırılara kadar her yol ve yöntemle Libya'ya karşı alçakça bir saldırganlık politikası sürdüren ABD, zaman zaman bunu silahlı saldırılar düzeyine de çıkarmaktadır. 1981'de örneği görülen bu saldırılar geçtiğimiz ay Sirte Körfezinde iki Libya gemisinin batırılması ile devam etmiş ve nihayet nisan ortalarında her türlü uluslararası kuralı ayaklar altına alarak, egemen bir devlete karşı askeri saldırı düzenleme noktasına gelip dayanmıştır.

Her dönemde ABD emperyalizmine karşı kararlı bir tutumla direnmiş olan Libya yönetimi ve halkı, bu son saldırı sırasında da aynı kararlılıkla karşı koymuş, bağımsızlığına ve özgürlüğüne yönelen emperyalist saldırıyı boşa çıkarmak için her türlü çabayı sergilemiştir. Saldırgan ABD uçaklarına ateşle karşılık verilmiş; bazı uçaklar amaçlarına ulaşamadan geri dönmeye zorlanırken, üç uçak da düşürülerek pilotları halk tarafından linç edilmiştir. Saldırı sonrasında sokaklara dökülen Libya halkı, ABD emperyalizmi ve saldırgan Reagan yönetimini lanetleyen gösteriler yapmış; ülkesine ve yönetimine bağlılığını dile getirerek savaş azmini haykırmıştır. Libya yönetimi de ABD emperyalistlerinin saldırılarının karşılıksız bırakılmayacağını ifade ederek, NATO üsleri ile diğer saldırı yuvalarına karşı eyleme geçeceklerini açıklamışlardır. Nitekim, ABD hava saldırısının ardından İtalya'ya ait Lampedusa Adası'ndaki bir ABD haberleşme merkezi bombalanarak, tesisler tahrip edilmiştir.

ABD hava saldırısı ardından iyice gerginleşen ortamın daha da büyük gelişmelere gebe olduğu; Libya'nın ulusal güvenliğini ve egemenlik haklarını korumak için elinden gelen herşeyi yapmakta kararlı davranacağı, buna karşılık, Libya yönetimini her ne pahasına olursa olsun devirme amacında olan ABD'nin de hiçbir uluslararası kuralla bağdaşmayan gözüdönmüş saldırganlığını sürdüreceği görülmektedir.

ABD Saldırganlığının Ardındaki Nedenler

ABD, Libya'ya karşı saldırılarını geçmişten beri "Libya'nın terörizmi desteklediği ve Kaddafi'nin terörün başı olduğu" tezine dayandırmaktadır. Bu görüşü doğrultusunda Avrupalı emperyalistlerle tam bir işbirliği içinde yoğun karalama ve propaganda faaliyetleri yürütmüş ve kamoyunu bu görüş doğrultusunda önemli oranda şartlandırmayı da başarmıştır. Böylece, Libya'ya karşı girişeceği her türlü saldırıda kendisine bir "haklılık zemini" yaratmayı hedeflemiştir. Geçen ayki saldırılarında, Roma ve Atina havaalanlarında patlayan bombaları gerekçe yapan ABD saldırganları, 15 Nisan'daki saldırıları için de bir TWA uçağında ve son olarak Berlin'de ABD askerlerinin yoğun olarak gittiği "La Belle" diskoteğinde bomba patlamasını gerekçe yapmıştır. ABD, Berlin'deki dikotekte meydana gelen patlamayı bizzat Kaddafi'nin emriyle Libya elçiliğinin gerçekleştirdiğini ve bu konuda ellerinde kesin deliller bulunduğunu iddia etmektedir. Buna karşılık, soruşturmayı yürütenler ile Batı Almanya yetkilileri bu konuda ellerinde somut delil bulunmadığını belirtmektedirler. Ancak, şurası çok açıktır ki, ABD için, böylesi kanıtların bulunup bulunmaması değildir sorun. O bir kez saldırı yapmaya karar verdikten sonra gerekçeler icat etmekte hiç zorluk çekmemekte, ihtiyaç duyduğu "gerekçeleri" gerektiğinde kendi ajanları vasıtasıyla da yaratabilmektedir. Sorun böyle olunca şu bir kez daha açıkça ortaya çıkmaktadır ki, Libya'ya karşı saldırganlığın ardında yatan nedenler hiç de şurada burada patlayan bombalar değildir. Bu bahaneler "çalınan minareye uydurulan kılıflar"dan öteye gitmemektedir. Yoksa, "terörizme karşı mücadele" adına ABD emperyalistlerinin ortaya koydukları eşi görülmedik devlet terörü ne ile açıklanabilir? Bu tavırla, İsrail siyonistlerinin geçmişten bu yana başvurdukları devlet terörünü meşrulaştıran, onu teşvik eden ve her türlü uluslararası kuralı ayaklar altına alarak "orman kanunu" uygulayan en büyük terörist ABD emperyalistleri ve en başta da kovboy eskisi Reagan dır.

Şurası çok açıktır ki, ABD emperyalistleri Libya'yı, mevcut yönetimi ve uygulamaları nedeniyle, Ortadoğu'daki çıkarlarına yönelik ciddi bir tehlike olarak değerlendirmekte ve onun bu konumundan son derece rahatsız olmaktadırlar. Libya, geçmişte ülkede bulunan ABD üslerini yeni yönetimi eliyle kopartıp atmış ve bugüne kadar ABD emperyalizmine karşı halkı ve yönetimiyle kararlı bir mücadele yürütmüştür. ABD emperyalizminin baskı, tehdit ve saldırıları karşısında boyun eğmeyerek bu politikasında ısrar etmiştir. Başta Filistin direnişi olmak üzere bölgedeki ilerici-devrimci mücadelelere aktif destek sunmuş, onların çıkarlarını savunmuştur. ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki beşinci kolu İsrail siyonizmine karşı, Suriye ve İran'la birlikte "Red Cephesi" içinde yeralarak İsrail'e ve "Camp David" anlaşmasıyla onunla işbirliği içine giren Mısır'a karşı mücadele etmiştir. ABD emperyalizminin Suudi Arabistan ve Ürdün eliyle Filistin Devrimine dayattığı tasfiye planına karşı çıkmıştır. O'nun Ortadoğu'ya yönelik karşı-devrimci politikalarına karşı her zaman sesini yükseltmiş, bu politikaların hayata geçirilmesi önünde önemli bir engel teşkil etmiştir. İşte, ABD emperyalizminin Kaddafi önderliğindeki Libya'ya karşı böylesine tahammülsüz ve saldırgan olmasının nedenleri bunlar ve benzerleridir. ABD, Ortadoğu'yu kendisi için dikensiz bir gül bahçesi haline getirmek ve politikalarını rahatça yürürlüğe koymak için her şeyden önce gözüne en çok batan dikeni koparıp atmayı hedeflemekte ve bu amaçla Kaddafi yönetimini devirmek istemektedir.

Nitekim, geçmişten beri gizli istihbarat servisleri eliyle birçok kez Kaddafi'yi öldürme teşebbüsünde bulunan ABD emperyalistleri, bu planların başarısızlığa uğraması ardından bizzat harekete geçmişlerdir. Saldırı sonrasında bir açıklama yapan ABD Dışişleri Bakanı George Shultz, saldırıdaki amaçlarının, Libya ordusu içindeki Kaddafi karşıtlarına bir işaret ve cesaret vermek olduğunu açıkça ifade etmiştir. Yapılan plan gereğince, bir yandan Libya'ya karşı girişilen fütursuz saldırı ile tüm dünya halkları ve ilerici insanlığına bir gözdağı verilerek sindirilecek, diğer yandan da Libya'daki rejim aleyhtarları ve ABD uzantılarının harekete geçmesi sağlanarak Libya'da ABD yanlısı bir yönetim işbaşına getirilecektir. Bu amaç gereğince, hava saldırısının başlamasının hemen ardından Libya'ya yönelik olarak yapılan yayında Amerika'nın Sesi Radyosu'ndan üst üste, "Kaddafi'yi devirin" çağrıları yapılmıştır.

ABD Saldırısına Tepkiler

ABD emperyalizminin Libya halkına yönelik saldırısı tüm dünya çapında büyük tepkiler ve endişeler uyandırmıştır. Çeşitli çevreler, savaşın yayılarak daha büyük boyutlara ulaşmasının endişesini duyup, her iki tarafa da "itidal" tavsiye ederken, ABD emperyalistlerini dünya barışını tehlikeye sokacak çok tehlikeli yönelimler içerisine girmekle suçlamışlardır.

ABD emperyalistleri giriştikleri bu saldırılarında, İngiltere, Batı Almanya ve Kanada dışındaki müttefiklerinden dahi onay alamamış, eleştiriye uğramışlardır. İngiltere en açık bir dille saldırıyı onaylar ve ortak olurken, B. Almanya ve Kanada, "Libya'nın terörizmi desteklediği" yolundaki ABD iddialarına katıldıklarını ve ABD'nin "meşru savunma hakkını(!)" onayladıklarını açıklamışlardır.

Öte yandan Fransa, ABD saldırı uçaklarının kendi hava sahasını kullanmasına izin vermez ve saldırıyı onaylamazken; İtalya, Yunanistan, İspanya ve Belçika gibi ülkeler de saldırıyı kınayarak, ABD'yi Akdeniz'de gerilimi arttırmakla suçladılar.

Ortadoğu'daki çeşitli ülkeler de ABD saldırısını kınayarak, ABD yönetimini yeni savaşlara ortam açmak ve uluslararası kuralları çiğnemekle suçladılar. Bazı ilerici ülke ve çevreler de Libya'ya desteklerini dile getirdiler.

Diğer taraftan, SSCB, ABD saldırısını "devlet terörizmi" olarak niteleyerek ağır bir dille eleştirirken, Demokratik Alman Cumhuriyeti saldırıyı, "devlet terörizminden öte, bir vahşet" olarak niteleyerek lanetledi. Bağlantısız Ülkeler de yaptıkları bir açıklamayla ABD saldırısını kınarken, başını Hindistan ve Küba Dışişleri Bakanlarının çektiği ve altı ülkenin temsilcilerinin katıldığı bir heyeti Libya'ya göndererek Bağlantısız Ülkelerin Libya'ya desteğini dile getirdiler. Çin de yaptığı bir açıklamayla, ABD'nin Libya topraklarına ve bağımsızlığına tecavüz etmemesini istedi.

ABD emperyalistlerinin Libya'ya yönelik saldırısı, tüm dünya çapında ilerici insanlığın derin nefretini üzerine çekmiş ve onbinlerce insan sokaklara dökülerek, ABD elçilikleri önünde gösteriler düzenleyerek ABD emperyalizmini lanetlemişlerdir. İlerici insanlık böylece, "terörizme karşı savaş" teraneleri ile en büyük terörizmi uygulayan ve Libya halkını boğazlama hakkını kendisinde gören ABD'nin bu politikasını onaylamadığını ve hiçbir demogojinin bilincini karartamayacağını ortaya koymuştur. Başta İngiltere, B. Almanya, Yunanistan ve Hollanda gibi ülkeler olmak üzere, Avrupa'nın dört bir yanında onbinlerce kişi mitingler düzenleyerek ABD emperyalizminin saldırganlığını ve Avrupa emperyalizminin ona sunduğu desteği lanetlemiş; Libya halkının haklı mücadelesiyle destek içinde olduğunu ilan etmiştir.

ABD emperyalistlerinin bu saldırısına karşı alınan kararlı tutumlar ve Avrupalı bazı devletlerin saldırıyı açıkça destekleyememesi ABD emperyalizminin dünya halklarının gözünde iyice tecrit olduğunu ve ona bu saldırgan politikalarında destek verenlerin de bu tecrit çemberinden kurtulamayacağını bir kez daha gözler önüne sermiştir. Tüm dünya kamuoyunu hiçe sayarak saldırılar geliştiren ABD emperyalizmi, istediği gibi her yerde at oynatamayacağını görmüş, geri adım atmak zorunda kalmıştır. Saldırı sonrasında müttefiklerini, kendisine destek vermemekle suçlayan ABD, kendisini saldırgan politikasında yalnız bırakılmış hissetmiştir. Libya olayı, emperyalistlerin kendi içindeki çelişkilerini bir kez daha gözler önüne sermiştir. Ancak ABD'nin askeri saldırılarını onaylamayan Avrupalı birçok emperyalistin kendisiyle diğer konularda ve Libya'ya karşı tavır alınması gerektiği konusunda fikir birliği içinde olduğunu belirtmek gerekir. Emperyalistler arası çelişki, amaçta değil, yöntemde kendisini ortaya koymaktadır. Nitekim, ABD saldırısı sonrasında Ortak Pazar, bir toplantı yaparak Libya'nın Avrupa'daki temsilcileri ve Libya vatandaşlarına karşı birçok sınırlayıcı önlemi karar altına almıştır.

Sonuç olarak, ABD'nin Libya'ya yönelik saldırısı hem askeri ve hem de siyasi bakımlardan kendisi açısından bir yenilgiye dönüşmüş ve ABD emperyalistleri amaçlarına

Devamı Syf: 22'de

FİLİPİNLER:

DİKTATÖRÜN SONU, GERİLLA HAREKETİ VE YENİ BAŞKANI BEKLEYEN SORUNLAR

BİLİNMEYEN FİLİPİN'İN KEŞFİ

Filipinler, Güneydoğu Asya'da Pasifik Okyanusu, Çin Denizi ve Celebes Denizi ile çevrili 7.100 ada ve adacıktan oluşmaktadır. 297.000 km²'lik bir yüzölçüme sahip olan Filipinler'de nüfusun %85'ni Malay ırkı oluşturmaktadır. Bunun yanısıra, Endonezyalılar, Çinliler, Araplar, Hintliler, İspanyollar, Amerikalılar ve Negritolar da sınırlı ölçüde, bu ülkede bulunmaktadırlar. Zengin bakır, altın, manganez, demir, nikel, krom, petrol, kömür vd. maden yataklarına sahip olan Filipinler, aynı zamanda stratejik-coğrafik bir konuma da sahiptir.

1521 yılında Portekizli Kaşif Macellan'ın Filipinler'i keşfetmesinden önce Avrupalılar böylesi bir ülkenin varlığından habersizdiler. Bu yıllarda Macellan, Kristof Kolomb, Vasgu de Gama, Amerikan Vespuci gibi kaşifler, Avrupa kıyılarından okyanuslara açılarak, yeni toprakların keşfine çıkarlar. Aynı dönemde dünyanın bilenemeyen birçok yeri gibi, Filipinler de Avrupalılar tarafından keşfedilir.

Macellan'ın Filipin topraklarına ayak basması ile birlikte, Portekizliler'in yaklaşık 43 yıl süren egemenlikleri de kurulur. 1542 yılına gelindiğinde, yeni toprakların bulunması için kaşifler çıkaran İspanyollar da Filipinler üzerinde ikinci bir güç olarak egemenlik kurma mücadelesine katılırlar. İspanyollar ile Portekizliler arasında savaş 20 yıl kadar sürer. 1564 yılında İspanyollar, Portekizlileri yenerek, Filipinler'i egemenlikleri altına alırlar. İspanyol sömürgecileri buraya İspanya Kralı Philipp'in adını takarlar. Bu tarihten itibaren bu ülkenin adı (Philipp) Filipin olarak tarihe geçer.

İspanyollar bu alanda egemenliklerini sağlamlaştırmak için en önemli araç olarak, Hıristiyan dinine sarılırlar. Peşpeşe Filipin'e gönderilen din adamları, İspanya'ya bağlılığı aşılarlar. Önemli oranda başarılı da olan bu politikaya karşı, 14 ve 15. yy'da buraya göç eden Arap tüccarları ve din adamları vasıtasıyla yayılan ve ülkenin güney kısımlarında bulunan müslüman kesimler direnirler. Fakat buna rağmen, İspanyollar adaların hemen hepsinde egemenliklerini kurarlar.

Ülkenin ekonomisini ve ticaretini tümüyle ellerine alan İspanyollar ancak, 1815'lerden sonra, sınırlı olarak yerli bir komprador kesimin de rol oynamasına olanak tanıdılar. İspanya tarafından atanan bir İspanyol genel valisi ile yönetilen Filipin'de 19. yy'a doğru, Acapulco ihracı, yerini şeker, kenevir, Hindistan cevizi, tütün ve çivite bırakır.

Portekiz'i safdışı bırakarak, uzun yıllar Filipin'in tek hakimi olan İspanya'yı 1762'den itibaren İngiltere rahatsız etmeye başlar. İngiltere ve İspanya arasında egemenlik savaşı zaman zaman şiddetli boyutlara ulaşsa da, İspanya İngilizleri de safdışı etmede başarılı olur.

1869'da Süveyş kanalının açılması, bir bütün olarak ticareti hızlandırırken Avrupalı sömürgecilerin, sömürgeleriyle ticaretini daha da canlandırmıştır. Buna bağlı olarak, İspanya'nın Filipinler'den dahafazla ticaret ürününü Avrupa pazarlarına çekmesi mümkün hale gelirken, birçok ürünü ve yatırımı, Filipin'e aktarması da gerçekleşmiştir. Bunun sonucu olarak, 19. yy. sonlarına doğru, başta demiryolu yapılmak üzere, irili-ufaklı çeşitli fabrikaların da kurulmasına girişilmiştir. Bu işletmelerde kalabalık olmasa da bir işçi sınıfı ortaya çıkarken, limanlarda da komprador bir burjuva tabakası oluşmuştur. 19. yy'ın sonlarına geldikçe komprador burjuvazi olsun, işçi sınıfı olsun daha belirgin olarak ekonomik yapıda görünmeye başlamışlardır. Bu durum Filipin'in yapısında önemli değişiklikler ortaya çıkarmıştır.

İngiltere ve İspanya arasında patlak veren 7 yıl savaşında, İspanya'nın yenilgisi, Napolyon savaşları ve Fransa'nın İspanya'yı işgali, ABD'nin yayılma manevraları, Latin Amerika halklarının bağımsızlık hareketleri, ülke içerisinde Cumhuriyetçiler ile Monarşistlerin mücadelesi İspanya hükümetini yıpratmanın yanısıra, ekonomik olarak da güç duruma sokmuştur. Bunun üzerine İspanya, sömürgelerindeki sömürüsünü daha da arttırma yoluna giderek, içine düştüğü bunalımı aşmaya çalışmıştır. Bu durum ise sömürgelerde tepkilerin artmasına yol açmıştır. Bunlardan biri de, Filipin'dir. 23 Ağustos 1896'da ilk ayaklanma başlar. Ayaklananların safları kısa sürede onbinlerce isyancı ile dolar. Fakat başarıya gidemeyerek, kısa sürede ezilirler.

Aynı dönemde ABD'nin de Filipin üzerinde egemenlik mücadelesi başlar. İsyancılarla da temasa geçen ABD, bağımsızlık vaadi ile yeniden harekete geçmelerini sağlarken, aynı zamanda İspanya ile de bir savaşa tutuşur. Bu çatışmadan karlı çıkan ABD, 1898'de o dönemin parası ile 20 milyon dolar karşılığında Filipinler'i İspanya'dan tam anlamıyla satın alır. Bu tarihten itibaren Filipin artık ABD'nin bir sömürgesi olarak adından bahsettirmeye başlar. ABD'nin 1900'lere doğru ele geçirdiği Filipinler'deki egemenliği bugün de devam etmekte; ABD bu adalardaki varlığını korumak için çeşitli manevralara başvurmaktadır.

ABD EGEMENLİĞİ VE FİLİPİN'İN DEĞİŞEN KADER ÇİZGİSİ

İspanyolların Filipin'i ABD'ye satması ardından çatışmalar durmamakla birlikte, ABD'nin egemenliğini kurması önünde bir engel oluşturamadı. 1946 yılına kadar adalar topluluğu üzerindeki egemenliğini klasik bir sömürgecilikle sürdüren ABD, II. dünya savaşı sonrasında klasik sömürgeleri elde tutmanın zorlaşması ve Filipin'de gelişen bağımsızlık hareketinin etkisi ile, sözde bir bağımsızlık tanıyarak yeni-sömürgeciliği geliştirmeye başladı.

II. dünya savaşında Filipinler'i işgal eden ve adaların bir bölümünü ele geçiren Japonların Amerikalılardan erken davranarak, bağımsızlık tanımaları, ABD ve Japonların çatışmalarını daha da kızıştırmıştır. II. dünya savaşından Japonların yenik olarak çıkması, bu alanı da ABD'ye terketmesine yol açtı.

ABD, adaların tek hakimi olarak artık istediği gibi, Filipin'i yönlendirme gücüne de erişiyordu. Yönetime sadık uşaklarını getirirken, onlar eliyle sömürüyü istediği oranda derinleştiriyordu. Bunun dışında önemli bir askeri gücünü de buraya taşırarak, bu alanı kendisi için bir saldırı üssüne dönüştürmeye çalışmıştır. Filipin'in Güneydoğu Asya'daki stratejik konumu dikkate alındığında, ABD için bulunmaz bir üs alanı oluşturmaktadır.

1954'de kurulan SEATO paktının önemli bir üyesi durumuna getirilen Filipin, aynı zamanda ABD için de vazgeçilmez bir üs alanını oluşturmaktadır. ABD'nin birçok üssünün yanısıra, dünya çapındaki askeri üslerinin en önemlileri olarak nitelendirilen, biri deniz, biri hava üssü olmak üzere iki önemli üssü Filipin'de bulunmaktadır. "Subic Bay" deniz ve "Clark Field" hava üssü olarak da adlandırılan bu iki üs, ABD'nin Güneydoğu Asya'daki varlığının can damarını teşkil etmektedir. ABD'nin Filipin politikasının önemli bir odağını da bu üsler oluşturmaktadır. "Keep the bases" olarak da adlandırılan "üsleri elinde tut" politikası, ABD'nin girişimlerinin temelini oluşturmaktadır. Üslerin yitirilmesi aynı zamanda Filipinler'in de gözden çıkarılması anlamına gelecektir.

1946'dan itibaren ABD'nin yenisömürgesi durumuna gelen Filipin'in kader çizgisi, ABD'nin önemli bir jandarması olma yolunda hızla değişmiş ve bugün tamamıyla pekişmiştir. ABD birçok politikasını bu alanda uygulama olanağına daha fazla sahip bir durumdadır. Filipin, ABD'nin önemli bir üssü olarak, artık Güneydoğu Asya'da yerini almış ve önemli bir saldırı üssü haline gelmiştir.

KOMÜNİST PARTİSİ'NİN KURULUŞU VE GERİLLA MÜCADELESİ

7 Kasım 1930'da Crisanto Evangelisto öncülüğünde Filipinler Komünist Partisi kurulur. Komünist Partinin kuruluşu ile birlikte, işçi grevleri, köylü hareketleri ve öğrenci gösterilerinde bir artış meydana gelir. 1931-35 yılları arasında bu gösteriler artarak devam eder. Bu durum karşısında büyük oranda tedirgin olan hükümet, FKP'ni yasadışı ilan ederek, partinin önde gelen birçok yöneticisini tutuklar. Parti legal olarak kurulduğundan, yönetim için birçok yöneticiyi tutuklamak fazla zor bir iş olmaz. Fakat önemli darbe alınmasına rağmen, FKP kitle hareketlerini ve bağımsızlık çalışmalarını sürdürür. Bu eylemliliğin ilk sonuçları, toplum yaşamında önemsiz bazı düzenlemelerin ortaya çıkmasına yol açan bazı kanunların kabul edilmesi olur. 1933'de çıkarılan Hare-Hawes-Cutting kanunu yerine, 1934'de Tydings-Me Duffic kanunu çıkarılır. Her iki kanun da bazı önemsiz değişiklikler ortaya koyar. Fakat, ilk başbakan Quezon ile imzalanan bir antlaşmada ABD, 4 Temmuz 1946'da Filipin'e "tam bağımsızlığını" vereceğini taahhüt eder. Bu, adanın toplumsal ve siyasal yaşamında bazı değişiklikleri birlikte getirir. Örneğin 1931'de tutuklanan Komünist Parti önderleri, aynı dönemde serbest bırakılırlar. Filipin tarihinin daha ileri dönemlerinde bu olayın benzer birçok örneğinin daha ortaya çıktığını görmekteyiz.

Filipin Komünist Partisi ile Filipin Sosyalist Partisi 1934'de birleşirler. Bu birleşme süresinde Komünist Partisinin içerisine birçok küçük-burjuva ajan da sızdırılır. Giderek parti yönetiminde önemli derecede söz sahibi olan bu unsurlar, Aralık 1948'de, Komünist Partiye, ABD'ye ve Filipin hükümetine bir sadakat muhtırası verdirirler.

Komünist Parti içerisindeki bu mücadele, partinin 1968'de yeniden kurulmasına kadar devam eder. Lava ve Tarue adlı küçük-burjuva önderler, partiyi ABD'nin peşinde dolaştırarak, önemli oranda darbe yemesine yol açmıştır. Denilebilir ki, partinin en önemli zaaflarından biri budur.

Japonların 1941 sonlarında Filipin'e saldırarak işgal çabalarına karşı, FKP önderliğinde Japon Aleyhtarı Halk Ordusu (HUKBALAHAP) kurulur. Japonların adalara egemenlik savaşına karşı direniş hareketini geliştirirler. 1943 yılında Japonlar, ABD'den daha baskın çıkma amacıyla Filipin'de kendisine bağlı bir kukla hükümet kurdurtarak, "bağımsızlık" tanır. Fakat buna rağmen HUKBALAHAP önderliğindeki silahlı direniş hareketi devam eder. HUKBALAHAP hareketi içinde ABD ajanlarının gerçek hedeflerini saptırdığı bazı birlikler, Japonlara karşı zafer kazanan ABD birliklerini sevinçle karşılama gibi bir zaaf içine düşer. ABD'nin cevabı ise çok sert olur. Karşılamaya katılan tüm birlikleri silahsızlandıran ABD, aynı zamanda büyük bir katliam da gerçekleştirir. Buna rağmen, ülkenin değişik bölgelerinde HUKBALAHAP birlikleri ABD'ye karşı direnişlerini sürdürürler. Hareket ikiye bölünmüş, bir kısmı ABD ile işbirliğine yönelirken bir kesimi de direniş yolunu seçmiştir.

Gerilla savaşının geleceği fazla parlak olamayacak, ABD'nin geliştirdiği yeni-sömürgeci uygulamalar karşısında tutunamayıp, 1950'de parti ve ordu ağır darbeler alacaktır. Yenilginin en önemli nedeni, izlenen çizginin zaaflarla dolu olmasının yanısıra, silahlı mücadelenin siyasal mücadele ile yeterince desteklenememesi giderek kendisi içinde yozlaşması ve partinin kendi içinde çeşitli eğilimleri barındırmasıdır. Böylesi bir yapıda ABD'nin yeni-sömürgecilik manevrası ile karşılanan parti, zamanında gerekli taktik yönelimleri gerçekleştiremediğinden, ağır bir yenilgi almak zorunda kalmıştır. Bu yenilginin ardından parti ve gerilla mücadelesinin toparlanabilmesi için yine uzun yılların geçmesi gerekecektir. Bu da, yine parti içinde teslimiyetçi çizginin tüm yönleri ile açığa çıkmasından önemli oranda kaynağını alacaktır.

ABD'NİN YENİ-SÖMÜRGECİLİĞİ VE MARCOS İKTİDARI

Filipinler'de yeni-sömürgeciliğe geçişle birlikte ABD'nin egemenliği daha da artar. ABD, ekonomik yapıda olduğu kadar, siyasal ve askeri yaşamda da önemli bir rol oynar. Filipin, ABD için Güneydoğu Asya ve Pasifik'teki emperyalist çıkarlarını korumak için bulunmaz bir üs alanı haline getirilir.

Muhalefet güçlerinin, özellikle de FKP'nin ağır darbeler yemesi karşısında, ABD, yeni-sömürgeci uygulamalarını daha kolaylıkla sürdürmeye başladı. 1965'lerden sonra Güney Vietnam'daki savaşa direkt müdahale ederek, çatırdayan yeni-sömürgeci yönetimini zorla ayakta tutmaya çalışan ABD, birçok ülkeden olduğu gibi Filipinler'den de Peyk birlikleri oluşturarak, Güney Vietnam'a gönderdi. Marcos'un iktidara geldiği döneme rastlayan Peyk birliklerinin gönderilmesi, ABD'nin elde edilmez bir uşağı harekete geçirdiğinin de kanıtını oluşturmaktadır. G. Vietnam'a PHILCAG adı altında paralı asker (Peyk) gönderen Marcos; aynı zamanda dostluk çalışmaları ve çeşitli mühendislik firmaları kisvesi altına bürünmüş PHICCON olarak adlandırılan diğer bir grup paralı askeri de buraya sevk eder. Bir yandan içerde, kendi halkına karşı azgın bir düşman olarak örgütlendirilen Marcos rejimi; diğer yandan bölge halkları üzerinde de saldırgan bir politika izler.

1965'in sonlarında Marcos'un iktidara getirilmesi, ABD'nin Filipinler'deki egemenliğini daha da arttırmakla kalmayıp, bir bütün olarak onu istediği gibi yönlendirmesine yol açmıştır.

İktidardaki Liberal Parti'den istifa ederek Nacionalista Partisi'ne geçen Marcos, 3 Aralık 1965'de devlet başkanlığı seçimlerini kazanır. 1969'da bir kez daha devlet başkanlığına seçilen Marcos, yasalara göre bir kez daha devlet başkanlığına adaylığını koyamayacaktı. 1972 yılında sıkıyönetim ilan eden Marcos birçok kişiyi tutukladı. Bunların arasında, daha sonra önemli bir rahip olan Senatör Beningno Aquino da vardı. 1973 yılında hazırladığı yeni bir anayasa ile devlet başkanlığını süresiz olarak uzatan Marcos, aynı zamanda kendisini başbakanlığa getiren bir maddeyi de anayasanın içerisine koydurdu. Daha sonra Nacionalista Parti'den de ayrılan Marcos, "New Society Movement" (Yeni Toplum Hareketi) partisini kurdu. 1978'de sıkıyönetim altında yapılan ve Marcos tarafından büyük hile karıştırılan seçimleri Marcos'un partisi büyük bir oy çoğunluğu ile "kazandı"! Filipin'i terkedene kadar ülkenin tek söz sahibi olan Marcos, 21 Ağustos 1983'te önemli bir muhalifi Beningno Aquino'yu öldürterek, siyaset sahnesinde hiç olmazsa kaçışına kadar tek başına kaldı.

ABD emperyalistlerinin Marcos iktidarı döneminde büyük yararlıklar elde ettiği gerçeği bugün daha iyi görülmektedir. Ama kader, uşağın tüm çırpınışlarına rağmen, efendinin başka bir uşakta tercih kılması ile Marcos'u, devlet başkanlığının acı bir sonla bitmesine kadar getirdi. ABD son derece güvendiği bu çok sadık uşağını neden gözden çıkardı? Yoksa Marcos artık yapacağı tüm şeyi yapmış ve işlevini doldurmuş muydu? Ya da artık halkın büyük bir öfkesini kazanan ve yeterince de yaşlanan Marcos; ABD'nin ihtiyaçlarına cevap vermiyor; tam tersine ABD'nin Filipin'deki varlığı için bir tehlike mi oluşturuyordu? Filipinler'in biraz kısa geçmişine dönüp bakınca bu nedenleri daha iyi görme olanağına da kavuşuyoruz.

GERİLLA MÜCADELESİ VE YIPRANAN DİKTATÖRÜN SONU

26 Aralık 1968'de yeniden kurulan Filipin Komünist Partisi, Mart 1969'da Halk Gerillaları'nın adını NPA (New Popular Army)-Yeni Halk Ordusu olarak değiştirip, gerilla mücadelesini yoğunlaştırdı. Başlangıçta fazlaca ciddiye alınmayan NPA'nın yürüttüğü mücadeleyle giderek önemli bir güç olma konumuna yükseldi.

Marcos, aldığı sıkı güvenlik tedbirleri vasıtası ile, gerilla mücadelesinin belli bir dönem kendi iktidarı

için tehlike oluşturmasının önüne geçmeyi başardı. Fakat, halk kitlelerinin iktidara karşı artan kin ve nefreti NPA'nın faaaliyetleri için daha elverişli bir ortamı yaratırken, giderek güçlenmesine de yol açtı. 1980'li yıllara gelindiğinde NPA'nın faaliyetliliği Marcos diktatörlüğünü önemli oranda sarsmaya başladı. Artık, Marcos'un bu mücadelenin önüne engel oluşturması mümkün görünmüyordu. Bir yandan halk kitlelerinin büyük bir tepkisini toplamış, diğer yandan gerilla mücadelesine karşı aldığı önlemler son derece yetersiz kalmıştır. İşte, böylesi bir gelişme karşısında ABD, Filipin'deki varlığının daha da tehlikeye düştüğünü görmeye başladı. Hala Marcos'tan vazgeçmemekle birlikte, yerine yeni bir alternatif de oluşturmaya başladı.

Reagan politikası olarak da somutluk kazanan sert faşist yönetimleri işbaşına getirme taktiğine ABD'nin 1980'li yıllarda daha hız verdiği çok açıktır. Kendisine bağlı bir çok yeni-sömürgede faşist cuntaları işbaşına getiren ABD, ulusal kurtuluş hareketlerinin ancak şiddet yöntemiyle ezileceği fikrini taşımaktadır. Bu nedenle, Reagan sürekli biçimde şiddeti tırmandırarak faşist diktatörlerin işbaşına gelme sürecini hızlandırmıştır. Latin Amerika, Asya ve Ortadoğu'nun birçok ülkesinde 80'li yıllar, aynı zamanda faşist rejimlerin tırmanışa geçtiği yıllar oldu. Türkiye, bunun en somut örnekleri arasında yakından tanıdığımız bir gelişme olarak hatırlanabilir.

Birçok alanda yeni diktatörlerin koltuklarını sağlamlaştırmakla uğraşan Reagan, aynı zamanda birçok koltuğun sallanması ile de karşı karşıya geldi. Somoza, ardından İran Şah'ı ve benzerlerini peşpeşe kaybeden ABD, bu deneylerden çıkardığı derslerle, sallanan koltuklara yeni destek manevraları geliştirmeye başladı. Bu uygulamalar, aynı zamanda bir emniyet sübabı görevini de görmekteydi.

Marcos'un diktatörlüğü erken sallanmaya başladı. ABD, artık burada işlerin iyiye gitmediğini iyiden iyiye anlamaktaydı. Bunun üzerine uzun bir ABD sürgün yaşamından sonra, CIA'da önemli çalışmalar yapmış ve 1954'de HUK-BALAHAP hareketinin liderlerinden 2. Tasuc'un teslim olma görüşmelerine katılmış olan Beningno Aquino'yu, yeniden Filipin'e gönderdi. Aquino, yeniden Filipin'e dönecek; fakat daha uçaktan inerinmez bir suikastle öldürülecektir. Bu olay, Marcos için sonun başlangıcı olacak, artan halk muhalefeti karşısında, bizzat Reagan tarafından giderek daha fazla yalnızlığa itilecektir. Aquino suikastinin kamuoyunca bilinmeyen birçok yönleri kuşkusuz karanlıkta kalmıştır. Ama ABD'nin emniyet sübabı oluşturma planı tutmuş ve Marcos'a karşı halktan da belli bir destek alan muhalefetin oluşmasını sağlamıştır.

Filipin Komünist Partisi önderliğindeki NPA gerillalarının 15 000'i aşkın bir askeri gücü bulunmakta ve bunlar ülkenin 1/5'ni denetim altında tutmaktadırlar. Bu durum ABD'yi çok tedirgin eden bir konumu ortaya çıkarmaktadır. Hatta, ABD'li askeri uzmanlar, NPA'nın bu şekilde gücünü devam ettirmesi karşısında 1989 ya da 1990'larda ülkenin gerillaların eline geçeceğini söylemekte ve yeterli tedbirlerin alınmasını istemektedirler. Son yıllarda NPA'nın faaliyetlerini daha da yoğunlaştırdığı gözlenmektedir.

Filipin'i tümden kaybetmektense, halkın büyük nefretini kazanan ve bu konumuyla oldukça da yıpranan, artık iyice yaşlanmış bulunan Marcos'u gözden çıkarmaya karar veren ABD; bayan Aquino'ya açık çek vererek iktidarın yolunu açmaya başladı. Böylece bir yandan halkın gerilla mücadelesine daha fazla kayması engellenmek; diğer yandan ise Marcos'a duyulan tepki muhalefete büyük bir sevgiye dönüştürülmek isteniyordu. Bu nedenledir ki, Bayan Aquino büyük bir cesaretle, eski bir muhalifin karısı olarak Marcos'a karşı adaylığını koyabildi. Eskiden beri Marcos'la yıldızı barışmayan bir lider olarak, halkın daha fazla ilgisini görme şansına sahipti.

Nitekim saati gelip çattığında, Marcos, 1965'lerden bu yana sürdürdüğü 20 yıllık saltanatının son bulduğunu iyiden iyiye anlamaya başladı. O da tıpkı Baby Doc (Duvalier)'un Haiti'yi terketmesi gibi, artık efendisi tarafından gözden çıkarılmış bir uşak olarak Filipin'i terketti. Ama efendileri yaptığı hizmetlerden dolayı onu da unutmayacak ve yeni bir yurt edinmesine kolaylık göstereceklerdi.

Haiti'de Duvalier'in, Filipin'de Marcos'un böyle peşpeşe yerlerini daha ılımlı gözüken yönetimlere bırakmaları, aynı zamanda Reagan'ın şiddet yöntemiyle halk muhalefetini ezme taktiğinin de tutmayacağının bir kanıtını oluşturmaktadır. Bu son iki örnekle daha iyi kanıtlanan bu iflas, emperyalizmin çıkmazının aşılmazlığını da ortaya koymaktadır. İster ılımlı-sosyal-demokrat, ister faşist yönetimler olsun, gelişen halk muhalefeti karşısında hiçbir iktidar tutunamaz.

FİLİPİNLER VE BAYAN AQUINO'NUN GELECEĞİ

Bayan Aquino, zaten önemlı oranda yıpranmış olan Marcos'u alaşağı etmeyi başardı. Fakat, Filipin'in ağır sorunları altından kalkmayı ne oranda başaracaktır? Bunu önümüzdeki günler daha açık gösterecektir; ancak Filipin'de NPA gerillalarının verdiği mücadelenin gelişimini sürdüreceği ve kısa sürede sorunların altında boğulan hükümetin geçmişten fazla bir farkı olmadığı açığa çıktıkça halkın tepkisinin daha da artacağı şimdiden görülebilen ilk belirtiler arasında sayılabilir. ABD, kartını, bu kez Marcos'a değil, Bayan Aquino'ya oynadı. Yeni kartın neler ortaya çıkaracağı ise önümüzdeki günlerde daha da açığa kavuşacaktır.

Bayan Aquino, ilk elde FKP'nin ve NPA'nın ileri gelen önderleri olmak üzere, tüm siyasi tutukluları serbest bıraktı. Bu tehlikeli bir girişim olarak nitelense de, Bayan Aquino'nun Marcos'tan farkını kanıtlamak için buna ihtiyacı vardı. Diğer yandan NPA ile görüşme yürüterek silahların bırakılmasını sağlamaya çalışan Bayan Aquino, meclisi feshederek yeni bir anayasa oluşturma çalışmasını yürüttüklerini açıkladı. Marcos döneminin birçok yetkilisinin halen devlet kademelerinde etkin olması, yapılan değişikliğin sadece, yıpranan diktatörün gitmesi ve yerine daha uzun bir gelecek vaad eden bir devlet başkanının gelmesi olduğunu açığa çıkarmaktadır.

Bayan Aquino, NPA gerillaları ile barış sağlama görüşmelerini yürüttüğü bir esnada; ülkenin birçok alanında askeri birliklere karşı yoğunlaşan eylemlere tanık olundu. Bu aynı zamanda, silahların bırakılmayacağının kanıtı da olmaktaydı. Her ne kadar NPA lideri ile görüşmeler yürütülmekte idiyse de, şimdiye kadar herhangi bir sonucun alınamaması, sonucun ne olacağı konusunda kesin bir şey belirtme durumunu ortadan kaldırmaktadır. Ama ülkenin önemli birçok adasında denetimi ellerinde bulunduran NPA gerillalarının, bu etkinliklerini daha da arttırmak istedikleri görülmektedir. Bunu nasıl sağlayacakları ve çatışmanın neler ortaya çıkaracağı konusunda şimdiden kesin bir şey söylemek mümkün görülmemekle birlikte, önemli bir güce sahip olan NPA'nın bu gücünü koruması ve taktik ustalıklarla geliştirmesi, zafer elde etmelerine yolaçacaktır.

Mevcut ortamda ne kadar iktidarda kalacağı ve ne derece başarılı olacağı şimdiden kestirilemeyen Bayan Aquino'nun geleceğini önümüzdeki günler daha da açığa çıkaracaktır. Birçok sorun şimdiden çözümsüzlüğünü dayatmış durumdadır. Bunların üstesinden nasıl gelinecek ve iktidar nasıl korunacaktır? Bu, Bayan Aquino'unun önünde önemli bir sorun olarak durmaktadır. Marcos'un gidişi öfkeli kitleleri bir ölçüde durdurdu. Ama, şimdi dikkatler yeniden iç ekonomik sorunlar üzerinde toplanacaktır. İşte, ekonomik sorunlar, Bayan Corazon Aquino'nun geleceğini de belirleyecektir. Ekonomik bunalımın atlatılması öyle kolay görünmemektedir. Hatta, daha da ağırlaşması kaçınılmaz olacaktır. Bu noktada, bu kez yeni hükümete karşı öfkeli kitleler sokağa dökülmesi gerçekleşecektir. Şimdilik herhangi bir hareketlilik yaşanmasa da, önümüzdeki dönemde de bunun böyle süreceği anlamına gelmez. Marcos yanlılarının yeniden harekete geçmeleri ve NPA'nın mücadelesi; Filipinler'de çatışmaların şiddetleneceğini göstermektedir. Ama Filipin'in geleceğinde söz sahibi olacak güçler, bu çatışma içinde fazlası ile yer alacaklardır. Denilebilir ki, Filipin'in geleceğini belirleyecek olan gelişme FKP önderliğindeki NPA gerillalarının yürüttüğü mücadele ve buna karşı hükümetin izleyeceği politikadır. İşte bu iki karşıt güç, Filipin gemisinin rotasını belirleyecektir. Bilinen denizde kaptanlığı ve pusula kullanmayı iyi beceren, geminin yönetimini de eline alabilecek ve ülkenin yönetiminde söz sahibi olacaktır.

Corazon Aquino

Marcos

FİLİPİN DENEYİNDEN KENDİMİZ İÇİN BİRKAÇ DERS

Filipin ve Haiti örnekleri, bugün Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan birçok olayın aydınlatılmasına da ışık tutmaktadır. Cunta ve ANAP'ın önemli oranda yıpranması ve Kürdistan'da yükselen silahlı direnişi engellemede büyük bir beceriksizlik örneği sergilemesi, ekonomik bunalımı aşamaması gibi nedenler; burada da bir emniyet sübabına ihtiyaç hissettirmektedir. Yıpranan Marcos'a karşı nasıl ki, Bayan Aquino ve birleşik muhalefet çıkarılmışsa, Türkiye'de de Erdal İnönü önderliğinde HP ve SODEP birleştirilerek yeni bir alternatif olarak şekillendirilmeye çalışılmakta ve yıpranan diktatörlüğün yerini alacak bir muhalefet haline getirilmeye çalışılmaktadır. Bunun için de SHP'ye birçok rol yüklenmekte ve sözde demokrasi ve insan hakları savunucusuymuş gibi ortaya atılmaktadır. Üstelik Avrupalara kadar çıkarılarak, emperyalizmin onayından da geçirtilmeye çalışılmaktadır.

Yine nasıl ki Bayan Aquino komünistlerle görüşüp, onları iktidarının yedeğine almaya çalışıyorsa, SHP de "TKP"den "demokrasi" mücadelesinde tam destek alarak bu rolünü sürdürme çabası içerisine girmektedir. NPA gerillaları teslimiyete karşı bir çok yerde yeni eylemlerle karşılık verirken, SHP yedeğine çoktan giren "TKP" peşpeşe tam destek muhtıraları sunarak adeta hizmette kusur etmediğini kanıtlamaya çalışmaktadır.

Tüm bu gelişmeler emperyalizmin devrimci hareketleri tasfiye etme ve direnişi boğma planlarından ayrı düşünülemez. Türkiye'de 1988'ler için hazırlanan SHP alternatifi, başta "TKP" olmak üzere tasfiyeci solla birlikte fakat silahlı direnişin karşısında ortak bir cephe oluşturup yıpranan diktatörün yerine geçme çağrısını hazır kıta bekliyor.

Filipin örneği, bir geçişin Türkiye için de 1988'lere göre hazırlandığı gerçeği SHP'nin son faaliyetleriyle daha da açığa çıktı. Bugün bu planın gelişimini hızlandırmaya çalışmaktadırlar. Cuntanın önemli oranda işlemez kılındığı bir dönemde SHP'ye "yürü ya kulum" denileceği açıktır. Ama işlerin Filipinler'deki gibi kolay gitmeyeceğini hemen belirtelim. ABD emperyalizmi, Haiti ve Filipinler'de emniyet sübabı olarak hazırladığı işbirlikçilerini yönetime getirmekte fazla zorlanmadı. Duvalier'i (Baby Doc) Haiti'den, Marcos'u da Filipinler'den ayrılmak zorunda bırakarak, yerlerine yeni işbirlikçilerini atadı. ABD, tüm bu değişiklikleri yaparken, karşısında öyle planlarını işlemez kılacak güçler bulamadı. Bu nedenden dolayı planlarını kolaylıkla uygulayabildi. Bu değişiklikler, şimdilik sancısız görünmektedir. Ama bu işbirlikçi rejimlerin işlemezliği ortaya çıktıkça, halkın dinmiş gibi görünen öfkesinin yeniden kabaracağı açık bir gerçektir.

ABD emperyalizmi aynı ustalığı Türkiye'de de göstermek istemektedir. Bu nedenle, 12 Eylül faşist rejiminde birçok değişiklikleri ortaya çıkarmaktadır. Bir yandan SHP kurdurulmuşken, eski siyasiler üzerindeki konuşma yasağı da kaldırılmakta ve MDP-Yazar ortaklığıyla yeni bir oluşuma gidilmekte; diğer yandan ise DSP eliyle tasfiyeci sol'a çağrılar yapılmakta ve sosyalist parti kurulması girişimlerine onay verilmektedir. Tüm oluşumlar, yıpranan ANAP iktidarının yerine, kitlelerin hedefini şaşırtan bir yönetimi işbaşına getirmek ve Türk burjuvazisinin egemenliğinin devamını sağlamak için geliştirilmektedir. ABD emperyalizmi birçok alanda başına gelen ve aleyhine sonuçlanan olayları yeniden yaşamak istememektedir. Bunun için de kendisine bağlı yeni-sömürge yönetimlerini sık sık değiştirmekte, yıpranan bir uşağın yerine bir diğerini geçirtmeye çalışmaktadır. Son Filipin ve Haiti'de yaşananlar bu politikanın son iki örneği olarak değerlendirilebilir. Askeri-faşist karmalı yönetimlerle liberal yönetimlerin yer değiştirdiği yeni-sömürgelerde; diktatörlerin yıpranmasıyla yerine liberal yönetimler; liberal yönetimlerin işlemezliği karşısında ise yerine sivil veya genellikle olduğu gibi, askeri-faşist yönetimler işbaşına getirilmektedir. Bu politika yeni olmadığı gibi, II. dünya savaşı sonrasından bu yana uygulanmaktadır. Böylece emperyalizm bu yolla egemenliğini sürdürmek istemektedir.

Bugün Türkiye'de de hazırlanmak istenen, böylesi bir nöbet değişikliğidir. Bilindiği gibi, 12 Eylül 1980'de sivil liberal yönetim, askeri-faşist bir yönetimle değiştirilmişti. Bugün ise, faşist rejimin yıpranması karşısında, ABD emperyalizminin onayıyla da sosyal-demokrat bir muhalefet hazırlanmaktadır. "Demokrasiye geçiş" manevraları olarak lanse edilmek istenen sözkonusu gelişmeler; işte böylesi bir değişikliğin hazırlıklarıdır. 12 Eylül darbesine yolaçan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiydi. Bugün yine rejime değişiklikler yaşatan ve böylesi bir muhalefetin hazırlanmasına zorlayan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesidir. O halde, Türk sömürgeciliği ve efendileri emperyalistler, rejimin kaderini Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişmesine ve durumuna göre tayin etmektedirler.

12 Eylül faşist cuntasını işbaşına getirmede emperyalizm fazla zorlanmadı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ve Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketini hazırlıksız yakaladığından, faşist rejimi başa geçirmede fazla güçlükle karşılaşmadı. Bugün rejime yeni bir değişiklik yaşatmak istiyorlar. Bu değişikliğin tutup tutmaması, yine Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketinin durumuna bağlıdır. Ancak Türkiye'de direniş güçlerinin henüz zayıf olmaları ve sol'un önemli bir tasfiyeciliği yaşaması dikkate alınırsa, bu gelişmeyi belirleyecek tek gücün Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi olduğu görülecektir. Zaten 12 Eylül faşist rejiminin sözkonusu değişiklikleri Kürdistan'da yükselen silahlı direniş mücadelesi karşısında yaşadığı açıktır. SHP ve benzerlerinin "Sol Birlik" ile birlikte 1988 seçimlerine ortak liste olarak, Kürdistan'daki silahlı direniş mücadelesinin ezilmesi temelinde hazırlanmalarına onay verilmesi bundandır.

Filipin ve Haiti'de bu nöbet değişiklikleri yaşam olanağı bulabildi. Fakat 1987-88'lerde güçlü bir aşamaya ulaşacak olan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında, Türkiye'de aynı planın yaşam olanağı bulması mümkün değildir. ABD emperyalizmi ve faşist rejim, bu nöbet değişikliğini uygulamak isteyeceklerdir. Ancak güçlü bir direniş hareketi karşısında, kitleler, SHP vb. partilerin "demokrasi" maceralarının gerçek yüzünü görmekte gecikmeyeceklerdir. Filipin komünistleri Bayan Aquino ile görüşmelerde bulundular; ama uzlaşma henüz sağlanmış değildir. Tam tersine, NPA'nın gerilla eylemleri varlığını devam ettiriyor. Türkiye'de ise, "Sol Birlik" ile bir müritler cemiyetine de kavuşan "TKP" daha da hızlı hareket etmekte, SHP'ye "demokrasi" macerasında tam destek sunmakta gecikmemektedir.

Tüm bu gelişmeler karşısında, daha uyanık ve güçlü bir politikanın yürütülmesi gerektiği açıktır. Sahte "demokrasi" çağrılarının gerçek anlamının, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ezilmesi olduğu kavranmak zorundadır. Ve bugün tasfiyeci sol bu politikanın en yavuz savunucuları arasındadır. Bu çok yönlü saldırılara rağmen, Filipin ve Haiti'de başarı ile uygulanan nöbet değişikliğinin Türkiye ve Kürdistan'da yaşam olanağı bulması mümkün değildir.

* * *

VII- HRK Basın Bürosundan Kamuoyuna:

YİĞİT KÜRDİSTAN HALKI!
FAŞİST TÜRK SÖMÜRGECİLİĞİNİ YIKMAK İÇİN DAHA SIKI BİRLEŞELİM VE DAHA ETKİN SAVAŞALIM!

Ağır kış koşullarına rağmen, faşist Türk sömürgeciliğine karşı devrimci eylemlerimiz sürüyor. Birbuçuk yıldan beri Kürdistan'ın her tarafında etkin olarak yürüttüğümüz devrimci savaş, faşist-sömürgeci rejimi dönüşü olmayan bir çöküşün içine sokmuş bulunuyor. Kürdistan sathında her gün gürleyen devrimci silah sesleri, faşist-sömürgeci canilerin ve uşaklarının beynine bir balyoz gibi iniyor. Devrimci eylemlerimiz, faşist-sömürgeci düşmanın barbarca saldırılarını geri püskürtüyor, sonuçsuz bırakıyor. Düşmanın alçakça komplo ve oyunlarını bir bir bozuyor. Ve kazanılan her zafer, ulusal kurtuluş devriminin pratik egemenliğini müjdeliyor; Kürdistan halkı için düşmana karşı savaş içinde özgür yaşama süreci başlamış bulunuyor.

Bu süreçte gerçekleştirdiğimiz devrimci eylemlerden bazıları şunlardır:

1- 14 Temmuz 1985 gecesi, Karakoçan merkezinde polis karakoluna saldırılmış, en az 7 polis öldürülmüş veya yaralanmıştır.

2- 23 Temmuz 1985 günü, Genç-Suveren Köyü karakoluna devrimci kurtuluş kuvvetleri tarafından bir baskın düzenlenmiştir. Silah ve roketlerle yapılan baskında en az 3 asker öldürülmüş, çok sayıda asker de yaralanmıştır.

3- 8 Temmuz 1985 günü, kurtuluş kuvvetleri tarafından Mardin-Ömerli karayolu üzerinde kurulan pusuya düşmanın bir askeri aracı düşürülmüş, yapılan saldırıda 1 asker öldürülmüş, 1 assubay da yaralanmıştır.

4- 14 Temmuz 1985 günü, Midyat merkezine giren devrimci kurtuluş kuvvetleri tarafından 2 asker öldürülmüş, polis karakoluna ve alay nizamiyesine roket atılmış, PKK-ERNK ve HRK bildirileri dağıtılarak gösteri yapılmıştır.

5- 23 Temmuz 1985 günü, kurtuluş kuvvetleri tarafından Ömerli merkezine bir baskın düzenlenmiştir. Eylemde, bölük düzeyindeki askeri karakola saldırılarak 4 asker öldürülmüş, sömürgeci yönetim binası bombalanmış, Atatürk'ün büstü kırılarak önündeki nöbetçi asker vurulmuş, bildiriler dağıtılmış, afişler asılmış, katılan geniş kitlelerle bir gösteri yapılmıştır.

6- 21 Temmuz 1985 günü, Ömerli'nin kırsal kesiminde, faşist ordu birlikleriyle devrimci kurtuluş kuvvetleri arasında silahlı çarpışma olmuş, çok sayıda yaralı veren faşist ordu birlikleri tarafından olay yeri yakınında yaprak kesen bir köylü başarısızlıklarını gizlemek için vahşice katledilmiştir, ardından da "bir teröristi ölü yakaladık" diye yalan açıklama yapılmıştır. Kürdistan'daki düşman vahşetinin ve aczinin durumu budur.

7- 11 Ağustos 1985 günü, Nazimiye-Dokuzkaya Köyünde Dursun İnce adlı ajan-muhbir, devrimci kuvvetler tarafından cezalandırılmıştır.

8- 14 Ağustos 1985 günü, Dersim-Reşnek Köyü muhtarı, ajan-muhbir Kamer Yıldız kurtuluş kuvvetleri tarafından vurulmuştur.

9- 18 Ağustos 1985 günü, devrimci güçler tarafından, Ovacık-Ağaçpınar Köyü muhtarı, ajan-muhbir Nuri Gül öldürülmüştür. Bu kişi, faşist ordu birlikleriyle operasyona katılanların en gayretlilerindendi.

10- 26 Ağustos 1985 günü, Ovacık-Gendan Köyünde, halk düşmanı, ihbarcı Ali Taş, kurtuluş güçlerince cezalandırılmıştır.

11- 28 Ağustos 1985 günü, devrimci kurtuluş kuvvetleri tarafından, Mazgirt-Pulan Köyü muhtarı ajan-muhbir Hasan Çelikdemir cezalandırılmıştır.

12- 18 Ağustos 1985 günü, Diyarbakır-Piran'ın dağlık kesiminde, faşist ordu birlikleriyle devrimci kurtuluş kuvvetleri arasında meydana gelen silahlı çarpışmada 2 asker öldürülmüş veya yaralanmıştır.

13- 23 Ağustos 1985 günü, Midyat-Kerboran-Baskıl Köyüne, devrimci kuvvetler tarafından baskın yapılmış, 3 ajan-milis çete mensubu öldürülmüştür. Halk tarafından zılgıtlarla kutlanan bu eylemde öldürülenler, 5 Mart günü Mehmet yoldaşı ihbar etmiş, şehit edilmesine neden olmuşlardı.

14- 24 Ağustos 1985 günü, Derik kasaba merkezine giren devrimci kurtuluş kuvvetleri tarafından, bir operasyon ekibi taranıp 1 polis ile 1 bekçi yaralanmış, ajan-çete Abdullaye Kazkazok'un evi bombalanıp kendisi ve oğlu ağır yaralanmış, PKK, ERNK, HRK bildirileri dağıtılmış, afişler asılmış, eyleme katılan geniş halk kitleleriyle birlikte uzun süre gösteri yapılmıştır.

15- 31 Ağustos 1985 günü, Derik-Xanika Köyü muhtarı, halk düşmanı ve ajan Piro Süer, devrimci kuvvetler tarafından ölümle cezalandırılmıştır.

16- 3 Eylül 1985 günü, bir birliğimiz tarafından, Dersim-Harçik Köyünde, 12 Eylül döneminin en gayretli ajanı olan Ali Merkit ölümle cezalandırılmıştır. Diyarbakır zindanında ihanetin ve uşaklığın başını çeken Yıldırım Merkit'in babası olan bu şahıs, aynı faaliyeti dışarıda sürdürüyor, oğlunun dışardaki temsilciliğini yapıyordu. Belli ki Kürdistan'da işlenen hiç bir suç cezasız kalmayacak!

17- 11 Eylül 1985 günü, Kiğı-Yedisu nahiyesinde Mehmet Yazıcı adlı ajan muhbir, devrimci kuvvetler tarafından vurulmuştur.

18- 11 Eylül 1985 günü, devrimci kuvvetler tarafından Nusaybin-Atxe Köyündeki şantiye deposu bombalanmıştır.

19- 18 Eylül 1985 günü, Midyat'ın dağlık kesiminde, faşist ordu birlikleri ile devrimci kurtuluş kuvvetleri arasında meydana gelen silahlı çarpışmada 1 asker öldürülmüş, ajan-muhbir "vatandaş" da başından yediği kurşunla konuşamaz olmuştur. Olayın etkisiyle çılgına dönen düşman birlikleri, vahşi hayvanlar gibi halka saldırmış, Xelil isimli bir köylü genci, işkence ederek katledip, "bir terörist öldürdükleri" yalanını çevreye yaymaya çalışmıştır.

20- 2 Ekim 1985 günü, Karlıova-Riçik Köyü muhtarının evi devrimci güçler tarafından bombalanıp tahrip edilmiştir. Bu kişi, Sinan ve Süleyman yoldaşları ihbar ederek şehit düşmelerine neden olmuştu.

21- 30 Ekim 1985 günü, devrimci kurtuluş güçleri tarafından, Dersim çıkışı karayoluna kurulan bir pusuya düşürülen üç polis aracına saldırılmış, eylemde en az 9 polis öldürülmüş, 8 polis de yaralanmıştır. Faşist sömürgeciler bir gün sokağa çıkma yasağı uygulayarak olayı kitlelerden gizlemeye çalışmışlardır.

22- 1 Kasım 1985 günü, Şırnak-Dehroban Köyündeki ajan-milis çete, devrimci kuvvetler tarafından teslim alınarak silahsızlandırılmıştır. Eylemde, 4 adet G-1 piyade tüfeği, 5 adet mavzer piyade tüfeği, bunlara ait 16 şarjör, 900 adet mermi kamulaştırılmış, köylülerle üç saat süren bir toplantı yapıldıktan sonra, bir daha suç işlemeyeceklerine söz vermeleri üzerine çeteler serbest bırakılmıştır.

23- 2 Kasım 1985 günü, Şırnak-Çeme Mezin Köyünde ajan-muhbir Osman Sevim ile oğlu, kurtuluş kuvvetleri tarafından cezalandırılmış ve silahları kamulaştırılmıştır. Bu kişiler, daha önce Sertaç ve Saadet yoldaşları ihbar ederek şehit düşmelerine neden olmuşlardı.

24- 4 Kasım 1985 günü, devrimci kurtuluş kuvvetleri tarafından, Kiğı kasaba merkezine yapılan baskında, düşman bölüğüne saldırılarak çok sayıda asker öldürülmüş ve yaralanmış, cezaevine saldırılarak nöbetçi 2 asker öldürülüp silahları alınmış, halka hitaben konuşmalar yapılmış, bildiri dağıtılıp pankartlar asılmıştır.

25- 19 Kasım 1985 günü, Xabur ırmağı boyunda, faşist ordu birlikleriyle yurtsever halk güçleri arasında meydana gelen çarpışmada 1 asker öldürülmüş, çok sayıda asker de yaralanmıştır. Olayda kahraman bir savaşçı köylü şehit düşmüştür.

26- 4 Aralık 1985 günü, Hani-Feinter Köyünde Hamo isimli bir ajan-muhbir cezalandırılmıştır.

27- 12 Aralık 1985 günü, Cizre-Şax Köyünde, devrimci güçlerle düşman kuvvetleri arasında meydana gelen çarpışmada, yiğit savaşçımız İbrahim yoldaş, kahramanca savaşarak şehit düşmüştür.

28- 14 Aralık 1985 gecesi, Eruh-Zeve Köyünde, devrimci kuvvetler tarafından 2 ajan-milis çete öldürülmüş, 3'ü de yaralanmıştır.

29- 15 Ağustos 1985 günü, Bitlis-Baykan arasındaki Destumiye karakoluna devrimci kuvvetler tarafından bir saldırı yapılmış, birçok asker yaralanarak düşmana zayiat verdirilmiştir.

30- 16 Eylül 1985 gecesi, Silvan merkezinde bir askeri devriyeye karşı kurtuluş kuvvetlerinin gerçekleştirdiği saldırıda 2 asker öldürülmüş, 1 asker de yaralanmıştır.

31- 3 Eylül 1985 günü, Kozluk-Çırdo Köyü çevresinde, bir ajan-milis çete grubuna devrimci kurtuluş kuvvetleri tarafından bir saldırı yapılmış, eylemde Vezir adındaki bir çete mensubu ağır olarak yaralanmıştır. Bu grup, daha önce bir birliğimize başarısız bir pusu kurmuştu.

32- 29 Ağustos 1985 günü, devrimci kuvvetler tarafından, Bitlis yolu üzerindeki Avake lokantasında elli kişiden fazla bir topluluğun katıldığı bir toplantı ve gösteri yapılmıştır.

33- 22 Eylül 1985 gecesi, Bitlis yakınındaki Duxane karakoluna devrimci kurtuluş kuvvetleri tarafından bir saldırı yapılmış, eylemde karakola hasar verdirilmiş, bir askeri araç tahrip edilmiş, çok sayıda asker yaralanmış ve askerlere hitap eden ve savaştan kaçmalarını isteyen bir duyuru asılmıştır.

34- 27 Eylül 1985 günü, Bitlis-Şeyh Cuma vadisinde yol yapımında kullanılan bir kompresör devrimci kuvvetler tarafından yakılmıştır. Bu yol ormana açılmakta ve buna dayanılarak orman tümden kesilmeye çalışılmaktadır.

35- 22 Kasım 1985 akşamı, Uludere-Seygırık Köyü taburunun subay lojmanı, devrimci kuvvetler tarafından kurşunlanmış, eylemde bir subay yaralanmıştır. Ayrıca köye devrimci afiş ve pul yapıştırılmıştır.

36- Faşist sömürgeciliğe karşı devrimci savaşımız her gün daha da güçlenerek sürmektedir. Kış ayları içinde Dersim, İdil, Cizre, Şırnak, Uludere vb. alanlarda sonuçlarını henüz kesin olarak öğrenemediğimiz bir dizi silahlı çarpışma olmuştur. Halkımızın ulusal kurtuluş savaşı, önümüzdeki aylarda daha da yaygınlaşıp güçlenecektir.

* * *

Faşist-sömürgeciliğe karşı birbuçuk yıldan beri Kürdistan'da yürüttüğümüz aktif devrimci savaş, daha şimdiden, geleceği belirleyecek düzeyde çok önemli sonuçlar ortaya çıkarmış bulunmaktadır. Askeri-faşist diktatörlüğün çarpık ve zayıf örgütlenmesine yol açmış, onun gerçek yüzünü açığa çıkarmış, yarattığı devrimci gelişmeler ve vurduğu etkin darbelerle faşist-sömürgeci rejimi hızlı bir çöküşün içine sokmuştur. Bugün 12 Eylül rejimi ve onunla birlikte Kürdistan'daki Türk sömürgeci egemenliği, hızla bir dağılma, parçalanma ve yıkım sürecini yaşamaktadır.

Faşist Türk ordusuna birbuçuk yıldan beri Kürdistan'da vurduğumuz ağır darbeler, onu, daha şimdiden savaşı yürütemez, savaşa dayanamaz, korku ve panik içinde derin bir çöküşü ve dağılmayı yaşayan bir güç durumuna sokmuş; onun ne kadar kof, keskin sözler arkasına gizlenen pis kokulu bir çürümüşlük, burjuva düzeni korumaya gücü yetmeyen sahte bir enkaz olduğunu herkese açıkça göstermiştir. Bugün, Türk ordusu, istikrarlı ve egemen bir silahlı kuvvet değildir artık. Tersine, egemenim dediği alanda başka bir orduyla, devrimci gerilla kuvvetleriyle iç içe yaşamak ve savaşmak zorunda kalmış, bunu kabul etmiş, daha şimdiden egemenliğini belli oranda kaybetmiş, gerileyen ve yıkılan bir güçtür. Türkiye ve onun gibi ülkeler için, bu durum, çok önemli bir olaydır. Bu, mevcut rejimin pratikte yıkılmaya ve yerine başka bir egemenliğin kurulmaya başlaması demektir. Esas olarak ordu tarafından yönetilen rejimlerde durum budur.

Faşist ordunun savaşı yürütemez hale gelmesi, onun kof bir enkaz olduğunun açığa çıkmış bulunması, Türk burjuva egemenliği, faşist Türk rejimi açısından çok ciddi bir olaydır. Zira o, içte ve dışta tüm politikalarını ordusuna dayanarak, onu pazarlayarak, onun görüntüsüne dayanan tehdit ve şantajla karşıtlarını korkutmaya çalışarak uygulamaktadır. Ama şimdi, "takke düşmüş kel görünmüştür". Kürdistan'da birbuçuk yıldan beri sürdürülen ve sürekli gelişme kaydeden aktif devrimci savaş, faşist ordunun nemenem bir güç olduğunu açığa çıkarmıştır. Onun, güvenle dayanılamaz, fazla para etmez, tehdit ve şantajdan başka bir şey yapamaz bir korkuluk olduğunu herkese göstermiştir. Bu durum, esas olarak onun gücüne dayanarak yaşamını sürdüren ve sorunlarını "çözen" Türk burjuva egemenliği için dönüşü ve çaresi olmayan ciddi bir yıkım durumudur; faşist-askeri rejimin iç ve dış politikalarının işlememesine yol açmaktadır.

Faşist-askeri diktatörlüğün dış politikası bugün işlemez hale gelmiş, iflas etmiştir. 12 Eylül darbesi ardından bu rejime Ortadoğu'da atfedilen ve kendisince de kabul gören "liderlik rolü", bugün artçılığı da aşmış bir yalnızlık haline gelmiştir. 12 Eylül rejimi, üstlendiği bu rolü, esas olarak faşist ordunun gücüne dayanarak, "görkemli" tatbikatları, sınır manevraları, Kürdistan'ın diğer parçalarına yönelik işgal hareketleri vb. şeylerle gözdağı verip bölge devletlerini korkutmaya çalışarak oynamak istemiş ve başarılı olacağını sanmıştır. Başlangıçta epeyce etkili olan bu oyun, bugün, Kürdistan'da süren devrimci savaşımın ordunun enkaz halini açığa çıkarmasıyla artık oynanamaz olmuştur. Belli ki gerçek savaş tatbikatlardaki gibi kolay olmamaktadır, hayali düşman karşısındaki görkemlilik, gerçek düşmanla karşılaşınca korku ve panik olabilmektedir. Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaş karşısında acz içine düşen Türk ordusunun bölge devletleri üzerindeki etkisi iyice zayıflamıştır. Bölgenin çeşitli ülkeleri, bu durumundan dolayı, faşist Türk devletini artık ciddiye almaz olmuştur. Faşist Türk rejimi, bölgede liderlik rolü oynamak bir yana, neredeyse politik arenaya giremeyecek yüzyüzedir, önemli oranda yalnızlık, tecritlik ve karşıt politikalar tarafından kuşatılmışlık durumunu yaşamaktadır. Kendisini "dünyayı fetheden aslan" konumunda göstermiş olan Türk ordusunun bu çürümüş halini gören Avrupalı dostları, ona fazla güvenmemeyi ve ihtiyatlı yaklaşmayı esas alırken, Amerikalı dostları da fiyatını daha aza indirmeyi uygun görmektedir. Askeri-faşist rejimin sivil maskelerinin de dünyaca kabul görmemesi ve dünyadan tecrit olması olayı hızla gelişmektedir.

İçteki durum, faşist-sömürgeci düzen açısından, dıştakinden daha da kötüdür. Kürdistan'da yürüttüğü faşist-sömürgeci savaş, rejim için çok ağır bir yük olmuş, büyük sorunlar ortaya çıkarmıştır. Bünyesinde derin bunalımlar taşıyan Türkiye ekonomisine, bir de yaygın bir savaşın büyük yükü binince, ortaya tam bir çöküş ve işlemezlik çıkmıştır. Toplum yaşamını derinden etkileyen bu durum, sosyal sorunların daha da artmasına, çürümenin hızlanmasına ve sosyal çelişkilerin derinlik ve keskinlik kazanmasına yol açmıştır. Elbetteki ekonomik ve sosyal yapıdaki bu durum, kendisini siyasal yapıda da derhal duyurmakta, siyasal istikrarsızlığı ve farklı kesimler arasındaki siyasal mücadeleyi hızla geliştirmektedir.

Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaştan yediği darbeler, başarısızlığı ve bir anlamda yenilgisi, faşist ordunun, içteki güvenilirliğini sarsmış, kofluğunu ve faşist niteliğini gözler önüne sermiş, dokunulmazlığını ortadan kaldırmıştır. Ordu politikanın içine, hem de başarısızlıklarla dolu olarak, hücrelerine kadar girmiştir. Düzenin en son ve en büyük koruyucusu olarak görülen ordunun, bu kadar sürede savaşa dayanamaz, savaşı yürütemez, dağılma ve çöküşü yaşar hale gelmesi, büyük bir siyasal davanın küçük gerilla

düzeni içindeki savunucuları karşısında bile bu kadar erkenden düzeni koruyamaz bir duruma düşmesi, egemen güçler içinde büyük bir korku ve panik yaratmıştır. Bu durum, egemen güçler açısından varlık-yokluk, yaşamak-yıkılmak sorununu gündeme getirmiştir. Ve derhal, ciddi bir çöküşün yaşandığı görülerek, siyasal alanda askeri-faşist rejimin durumu, yönetimin ve yöneticilerin durumu tartışılır olmuştur.

Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaş karşısında Türk ordusunun düzeni korumadaki başarısızlıkları, çeşitli burjuva grupları arasındaki çelişkileri açığa çıkarmış, derinleştirmiş, tartışmaları ve mücadeleyi hızlandırmıştır. Kendisini dokunulmaz, söz söylenmez olarak ortaya koyan faşist askeri klik, Kürdistan'daki başarısızlıkları nedeniyle bu durumunu kaybetmiş, önemli oranda eleştirilir ve kabul görmez bir duruma düşmüştür. Sivil ve askeri faşist klikler arasındaki çelişki artmış, birbirini dıştalama mücadelesi açıktan yürütülür olmuştur; çeşitli siyasal partiler "eski siyasiler", "yeni siyasiler" vb. arasındaki mücadele açıktan büyümüştür. Faşist generaller tarafından Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini ezemedikleri hışmıyla alaşağı edilen Ecevitler, Demireller, Erbakanlar, Türkeşler, faşist ordunun ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısındaki başarısızlıklarından güç alarak, hem gölgeleriyle, hem de kendi asıl varlıklarıyla politika sahnesine çıkmaya ve aynı etkene dayanarak, kendilerini suçlayanlara karşı mücadele etmeye başlamışlardır. Bütün bunlarla, burjuva siyasal yapı önemli bir hareketlilik ve mücadelelilik kazanmıştır. Mevcut yöneticilerin "Kürdistan tehlikesini" göstererek "ulusal birlik ve bütünlük" çağrıları ve bu yoldaki tavizkar tutumları fazla para etmemektedir. Mücadele keskin gözükmektedir. Evren'iyle de, Özal'ıyla da mevcut yöneticilerin geleceği sallantıdadır. Faşist-sömürgeci rejim kendi içinde bile yeni değişikliklere gitme arayışı içine girmiş bulunmaktadır ve yakın gelecekte bu tür gelişmeler hala yaşanacağa benzemektedir.

Askeri-faşist diktatörlük altında yaşanan derin ekonomik ve sosyal bunalım ortamında, Türkiye'de ve Kürdistan'da büyük bir toplumsal muhalefet oluşmuştur. Birbuçuk yıldan beri Kürdistan'da yürüttüğümüz aktif devrimci savaş, kazanılan devrimci başarılar, faşist-askeri rejime vurduğumuz ağır darbeler bu muhalefeti kuvvetlendirmiş, bilinçlendirmiş, cesaretlendirmiş, güven vererek patlamaya hazır bir siyasal güç haline getirmiştir. Bugün, bu muhalefet, Kürdistan devrimci savaşından aldığı güçle, faşist-askeri rejime karşı kitle eylemliliği olarak ortaya çıkmaya başlamıştır. Askeri-faşist diktatörlüğün tüm vahşi baskılarına ve faşist sarı sendikacılığın alçakça aldatma çabalarına rağmen, işçi sınıfı, bugün grev yapmaya, büyük gösterilere girişmeye, burjuvaziye karşı mücadelesini grev, gösteri vb. eylem biçimleriyle yürütmeye yönelmektedir. Kürdistan köylüleri akın halinde devrimci savaşa katılmakta, vahşi baskı ve zulme karşı yiğitçe direnmekte, çeşitli protesto yürüyüşleri yapmaktadır. Gençlik, insanlıktan çıkarılmakla yüzyüze bırakılan kaynayan bir kazan gibidir. Diyarbakır'dan İstanbul'a kadar, özellikle faşist zindanlardaki insanlık dışı zulüm ve işkenceyi protesto eden, devrimci direnişi destekleyen yürüyüşler, gösteriler, kitle ve basın toplantıları biçiminde kitle eylemleri yapılmaktadır. Orta kesimler, aydınlar vb. güçler, kendi üsluplarıyla yürüttükleri mücadelelerini geliştirmeye çalışmaktadırlar.

Faşist-sömürgeci rejime karşı oluşan geniş halk muhalefeti patlama noktasındadır. Egemen düzene karşı kitle eylemliliği başlamış bulunmaktadır. Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaş, bu eylemliliği hızla geliştirecek, büyütecek, devrimci halk ayaklanmaları düzeyine yükseltecektir. Önümüzdeki dönem siyasal gelişmeleri böyle olacaktır. Ne devrimcileri, ne de baskı altındaki halk kitlelerini böyle bir mücadeleden alıkoymaya kimsenin gücü yetmeyecektir. Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaşın yol göstericiliğinde, ona dayanarak, ondan güç alarak Kürdistan'ın ve Türkiye'nin halk muhalefeti, devrimci kitle eylemliliği halini alacak, siyasal ve silahlı ayaklanmalar biçiminde büyüyecek, her türlü engelleme girişimlerini yerle bir edecek, oyunları bozacak, burjuvazinin yeni yeni hükümetler yaratma çabalarını sonuçsuz bırakacak, faşist-sömürgeci rejime vura vura kendi egemenliğini geliştirecek ve kesin zafer yolunda hızla ilerleyecektir. Önümüzdeki dönemin siyasal gelişmelerini devrimci savaşımız ve onun etrafında birleşen halk kitlelerinin devrimci eylemliliği belirleyecektir.

Kendi gerçek durumlarını önceden bilenler, faşist-sömürgeciler daha 15 Ağustos 1984 günü, Kürdistan'ın iki kasabasında gerçekleştirdiğimiz iki devrimci eylem ardından, bir yandan faşist ordunun tüm gücünü savaşa sürerken, öte yandan da Kürdistan'da yürütecekleri savaş için bazı özel yasalar çıkaracaklarını, yani bazı oyunlar tezgahlayacaklarını ilan etmişlerdi. Ve alelacele olarak, devrimci örgütü içinden çökertmeyi amaçlayan "pişmanlık yasası" ile, savaşı Kürdistanlılaştırmayı amaçlayan "köy korucuları yasasını" çıkarmışlardı. Bu durum, faşist ordunun parlak sözler arkasında gizlenmeye çalışılan gerçek durumunun en açık göstergesiydi ve ordunun gücüyle sonuç alabileceklerine kendilerinin de inanmadıklarını açıkça gösteriyordu.

Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaş geliştikçe ve faşist orduya ağır darbeler vurup başarısız kıldıkça, faşist-sömürgecilik, bu iki oyuna dört elle sarıldı. "Pişmanlık yasası" üzerine şiirler yazdırdı, türküler dizdirdi, bildiriler dağıttı, radyo ve TV programları yayınladı, çağrılar yaptırdı, umudunu ihanete bağlamış bir güç olarak akla gelebilecek her şeyi yaptı. Fakat yaptığı her şey ardından daha kuvvetli bir devrimci darbe yiyince, yasası da kendisiyle birlikte yerlebir olup gitti. Devrimciler, düşmanın bu oyunu karşısında devrim davasında daha sıkı birleştiler ve devrimci savaşı geliştirmek için daha etkin savaştılar. "Köy korucuları" adındaki "uşaklık yasası"nın sonu da aynı oldu. Faşist-sömürgeci düşman, bir çırpıda her köye silah dağıtmayı ve Kürdistan köylülerini kendi ordusuna siper etmeyi esas aldı. Fakat yurtsever köylüler bu uygulamaya karşı direndiler, silah almadılar, alanlar kullanmadılar, kullanmak isteyenleri aralarından tecrit ettiler; bütün bunlar, bu işte elebaşılık yapan bazılarının devrimci kuvvetlerimiz tarafından cezalandırılmasıyla birleşince, düşman oyunları önemli oranda bozuldu. Daha şimdiden, bu biçimde insanları silahlandırma olayı düşmanın başına bela olur hale gelmeye başladı.

Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaş, faşist orduyu savaşa dayanamaz hale getirip bir enkazı andıran halini açığa çıkarınca, bu iki oyunu önemli oranda işlemez kılınca ve devrimci kitle eylemliliğini ortaya çıkarmaya başlayınca, bugün, faşist-sömürgecilik, yeni oyunlar tezgahlamaya çalışmaktadır. Devrimci halk potansiyelini çürütmek, gerçek özünden boşaltmak, girmesi gereken doğru yoldan saptırmak ve kendi düzenine kanalize etmek istemektedir.

Kürdistan'da yürüttüğümüz devrimci savaşla bağlılık içinde devrimci kitle eylemliliğinin gelişmeye başladığı ve bu gelişmenin önümüzdeki dönemin esas siyasal gelişmesi olacağının şimdiden belli olduğu bugün, sanki uykudan uyanırmış gibi bazıları ortaya çıkıyor, altı yıllık yaşamı sanki şimdi duyuyorlarmış gibi Bingöl, Diyarbakır ve Tunceli'de halka baskı yapıldığını, işkenceyle insanların öldürüldüğünü, zindanlarda ağır işkenceler yapılıp tutukluların katledilmiş olduğunu söyleyerek, işçileri düzen sınırları içinde mitinge çağırarak sahte halk dostluklarını ucuz kahramanlıkla sağlamaya çalışıyor. Piyasada "solcular", "sosyal demokratlar" çoğalıyor, "demokrasi havariliği" bir yarış halinde sürdürülüyor, SHP, DSP, DHP gibi sözde "sol" partiler birbirleriyle yarış halinde kurduruluyor. Ancak, ne var ki, parlak ve yalan sözlerin ardında gizlenmeye çalışılan gerçeği herkes biliyor. Belli ki faşist şefin atadığı bu "solcular" eliyle halkın kurtuluş davasına karşı oyunlar oynanmak isteniyor. Bunların "faşizmin solu" olarak görevlendirilmiş olduğunu, emekçi halkın emeğinin, kanının satıcısı, iliğinin sömürücüsü olduğunu, altı yıldır halka yapılan baskı ve işkenceyi "yasal" hale bunların getirmeye çalıştığını, bu faşistlerin "demokratlıkla" hiç bir ilişkilerinin olmadığını, böyle sahteliklerle halkın devrimci potansiyelinin faşist düzene kanalize edilmek istendiğini herkesin bilmesi gerekiyor.

Dahası da var. Bir de "faşizmin solunun solu" var, tasfiyeci sol var. Faşizmin bu alçakça oyunlarına Avrupalarda oturup gazete çıkaran, radyo işleten bu "sollar" da katılıyorlar. Halkı "kayıtsız şartsız SHP'yi desteklemeye", faşist Türk-İş yönetimi altında eylemler yapmaya çağırıyorlar. Altı yıldan beri yüzlerce ve binlerce devrimci militanı devrim davasından uzaklaştıran, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini tasfiye edebilmek için her türlü alçaklığı yapan, Kürdistan'daki her devrimci gelişmeye ve devrimci savaşa karşı çılgınca mücadele eden bunlar, belli ki şimdi de devrimci kitle potansiyelini tasfiye etme ve faşist düzene bağlama görevini yerine getirmeye çalışıyorlar.

Askeri-faşist diktatörlük, devrimci harekete ve devrimci gelişmeye karşı yeni oyunlar tezgahlamaya çalışıyor. "Solcu" maskesi taktırdığı faşizmin bu soldan yamayıcıları eliyle, ortaya çıkmaya başlayan devrimci kitle eylemliliğini yok etmek, devrimci halk potansiyelini bitirmek istiyor. Bu durum bile, faşist-sömürgeci rejimin ağır bir çöküşü yaşadığını, kendi esas kuruluşuyla, faşist-sömürgeci savaş yöntemiyle devrimci gelişmeyi durduramayacağını, kendi düzenini koruyamadığını açıkça gösteriyor.

Önümüzdeki dönemde, devrimci mücadele açısından bu durum çok önemlidir. Faşist-sömürgecilik, savaşla başaramadığını, bu tür oyunlarla başarmak isteyecektir. Devrimci kitle potansiyelini bitirebilmek ve devrimci hareketi bu biçimde zayıf düşürebilmek için sahte solculuğu daha çok geliştirmeye, tasfiyeci solu devrimci harekete karşı daha çok saldırtmaya çalışacaktır. Bu duruma karşı devrimci hareketin çok daha uyanık olması ve çok daha etkin savaşması gerekmektedir.

Kaldı ki faşizmin bütün bu çabaları boşunadır. Altı yıldan beri emekçi halklarımız örste dövüle dövüle, faşizmin işkence tezgahlarında bilene bilene gerçekleri öğrenmiştir. Kimin gerçekten devrimci ve halkın kurtuluş davasının sahibi, kimin sahte solcu ve faşizmin uşağı olduğunu uzun ve çetin pratik yaşam içinde görmüştür. Eskiden olduğu gibi, halk kitlelerini aldatmaya artık kimsenin gücü yetmeyecektir. Bir kez eyleme kalkan kitlelerin faşist-sömürgeci rejimin üzerine yürüyüşünü hiç kimse durduramayacaktır. Doğru yolda ve yenilmez bir güç olarak gelişen Kürdistan devrimci savaşı. Kürt ve Türk halklarının kitlesel eylemliliğiyle büyüyecek, her türlü oyunu bozarak faşist-sömürgeci rejimin yıkımını hızla gerçekleştirecektir.

* * *

Birbuçuk yıldan beri Kürdistan'da aktif olarak yürüttüğümüz devrimci savaş, faşist orduyu savaşamaz duruma getirmiş, faşist-sömürgeciliği hızlı bir çöküşün içine sokmuş bulunuyor. Ve faşist-sömürgecilik, Kürdistan'da yediği ağır darbelerle kafası koparılan tavuk gibi çırpınıyor, can havlinin verdiği çılgınlıkla halkımıza saldırıyor, katlediyor, işkence ediyor, yakıyor, yıkıyor, göçertiyor... Aklın alamayacağı biçimlerde vahşi bir faşist zulüm uyguluyor. Elinden gelen her şeyi yapıyor. Binbir çeşit komplo ve oyun tezgahlıyor. Belli ki varlığını bunlarla sürdüreceğini sanıyor. Fakat yanılıyor. Yanılıyorsunuz faşist generaller çetesi! Bugün elinizde olanı geriye koymadan halkımıza saldırıyorsunuz, en vahşi ve en barbar bir katliam uyguluyorsunuz. Bunlarla sonuç alamayınca binbir çeşit oyun tezgahlıyorsunuz, baskı ve savaşta hiç bir kural tanımıyorsunuz. Bütün bunları yaparsınız, çünkü bu mayayla yoğrulmuşsunuz. Siz yaparsınız, ama halkımıza ve bize de, yaptıklarınızı size bir bir ödettirene kadar savaşmak düşüyor. Halkımız cefakardır. Her türlü zulme karşı direnme gücüne sahiptir. Halkımız yiğittir, size karşı savaşmaya ve sizi anladığınız dille yenmeye karar vermiştir, bu kararını uygulayacak ve sizi yok edene kadar savaşacaktır. İşte şimdi bu savaşa emekçi Türkiye halkı da katılıyor, greve-gösteriye çıkıyor ve silaha sarılmaya başlıyor. On milyonlarca emekçinin devrimci savaşımıyla kuşatılmış bulunuyorsunuz. Bugün ne yapsanız da sizler için artık tek bir son vardır: Ölüm, yok olup gitmek, tarihin çöp sepetine atılmak. En kısa zamanda böyle sona gitmekten sizi hiç bir şey kurtaramayacaktır.

Faşist ordu içindeki, faşist general ve subayların yönetimindeki askerler, Türk ve Kürt halklarının evlatları, özellikle en öne sürülen küçük rütbeliler, erbaşlar ve assubaylar! Eskiden "vatan hizmeti" diyerek gençleri aldatırlardı. Şimdi bunun nasıl bir aldatmaca ve ne hizmeti olduğu açıkça ortaya çıktı. Faşist subaylar ellerinize silah tutuşturuyor ve sizleri yoksul halk kitleleri üzerine sürüyor. Ve size, "bir avuç eşkiyanın, teröristin elinden halkı kurtardığınız" söyleniyor. Ama gerçekte size ne yaptırılıyor? İşçiler süngülettiriliyor, gençler tutuklattırılıyor, köylüler katlettiriliyor. Kardeşleriniz, bacılarınız, analarınız, babalarınız kurşunlattırılıyor, işkence yaptırılıyor. Bol bol köylü dövüyorsunuz, öldürüyorsunuz, ev yakıyor, yıkıyorsunuz. Hele bir yaptıklarınızı ve söylenenleri iyi düşünün! Peki sizlere yaptırılanlar halk düşmanlığı mı, yoksa halk kurtarıcılığı mı? "Eşkiyaya" karşı mısınız yoksa bu biçimde sizler mi eşkiya haline getiriliyorsunuz? Şimdi artık iyi düşünmenin zamanıdır. Ortada bir savaş var, Kürt ve Türk halkları ile fabrikatörler ve ağalar savaşıyorlar. Bu biçimde sizler fabrikatörlerin ve ağaların hizmetindesiniz, gerçek yerinizde değilsiniz, ama zaman geçirmeden gerçek yerinizi alın, halkın safına geçin. Halka karşı suç işlemeyin, halka kurşun sıkmayın, silahlarınızı ağalara, paşalara ve faşist subaylarınıza karşı kullanın, mermileriniz onlara karşı kan kussun. Şimdiye kadar sizlere fazla zarar vermemek için epey çaba harcadık. Ama savaş bu, en öne sürülüyorsunuz ve bizim de yapacak başka çaremiz kalmıyor. Sizlerin önünde, ya kurşunlarımıza hedef olarak kötü bir ölüme gitmek, ya da faşist ordu saflarından kaçmak gibi iki yol bulunuyor. Birinci yol sizler için en kötü yoldur, ikinci yol ise insan olarak yaşamanıza yol açacaktır. O halde, halka karşı daha fazla suç işlemeden ve kötü bir ölüme gitmeden faşist ordu saflarından firar edin, ya evinize gidin ya da kurtuluş kuvvetlerine katılın. Halkın yiğit evlatları olarak halk düşmanlarınıza karşı savaşın!

Faşist-sömürgeciliğin ajan-milis çete yaratma planı doğrultusunda eline silah tutuşturulup halk üzerine saldırtılan çete başları! Şunu çok iyi bilin ki, bugün kendilerinin çok güçlü olduklarını söyleyip sizlere silah verenler, aslında göklere çıkardıkları ordularıyla yenemedikleri devrimcileri sizlerin gücüne dayanarak yenmek istiyorlar. Devrimciler karşısında böyle bir aczi yaşayanlar, sizlere ağır suçlar işlettiriyorlar, büyük kötülükler yaptırtıyorlar. Ulus düşmanlarımızın bu oyununa gelmeyin. Halka karşı daha fazla suç işlemeden bu işten vazgeçin. Unutmayın ki, halka karşı işlenen hiç bir suç cezasız kalmayacaktır. Eğer çete başılığa devam ederseniz, birgün kurşunlarımız mutlaka alnınıza çakılacaktır. Sizler için en hayırlı yol, düşmanın uşaklığından vazgeçmek, kurtuluş kuvvetlerinin karşısına çıkmamaktır.

"Köy korucuları" adı altında ajan-milis çeteler olarak silahlandırılan Kürdistan köylüleri! Her ne biçimde girilirse girilsin, içine girdiğiniz yol kötüdür. Halk düşmanlığıdır. Yaptığınız işe iyi bakın, birileri ellerinize silah tutuşturmuş, sizi, size karşı savaştırıyor, sizi ülkenize, halkınıza, kardeşlerinize, kendi insanlarınıza karşı savaştırıyor. Ve düşman, kendi gücüyle yenemediği sizin kurtuluş davanızı, sizleri aldatarak, sizleri zorlayarak, sizin gücünüzü kullanarak yenmek istiyor. İnsanların düşebileceği en kötü durum budur. Bu durumunuzla halkınıza, ülkenize, kendinize karşı suç işliyorsunuz. Zaman geçirmeden bu halk düşmanı konumunuzu değiştirin, çetecilikten firar edin, bakın faşist-sömürgeci düşmana karşı kahramanca savaşan kurtuluş kuvvetleri var, sizler de bu kuvvetlere katılın ve düşmanınıza karşı, faşist Türk ordusuna karşı savaşın! Kurşunlarınız onların bedenlerinde kan kussun ve Kürdistan kurtuluş davasına hizmet etsin. Yaptıklarınızı iyi düşünün, kendi içinizde örgütlenin, kurtuluş kuvvetlerine ve halka karşı savaşmayın, silahlarınızı faşist Türk ordusuna ve sadık uşaklarına çevirin ve bunlara karşı savaşın!

Halkın karşısına "demokrat", "solcu" ve hatta "devrimci" görünümüyle çıkmaya çalışan faşizmin atamaları halk aldatıcıları! Devrim ve devrimci örgüt tasfiyecileri! Efendilerinizden aldığınız emirle, altı yıldan beri bir yığın devrimci grubu, örgütü dağıttınız, yüzlerce devrimci militanı heder ettiniz. Şimdi de efendilerinizden aldığınız güçle devrimci halk potansiyelini dağıtmaya, faşizme kanalize etmeye çalışıyorsunuz. Fakat şunu çok iyi bilin ki, çok tehlikeli bir işle uğraşıyorsunuz. Oluk oluk kan akıtılarak geliştirilen devrimci potansiyeli heder edemeyeceksiniz. Faşizmin zulmü altında bilinçlenen kitleleri aldatamayacaksınız ve halka karşı işlediğiniz suçların cezasını bir bir çekeceksiniz. Eğer faşizme her türlü uşaklıktan vazgeçmezseniz, unutmayın ki, sizin de sonunuz efendilerinizin sonu gibi olacak. Kürdistan devrimci savaşıyla bütünlük içinde gelişen devrimci halk

Devamı Syf: 22'de

HRK- Basın Bürosundan...

Baştarafı: 21'de

hareketi en önde sizleri boğarak ilerleyecek!

Kürdistan'ın ve Türkiye'nin emekçi halkı! İşçiler, köylüler, gençler, tüm emekçiler! Kurtuluş davamızı zafere götürmeye bugün her zamankinden daha yakınız. Kürdistan devrimci savaşı, askeri-faşist diktatörlüğü yıkımın eşiğine getirmiş bulunuyor. Faşist rejim bugün hızlı bir çöküşü yaşıyor. Bu çöküşü hızlandırmak ve askeri-faşist diktatörlüğü yerle bir etmek için, faşizmin her türlü oyununu bozmak ve faşizmin ataması "demokratları", "solcuları" kararlılıkla altetmek için, her türlü düşmanımızı yenip kurtuluş davamızı zafere götürmek için, devrim mücadelesine daha sıkı sarılalım! Kürdistan'da yürütülen devrimci savaşla daha sağlam bütünleşerek, daha bilinçli, örgütlü, birleşik ve daha fedakar savaşalım!

Gün, mücadele günüdür!

İşçiler! Devrimci mücadele örgütlerinizi kurun; daha yaygın grevlere, gösterilere, işgallere girişin; faşizmin ataması sendika ağalarını ve aynı biçimdeki siyasetçileri yerle bir ederek devrimci kitle eylemine koşun!

Köylüler! Faşist Türk sömürgeciliğini yıkmak için Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi saflarında birleşin! Kürdistan devrimci savaşını aktif olarak destekleyin! Kürdistan Kurtuluş Kuvvetlerine katılın ve faşist-sömürgeci düşmana karşı cesaretle savaşın!

Faşist-sömürgeci düşmanın aldatmaya çalıştığı aşiret ve kabile güçleri! Ülke ve ulus düşmanımız, içinizdeki bazı uşaklarını kullanarak sizin bu özelliğinizden yararlanmak istiyor, sizi kendinize karşı savaştırmak istiyor! Düşmanın bu oyununa gelmeyin, düşmana ajanlık ve uşaklık yapanları kararlılıkla içinizden atın! Aşiret ve kabile birliklerinizi güçlendirerek ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nde birleşerek faşist Türk sömürgeciliğine karşı cesaretle savaşın!

Gençler! Faşizmin sizlere dayattığı çürüyüşü altetmek için, devrimci mücadele örgütlerinizi kurun! Faşist ordu saflarında askere gitmeyin, kaçın! Devrimci Kurtuluş Kuvvetlerine katılın ve faşist-sömürgeci düşmana karşı aktif olarak savaşın!

Tüm devrimci ve yurtseverler! En fedakar, en onurlu ve en anlamlı bir yaşamla oluk oluk kan akıtarak faşist-sömürgeci saldırganlığı kırıp önemli bir devrimci gelişme sağlamış bulunuyoruz. Faşist-sömürgecilik hızla çöküşe gidiyor. Kitlelerin devrimci eylemliliği gelişmeye başlıyor. Yarattığımız devrimci gelişmeyi ilerletmek, devrimci kitle eylemliliğini örgütleyip yönetmek ve faşist-sömürgeciliğin nihai yıkılışını gerçekleştirmek için, daha bilinçli, daha aktif ve daha usta olarak savaşalım! Devrimci görevlerimize daha sıkı sarılalım ve başarıyla yerine getirelim!

***KAHROLSUN FAŞİST TÜRK SÖMÜRGECİLİĞİ VE HER TÜRDEN UŞAKLARI!**

***YAŞASIN KÜRDİSTAN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ!**

***YAŞASIN KÜRDİSTAN DEVRİMCİ SAVAŞI!**

***YAŞASIN PKK-ERNK-HRK!**

15 Şubat 1986
HÊZÊN RÎZGARÎYA KURDÎSTAN (HRK)
Basın Bürosu

TC'nin Dışa Açılma Çabaları Ve...

Baştarafı Syf: 2'de

tarihi ile başlamıştır. Tarihte dostluklarının güçlü olduğunu ve bugün de yürütülen ekonomik politika, yönetim vb. birçok noktada benzerliklerinin bulunduğunu belirtmiştir. Burada ilk akla gelen şeyin, iki torunun atalarına özenerek, geçmişte yaratılan dostluğu, günümüze de getirmek istedikleri gerçeği olduğu hemen hatırlanacaktır. Tarihten bu kadar bahsetmelerinin başkaca bir anlamı bulunmamaktadır.

İngiltere ve Türkiye görüşmelerinin ana odağını savunma sanayinin geliştirilmesi ve İngiliz hükümetinin buna katkıları konusu oluşturmaktaydı. Bu konuda tam bir mutabakata varan her iki ülke başbakanı, böylece önümüzdeki günlerde ilerletecekleri dostluklarına sağlam bir başlangıç yaptılar. İngiltere'nin dışta faşist cuntayı birçok uluslararası platformda en fazla destekleyen ülke olması, bu konuda ABD ile birlikte yürümesi, bu rolünü yerine getirmede daha pervasız davranacağını göstermektedir.

Margret Thatcher ile T. Özal'ın görüştüğü diğer konulara gelince de, hepsinin aynı çerçevede odaklaştığı söylenebilir. İngiliz hükümeti, Türkiye'nin çöküşünü durdurma ve bunu uluslararası birçok platformda TC'nin yanında yeralarak gerçekleştirmede üzerine düşeni fazlası ile yapacağına söz verirken, karşılığında Özal hükümetinden birçok taahhüdü de almıştır.

Hindistan Gezisinden Beklenenler

Nisan ortalarında kalabalık bir heyetle Hindistan'a giden T. Özal, bu geziden beklediği sonuçları alamamasına karşılık, TC'nin dışa açılma politikasının nerelere kadar vardırılmak istendiğine iyi bir örnek sergiledi.

Hindistan, İndira Gandhi döneminde, Bağlantısız Ülkelerin ileri gelen ülkelerinden biri olma konumunu sürdürmüştü. Bugün bu konumunu bir aksama olmadan devam ettirmektedir. Bağlantısız Ülkeler içinde böylesine önemli bir rolü oynayan Hindistan'la Türkiye arasında diplomatik ilişkiler geçmişte öyle yoğun olmamıştır. Elçilikler düzeyinde bir temasları olmasına rağmen, özellikle Türkiye'nin ABD ile sıkı ilişkileri ve Hindistan'ın Bağlantısızlar içindeki rolünden dolayı, ilişkileri ileri bir düzeye vardırılmamıştır.

Buna karşın, 12 Eylül rejiminin dışa açılma politikasının bir sonucu olarak, Hindistan benzeri ülkelerle de ilişkiye geçilerek, rejime biraz da olsa nefes aldırmak, ufak da olsa bir pazar olanağı sağlamak ve böylece bunalımı hafifletmek için çaba sarfedilmektedir. Hindistan'dan bu beklentilerine yeterli karşılığı alamayan Türk devlet yetkilileri, bu geziyi hiç olmazsa bir adım olarak değerlendirmektedirler.

Hindistan gezisine de kalabalık bir işadamı grubuyla giden T. Özal, böylece pazarlamayı yerinde yapmaya çalışmakta ve hiç olmazsa bazı iş bağlantılarını kurmak istemektedir. Bir kaç gün süren gezi ve incelemelerin ardından geride kalanın sadece bir gezi anısı olması, 12 Eylül rejiminin sıkışıklığını ve eski klasik politikasını sürdüremediğini de ortaya koymaktadır. Milyonlarca lira harcanarak girişilen dış geziler, 12 Eylül'ün ilk dönemlerinde, bazı Ortadoğu ülkelerinin sıkışıklığından yararlanılarak açılan olanakları, bırakalım geliştirme, korumaya bile yetmemektedir. Yeni pazarları açma bir yana varolanları da yitirmektedir.

Hindistan'ın geniş bir ülke ve birçok şeye ihtiyacı olduğu düşünülerek, buraya da el atılmak istenmiş, ama istenilen sonuç alınamamıştır. Önümüzdeki yıllarda TC'nin tecritliği daha da artacaktır. ABD ile içerisine girilen sıkı ilişkiler, TC'nin taraflılığını ortaya çıkaracak ve manevralarını etkisiz kılacaktır. Özal, kalabalık gruplarla birçok yeni kapıyı zorlayabilir. En azından ufak da olsa bir imkanı ele geçirmek için buna girişebilir. Ortaya çıkan sonuçlara bakıldığında, birçok alanda bunda hiç de başarılı olamayacağı görülmektedir.

* * *

Şanlı Bahar Atılımımız...

Baştarafı Syf: 1'de

mürgeci yetkililer de bir yandan kamuoyunu bu teranelerle uyutmaya çalışırken, diğer yandan da üstüste toplantılar düzenleyerek bir çıkış yolu bulmaya çalışıyor ve gelişmelerden duydukları endişeleri artık gizleme gücünü gösteremiyorlar. Meclisinden, en üst düzey askeri yetkililerine kadar sömürgeci devlet tüm kurumları ve yöneticileriyle, Kürdistan'da kökleşen ulusal kurtuluş savaşını konuşuyor, görüşüyor, kaçınılmaz sonunu hiç değilse geciktirmenin umutsuz çabasını yürütüyor.

Son bir aydır Kürdistan'ı abluka altına alan Türk sömürgeci ordusunun varlığına rağmen devrimci eylemlerimiz Kürdistan'ın değişik alanlarında gelişmesini sürdürüyor. Sömürgeci yetkililer ve basın, her zaman olduğu gibi bu kez de eylemleri ülke ve dünya basınından gizlemeye çalışıyor. Bu nedenle gelişmeleri bütünüyle öğrenebilmek zaman alıyor. Ancak tüm gizleme çabalarına rağmen, elimize bazı eylem haberleri ulaşmış bulunuyor.

Gelen haberlere göre, Kürdistan Kurtuluş Birlikleri Nisan ayı ortalarında Eruh'un Bozkuş köyüne bir baskın düzenleyerek bir köy korucusunu ölümle cezalandırırken, dört köy korucusunu da ağır yaraladılar. Savaşçılar ise hiçbir kayıp vermeden geri çekilmeyi başardılar.

Hatırlanacağı üzere, Eruh, Newroz döneminde çok güçlü eylemlere sahne olmuş, çok sayıda köy korucusu ve sömürgeci asker ölümle cezalandırılmıştı. Bunun üzerine alana büyük güç yığan sömürgeciler artık gelişmelerin önünü alabileceklerini umud etmekteydiler. Ancak sömürgeci ordunun alandaki muazzam varlığına rağmen ve daha ilk eylemlerin güçlü yankıları sürerken böylesi bir eylemin gerçekleştirilmesi sömürgeciler için ağır bir darbe olurken, halk kitlelerini derin bir sevince boğmuş ve ulusal kurtuluşçu eylemlerimizi hiçbir gücün engelleyemeyeceği gerçeği bir kez daha gözler önüne serilmiştir. Bu eylem aynı zamanda, sömürgecilerin devrimciler için ileri sürdüğü, "kaçıyorlar, sınırın öte tarafına sığınıyorlar" yolundaki yalan propagandaları da yerle bir etmiş, partizanların Kürdistan halkının bağrında ve sömürgeci ordu ile uşaklarının bulunduğu her yerde olduğunu göstermiştir.

Aldığımız bir diğer eylem haberi ise Beytüşşebap'tan. Belirtildiğine göre bu alanda muhtelif tarihlerde meydana gelen çatışmalarda 3 sömürgeci asker ile 1 çavuş ölümle cezalandırılırken çok sayıda asker ise yaralanmıştır. Devrimciler ise kayıp vermeden kurtulmayı başarmışlardır.

Ayrıca, başta Hakkari, Siirt ve Mardin olmak üzere Kürdistan'ın birçok yöresinde yoğun eylemler gerçekleştirildiği yolunda haberler almaktayız. Ayrıntıları ile bilemediğimiz bu eylemleri gelecek sayılarımızda duyurmayı umud ediyoruz.

Son gelişmelerin de ortaya koyduğu gibi, sömürgecilerin tüm karşı önlemlerine rağmen devrimci eylemlerimiz güçlenerek ve her geçen gün daha geniş çevreleri etkileyerek gelişmesini sürdürmektedir. Gelecek günler Bahar Atılımımızın yolaçtığı daha büyük gelişmeler ve eylemlere tanıklık edecek, Ulusal Kurtuluş Savaşımız boyutlanarak sürecektir.

* * *

Emperyalizmi Ayakta Tutma...

Baştarafı Syf: 17'de

ulaşamayarak geri adım atmak zorunda kalmışlardır.

TC ve İkiyüzlü Politikasının Çıkmazı

ABD emperyalistlerinin Libya'ya karşı giriştikleri askeri saldırı sonrasında pek gönülsüzce bir şekilde yaptıkları açıklamada, sömürgeci Türk devleti yetkilileri, "Amerikan hava akınlarını devletler hukuku ilkeleri ile bağdaştıramadıklarını" açıkladılar. Yapılan açıklamanın, "ne şiş yansın ne kebap" mantığıyla yapılmış olması, daha sonra her iki çevrenin de hoşnutsuzluklarına yolaçtı. ABD'nin Ankara Büyükelçisi Strausz Hupe, "Türkiye'nin harekat konusunda takındığı tutumdan dolayı hayal kırıklığına uğradık" şeklindeki sözleriyle ABD'nin NATO'daki müttefiki ve Ortadoğu'daki jandarması Türkiye'nin bu rolüne yakışır bir tutum almasını talep ederken, aynı şekilde, Libya'nın Ankara'daki Büyükelçisi Muhammed Abdulmalik de, "Türkiye'den daha yakın tutum beklediklerini" ifade ederek, TC'nin dilinden düşürmediği, "din kardeşliği ve tarihi dostluk" teranelerine sadık kalmasını beklediklerini ima etmiştir. Buna karşılık, Libya'nın Türkiye'nin tavrını "yumuşak" olarak değerlendirdiği şeklinde gazetecilerin bir hatırlatmasına cevap olarak Cunta Başbakanı Özal'ın verdiği yanıt, **"Beğenirlerse beğenirler, beğenmezlerse beğenmezler. Bakın büyük adam (Reagan) dinliyor mu bunları?"** tarzında küstahça bir yanıt olmuştur.

Bütün bu gelişmelerden ve gazetelerdeki köşe yazarlarının feryatlarından çıkan bir sonuç var: TC artık o meşhur "denge politikasını" daha fazla sürdüremeyeceği ve kesin tavır belirlemek zorunda kalacağı bir yol ayrımına gelmiş bulunuyor. Aslında emperyalizmin sadık bir uşağı olmasına rağmen, yıllardır çeşitli ayakoyunları ile bu yüzünü TC halklarının ve yönetimlerinin gözlerinden gizlemeye çalışan TC, artık inandırıcı olamamakta ve gelişmelerin de zorlamasıyla tüm maskelerini bir yana iterek gerçek yüzüyle ortaya çıkmaya zorlanmaktadır. Bu maskeler düştüğünde de, ortaya çıkacak tablonun, kovboy Reagan'a hayranlığını gizleme gereği duymayan ve "beğenmezlerse beğenmezler" tarzında bir kabadayılıkla ortaya çıkan Özal ve onun efendilerinin en gözüdönmüş türden bir saldırganlığı olacağı hiçbir şüpheye yer bırakmayacak kadar ortadadır.

Daha şimdiden bu yolda birtakım adımlar atılmaktadır. ABD ve NATO'ya ait üslerin modernizasyonu ve yeni yeni üslerin inşasına ek olarak, Libya'ya yönelik ABD saldırılarında Türkiye'deki üslerin kullanılma ihtimali de artmaktadır. Geçen ay yapılan saldırı sonrasında birçok ağızdan bu endişenin dile getirilmesinden sonra bu kez de, ABD'nin hava saldırısı sırasında bu üslerden yararlandığı düşüncesi yaygınlık kazanmaya başlamıştır. Nitekim, SHP Genel Başkanı Aydın Güven Gürkan, **"ABD'nin askeri harekat sırasında Türkiye'deki üslerden yararlandığına dair söylentiler var"** şeklindeki sözleri ile bu yoldaki şüpheleri daha da arttırmıştır. Libya'nın, saldırı sırasında kendi ülkelerindeki üslerden yararlanılmasına izin vermeyen Fransa ve İspanya'ya teşekkür ederken, Türkiye'nin ise adını anmaması en azından gelecekte bu üslerin mutlaka kendilerine karşı kullanılacağı konusunda endişelerinin olduğunu ortaya koymaktadır.

Libya olayı ile birlikte bir kez daha her güç kendi gerçek sıfatıyla görünmeye başlamış ve saflar daha da belirginleşmiştir. Önümüzdeki süreç bu belirginleşmeyle birlikte çatışmaların da daha çok artacağı bir süreç olacaktır.

Son olarak şunu belirtelim ki, TC, ABD'nin Libya'ya karşı saldırısını aslında yürekten desteklemekte ve bu saldırı aynı zamanda onun hislerine de tercüman olmaktadır. Bu, yalnızca emperyalizmin sadık bir uşağı olmasından dolayı değildir. TC'nin kendisinin de Libya'yla önemli çelişkileri vardır. Bu çelişkilerden en önemli bir tanesi de, kendi ağızlarıyla itiraf ettikleri gibi, Kaddafi'nin "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine sempati duyduğu ve desteklediği" yolundaki açıklamasında ortaya çıkan tavırdır. TC, KUKM'ne sunulan bu manevi destekten son derece rahatsızdır ve Libya'yı bu tavrından dolayı birçok kez protesto etmiştir. Bu açıdan Kaddafi yönetimine karşı girişilen ve girişilecek her türlü saldırıyı desteklemektedir, destekleyecektir.

* * *

Okuyucuya,

Abone ve satıcılarımızın hesaplarının karşılığını gönderdiği kontomuz değişmiştir. Bundan böyle ödemeler aşağıdaki kontoya gönderilmelidir.

I. Kadah

Deutsche Bank-Köln
Konto Nr: 35 16 036
BLZ: 370 700 60

BİRLİK VE GÜÇLÜ BİR ORDU...

Baştarafı Syf: 5'te

vs. vs. deyip halkın aklını çeliyorlar ve onları kandırıyorlar.

Serxwebûn: *Devlet bu çetelerle ne yapmak istiyor?*

M. Abdurrahman: Bu zaten aşikardır. Devlet halkın karşısında zayıftır. Halkla başedemeyeceğini ve onların hakkından gelemeyeceğini biliyor. Çünkü; hüküm, halkın hükmüdür. Onun için halkı çete yapıp, "köpeği köpeğe boğdurtma"ya çalışıyor. Çeteciliğin esas sebebi budur; "Köpeği köpeğe boğdurtmak." Bunu aynı böyle kendileri de söylüyor. Hükümet zamanı geldiğinde bunu kendi adamlarına da söylüyor, bizzat.

Serxwebûn: *Kürt tarihinde eskiden de çetecilik vardı. Bu hususta tecrübeleriniz var. Bugün bu çetelere karşı nasıl bir mücadele verilmeli. Çetecilik hangi yöntemlerle dağıtılabilir?*

M. Abdurrahman: Onlarla karşı iki şey var: Bunlardan biri; onlara kardeşçe, dostça ihtarda bulunmak ve uyarmak. Onlarla "hepimiz aynı milletteniz, bize karşı silah kullanmayın, ne biz sizi ne de siz bizi öldürün, biz ve siz kardeşiz, biz öldürülürsek sizin kesenizden, siz öldürülürseniz bizim kesemizden gidiyorsunuz, çünkü biz hepimiz bir halkız" şeklinde konuşulsun. Eğer bu yolla akılları başlarına gelir de, insan özelliği onlarda mevcutsa bu yoldan dönerler. Yok eğer tuttukları yoldan dönmezlerse, o anlama geliyor ki, artık halk düşmanlığı, halk kini kalplerinde kök salmış ve bu kin kalplerinden çıkmaz. Çetelerin de öncüleri var. Bu öncüleri (başları) öldürmek gerekir. Allah da, kafirlerin önderleri öldürülmeli emrini vermiştir. (Çünkü; "onlara güvenilmemeli, onlar halkı bozuyorlar.") Eskiden de Hz. Peygamberin zamanında, kafirlerin meliki müslüman olsaydı peşinden gidenlerin hepsi de müslüman oluyordu. Ama, bu melikler dinlerinden dönmemekte ısrar ettiklerinde Hz. Peygamber onların öldürülmesini emretmişti. Bu öncüler öldürüldükten sonra halk islam dinini kabul etti ve böylece rahat etti. Bütün uyarılara rağmen, eğer çete reisleri o yoldan dönmezlerse it gibi ölümü hakketmişlerdir, it gibi gebermeliler ki, bu illet, halkın içinden kalksın, bu hastalığın mikrobu temizlensin ve milletin aklı başına gelsin.

Serxwebûn: *Siz tanınmış bir din adamısınız. Düşman tarih boyunca dini bir baskı aracı olarak halka karşı kullanmış ve din perdesi altında kandırmış. Bugün de yine dini mücadeleye karşı halkı kandırmanın aracı olarak kullanmak istiyor. Düşmanın dini böylesine istismar edişine karşı sizin tavrınız ne oldu, ne gibi çalışmalar yaptınız?*

M. Abdurrahman: Halkın ve hükümetin bu durumuna karşı biz halka şöyle diyorduk: Hükümet dini kullanıp bizi karalamaya çalışıyor, hatta bizim için dinsiz, "Ermeni teröristleri" adlarını takıp bu ülkede tahribat yaratıyorlar diyorduk. Bizim için çalışanları "Ermeni teröristler" olarak tanıtıyorlar. Yalan söylüyorlar. Hani, Ermeni teröristlerin aramızda ne işi var? Bizim milletimiz müslümandır. Dinimiz islam dinidir. 1400 yıldır bu dini kabul etmişiz ve bu dine sadıkız. Esas dinsiz olan kendileridir, hükümettir. Hükümet hiçbir dini takmıyor, hiçbir dini kabul etmiyor. Aslından dinsiz, imansız olan kendileridir. Dini kendi menfaatleri için alet olarak kullanıyorlar. Bununla halkı kandırıyorlar, mücadelelerini zayıflatmayı ve halkı geriletmeyi amaçlıyorlar. Onların aksine biz de millete; "dinimiz zaten dinimizdir. Ama biz dünyevi hakkımızın davasını yürütüyoruz. Zaten dini hakkımızı da aslında ayaklar altına almışlar. Yani, hem dini hem de dünyevi hakkımızı bizden almaya çalışıyorlar. Dini hakkımızı bizden alamıyorlar, çünkü din ruhi bir inanç meselesidir ve onu kalbimizden çıkaramıyorlar. Buna karşılık dünyevi haklarımızın hepsini zaptedebilirler, gaspedebilirler" diyorduk. Yani biz halkımızı bu konuda aydınlatıyorduk. Hükümetin halkımızı köle olarak elinde tutmak için bu tür oyunbazlıklara başvurduğunu halka izah ediyorduk. Eğer devlet müslüman olduğunu iddia ediyorsa, gelsin Kenan Evren, bakanlarına, milletvekillerine, memurlarına namaz kıldırabilsin. Ama onlar yalan söylüyorlar. Bir milyar müslümana karşı resmen yalan söylüyorlar. O bakımdan halka onların sözlerine kulak vermemelerini öğütlüyorduk. Bunu din için yapmıyorlar diyorduk. Biz bunu hem bilinçlilere hem de bilinçsizlere anlatıyorduk. Din meselesi de böyle oluyordu işte...

Serxwebûn: *Sizin bu tür çalışmanız halkı etkiliyor muydu?*

M. Abdurrahman: Bilinçli insanlar durumu kavrayabiliyorlardı ve onlarda inanç gelişiyordu. Ama okumamış, bir yeri görmemiş ve bilinçsiz insanlar tereddüt ediyorlardı. Geride kalıp meseleyi anlamayanlar bu kesimdi. Ama bilinçli insanlar durumu iyice anlayıp kabul ediyorlardı.

Serxwebûn: *Kürdistan'ın dindar ve müslümanlarına söylemek istedikleriniz var mı? Sizin fikrinize göre, onlara düşen görev nedir, nasıl bir çalışma yapmalıdırlar?*

M. Abdurrahman: Benim Kürdistan'ın bütün dindarlarına ve halkına çağrım şudur: Güçleri yettiği kadar dinleri için çalışsınlar. Aynı şekilde ve aynı güçte dünyaları için de çalışsınlar. Ne din hususunda ne de dünyevi konularda gevşeklik yapmasınlar. İkisini de ihmal etmesinler. Hz. Peygamberin kullarına **"ne dünyasını terkedip yalnız dini için çalışanlar, ne de dinini terkedip yalnız dünyası için çalışanlar daha iyidir"** dediği gibi, ben müslümanım-dindarım, dünyaya ne yapacağım dememelisiniz. Evet sen müslümansın, ama sana kim ekmek verecek, ekmek yoktur ki yiyesin. Sadece müslümanlıkla ekmek yenemez. Namaz, oruç, hac sana ekmek veriyor mu, yok vermez. Senin kalacak bir yerin, yiyecek bir şeyin olmalı ki, yaşayabilesin. Dinin de olmalı ki kafir olmayasın. Hz. Peygamberin dediği gibi, en iyisi, hem dünyada kalmak için yaşamını sürdürebilen-çalışan, hem de dinine bağlı olandır. Yani, ne dinden ne de dünyadan vazgeçiler. Kürdistan müslümanlarının üzerinde her şeyden önce farz olan şey, bir an evvel kölelikten kurtulmaktır. Bunun için ölesiye çalışmaları gerekir. Müslüman olmayanlara benim bir diyeceğim yok. O zaman hem dinlerinin hem de dünyalarının sahibi kendileri olurlar. Üzerinizde farzdır, son nefesinize kadar çalışın ve kendinizi düşmanın egemenliğinden çıkarın. Eğer bunu yapmazsanız, dünyanız da, dininiz de, namusunuz da, çocuğunuz da elden gider. Bunun için herkes topyekun ayağa kalkmalı ki bu rezaletten kurtulalım ve serseri mayınlar gibi dolaşmayalım. Nasıl ki namaz üzerimizde farzdır, bu hizmet de aynı şekilde farzdır. Herkesden bunu talep ediyorum. Çünkü, kendimizi ancak o zaman bu zulüm ve şerefsizlikten kurtarabiliriz. Eğer bunu yapmazsak, demek oluyor ki, kaşmerliği (şerefsizliği), serseriliği ve rezilliği kabullenmişiz. O zaman bizden daha rezil kimse de yoktur.

Serxwebûn: *Sizce gelecek günler nasıl olacaktır? Halkımız artık geleceğe umutla bakabilir diyebilir miyiz?*

M. Abdurrahman: Geleceğimiz parlaktır. Nasıl ki bir güneş dünyayı aydınlatıyorsa, o şekilde bizim de önümüz artık aydınlıktır. Ama geleceğin aydınlık ve güzel olmasının da şartları var. Size bir misal vereceğim. Yerleri süpürme işine yarayan süpürge, tek bir sapla işe yaramaz. Birçok sap bir araya getirilip bir demet yapıldıktan sonra ancak süpürge olup yer temizlenebilir. Örneğin, sicim (weris) birçok kıl bir araya getirilip yapılıyor. Ama ortalıkta tek tük kılları kimse farketmiyor. Dünya bu kıllarla dolu bile olsa bir işe yaramazlar. Ama eğer bu kıllar sicim biçimine girerse çok işe yararlar, o zaman onunla sultanlar ve vezirler bile boğulabilir. Evet, eğer Kürdistan'ın öncüleri halkı bir araya getirirlerse yapamayacağımız hiçbir şey yoktur. Sözüm, kendilerini önder zannedip de halkın yanına bile yaklaşmayanlaradır: Onlara diyorum ki; eğer büyüklük aramıyorlar ve rezillik külahını başlarına geçirmek istemiyorlarsa ve hakikati savunuyorlarsa dürüstçe bu millet için çalışsınlar. Dünya tarihine böyle geçsinler. Halk için mücadele edenler çıkar peşinde olmazlar. Kürdistan davasını, koltuk için, çıkar için kullanmak isteyenler kendilerini hiç kandırmasınlar. Çünkü halk onlara hiç itibar etmeyecektir. Böyle düşünenlerin diğer zalimlerden farkı yoktur. O da halkı şimdiye kadar ezen zalimlerden bir tanesidir. Gitsin onlarla arkadaşlık yapsın, onlardan ne fazladır ne de eksik. Ciğerxwin bu konuda şöyle diyor: **"Hey budala, ha sen ha düşman yemiş ne fark eder."** Halka zarar verdikten sonra, ha sen yapmışsın ha düşman yapmış farketmez. Artık herkes kendisini tartsın. Eğer halk için çalışmak istiyorlarsa, demek ki şeref ve haysiyet sahibidirler. Herkes o zaman onlara hürmet etmeli ve halk arasında saygıdeğer olmalılar. Yok eğer bu işi yapmak, halk için çalışmak istemiyorsa, demek oluyor ki, onda haysiyet ve şerefin zerresi kalmamış. O ne yapsa da, ölünceye kadar rezalet ve pislik içinde, insan tükürüğü ile yaşayıp gidecek. Bizim yerimize gelince; zaten ömrümüz doksana yaklaşıyor. Bizim yapabileceğimiz şey, halka hangi yolun doğru olduğunu anlatmaktır. Hem dünyada hem de dinde hangi yolun doğru olduğunu onlara kavratmak ve bu yolda hizmet etmektir. Halka o doğrultuda nasihat edeceğiz. Bizim üzerimize düşen de budur. Yoksa başka iş benden gelmez.

Serxwebûn: *Şu an nasıl bir çalışma yapıyorsunuz?*

M. Abdurrahman: Benim çabam, Kürdistan'ın bütün parçalarında gücüm oranında Kürtleri bir araya getirmek ve birlik olmalarını sağlamaktır. Düşmanın elinin altından kurtulmak için birlik olmalıyız. Benim şu anki çalışmam bu yöndedir.

Serxwebûn: *Sizin fikrinize göre, mücadelemizin gelişmesi için şu an hangi görevler en öne alınmalıdır?*

M. Abdurrahman: Daha önce söylediğim gibi, birlik sağlamalısınız. Bir diğeri de kuvvetinizi çoğaltmanızdır. Gücümüz çok olmalı. İki kadın birlikte bir erkeği yere serebilir ve parçalayabilir. Allah da emretmiştir ki, düşmanın savaş savunması nasılsa sizin de hazırlığınız öyle olmalı. Düşmana karşı öyle güçlü bir kuvvetimiz (ordu) olmalı ki, dostlarımız da bizim bir şeyler yapabileceğimize inansınlar. Bu konuda ihmalkarlıklar çoktur. Birlik ve gücün çoğunluğunda yarar vardır, zarar değil. Eğer güç azsa zararı da çok olur; yok eğer güç çoksa ve ordu tamamsa o zaman kolaydır. O zaman hak almak bir şey değil.

Serxwebûn: *Kürdistan halkına son olarak iletmek istediğiniz bi[r] mesaj var mı?*

M. Abdurrahman: Kürdista[n] halkına diyeceğim şudur: Daha önce belirttiğim gibi, birlik v[e] güçlü bir ordu için hepimiz çalışma lıyız. Daha çok çalışmalıyız. E[y] Kürt halkı! Birbirinize düşmekte[n] vazgeçin. Size kardeşlerinizi öldür tenler düşmandır. Onların sözünü dinlemeyin. Düşmanın sözüne inan mamak gerekir. Çünkü, düşman kendisi için çalışıyor. Düşman siz[i] kardeşlerinize düşürüyor ki, serveti nize konsun, ülkenizin nimetlerin[i] yesin ve sizi kendisine köle yapsın Böylece sizi çalıştırıp savaştırıyo[r] ve oturduğu tahtını koruyor Kür[t] halkı, birbirinizle iyi geçinin v[e] birlik-beraberlik içinde hareket e[-] din. Eğer birlik olmazsanız, sa[ğ] olduğunuz müddetçe düşmana kö[-] lelikten kurtulamazsınız. Mutebe[r] olan ve her şeyin usulünü biler[i] Ciğerxwin'in dediği gibi: **"Eğer amaç bir olmazsa ve elele ver mezsen her zaman düşmanın eli altında olacaksın."** Siz birlik v[e] beraberlik içinde çalışmazsanız he[r] zaman rezil ve perişan yaşayacaksı[-] nız. Elinize silahı verip size kardeş[-] lerinizi öldürtmeye çalışanlar, kendi çıkarlarının etrafına çeper ve su[r] çekmek için bunu yaptırıyorlar. Mesele böyledir. Utanın kendiniz[-] den. Postunuzda şeref ve haysiye[t] bulunsun. Hele dünyaya bir bakın, sizden başka kim hala bu rezalette yaşıyor, kim bu pisliğin içindedir, kim başkasının eli altında kalmış. Az kalmış eşekler bile bir tane eşeği kendilerine baş yapıp hükümet olacaklar ama, siz hala bu durumdası[-] nız. Bunu artık kabul etmemeli ve kendi kurtuluşumuz için birleşip savaşmalıyız.

★ ★ ★

Pişmanlık Yasasının İflası ve Sömürgeciliğin...

Bastarafı Syf: 3'te

dialarıı bir kez daha tekrarlıyorlar. Devrimci hareketin dağıldığını, bittiğini, insanları zorla saflarında tutmaya çalıştığını, önderlerin lüks içinde yaşamalarına karşılık kadroların aç-susuz-çıplak dağlarda dolaştığını vb. iddia ediyorlar. Devletin "şefkat"inden, "dostluğu"ndan, "iyi muamelesi"nden söz ederek, kadrolara, korkmadan gidip teslim olmalarını, bu "son şans"tan yararlanmalarını ve "insanlık nimetleri"nden paylarını almalarını salık veriyorlar. Anne-babalara seslenerek, çocuklarını "bölücü çeteden" uzak tutmaları, eğer saflarda yer alıyorlarsa, teslim olmaya ikna etmeleri ya da zorla götürüp teslim etmeleri çağrısında bulunuyorlar. Pişman olup teslimiyeti seçmekle ne kadar "mutlu" olduklarından dem vuruyorlar, vb.

Bütün bu söylenenler üzerinde uzun uzadıya durma gereğini duymuyoruz. Bizzat iddia sahiplerinin içinde bulundukları çirkef durum ve pratik gerçeklerin sergiledikleri, daha başından bu iddiaları çürütmüş, sahiplerini daha iyi teşhir ederek, halkımızın nefretinin üzerlerinde toplandığı odaklar haline getirmiştir. Halkımız, düşmanını da önderlerini de artık hiçbir demogoji ile aldatılamayacak kadar iyi tanımaktadır. Düşmanın "şefkatini", "dostluğunu", "iyi niyetini", maruz kaldığı günlük işkencelerden, karşı karşıya bırakıldığı açlık, yoksulluk ve sefaletten, sürgün cezalarından, operasyonlardan ve diğer tüm sömürgeci uygulamalardan gayet iyi bilmekte, yaşamaktadır. O nedenle, kendilerini beş meteliğe satmış bu hainlere nefreti daha da bilenmekte, halkımızın geleceğini düşmanın "şefkatine" peşkeş çeken bunlardan yaptıklarının hesabını misliyle sormanın gününü gözlemektedir. Halkımız böylesi sefillerin şahsında daha iyi tanıyıp lanetlediği ihanete kararlılıkla sırtını dönmekte, evlatlarına direnmeyi, yalnızca direnmeyi öğütlemektedir. Aynı şekilde halkımızın yiğit evlatları, önder savaşçıları düşmanın her türlü ihanet çağrısına, "tatlı vaadlerine" her gün daha da yükselen direniş eylemlerimizle cevap vermekte, teslimiyeti adım adım Kürdistan'dan söküp atmaktadır.

Faşist Türk sömürgecileri, yukarıda bazı yönleriyle değindiğimiz programa benzer çeşitli televizyon programlarının yanısıra çok sayıda "pişmanlığa çağrı" bildirileri de yayınladılar. Özellikle kış aylarının ağır koşullarının devrimcileri yıldırıp kaçkınlığa sürükleyeceği umudu ve beklentisiyle bu aylarda faaliyetlerine hız verdiler. Kürdistan'ın dört bir yanına bu çağrıları içeren bildiriler dağıttılar, duyurular astılar. Helikopterlerle yerleşim alanlarına dağıtılan bu bildirilerde, şehit düşmüş devrimcilerin fotoğraflarını yayınlayıp, devrimcilere, "Sonunun böyle olmasını istemiyorsan teslim ol!" şeklinde çağrıda bulunurken; onların ailelerine hitaben de, "Oğlunun sonunun böyle olmasını istemiyorsan, güvenlik güçlerine teslim et" şeklinde ifadeler kullanmaktaydılar. Yine bazı bildirilerde, bir mercedes marka otomobile binerken çekilmiş sahte bir resimi, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş olarak gösterip, savaşçılara, "Sizler dağlarda aç, susuz, perişan dolaşırken, liderleriniz lüks içinde yaşıyor" tarzında bayağı sözlerle "teslim olmaları" çağrısında bulundular. Duvarlara astıkları duyurularda, "PKK mensubu" diye başlayan ve çok çeşitli alçakça iddiaları içeren "pişmanlığa çağrı"lar yayınladılar. Bununla da kalmadılar, ordu yetkililerinin imzalarını taşıyan ve tek tek şahıslara hitap eden "teslim ol" mektupları gönderdiler. Teslim olmuş, ihanet etmiş hainlerin fotoğraflarının ve kendi elyazıları ile yazdıkları "Pişmanlık yasasından yararlan" çağrılarının yer aldığı bildiriler dağıttılar. Boyalı burjuva basınında, teslim olanların "evlendirildikleri", "mutluluğu cezaevinde buldukları" vb. tarzında çirkef haberler yayınlayarak, "teslimiyeti ele geçmez nimet" gibi yansıtmaya çalıştılar. Köşe yazarları, yazılarında, "pişmanlık yasasından yararlananlara devlet her türlü kolaylığı sağlamalıdır" türünden peş peşe çağrılar kaleme aldılar vb.

Aylardır sürdürülen bu çılgınca çabalar, bir yandan Türk sömürgecilerinin "pişmanlık yasası"na ne kadar büyük umutlar bağladığını, onu amaçlarına ulaşmada ne kadar önemli gördüğünü ortaya koyarken; diğer yandan da, elindeki mala rağbet edilmeyen bir sokak satıcısının malının nimetlerini sayıp dökmek için ortaya koyduğu çırpınışı andırmaktadır. Evet, Türk sömürgecilerinin bu tantanayla piyasaya sürdükleri "pişmanlık yasası"nın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında içine düştüğü durum, tam bir fiyasko olmuştur. Bu yasanın gündeme konulması ile birlikte, "kandırılmış" militanların sıraya dizilip peşpeşe, yasadan yararlanmak üzere başvuracaklarını umudeden düşman, tam bir hezimete uğramıştır. Daha önce yakalanıp ihanet etmiş bir avuç hain ile, sonradan gidip teslim olan üç-beş ihanetçi dışında yasadan etkilenen olmamıştır. Kısacası, dağ doğura doğura fare doğurmuştur. Üzerinde bir yıla yakın süre geçmişken "pişmanlık yasası"nın ilanının ortaya çıkardığı tablo budur.

★ ★ ★

Ölümlerinin 1. Yıldönümünde

NİSAN ŞEHİTLERİMİZ DİRENİŞ SAVAŞIMIZDA BAYRAKLAŞIYOR

Nisan 1985'te Güney Kürdistan'da ilkel milliyetçilik ve sosyal-şovenizmin beslediği ajan-provakatörlerce katledilen İdris ÖKMEN, Rauf AKBAY, Celal ERCAN, Abdurrahman AYTEMİR, Abdülkadir GERGERLİ, Abdullah GÜLSEREN, Hazım KARA ve Cemil BAYRAM yoldaşlar ile Karlıova-Kaynarpınar'da sömürgecilerle girdikleri silahlı çatışmada direnerek şehit düşen Mehmet GÜLER ve İ. Hüseyin BİLGİN yoldaşları, şehit düşüşlerinin birinci yıldönümünde anılarına, yükselen mücadelemizin yolaçtığı görkemli gelişmelerle sahip çıkmanın gururuyla selamlıyoruz.

Yoldaşlarımızın, ayrı ayrı sıfatlar taşıyan ve karşıtmış gibi görünen güçlerce aynı dönemde alçakça katledilmeleri birçok gerçeği yakıcı bir biçimde gözler önüne seriyor. Her iki saldırı da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin Kuzey-Batı Kürdistan'da yeniden kök salmaya başladığı bir dönemde ve yeni bir atılımın öngününde meydana geldi. 15 Ağustos 1984 eylemleri ile sömürgeciliğe karşı güçlü bir savaşı başlatan ve yalnızca Kürdistan'da değil, Türkiye ile Ortadoğu'nun diğer alanları ve tüm dünyada derin yankılar uyandıran bu eylemlerle tüm dikkatleri üzerine çeken partimiz PKK, 1985 baharına girilirken mücadeleyi daha üst bir evreye sıçratmanın hazırlıkları içerisindeydi.

Ancak Partimizin attığı bu adımlardan son derece rahatsız olan ve her ne pahasına olursa olsun, O'na "ikinci bir adım daha attırmayacaklarını" ilan eden güçler vardı. Sömürgecilerden söz etmiyoruz. Elbetteki onlar da aynı amaç peşindeydiler ve tüm güçlerini bu amaç uğruna Kürdistan'a yığarak dört bir tarafı ablukaya almışlardı. Operasyon üzerine operasyon düzenleyerek; halkı işkence ve katliamdan geçirerek; Kürdistan'ı dağ-taş demeden didik didik arayarak hem atılmış olumlu adımların hesabını soruyor ve hem de "devrimcilerin kökünü kazıyarak" devrimci mücadeleyi o noktada boğmak istiyorlardı. Fakat, kısmen değişik yöntemlerle de olsa, aynı amaç uğruna savaş yürüten başka güçler de vardı. Bunlar, sömürgeciler gibi gerçek yüzleriyle de ortaya çıkmıyor, "devrimcilik", "yurtseverlik" ve hatta "komünistlik" gibi kutsal sıfatlar ardına gizlenerek, KUKM ve önderine saldırıyorlardı. Ancak ne kadar kutsal sıfatlar ardına gizlenirlerse gizlensinler, pratikte attıkları adımlarla sömürgecilerle hep bir noktada çakışmaları, onların devrim karşısında hangi saflara hizmet ettiklerini en saf insanların gözünde bile açığa çıkarıyordu.

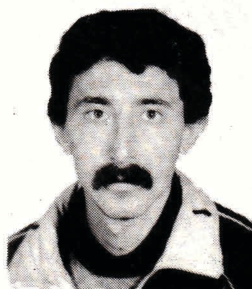
Nitekim, 15 Ağustos eylemlerini "provakasyon", "terörizm", "demokrasiye geçişi engelleyen eylemler", "karanlık güçlerin kışkırttığı eylemler" vs. tarzında değerlendirip, tüm güçleriyle bu eylemlere ve önderliğine saldırmakta sömürgecilere aynı ağzı kullandıkları gibi, dağıttıkları bildiriler, yaptıkları toplantılar ve kurdukları uluslararası ilişkilerle de aynı doğrultuda bir yarış içine girdiler. Ve bu ayrı ayrı gibi duran ama ortak hedefe, yani KUKM'ne yönelen saldırılar sonuçta komplolarla devrimcileri katletme noktasına tırmanarak, sömürgecilerle aradaki son ayrım çizgisi de aşılmış oldu.

Yıllardır Güney Kürdistan parçası üzerinde olduğu kadar, Kürdistan'ın diğer parçaları üzerinde de hak iddia eden ve her türlü gelişmeyi kendi insiyatifi altına almaya çalışan, hatta bu amaçla Kürdistan'ın diğer parçalarında kendisine bağlı kollar oluşturan ilkel milliyetçilik; Kürdistan'ı kendi egemen güçlerinin çizdiği sınırlara dahil kabul eden Türkiyeli ve Iraklı "komünist" partiler ve bu güçler tarafından maddi ve manevi olarak beslenip onların Kuzey-Batı Kürdistan'daki uzantıları olarak şekillenen KUK-SE (KUK-Sosyalist Eğilim), Peşeng gibi örgütlenmeler, 15 Ağustos eylemleri sonrasında KUKM ve önderine karşı mücadeleyi üst boyutlara çıkaran örgütler arasında yer aldılar.

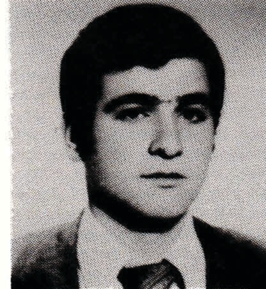
Diğer sosyal-şoven çevreler ve Kürt küçük-burjuva reformist örgütleri ile hep bir ağızdan Kürdistan'daki mücadeleye saldıran bu güçler, mücadeleyi engellemek için çeşitli yönelimler içerisine girdiler. Bir yandan Partimizi içten bölüp parçalayarak teslimiyete çekmeye çalışan provakatörlere açıkça destek verip onları barındırırken diğer yandan da TC ile çeşitli anlaşmalar içerisine girdiler. Özellikle Irak'ta ve Güney Kürdistan'da faaliyet yürütenleri, gelişen mücadeleyi kendi faaliyetleri açısından bir tehlike olarak değerlendirip bu mücadeleyi durdurmak için TC ile açık işbirliğine girmekten çekinmezken; Peşeng, KUK-SE gibi Kuzey-Batı Kürdistan'da faaliyet yürütenleri de elde silah devrimci avına çıkan ajan-provakatör örgütler konumuna ulaştılar.

TC ile yaptıkları anlaşmalar ve sık sık gerçekleştirdikleri sınır toplantıları sonucunda bu örgütler, TC'nin kendilerine sağlayacağı birkaç çuval yiyecek ve bazı sınır geçiş kolaylıkları karşılığında, Güney Kürdistan'da bulunan PKK partizanlarını çeşitli yollarla etkisizleştirme, faaliyetlerini ve barınmalarını engelleme yoluna gittiler. Daha önce de birçok örnekleri görüldüğü gibi, PKK partizanlarını katletme suçunu işlediler. İşte Nisan 1985'te 8 partizanın katledilmesi de bu haince çabalarının bir parçası olarak gündeme geldi. Sömürgecilerin bu dönemde önlerine koydukları, "ne pahasına olursa olsun PKK'yi imha etme" amacına paralel olarak, aynı amaçta birleşen KUK-SE, PPKK (Peşeng) ve Sami Abdurrahman adlı ajan-provakatör eliyle 8 yoldaşımız alçakça katledildi. Güney Kürdistan'ın **Duhok** bölgesinde meydana gelen bu saldırıda, saldırganlar kendilerini IKDP (Irak-KDP)'li olarak tanıttılar ve ölen saldırganlardan birisi de IKP (Irak Komünist Partisi)'ndendi. Bu durum ve daha sonra meydana gelen benzer olaylar, IKDP ve IKP'nin de olaydan dolaylı veya dolaysız olarak sorumlu olduğunu göstermektedir.

Bu alçakça saldırı, sosyal-şovenizm, küçük-burjuva reformizmi ve ilkel milliyetçiliğin devrimin gelişmesi karşısında gidebileceği tehlikeli noktanın ne olduğunu hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde gözler önüne sermektedir. Ajan-provakatörlere, tasfiyecilere karşı verilen mücadele karşısında sesleri avazları çıktığı kadar yükselten bu güçler, ellerini devrimci kanına bulamakla bir kez daha tarih karşısında ağır suçlu durumuna düşmüş ve düşmanla aynı noktada birleşmişlerdir. Üstelik bu saldırı **Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)**'nin kurulmasının hemen ardından gerçekleştirilmiştir. Bu saldırı, emperyalizme, sömürgeciliğe ve her türden gericiliğe karşı mücadele etmek isteyen herkesin saflarına çağırdığı ERNK'nin bu çağrısına da bir cevap teşkil etmektedir ve bu güçler, hangi safta yer almak kararında olduklarını çarpıcı bir biçimde göstermiş bulunmaktadırlar.

Mehmet GÜLER

İ. Hüseyin BİLGİN

Duhok'ta alçakça katledilen yoldaşlarımız, Partimizin Bahar Atılımına hazırlandığı bu dönemde, Kuzey-Batı Kürdistan'da mücadele etmeye ve sömürgeciliğe karşı devrimci atılıma güç vermeye gitmekteydiler. PKK-MK yedek üyesi İdris ÖKMEN (Mesut), bir dönem Avrupa'da ulusal kurtuluşçu demokratik kitle faaliyetlerinin önder kadrolarından M. Rauf AKBAY, bir süre Avrupa'da Ulusal Kurtuluşçu Kültür ve Sanat faaliyetlerinin sorumluluğunu yapmış olan Celal ERCAN (Ozan Sefkan), Lübnan-Filistin direniş hattında 3 yıl kadar PKK temsilcisi olarak çalışan Abdurrahman AYTEMİR (Riyad), Abdülkadir GERGERLİ (Rahmi), Abdullah GÜLSEREN (Delil), Hazım KARA (Şervan) ve Cemil BAYRAM (Hazım) yoldaşların böylesi bir saldırıda alçakça katledilmeleri, mücadelemiz açısından maddi ve manevi anlamda büyük bir kayıp olmuştur.

Bu saldırının meydana geldiği Nisan ayı içerisinde Türk sömürgecileri de, ordusunun 2/3'ünü yığdığı Kürdistan'da devrimci avına çıkıyor, bu amaçla her türlü uşağını harekete geçiriyordu. Operasyonların en çok yoğunlaştığı alanlardan biri de, devrimci faaliyetlerin önemli gelişme kaydettiği Karlıova ve çevresiydi. Bu alanda düşman, teslimiyeti egemen kılmak, ihaneti geliştirmek için yoğun çaba sarfediyor, ancak devrimcilerin karşı-propagandası ve geliştirdikleri eylemler düşmanın karşı-devrimci propaganda faaliyetlerini boşa çıkarıyordu. Direniş her geçen gün daha da kök salarak geniş çevreleri etkilemeye başlıyordu. Mehmet GÜLER (Sinan) ve İ. Hüseyin BİLGİN (Süleyman) yoldaşların önderliğinde geliştirilen bu mücadele, yolaçtığı gelişmelerle düşmanın dikkatini her geçen gün biraz daha bu alana çekiyordu. Sömürgecilerin, durumu kendi lehlerine çevirmede büyük umutlar besledikleri kış ayları da kendileri açısından tam bir hezimetle sonuçlanmıştı. Bu ayları kayıp vermeden atlatan bölgedeki partizanlar yoğun bir şekilde daha güçlü eylemlere girişecekleri Bahar Atılımına hazırlanıyorlardı. Ancak bu hazırlıkların bir parçası olarak, daha geniş kitleleri örgütleme faaliyeti için bulundukları Karlıova'nın Kaynarpınar köyünde, Mehmet GÜLER ve İ. Hüseyin BİLGİN yoldaşlar. 23 Nisan günü bir hain tarafından ihbar edildiler. Köyü saran sömürgeci birliklerin, "teslim ol, pişmanlık yasasından yararlan" çağrılarına direnişle cevap veren yoldaşlarımız bir gün boyu süren çatışmada sömürgecilere ağır kayıplar verdirerek şehit düştüler. Direnişleri ile teslimiyete ve ihanet yasasına öldürücü bir darbe indiren yoldaşlarımız, halk kitlelerinin dilinde destanlaşarak onları ulusal kurtuluş mücadelesine çeken bir odak haline geldiler.

Yoldaşlarımızın Güney Kürdistan'da ajan-provakatörler ve Karlıova'da sömürgeciler eliyle katledilmesinin üzerinden bir yıl geçti. Bu bir yılda, kendilerine "devrimci", "demokrat", "yurtsever" ve "komünist" diyenlerin KUKM'ne saldırıları değişik biçimler altında sürüp giderken, sömürgecilerin de Kürdistan'daki her türlü karşı-devrimci saldırı ve katliamları devam etti. Ancak, değişik cephelerden yöneltilen bütün bu saldırı, karalama ve komplolara rağmen, ulusal kurtuluş mücadelemiz her geçen gün daha büyük zaferlere doğru yol aldı. Direniş, Kürdistan'ı çepeçevre saran ve her kesimden yurtseverleri bağrında toplayan bir olgu haline geldi. Bu süreçte direniş ile teslimiyet, yurtseverlik ile inkarcılık, halktan yana olan ile ona karşı olan arasındaki çizgiler daha da belirginleşti. Devrim karşısında çeşitli grup ve çevrelerin aldıkları rol hiçbir demogoji ve çarpıtmaya yer bırakmamacasına gözler önüne serildi. Kürdistan halkı kendi gerçek önderini her zamankinden daha çok tanıyıp bağrına basarken, her türlü sahte yurtsever-devrimci kişi ve gücü de teşhir ve tecrit etti. KUKM'nin artan gücü, her olgu ve kesimi yerli yerine koydu, safları netleştirdi. Sömürgeciliğe ve ondan kaynaklanan her türlü ihanete kesin darbeler indirdi. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, direniş temelinde tüm yurtsever kesimleri kucaklayan, saflara çağıran bir gerçeklik halini aldı. Ve bugün artık Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, kök salan, gelişen ve büyüyen bir gerçeklik olarak tüm gelişmeleri belirleyen, onlara yön veren temel bir odak haline gelmiş bulunmaktadır. Geçen her gün, bu uğurda dökülen şehit kanları temelinde mücadelenin daha da güçlenmesine tanıklık etmektedir.

Ölümlerinin birinci yıldönümünde **Nisan Şehitlerimizi** böylesine güçlenen bir ulusal kurtuluş savaşı ortamında anıyor, onların soylu anılarına bağlılığımızın gereği olarak bu mücadeleyi daha da güçlenen ve zaferin tohumlarını bağrında yeşerten bir düzeye ulaştıracağımıza; her türlü ihanet ve dönekliği mahkum ederek yurtsever Kürdistan halkını ERNK saflarında birleştirip savaşa kaldıracağımıza ve sömürgeciliği her türlü dayanağı ile birlikte tarihe gömeceğimize söz veriyoruz.

***Nisan Şehitlerimiz Yükselen Mücadelemizde Yaşıyor!**